

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שיחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מנקד

- כרך לא -

פקודי

דף רל"ו ע"א – דף רנ"ב ע"ב

מבאר בלשון הקודש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לשנה אחת ולשלוש שנים

מופץ ללא מטרות רווח כלל ועיקר
לקירוב הגאולה ברחמים

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא

נסדר, נערך והוגה מחנך, בנקוד ופסוק מלא, עם מראה מקומות,
בחלוק קטעים לפי העניינים, באותיות גדולות ומאירות עינים

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
כסלו תשע"א לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר (קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פנה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תפלה לאחר למוד הזהר (יאמר בפנות הלב)

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון.

מה פתוב למעלה? (שמות לו) ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש וגו'. מי הם החכמים העשים? אלו הם ימין ושמאל וכל שאר הצדדים, שהם דרכים ושבילים להפגס לתוף היס ולמלא אותו, והם עשו את המשפן למעלה והתקינו אותו.

כמו כן למטה, (שם) ועשה בצלאל ואהליאב. זה בצד ימין, וזה בצד שמאל. בצלאל לימין, ואהליאב לשמאל. זה מיהודה, וזה מדין. ואחר כך - וכל איש חכם לב, ויבאו כל החכמים העשים. והרי בארנו, והכל כמו שלמעלה.

באותו יום שהוקם המשפן התבטל המות מהעולם. אל תאמר התבטל, אלא הסתלק מן העולם, שלא יכל לשלט, כמו שבארנו. משום שלא יתבטל יצר הרע מהעולם עד שיבא מלך המשיח, והקדוש ברוך הוא ישמח במעשיו, ואז - (ישעיה כה) בלע המות לנצח. כשהוקם המשפן על ידי משה, אז נפרד כח היצר הרע ונכנע ולא יכל לשלט. באותה שעה נפרד סמא"ל, כח הרגז של השמאל, מעל תקף הנחש הרע, ולא יכל לשלט על העולם ולא יכל להתחבר באדם ולהסוות אותו.

רבי יהודה אמר, כשעשו ישראל את העגל, מה פתוב? (שמות לו) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה. מה הטעם? משום שראה יצר הרע שהיה הולך ביניהם. אמר משה: צד הקדשה לא ישרה בתוף צד הטמאה. רבי אלעזר אומר, כל זמן שצד הקדשה שולט, צד הטמאה לא יכול לשלט ונכנע לפניו. ועל כן שנינו, כל זמן

מה פתיב לעילא, ויבאו כל החכמים העושים (דף רל"ו ע"א) את כל מלאכת הקדש וגו', מאן אינון חכמים העושים. אלין אינון ימינא ושמאלא, וכל שאר סטרין, דאינון אורחין ושבילין לאעלא גו ימא, ולמליא ליה, ואינון עבדו משכנא לעילא, ואתקינו ליה.

בגוונא דא לתתא, ועשה בצלאל ואהליאב, דא בסטר ימינא, ודא בסטר שמאלא, בצלאל לימינא, ואהליאב לשמאלא, דא מיהודה, ודא מדין, ולבתר וכל איש חכם לב, ויבאו כל החכמים העושים, והא אוקימנא, וכלא כגוונא דלעילא.

בהווא יומא דאתקם משכנא, אתבטל מותא מעלמא. אתבטל לא תימא, אלא אסתלק מעלמא, דלא יכיל לשלטאה. כמה דאוקימנא. בגין דלא יתבטל יצר הרע מעלמא, עד דיייתי מלכא משיחא, וקודשא בריך הוא יחדי בעובדוי וכדין (ישעיה כה) בלע המות לנצח. פד אתקם משכנא על ידא דמשה, פדין אתפרשת חילא דיצר הרע, ואתכפיא, ולא הוה יכיל לשלטאה. בההיא שעתא, אתפרש סמא"ל, תקיפא רוגזא דשמאלא, מעל תוקפא דחויא בישא, ולא יכיל לשלטא על עלמא, ולא יכיל לאתחברא ביה בבר נש, ולמסטי ליה.

רבי יהודה אמר, פד עבדו ישראל ית

עגלא, מה כתיב (שמות לו) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה.

מאי טעמא. בגין דחמא יצר הרע דהוה אזיל בינייהו. אמר משה, סטרא דקדושה לא תשרי בגו סטרא דמסאבא. רבי אלעזר אמר, כל זמנא דסטרא דקדושה שלטא, סטרא מסאבא לא יכיל לשלטאה, ואתכפיא

שְׁפִירוּשְׁלִים תִּהְיֶה מְלֵאָה - צוֹר
הַרְשָׁעָה תִּהְיֶה חֲרָבָה.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית כד) וַתֹּאמֶר אֶל
הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ הַלְזָה הַהִלֵּךְ
בְּשָׂדֵה לְקִרְאָתְנִי וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד
וּגְו'. מִה פְּתוּב לְמַעְלָה? וַתִּשָּׂא
רַבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק
וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמֶל. מִדּוּעַ הִצְרִיף
לְכַתֵּב אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בַּתּוֹרָה?
וְעוֹד, וְכִי מִשׁוּם שְׂרָאָתָה אֶת יָפְיוֹ
שֶׁל יִצְחָק (מִה הַטַּעַם) נִשְׁמָטָה מִן
הַגָּמֶל?

אֲלֵא, פְּסוּק זֶה הוּא סוּד. בֵּא רְאֵה,
(וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק. מִנֵּן יִדְעָה שְׂהוּא יִצְחָק? אֲלֵא
וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק, רִאֲתָה בְּאוֹתָהּ שְׂעָה מִה שְׂלֵא
יִדְעָה) (בֵּא וְרֵאָה, בְּשַׁעָה שְׂהִגִּיעָה רַבְקָה אֶל
יִצְחָק, שְׁעַת תִּפְלַת הַמִּנְחָה הִיְתָה, וּבְאוֹתוֹ וּמֵן
מִתְעוֹרֵר דִּין בְּעוֹלָם), וְרִאֲתָה אוֹתוֹ בְּרִגְזוֹ
הַדִּין הַקָּשָׁה, וְרִאֲתָה שְׂהָרִי סִיּוּם
הַרְגֵזוֹ הַקָּשָׁה הוּא גָּמֶל לְמַטָּה,
וְזֶהוּ סוּד הַמְּוֹת. וּמִשׁוּם כֶּף נִרְכָּנָה
וְהַשְּׂמִיטָה עֲצָמָה מֵאוֹתוֹ הַגָּמֶל.
שְׂהָרִי כְּשִׁמְסִתְפַּל הַדִּין הַקָּשָׁה,
אוֹתוֹ גָּמֶל מִתְחַזֵּק. וּמִשׁוּם כֶּף
הַשְּׂמִיטָה אֶת עֲצָמָה מִמְּנוֹ (סוּד שֶׁל
הַמְּוֹת. וְכֹאֲשֶׁר הַדִּין הַקָּשָׁה הִנֵּה הַתְּעוֹרֵר, אוֹתוֹ
גָּמֶל הַתְּחַזֵּק, וּמִשׁוּם כֶּף הַרְכִּיבָה הַשְּׂמִיטָה עֲצָמָה
מֵאוֹתוֹ גָּמֶל) וְלֹא יִשְׁבֶּה שֵׁם.

בֵּא וְרֵאָה, הַגָּמֶל הַזֶּה הִינּוּ סוּד
הַכְּתוּב (מִשְׁלֵי יט) וּגְמָלוֹ יִשְׁלָם לוֹ.
זֶהוּ גָּמוּל אוֹתָם הַרְשָׁעִים, שְׂכַתּוּב
(ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גָּמוּל יִדְּיוֹ
יַעֲשֶׂה לוֹ. וְזֶהוּ הַגָּמֶל שְׂעוּמָד
לְאֶכָּל הַכֹּל וּלְהַשְׂמִיד הַכֹּל, וְזֶהוּ
שְׂמֻזְמָן תְּמִיד כְּנִגְדֵי (לְהַרְגֵי נִיא לְחַיִּיק)
כְּנִי הָאָדָם. וּמִשׁוּם כֶּף, מִי שְׂרֹאָה
בְּחֵלוּמוֹ גָּמֶל, הָרָאוּ לוֹ מוֹת שְׂנִגְזוֹר
עָלָיו וְנִצַּל מִמְּנוֹ.

בֵּא וְרֵאָה, צַד הַטְּמָאָה הַזֶּה נִקְרָא
כֶּף - שְׂגָרָם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְזֶה
הִיָּה שְׂהִסְטָה אֶת אָדָם וְאֶת אֲשֵׁתוֹ,
וְאוֹתוֹ שָׂרָכַב עָלָיו הוּא סְמָא"ל,
וְהוּא בֵּא לְהַטְעוֹת אֶת הָעוֹלָם
וְגָרָם מוֹת לְכָל, וּמִשׁוּם כֶּף בֵּא

קָמִיָּה. וְעַל דָּא תְּנִינָן, כָּל זְמַנָּא דִּירוּשְׁלָם
תִּהְיֶה מְלֵאָה, צוֹר חֲיִיבָא יְהֵא חֲרָבָה.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית כד) וַתֹּאמֶר אֶל הָעֶבֶד מִי
הָאִישׁ הַלְזָה הַהִלֵּךְ בְּשָׂדֵה לְקִרְאָתְנִי
וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד וּגְו'. מִה פְּתוּב לְעֵילָא, וַתִּשָּׂא
רַבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל
הַגָּמֶל. הַאי קָרָא אַמַּאי אַצְטְרִיף לְמַכְתָּב
בְּאוֹרֵייתָא. וְתוּ, וְכִי בְּגִין דְּחִמָּאת שְׂפִירוֹ
דִּיִּצְחָק (מִי טַעַמָּא) אַתְרַפִּינַת מִגָּמֶלֵא.

אֲלֵא, הַאי קָרָא רְזָא אִיהוּ. תָּא חֲזִי, (וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק
מִנָּא יִדְעַת דְּאִיהוּ יִצְחָק, אֲלֵא וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק חִמָּאת כְּהִיָּא
שְׂעָתָה מִה רְלָא יִדְעַת) (ס"א תָּא חֲזִי כְּשַׁעָתָה דְּמַמָּאת רַבְקָה לְנִפְיִ דִּיִּצְחָק,
שְׂעָתָה דְּצִלוּתָא דְּמִנְחָה הוֹרַת, וּכְהִיָּוֵא זְמַנָּא דִּינָא אַתְעַר בְּעֵלְמָא),
וְחִמָּאת לִיָּה בְּרוּגְזָא דְּדִינָא קְשִׁיא, וְחִמָּאת
דְּהָא סִיּוּם דְּרוּגְזָא קְשִׁיא אִיהוּ גָּמֶל לְתַתָּא,
וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּמוֹתָא, וּבְגִין כֶּף אַתְרַפִּינַת
וְאַשְׂמִיטַת גְּרָמָה מִהֵוֵא גָּמֶל. דְּהָא כַּד
אַסְתְּפַל דִּינָא קְשִׁיא, הֵוֵא גָּמֶל אַתְתַּקְפָּה. וּבְגִין
כֶּף אַשְׂמִיטַת גְּרָמָה מִינָּה, (ס"א רְזָא דְּמוֹתָא וְכַד הַאי דִּינָא
קְשִׁיא אַתְעַר חִיָּוֵא גָּמֶל אַתְתַּקְפָּה וּבְגִין כֶּף אַתְרַפִּינַת וְאַשְׂמִיטַת גְּרָמָה מִהֵוֵא
גָּמֶל) וְלֹא יִתְבַּת תַּמָּן.

תָּא חֲזִי, הַאי גָּמֶל, הִינּוּ רְזָא דְכְּתִיב, (מִשְׁלֵי יט)
וּגְמָלוֹ יִשְׁלָם לוֹ, דָּא גָּמוּל דְּאִינוּן
חֲיִיבָא, דְכְּתִיב, (ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גָּמוּל
יִדְּיוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ. וְהַאי אִיהוּ גָּמֶל, דְּקִיִּימָא
לְאַכְלָא כְּלָא, וּלְשִׁיצָאָה כְּלָא. וְהַאי אִיהוּ זְמִין
תְּדִיר לְקַבֵּל (נִיא לְקַמְלָא נִיא לְחַקְלָא) בְּנִי נָשָׂא. וּבְגִין
כֶּף הַאי מָאן דְּחִמִי בְּחִלְמִיָּה גָּמֶל, אַחֲמִיו לִיָּה
מוֹתָא דְּאַתְגְּזֹרַת עָלֵיהּ, וְאַשְׂתִּיב מִינָּה.

תָּא חֲזִי, הַאי סְטְרָא דְּמִסְאָבָא אַקְרִי הַכִּי,
דְּגָרִים מִיְתָא לְכָל עֵלְמָא, וְהַאי הוּוּ
דְּאַסְטִי לְאָדָם וּלְאַתְתִּיָּה, וְהֵוֵא דְרָכִיב עָלֵיהּ
אִיהוּ סְמָא"ל, וְאִיהוּ אַתָּא לְמַטְעִי עֵלְמָא,

ושולט על הכל. אדם הוא
שהמשיך אותו אליו, וכיון
שהמשיך אותו אליו, אז הוא
נמשך אחריהם עד שהסטה
אותם. ומשום כך אמר שלמה,
(משלי ה) ואל תקרב אל פתח ביתה.
שכל מי שמתקרב לביתה, אז היא
יוצאת ונקשרת ונמשכת אחריו.
ועל זה רבקה, כשראתה שהיה
לו לדבק בצד הדין הקשה, כיון
שראתה את יצחק בסוד הדין
הקשה וראתה שמאותו צד יוצא
דין אחר פקיף מזהמת הזהב,
כשראתה את זה, מיד - ותפל
מעל הגמל, כדי להתרפות מן
הדין מאותה זקמה. פתוב (ישעיה
טו) קול ה' משלם גמול לאיביו,
מאותה זקמה.

בא וראה, כשעשו ישראל אותו
מעשה וגרמו את אותו החטא,
מה הטעם עגל ולא צד אחר? ואם
תאמרו שהם בחרו עגל - לא כך!
אלא הם אמרו, (שמות לב) קום עשה
לנו אלהים אשר ילכו לפנינו,
ורצונו של אהרן יהיה לעבב
אותם.

אלא ודאי המעשה נעשה פראוי,
שהרי מצד הזהב יוצאת פסלת
כשנכרך הזהב, ומשם מתפשטים
כל אותם צדדי השמאל, שהם
התוכו של אותה פסלת של הזהב,
ונפרדים לכמה צדדים. וכל אותם
שיש להם מראה אדם, גון של
זהב עומד בהרים, כשהשמש
בתקפו, משום שתקף השמש
מראה זהב, ומוליד אותו בארץ.
ואתו שממנה באותו התקף של
השמש, המראה שלו כעגל,
ונקרא (תהלים צא) קטב ישוד
צהרים, וזה יוצא מתוך עגל התוף
האדם של הזהב, וכל אלה באים
מאותו הצד האדם, רוח השמאה,

וגרם מותא לכלא. ובגין כך אתא ושלטי על
כלא. אדם איהו אמשיך ליה לגביה, וכיון
דאיהו אמשיך ליה לגביה, כדין איהו אתמשך
אבתרייהו, עד דאסטי לון. ובגין כך אמר
שלמה, (משלי ה) ואל תקרב אל פתח ביתה, דכל
מאן דאתקריב לביתה, כדין איהו נפקת
ומתקשרת ואתמשכת אבתריה.

ועל דא רבקה, פד חמאת דהוה ליה
לאתדבקא בסטרא דדינא קשיא. כיון
דחמאת ליה ליצחק ברזא דדינא קשיא,
וחמאת דמהווא סטרא נפק דינא אחרא
תקיפא, מזהמא דדהבא, פד חמאת האי, מיד
ותפול מעל הגמל, בגין לאתרפויי מן דינא
מהווא זקמה. פתיב (ישעיה טו) קול יי' משלם
גמול לאיביו, מהווא זקמה.

הא חזי (דף רל"ו ע"ב) פד עבדו ישראל ההוא
עובדא, וגרמו ליהווא חובא, מאי טעמא
עגל, ולא סטרא אחרא. ואי תימא, דאינון
ברירו עגלא, לאו הכי. אלא אינון אמרו, (שמות
לב) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו,
ואהרן רעותיה הוה לאעפכא לון.

אלא ודאי עבידתא אתעביד פדקא חזי, דהא
מסטרא דדהבא, נפקא סוספיתא, פד
אתבריר דהבא, ומתמן מתפשטי כל אינון
סטרי שמאלא, דאינון התוכא דהווא
סוספיתא דדהבא, ומתפרשאן לכמה סטריין.
וכל אינון דאית לון חיזו סומקא, גוון דדהבא
קיימא בטורי, פד שמשא בתוקפיה, בגין
דתוקפא דשמשא אחזי דהבא, ואוליד ליה
בארעא. והווא דממנא בהווא תוקפא
דשמשא, חיזו דיליה כעגלא, ואקרי (תהלים צא)
קטב ישוד צהרים, ודא נפקא מגו עגלא

התוכא סומקא דדהבא, וכל הני אתיין מהווא סטרא סומקא, רוח

שְׁכַל אוֹתָם שְׁנִפְרָדִים מְרוּחַ
הַטְּמֵאָה מִתְּפֹשְׁטִים בְּעוֹלָם.

וְרוּחַ הַטְּמֵאָה הַזֶּה הִיא הַנְּחֹשׁ
הַרַע, וַיֵּשׁ מִי שְׂרוּכֵב עָלָיו, וְהֵם
זָכָר וְנִקְבָּה, וְנִקְרָאִים אֱלֹהִים, שֶׁהֵם
מִזְדַּמְנִים בְּעוֹלָם בְּכָל אוֹתָם
הַצְּדָדִים שֶׁלָּהֶם, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
נִקְרָאת זֹאת, שֶׁהִיא סוּד הַבְּרִית,
הַרְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּמְצָא תָמִיד עִם
הָאָדָם. וְכֵן (ישעיה כה) זֶה ה', (שמות
טו) זֶה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ נִקְרָאִים אֱלֹהִים,
וְעַל זֶה כְּתוּב אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
וּמְשׁוּם כֶּף כְּתוּב (ישעיה מט) גַּם אֱלֹהִים
תִּשְׁכַּחְנָה, וְאֲנֹכִי - סוּד שֶׁל זֹאת -
לֹא אֶשְׁכַּחְךָ. וְכְתוּב (איכה א) עַל
אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֵיהָ. שְׂאוּתוֹ חֲטָא גְרָם
לָהֶם לְבַפּוֹת כְּפָה בְּכִיּוֹת.

דְּבַר אַחַר עַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֵיהָ,
מָה הַטְּעַם? מִשּׁוּם שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת
לְמַקּוּם הַזֶּה לְשִׁלֹּט עַל יִשְׂרָאֵל
וּלְהַחְרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
וּמְשׁוּם שְׁנִתְּנָה לָהֶם רְשׁוּת לְשִׁלֹּט,
כְּתוּב עַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֵיהָ. סוּד
הַדְּבָר עַל אֱלֹהִים - זֶהוּ צַד הַטְּמֵאָה
שְׁנִתְּנָה לָהֶם רְשׁוּת לְשִׁלֹּט. אֲנִי
בּוֹכֵיהָ - זוֹ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּקְרָאת
אֲנִי.

וְאֵם תֹּאמַר, הֲרֵי כְּתוּב (דברים כח)
אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית - כֶּף הוּא וְדָאִי.
שְׁכַל אוֹתָם שְׁלֹא מִתְקַיְמִים אֲלֹא
מִתּוֹךְ אֱלֹהִים, שֶׁשָּׁם כָּל הַקְּלָלוֹת,
כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ שֶׁהוּא אֲרוּר, שֶׁכְּתוּב
(בראשית א) אֲרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.
וּמְשׁוּם כֶּף הַקְּדִים וְאָמַר אֱלֹהִים,
שְׂעוּמָד לְמִי שֶׁעֲבַר דְּבָרֵי הַבְּרִית.
(ויקרא כז) אֱלֹהֵי הַמְּצוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה'
אֶת מֹשֶׁה, מִשּׁוּם שְׁמִצּוֹת הַתּוֹרָה
לְטַהֵר אֶת הָאָדָם, וְלֹא יִסְטָה
מִהַדְרֵךְ הַזֶּה, וְיִשְׁמַר מִשֵּׁם וְיִפְרֹד
מֵהֶם.

וְאֵם תֹּאמַר, (בראשית ו) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת
נַח נֹחַ - כֶּף הוּא וְדָאִי. שֶׁהֲרֵי יֵצֵא
חֵם, שֶׁהוּא אָבִי כְּנַעַן, וְכְתוּב (שם
ט) אֲרוּר כְּנַעַן, וְהוּא סוּד זֶה שֶׁל

מִסְּאָבָא, דְּכָל אֵינוֹן דְּמִתְפָּרְשֵׁי מְרוּחַ מִסְּאָבָא
מִתְּפֹשְׁטֵי בְּעַלְמָא.

וְהָאִי רוּחַ מִסְּאָבָא, אִיהוּ חוּזָא בִישָׂא. וְאִית
מָאן דְּרָכִיב עָלֵיהָ, וְאֵינוֹן דְּכָר וְנוּקְבָא.
וְאִקְרוּן אֱלֹהִים, דְּאֵינוֹן מִזְדַּמְנִין בְּעַלְמָא, בְּכָל
אֵינוֹן סְטָרִין דְּלַהוּזִין. וְרוּחַ קֹדֶשׁ אִקְרִי זֹאת,
דְּאִיהִי רְזָא דְּבְרִית, רְשִׁמָּא קֹדִישָׁא דְּאֶשְׁתַּכַּח
תְּדִיר עַמִּיָּה דְּבַר נֶשׁ. וְכֵן (ישעיה כה) זֶה יְיָ, (שמות
טו) זֶה אֱלֹהֵי, אֲבָל אֲלִין אִקְרוּן אֱלֹהִים, וְעַל דָּא
כְּתִיב, אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִגִּין כֶּף כְּתִיב,
(ישעיה מט) גַּם אֱלֹהֵים תִּשְׁכַּחְנָה. וְאֲנֹכִי רְזָא דְּזֹאת,
לֹא אֶשְׁכַּחְךָ. וְכְתִיב (איכה א) עַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֵיהָ,
דִּהְיוּ חוּבָה גְרִים לְמַכְפֵּי לוֹן כְּפִי בְּכִיּוֹן.

דְּבַר אַחַר עַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֵיהָ. מָאִי טַעְמָא.
בִּגִּין דְּאֶתְיִיְהִיב רְשׁוּ לְאַתֵּר דָּא לְשִׁלְטָאָה
עַל יִשְׂרָאֵל, וּלְחַרְבָּא בֵּי מִקְדָּשָׁא. וּבִגִּין
דְּאֶתְיִיְהִיב לוֹן רְשׁוּ לְשִׁלְטָאָה, כְּתִיב עַל אֱלֹהִים
אֲנִי בּוֹכֵיהָ, רְזָא דְּמַלְאָה עַל אֱלֹהִים דָּא סְטָרָא
דְּמִסְּאָבָא דְּאֶתְיִיְהִיב לוֹן רְשׁוּ לְשִׁלְטָאָה. אֲנִי
בּוֹכֵיהָ דָּא רוּחַ קֹדֶשׁ דְּאִקְרִי אֲנִי.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (דברים כח) אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית.
הָכִי הוּא וְדָאִי, דְּכָל אֵינוֹן לָא מִתְקַיְמִין,
אֲלֹא מִגּוֹ אֱלֹהִים, דְּתַמְּן כָּל לוֹוֹטִין כְּפָה
דְּאוּקִימָנָא דְּאִיהוּ אֲרוּר, דְּכְתִיב (בראשית ג) אֲרוּר
אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה. וּבִגִּין כֶּף, אִקְרִי וְאָמַר
אֱלֹהִים, דְּקִימָא לְמָאן דְּעֲבַר דְּבָרֵי הַבְּרִית. (ויקרא
כז) אֱלֹהֵי הַמְּצוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה, בִּגִּין
דְּפִקוּדֵיָא דְּאוּרִייתָא לְאַתְדַּכְּאָה בַּר נֶשׁ, וְלֹא
יִסְטִי לְאוּרְחָא דָּא, וְיִסְתַּמַּר מִתַּמְּן, וְיִתְפָּרֵשׁ
מִבְּנִיָּהוּ.

וְאִי תִימָא (בראשית ו) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת נַח נֹחַ. הָכִי
הוּא וְדָאִי, דְּהָא נִפְקַח חֵם, דְּאִיהוּ אָבִי
כְּנַעַן, (בראשית ט) וְכְתִיב אֲרוּר כְּנַעַן, וְאִיהוּ רְזָא

אלה. ועל זה כל אלה התוהו פסלת
הזקב, ואהרן הקריב זקב, שהוא
הצד (האחר) שלו, שהוא כלול
בתקף האש, והכל אחד, וצד זה
זקב ואש.

ורוח הטמאה שתמיד נמצאת
במדבר, מצאה מקום באותו זמן
להתחזק בו. ומה שהיו ישראל
טהורים מאותה זממה ראשונה
שהטיל בעולם וגרם מות לכל -
כשעמדו על הר סיני גרם להם
כמו מקדם לטמא אותם ולהתגבר
עליהם, וגרם מות להם ולכל
העולם ולדורותיהם אחריהם.
זהו שכתוב (תהלים פב) אני אמרתי
אלהים אתם וגו'. אכן כאדם
תמותו וגו'. ומשום כך אהרן
חזר אחר כך להטהר בסוד
האמונה העליונה באותם שבעה
ימים קדושים, ואחר כך להטהר
בעגל.

ובא ראה, בכל רצה אהרן
להטהר, שאלו הוא לא היה, לא
היה יוצא עגל. מה הטעם? משום
שאהרן הוא ימין, והוא חזק
השמש, והזקב מהשמש. רוח
טמאה ירדה ונכללה שם, וישראל
נטמאו, והוא נטמא, עד שנטהרו.
מה הטעם נטמא? משום שיצא
עגל, שהוא מצד השמאל, שהוא
שור, ומימינו עגל. והוא שמאל
כמו שנאמר, שכתוב ופני שור
מהשמאל לארבעתן. ואהרן
שהוא ימין, נכלל בו שמאל ויצא
על ידו. ועל כן נתן לו עגל, כמו
שהוא גרם.

ומשום כך, כשרוח הטמאה הזו
מתגברת ושולטת כמקדם על
העולם, שהרי בזמן שחטאו
ישראל, המשיכו עליהם אותו
יצר הרע כמקדם. כשנטהרו
ישראל ורצו להטהר, הצטרכו

דא דאלה. ועל דא כל הני התוכא סוספיתא
דדהבא. ואהרן קריב דהבא, דאיהו סטרא
(אחר) דיליה, דכליל איהו בתוקפא דאשא,
וכלא חד, וסטרא דא דהבא ואשא.

ורוח מסאבא דאשתכח תדיר במדברא,
אשפח אתר בההוא זמנא לאתתקפא
ביה. ומה דהווי ישראל דכייז, מההוא זממא
קדמאה, דאטיל בעלמא, וגרים מותא לכלא,
פד קיימו על טורא דסיני, גרם לון
כמלקדמין, לסאבא לון, ולאשתתקפא עלייהו,
וגרים לון מותא, ולכל עלמא, ולדריהון
בתריהון, הדא הוא דכתיב, (תהלים פב) אני
אמרתי אלהים אתם וגו'. אכן כאדם תמותו
וגו'. ובגין כך, אהרן אהדר לבתר לאתדפאה,
ברזא דמהימנותא עלאה, באינון שבעה יומין
קדישין, ולבתר לאתדפאה בעגלא.

ותא חזי, בכלא בעא אהרן לאתדפאה, דאלו
איהו לא הוה, לא נפק עגלא. מאי
טעמא. בגין דאהרן איהו ימינא. ואיהו
תוקפא דשמשא, ודהבא משמשא. רוח
מסאבא נחת, ואתכליל תמן, ואסתאבו
ישראל, ואסתאב איהו, עד דאתדכו.

מאי טעמא אסתאב. בגין דנפק עגל, דאיהו
מסטרא דשמאלא, דאיהו שור,
ומימיניה עגל. ואיהו שמאלא, כמה דאתמר,
דכתיב (דף ר"ז ע"ב) (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל
לארבעתן. ואהרן דאיהו ימינא, אתכליל ביה
שמאלא, ונפק על ידיה. ועל דא, אתייהיב
ליה עגל, כמה דאיהו גרים.

ובגין כך, פד האי רוחא מסאבא אתתקף,
ושליט כמלקדמין על עלמא, דהא
בזמנא דחאבו ישראל, אמשיכו עלייהו ההוא
יצר הרע כמלקדמין. פד אתדכו ישראל, ובעו לאתדפאה, אצטריכו

יצר הרע כמלקדמין. פד אתדכו ישראל, ובעו לאתדפאה, אצטריכו

לְהַקְרִיב שְׁעִיר, מִשּׁוֹם שְׁשָׁעִיר
הוּא חֲלָקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע,
אוֹתוֹ רוּחַ טְמֵאָה שְׁאֵמְרָנוּ.

בְּתוֹב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם
בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכַל עֵשֶׁב. מַה זֶה
תַּבְנִית שׁוֹר? זֶה עֵגֶל. שׁוֹר מֵצַד
הַשָּׂמָאל, אֲהָרָן יִמִּין, וְנִכְלָל בּוֹ
שְׂמָאל וְהַתְּגַבֵּר בּוֹ וַיֵּצֵא עַל יָדוֹ.
בֹּא וּרְאֵה, וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם - זוֹ
שְׂכִינָה שֶׁהִלְכָה לְפָנֵיהֶם, וְהַחֲלִיפוּ
אוֹתָהּ בְּמָקוֹם טְמֵא, אֶל אַחֵר.
וּמִשּׁוֹם כֶּף לֹא עָבְרָה הַזְּהֻמָּה הַזֹּאת
מִהָעוֹלָם עַד אוֹתוֹ זְמַן שֶׁיַּעֲבִירוּנָה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה
אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ.

בְּתוֹב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל
מִסֶּכֶה, וְכַתוּב וְאֲשַׁלְּכֵהוּ בְּאֵשׁ
וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה. מִשְׁמַע שֶׁלֹּא
עָשָׂה אוֹתוֹ. אִם כֶּף, מַה זֶה
וַיַּעֲשֶׂהוּ? אֵלֶּא וְדַאי כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ,
שֶׁאֵלְמֵאל אֲהָרָן לֹא הִתְגַּבְּרָה רוּחַ
הַטְּמֵאָה לְהַפְלִיל בְּזִהְבּוֹ, אֲבָל כָּל
תְּקוּן שֶׁצָּרִיף, יֵשׁ לְבָנוֹת אוֹתוֹ
(לְהַתְּרוּחַ).

בֹּא וּרְאֵה, יֵשׁ מִי שֶׁעוֹשֶׂה כְּשָׁפִים
וּמִצְלִיחַ בִּידוֹ. וַיֵּשׁ מִי שֶׁעוֹשֶׂה
אוֹתָם בְּאוֹתוֹ גְּיוֹן מִמֶּשׁ וְלֹא
מִצְלִיחַ בִּידוֹ, שֶׁהָרִי לְמַעֲשִׂים
הִלְלוּ צָרִיף אָדָם מְכַשֵּׁר.

בֹּא וּרְאֵה מִבְּלָעָם, שֶׁהוּא הִיָּה
מְכַשֵּׁר לְאוֹתָם הַכְּשָׁפִים שֶׁלוֹ
לְהַצְלִיחַ בִּידוֹ, מִשּׁוֹם שֶׁכַּתוּב
(במדבר כד) וַנֹּאֵם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן.
שְׁתֵּם הָעֵינַן וְסִתוּם הָעֵינַן הִפְלִי אַחַד.
שֶׁעֵינַן אַחַת סִתוּמָה תְּמִיד, וּמִרְאֵה
עֵינָיו לֹא הִיָּה בְּדָרְךָ יִשְׂרָאֵל. מוֹם
הִיָּה לוֹ בְּעֵינָיו. כְּתוּב (ויקרא טז)
וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי, מִזְּמַן בְּכַל,
הַמְּרָאֶה שֶׁל עֵינָיו שֶׁלֹּא כְּשׁוּרָה.
אֲבָל רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, מִי שֶׁיִּשְׁתַּמֵּשׁ
עִמָּה מַה כְּתוּב? (שם כא) כָּל אִישׁ

לְקַרְבָּא שְׁעִיר, בְּגִיזַן דְּשְׁעִיר אִיהוּ חוֹלְקָא
דְּהִיהוּ יֵצֵר הָרַע, הִיהוּ רוּחַ מְסֻאָבָא
כְּדִקְאֵמְרָן.

בְּתוֹב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר
אוֹכֵל עֵשֶׁב. מָאִי תַבְנִית שׁוֹר. דָּא עֵגֶל.
שׁוֹר מְסֻטְרָא דְשְׂמָאֵלָא, אֲהָרָן יִמִּינָא, אֲתַכְּלִיל
שְׂמָאֵלָא בֵּיה, וְאֲתַתְּקַף בֵּיה, וְנִפְקַע עַל יְדֵיה.
תָּא חֲזִי, וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם, דָּא שְׂכִינְתָא,
דְּאִזְלַת קְמִיִּיהוּ, וְאֲחִלְפוּ לָהּ בְּדוּכְתָא מְסֻאָבָא,
אַל אַחֲרָא. וּבְגִיזַן כֶּף לֹא אֲתַעְבֵּר זוֹהֵמָא דָּא
מִעֲלָמָא, עַד הִיהוּ זְמַנָּא דִיעְבֵּר לִיה קְדָשָׁא
בְּרִיף הוּא מִעֲלָמָא, כְּמָה דְאֵת אֵמֵר (זכריה יג) וְאֵת
רוּחַ הַטְּוִמָאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָא
אוֹקִימְנָא.

בְּתוֹב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֶּכֶה, וְכַתִּיב
וְאֲשַׁלְּכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה,
מִשְׁמַע דְּלֹא עֵבֵד לִיה, אִי הָכִי מָאִי וַיַּעֲשֶׂהוּ.
אֵלֶּא וְדַאי כְּמָה דְאוֹקִימְנָא, דְּאֵלְמֵלֵא אֲהָרָן,
לֹא אֲתַתְּקַף רוּחָא מְסֻאָבָא לְאֲתַכְּלִילָא בְּדִהָבָא,
אֲבָל כָּל תְּקוּנָא דְאַצְטְרִיף, אֲשַׁכַּח לְאֲתַבְּנָאָה.
(כ"א לְאֲתַרְוּוּחָה).

תָּא חֲזִי, אִית מָאן דְּעֵבִיד חֲרָשִׁין וְאַצְלַח
בִּידוּי. וְאִית מָאן דְּעֵבִיד לוֹן כְּהִיהוּ
גְּוּוּנָא מִמֶּשׁ, וְלֹא אֲצַלַח בִּידוּי, דְּהָא לְעוֹבְדִין
אַלִּין גְּבִרָא מְתַקְנָא אֲצְטְרִיף.

תָּא חֲזִי מִבְּלָעָם, דְּאִיהוּ הָוָה מְתַקְנָא, לְאִינוּן
חֲרָשִׁין דִּילִיָּה, לְאַצְלַחַת בִּידוּי, בְּגִיזַן
דְּכַתִּיב, (במדבר כד) וַנֹּאֵם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן. שְׁתוּם
הָעֵינַן, סִתוּם הָעֵינַן כְּלָא חַד. דְּחַד עֵינָא סִתִּים
תְּדִיר, וְחִיזוּ דְעֵינָוִי לֹא הָוָה בְּאֲרַח מִיִּשְׂרָאֵל,
מוֹמָא הָוָה בֵּיה בְּעֵינָוִי. כְּתִיב (ויקרא טז) וְשִׁלַּח
בְּיַד אִישׁ עֵתִי, זְמַיִן בְּכָלָא, חֲזוּ דְעֵינָוִי דְלֹא
יִתְפָּשֵׁר. אֲבָל רוּחַ קְדָשָׁא, מָאן דִּישְׁתַּמֵּשׁ בְּהִדְיָה

מַה כְּתִיב, (ויקרא כא) כָּל אִישׁ

אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶסֶח.

וְהָבֵא, כֹּלֵא אֶתְקַן לְרוּחָא מְסַאָבֵא, לְמִיָּהֵב לִיָּה דוּכְתָא לְשִׁלְטָאָה. אֲשַׁפַּח מְדַבְרָא דְאִיְהוּ חָרוּב מִפְּלֵא, כְּמָה דְכְתִיב, (דברים ח) נַחֲשׁ שָׂרָף וְעַקְרֵב וְגו', דְמַתְמָן אִיְהוּ שׁוּלְטָנוּתָא דִּילִיָּה. אֲשַׁפַּח דְהָבֵא סְפוּקָא כְדָקָא יָאוּת. אֲשַׁפַּח אֶהָרֵן, לְאַתְתַּקְפָּא בִימִינָא, וְלְאַתְפַּלְלָא בִיָּה. כְּדִין אֲשָׁלִים דוּכְתִיָּה כְדָקָא יָאוּת, וְנַפְיָא וְאַשְׁתָּלִים עוּבְדָא.

וּמְנַלְן דְרוּחַ מְסַאָבֵא הָוָה. דְכְתִיב, (שמות לב) אָנָּה חֲטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה, דָּא רוּחַ מְסַאָבֵא, נַחֲשׁ קְדַמָּאָה, כְּדָקָא מְרֵן בְּכַמָּה דוּכְתִיָּן. וּבְזַמְנָא דְבַעַא אֶהָרֵן לְאַתְדַּכָּאָה, אֶקְרִיב עַגְלָא, מִהָהוּא סְטָרָא, לְמַעַבְד בִּיָּה דִינָא. בְּקְדַמִּיתָא עֵבֵד לִיָּה לְשִׁלְטָאָה, וְהַשְׁתָּא דִיעֵבִיד בִּיָּה דִינָא, לְאַכְפְּיָא לִיָּה, דְהָא כַד אֶתְעֵבִיד דִינָא בְּסְטָרָא דָּא, אֶתְכַפְּיָן כָּל אִינוּן דְשִׁלְטִין מְסִטְרִיָּה.

הָא חֲזִי, בְּמַצְרַיִם, בְּהָהוּא סְטָרָא דְלְהוֹן כְּתִיב, (שמות יב) אֶל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֲשׁ, צְלִי אֲשׁ, שִׁיעֵלָה רִיחוּ נוֹדָף. רֵאשׁוּ עַל כְּרַעֲיָו, לְשַׁפֵּר אוֹתוֹ וְלְהַכְנִיעוֹ, וְאֵז כָּל אֵלוֹ שְׁבָאִים מְצִדוֹ לֹא שׁוּלְטִים. כְּמוֹ כֵן (במדבר ט) פָּרָה אֲדַמָּה תְמִימָה וְגו', כְּדִי לְהַכְנִיעַ כָּל אוֹתָם הַצֹּדִדִים הַטְּמֵאִים שְׁלֹא יִשְׁלְטוּ.

בָּא וּרְאָה, בְּמַצְרַיִם, בְּאוֹתוֹ הַצֹּדִדִים שְׁלֵהֶם כְּתוּב (שם יב) אֶל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֲשׁ, צְלִי אֲשׁ, שִׁיעֵלָה רִיחוּ נוֹדָף. רֵאשׁוּ עַל כְּרַעֲיָו, לְשַׁפֵּר אוֹתוֹ וְלְהַכְנִיעוֹ, וְאֵז כָּל אֵלוֹ שְׁבָאִים מְצִדוֹ לֹא שׁוּלְטִים. כְּמוֹ כֵן (במדבר ט) פָּרָה אֲדַמָּה תְמִימָה וְגו', כְּדִי לְהַכְנִיעַ כָּל אוֹתָם הַצֹּדִדִים הַטְּמֵאִים שְׁלֹא יִשְׁלְטוּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, וְהָרִי הַפָּרָה הִיא קְדוּשָׁה, הִיא טְהוֹרָה, וְלָמָּה? אָמַר לוֹ, כִּי הוּא, וְהָרִי פְרִשׁוּתָהּ, כָּלֵל שֶׁל אַרְבַּע מַלְכוּתוֹת הֵיחָדָּה פָּרָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (הושע ד) כִּי כָפְרָה סוֹרְרָה סוֹרְרָה יִשְׂרָאֵל. אֲדַמָּה - זֶה מַלְכוּת בָּבֶל, שְׁכַתוּב (דניאל ב) אֵתָה הוּא רֵאשׁ הַזֶּהָב. תְּמִימָה - זֶה מַלְכוּת מִדְיָא. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם - זֶה מַלְכוּת יוֹן (שֵׁהם קְרוּבִים לְדַרְכֵי הַאֲמוּנוֹת). אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל,

הָא חֲזִי, בְּמַצְרַיִם, בְּהָהוּא סְטָרָא דְלְהוֹן כְּתִיב, (שמות יב) אֶל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֲשׁ, צְלִי אֲשׁ, בְּגִין דִּי־סֵלַק רִיחוּ נוֹדָף. רֵאשׁוּ עַל כְּרַעֲיָו, לְתַבְרָא לִיָּה וְלְאַכְפְּיָא לִיָּה, וּכְדִין כָּל אִינוּן דְאֶתְיִין מְסִטְרִיָּה לֹא שְׁלִטִי. כְּגוּוּנָא דָּא (במדבר ט) פָּרָה אֲדוּמָה תְמִימָה וְגו', בְּגִין לְאַכְפְּיָא כָּל אִינוּן סְטָרִי מְסַאָבֵא, דְלֹא יִשְׁלְטוּן.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אַבָּא, וְהָא פָּרָה קְדִישָׁא אִיְהִי, דְכִנְיָא אִיְהִי, וְאַמְאִי. אָמַר לִיָּה הֲכִי הוּא, וְהָא אוּקְמוּהָ, כָּלֵלֵא דְאַרְבַּע מַלְפוּוֹן הוֹת. פָּרָה, כְּמָה דְאֵתָא אָמַר (הושע ד) כִּי כָפְרָה סוֹרְרָה סוֹרְרָה יִשְׂרָאֵל. אֲדוּמָה, דָּא מַלְכוּת בָּבֶל, דְכְתִיב, (דניאל ב) אֵתָה הוּא רֵישָׁא דִי דְהָבֵא. תְּמִימָה, דָּא מַלְכוּת מִדְיָא. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם, דָּא מַלְכוּת יוֹן. (דַּיִנוּן קְרִיבִין לְאַרְסֵי מִיָּהֵמְנוּתָא) אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל,

הָא חֲזִי, בְּמַצְרַיִם, בְּהָהוּא סְטָרָא דְלְהוֹן כְּתִיב, (שמות יב) אֶל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֲשׁ, צְלִי אֲשׁ, בְּגִין דִּי־סֵלַק רִיחוּ נוֹדָף. רֵאשׁוּ עַל כְּרַעֲיָו, לְתַבְרָא לִיָּה וְלְאַכְפְּיָא לִיָּה, וּכְדִין כָּל אִינוּן דְאֶתְיִין מְסִטְרִיָּה לֹא שְׁלִטִי. כְּגוּוּנָא דָּא (במדבר ט) פָּרָה אֲדוּמָה תְמִימָה וְגו', בְּגִין לְאַכְפְּיָא כָּל אִינוּן סְטָרִי מְסַאָבֵא, דְלֹא יִשְׁלְטוּן.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אַבָּא, וְהָא פָּרָה קְדִישָׁא אִיְהִי, דְכִנְיָא אִיְהִי, וְאַמְאִי. אָמַר לִיָּה הֲכִי הוּא, וְהָא אוּקְמוּהָ, כָּלֵלֵא דְאַרְבַּע מַלְפוּוֹן הוֹת. פָּרָה, כְּמָה דְאֵתָא אָמַר (הושע ד) כִּי כָפְרָה סוֹרְרָה סוֹרְרָה יִשְׂרָאֵל. אֲדוּמָה, דָּא מַלְכוּת בָּבֶל, דְכְתִיב, (דניאל ב) אֵתָה הוּא רֵישָׁא דִי דְהָבֵא. תְּמִימָה, דָּא מַלְכוּת מִדְיָא. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם, דָּא מַלְכוּת יוֹן. (דַּיִנוּן קְרִיבִין לְאַרְסֵי מִיָּהֵמְנוּתָא) אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל,

זו מלכות אָדום, שלא עלה עליה על. והסוד של הדבר הזה, אף על גב שפֿמָה דברים נתנו לְדָרֶשׁ בכתובים - כֵּלָם אָחָד.

הרי נֶאֱמַר, שְׁפָתוֹב (איוב יד) מי יִתֵּן טְהוֹר מִטְּמֵא לֹא אָחָד. מי יִתֵּן טְהוֹר מִטְּמֵא - סוּד זֶה כֶּף הוּא, שְׁזָהוּ טְהוֹר שְׂוִיצָא מִטְּמֵא. שְׁהָרִי בַּהֲתַחֲלָה טְמֵא, וְעָכְשׁוּ שְׁנַעֲשֶׂה בּוּ דִין וְנִתֵּן לְשִׁרְפַת אֵשׁ בְּאֵשׁ בּוֹעֲרַת וְנַעֲשֶׂה עֶפֶר, עֲכָשׁוּ הוּא טְהוֹר מִטְּמֵא, טְהוֹר שְׂוִיצָא מִטְּמֵא. וּמְשׁוּם כֶּף, כֵּל אֵלּוּ שְׁמַתְעַסְקִים בֵּה, כֵּלָם נְטֻמָּאִים, שְׁהָרִי כֶּף הוּא וְדָאִי. וְכִיּוֹן שְׁנַעֲשִׂית אֶפֶר, אִז עַד שְׁיִתְכַנֵּס וְיִסְתַּלַּק מִשָּׁם, מִטְּמֵא אֵת כֵּלָם, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר וְכִבֵּס הָאֶסֶף וְגו' וְטְמֵא. אֶפֶר, מָה הִטְעַם? כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (מלאכי ג) וְעִסּוּתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם. וְכִיּוֹן שְׁנִתֵּן עַל אוֹתוֹ אֶפֶר מִים, אִז הוּא טְהוֹר מִטְּמֵא.

יְסוּד הַדָּבָר - שְׁפָתוֹב (במדבר ח) מי חֲטָאתָ, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (בראשית ד) לַפֶּתַח חֲטָאת רִבְזָן. וּמְשׁוּם שְׁהִיא פֶתַח חֲטָאת רִבְזָן וְדָאִי, בַּהֲתַחֲלָה כְּתוּב, וְהוֹצִיא אוֹתָהּ אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. וּמְשׁוּם כֶּף נִתְּנָה לְסַגֵּן וְלֹא לְכַהֵן גְּדוּל. וְזֶהוּ טְהוֹר מִטְּמֵא. בַּהֲתַחֲלָה טְמֵא, וְעָכְשׁוּ טְהוֹר. וְכֵל צַד רוּחַ הַטְּמֵאָה, כִּיּוֹן שְׂרוּאָה אֵת זֶה בּוֹרַחַ, וְלֹא יוֹשֵׁב בְּאוֹתוֹ מְקוּם.

מִי חֲטָאת וְדָאִי, מִי נִדְּהָ, הַכֵּל טְמֵא. וְעַל כֵּן שׁוֹלְטַת רוּחַ הַקִּדְשׁ, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה נִכְנַעַת, שְׁלֹא שׁוֹלְטַת כֵּלָל. וְזֶהוּ דִין שֶׁל רוּחַ הַטְּמֵאָה - מַחוּץ לַמַּחֲנֶה, מְשׁוּם שְׁהִיא רוּחַ טְמֵאָה, שְׁפָתוֹב (דברים כג) וְהִיָּה מַחֲנִיף קְדוֹשׁ. בָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּ.

דָּא מְלָכוֹת אָדוּם, דְּלֹא סָלִיק עָלֶיהָ עוֹל. וְרָזָא דְמַלְהָ דָּא, אֶפֶר עַל גַּב דְּכַמָּה מְלִין אֲתִיָּהִיבוּ לְמַדְרֶשׁ בְּקֶרְאִי, כֵּלָהוּ חַד.

הָא אֲתֵמַר, דְּכַתִּיב, (איוב יד) מִי יִתֵּן טְהוֹר מִטְּמֵא לֹא אָחָד. מִי יִתֵּן טְהוֹר (דף רל"ז ע"ב) מִטְּמֵא, רָזָא דָּא, הֵכִי הוּא, דְּדָא אִיהוּ טְהוֹר דְּנִפְק מִטְּמֵא. דְּהָא בְּקַדְמִיתָא טְמֵא, וְהִשְׁתָּא דְּאֲתַעְבִּיד בֵּיה דִּינָא, וְאֲתִיָּהִיב לִיקִידַת אֲשָׁא בְּנוֹרָא דְדָלִיק, וְאֲתַעְבִּיד עֶפֶר, הִשְׁתָּא אִיהוּ טְהוֹר מִטְּמֵא, טְהוֹר דְּנִפְקִי מִטְּמֵא.

וְכִיּוֹן כֶּף, כֵּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בֵּה, כֵּלָהוּ מִסְתַּאֲבִי, דְּהָא הֵכִי הוּא וְדָאִי, וְכִיּוֹן דְּאֲתַעְבִּיד אֶפֶר, כְּדִין עַד דִּיתְפַּנִּישׁ וְיִסְתַּלַּיק מִתְּמָן, מִסְאִיב לְכַלְהוּ, כְּמָה דְּאֵת אֶמַר וְכִבֵּס הָאוֹסֶף וְגו' וְטְמֵא. אֶפֶר, מָאִי טַעְמָא. כְּמָה דְּאֵת אֶמַר (מלאכי ג) וְעִסּוּתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם. וְכִיּוֹן דְּאֲתִיָּהִיב עַל הַהוּא אֶפֶר מִים, כְּדִין אִיהוּ טְהוֹר מִטְּמֵא.

וְרָזָא דְמַלְהָ, דְּכַתִּיב, (במדבר ח) מִי חֲטָאתָ, כְּמָה דְּאֵת אֶמַר (בראשית ד) לַפֶּתַח חֲטָאת רִבְזָן. וְכִיּוֹן דְּאִיהִי פֶתַח חֲטָאת רִבְזָן וְדָאִי, בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב, וְהוֹצִיא אוֹתָהּ אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. וְכִיּוֹן כֶּף אֲתִיָּהִיבַת לְסַגֵּן, וְלֹא לְכַהֵנָּא רַבָּא, וְדָא הוּא טְהוֹר מִטְּמֵא, בְּקַדְמִיתָא טְמֵא, וְהִשְׁתָּא טְהוֹר. וְכֵל סֵטֵר רוּחַ מְסַאֲבָא, כִּיּוֹן דְּחֲמָא דָּא, עֶרְק, וְלֹא יִתִּיב בַּהֲהוּא דּוּכְתָא.

מִי חֲטָאת וְדָאִי, מִי נִדְּהָ, כֵּלָא מְסַאֲבָא. וְעַל דָּא שְׁלֵטָא רוּחַ קְדֻשָּׁא, וְרוּחַ מְסַאֲבָא אֲתַכְפִּיָּא, דְּלֹא שְׁלֵטָא כֵּלָל. וְדָא הוּא דִּינָא דְרוּחַ מְסַאֲבָא, מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. בְּגִין דְּאִיהִי רוּחַ מְסַאֲבָא, דְּכַתִּיב, (דברים כג) וְהִיָּה מַחֲנִיף קְדוֹשׁ. אֲתָא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקִיָּה.

אמר רבי שמעון, אף על גב שכל הדברים כפי שאמרנו, הקדוש ברוך הוא נתן לו שלטון. ורוח הטמאה צריך להכניעה בכל הצדדים. בא ואמר לך סוד אחד, ושלא נתן לגלות פרט לאותם קדושים עליונים.

בא וראה, למקום הזה שהוא רוח טמאה, נתן לו הקדוש ברוך הוא שלטון לשלט בעולם בכמה צדדים, ויכול להזיק, ואין לו (לנו) רשות לנהג בו קלון, שצריכים להשמר ממנו שלא יקטרג עלינו בתוך הקדשה שלנו. ועל כן סוד אחד יש לנו שצריכים לתת לו מקום קטן בתוך הקדשה שלנו, (שלא ימצא מקטרג בתוך הקדשה שלנו) שהרי מתוך הקדשה יוצאת שליטתו.

שצריכים תוך סוד התפלין להצניע (סוד שער שבתפלין) שצורה אחת של עגל שתצא החוצה ותראה, שהרי חוט שער זה אינו מטמא, פרט לאם מתחברת שצורה זו ונעשית כשעורה, אבל פחות מזה לא מטמא. ואת אותה שצורה צריך להכניס אותה בתוך הקדשה העליונה שלנו ולתת לה מקום, כדי שלא תקטרג עלינו בקדשות שלנו.

ויצא מאותה שצורה החוצה שתראה. שכשרואה את אותו אדם בקדשה עליונה וחלקו משתתף לשם, אז לא יקטרג לו, ולא יוכל להזיק לו למעלה ולמטה, שהרי נתן לו מקום. ואם לא נותנים לו אותו חלק (מקום) בקדשה הזו, יכול להזיק לו למטה, ועולה לקטרג עליו למעלה, ואומר: פלוני שעכשו מקדש, כף וכף עשה ביום פלוני וכף הם חטאיו. עד שיגיע דין על אותו אדם ויענש על דו. (וכן שער המשתלח).

המשתלח.

אמר רבי שמעון, אף על גב דכל הני מלין פדקאמרן, קדשא בריך הוא יהיב ליה שולטנו. ורוח מסאבא בעי לאכפיא ליה בכל סטרין. תא ואימא לך רזא חדא, ולא אתייהיב לגלאה בר לאינון קדישי עליונין.

תא חזי, להאי אתר דאיהו רוח מסאבא. קדשא בריך הוא יהיב ליה שולטנו, למשלט בעלמא, בכמה סטרין, ויכיל לנזקא, ולית ליה (נ"א לו) רשו, לאנהגא ביה קלנא, דבעינן לאסתמרא מניה, דלא יקטרג עלן בגו קדשה דילן. ועל דא רזא חדא אית לן, דבעינן למיהיב ליה דוכתא זעיר, בגו קדשה דילן (ולא אשתבח מקטרגא בגו קדושא דילן) דהא מגו קדשה נפיק שולטנו דיליה.

דבעינן גו רזא דתפלין, לאצנעא חד (סוד שער שבתפלין) שערא דעגלא, דיפויק לבר ויתחזי. דהא חוטא דשערא דא לא מסאיב, בר דאי אתחבר האי שערא, ואתעביד כשעורה, אבל פחות מן דא לא מסאיב. והוא שערא בעי לאעלא ליה בגו קדשה עלאה דילן, ולמיהיב ליה דוכתא, בגין דלא יקטרג לן בקדושן.

ויפויק מן ההוא שערא לבר, דיתחזי, דכד חמי ליה הוא בר נש בקדושה עלאה, וחולקא דיליה משתתף לתמן, פדין לא יקטרג ליה, ולא יכיל לאבאשא ליה לעילא ותתא, דהא דוכתא יהיב ליה. ואי ההוא חולקא לא יהיב ליה (דוכתא) בהאי קדשה, יכיל לאבאשא ליה לתתא, וסליק מקטרגא ליה לעילא, ואמר פלוני דקא מקדש השתא, כף וכף עבד יומא פלוני, וכף אינון חובוי, עד דימטי דינא על ההוא בר נש, ויתענש על ידוי. (וכן שער המשתלח).

ובשְׁהוּ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׁים, שְׁהוּ יוֹדְעִים סוּד זֶה, כְּשִׁמְתַחֲלִים לְהִתְקַדֵּשׁ בַּקִּדְשָׁה עֲלֵינוּהָ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, הָיוּ מְסַתְּפִים מִיַּד לְתַת אֶת חֲלָקוֹ לְאוֹתוֹ מִקּוֹם וְלַתַּת לוֹ חֲלָק בִּינֵיהֶם, כְּדִי שְׁלֹא יִמָּצֵא מִקְטָרֵג עֲלֵיהֶם וְלֹא יִבּוֹאוּ לְהַזְכִּיר חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁכַמָּה קְבוּצוֹת וְכַמָּה מַחֲנוֹת הֵם שְׁמֹנְדִמְנִים לְטַל דְּבַר מִמֶּנּוּ כְּשִׁבְעָה לְקִטְרָג. אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שֵׁיכּוֹל לְהַשְׁמֵר שְׁלֹא יִזְכְּרוּ חֲטָאֵיו לְמַעַלָּה, וְלֹא יִשְׁגִּיחוּ כּוּ לְרַע.

בִּין כֶּף זָלְגוּ עֵינָיו שֶׁל רַבִּי אַבָּא. אָמַר לוֹ: אַבָּא אַבָּא, לֵךְ וְהִתֵּר קִשְׁרֵי צַעֲרֶךָ וְתִקְפִּיד בְּהַשְׁגָּתְךָ, שְׁהָרִי סוּדוֹת הַתּוֹרָה נִתְּנוּ לְצַדִּיקִים, שְׁכַתּוֹב (תהלים כח) סוּד ה' לִירְאָיו.

בֹּא וּרְאֵה, בְּיוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָעוֹלָם נִדוֹן, וּבֵית הַדִּין הַקְּדוּשׁ (הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא) יוֹשֵׁב וְדָן אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר עוֹמֵד מִצַּד זֶה, וְכָל אוֹתָם שְׁנֵדוֹנוּ לְמוֹת הוּא מְשַׁגֵּחַ עֲלֵיהֶם, וְנִרְשָׁמִים לְפָנָיו. וּבַשָּׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים רַחֲמִים בְּאוֹתוֹ קוֹל שׁוֹפֵר, אֲזִי מִתְעַרְבֵב לוֹ הַכֵּל, שְׁלֹא יוֹדַע וְלֹא מְשַׁגֵּחַ בְּאוֹתָם שְׁנֵדוֹנוּ, עַד שְׁאֲחֵר כֶּף כָּל אֵלוֹ שְׁלֹא חָזְרוּ בְּתַשׁוּבָה וְנִגְזַר עֲלֵיהֶם מוֹת, וְדָא יוֹצֵאִים עִם פְּתָקִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וְנִמְסָרִים לוֹ. בִּינּוֹן שְׁנִמְסָרוּ לוֹ, לֹא חוֹזְרִים הַפְּתָקִים, עַד שְׁנַעֲשֶׂה הַדִּין.

וְכֹר יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ, כָּל שְׁכָן אָדָם לְבַדּוֹ. (וְכָל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן) שְׁהָרִי בְּסוּד עֲלִיּוֹן שְׁלִמְעֵלָה צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר וְלַתַּת לוֹ בְּכָל חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ, כְּשֶׁהִלְבְּנָה רוּצָה לְהִתְחַדֵּשׁ, שְׁעִיר אֶחָד, כְּדִי שְׁלֹא יִקְטָרֵג עַל הַהִתְחַדְּשׁוֹת (הַשְׁמֵחָה) וְיִטַּל אֶת חֲלָקוֹ כְּרְאוּי, וְהִלְבְּנָה הַקְּדוּשָׁה תִּינַק בַּקִּדְשָׁה לְהִתְחַדֵּשׁ כְּרְאוּי.

וְכֹר הוּוּ יִשְׂרָאֵל עֲבָדִי, דִּהוּוּ יוֹדְעֵי רִזָּא דָּא, כְּדִי שְׂרָאן לְאַתְקַדְּשָׁא בַּקְּדוּשָׁה עֲלָאָה בְּיוֹמָא דְּכַפּוּרִי, הוּוּ מְסַתְּפִי מִיַּד לְמִיָּהֵב חוּלְקִיָּה לְהֵאִי אַתְר, וְלְמִיָּהֵב לִיָּה חוּלְקָא בִּינֵיהוּ, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח מִקְטָרָגָא עֲלֵיהוּ, וְלֹא יִיתוּן לְאַדְפְּרָא חוּבִיָּהוּן דִּישְׂרָאֵל. דְּכַמָּה חֲבִילִין, וְכַמָּה מִשְׁרִיין, אֵינּוּן דְּאִזְדְּמַנּוּ לְנִטְלָא מְלָה מְגִיָּה, כְּדִי אֲתִי לְקִטְרָגָא. וְזַפְּאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן דִּיכִיל לְאַסְתְּמָרָא, דְּלֹא יִדְכְּרוּן חוּבִי לְעִילָא, וְלֹא יִשְׁגִּיחוּן עֲלֵיהָ לְבִישׁ.

אֲדַהְבִי הוּוּ זְלָגִין עֵינָיו דְּרַבִּי אַבָּא. אָמַר לִיָּה, אַבָּא אַבָּא, זִיל טְנַפִּיר קְטוּרָה, וְאַקְפִּיד בְּקוּלְטָךְ, דִּהָא רִזִּין דְּאוּרִיתָא לְזַפְּאֵי אֲתִיָּהֵבוּ דְכַתִּיב, (תהלים כח) סוּד יי' לִירְאָיו.

תָּא חֲזִי, בְּיוֹמָא דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עֲלָמָא אֲתַדְּן, וּבִי דִינָא קְדִישָׁא (קְדִישָׁא בְּרוּךְ הוּא) יְתִיב, וְדָן כָּל עֲלָמָא. וְהָהוּא סְטָרָא אֲחֵרָא קָאִים מִסְטָרָא דָּא, וְכָל אֵינּוּן דְּאֲתַדְּנוּ לְמוֹתָא אֲשַׁגַּח עֲלֵיהוּ, וְאַתְרִשִּׁימוּ קְמִיָּה. וּבְשַׁעֲתָא (דף רל"ז ע"א) דִּישְׂרָאֵל מִתְעַרְרֵי רַחֲמֵי, בְּהָהוּא קוֹל שׁוֹפֵר, כְּדִין אֲתַעַרְבָבָא לִיָּה כְּלָא, דְּלֹא יוֹדַע וְלֹא מְשַׁגַּח, בְּאֵינּוּן דְּאֲתַדְּנוּ. עַד דְּלִבְתַּר כָּל אֵינּוּן דְּלֹא מְהִדְרֵי בְּתִיּוּבְתָא, וְאַגְזַר עֲלֵיהוּ מוֹתָא, וְדָאִי נִפְקִין פְּתָקִין מִבֵּי מִלְּפָא, וְאַתְמָסְרוּ לִיָּה, בִּינּוֹן דְּאַתְמָסְרוּ לִיָּה, לֹא אֲהַדְרוּ פְּתָקִין, עַד דְּאַתְעַבִּיד דִּינָא.

וְיִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ, בְּעֵינִין לְאַסְתְּמָרָא מְגִיָּה, כָּל שְׁכָן בְּר נֶשׁ בְּלַחֲוֹדוּי. (וְכָל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן) דִּהָא בְּרִזָּא עֲלָאָה דְּלְעִילָא, בְּעֵינִין לְאַסְתְּמָרָא, וְלְמִיָּהֵב לִיָּה בְּכָל יְרַחָא וְיְרַחָא, כְּדִי סִיָּהֲרָא בְּעֵי לְאַתְחַדְּתָא, חֲדָ שְׁעִיר, בְּגִין דְּלֹא יִקְטָרֵג חֲדַתּוּתָא (נ"א חֲדוּתָא) וְיִטוּל חוּלְקִיָּה כְּדָקָא חֲזִי לִיָּה. וְסִיָּהֲרָא קְדִישָׁא לְיִנְקָא בַּקְּדוּשָׁה לְחֲדַתּוּתֵי כְּדָקָא יְאוּת.

וְכַשְׁמַתְחַרְשֶׁת בְּכָל חֵדֶשׁ וְחֵדֶשׁ,
מִשּׁוּם כִּן נִקְרְאת נַעַר, וְהָרִי
בְּאַרְנוּ. וְהָאֲחֵר הֵנָּה, שֶׁהוּא תְּמִיד
בְּטַמְאָה וְלֹא יוֹצֵא מִמֶּנָּה, נִקְרָא
מְלַךְ זָקֵן וְכֹסִיל. וּמִשּׁוּם כִּן,
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם עִם אֶחָד
בְּיַחְדָּה קְדוּשׁ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
נִתֵּן לָהֶם עֲצָה לְהַנְצִיל מִן הַכֹּל.
אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הֵנָּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא, שְׂכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה ס) וְעַמּוּךְ כָּלֶם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גְּזֹר
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
הַתְּפָאָר.

וְכַשְׁמַתְחַרְשֶׁת בְּכָל יְרֻחָא וְיְרֻחָא, בְּגִין כִּן
אֶקְרִי נַעַר, וְהָא אוֹקִימָנָא. וְהָאִי אֲחֵרָא
דָּא, דְּאִיהוּ תְּדִיר בְּמִסְאָבוּ, וְלֹא נָפִיק מִנִּיהּ,
אֶקְרִי מְלַךְ זָקֵן וְכֹסִיל. וּבְגִין כִּן, יִשְׂרָאֵל
קְדִישֵׁין דְּאִינוּן עִמָּא חַד, בְּיַחְדָּא קְדִישָׁא,
קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹון עֵיטָא, לְאַשְׁתְּזָבָא
מִכְּלָא. זְכָאִין אִינוּן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא
דְּאֲתִי, דְּכְתִיב, (יִשְׁעִיָּה ס) וְעַמּוּךְ כָּלֶם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גְּזֹר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
הַתְּפָאָר.

השלמה מהחשממות (סימן ה, עי' עליו לעיל דף רל"ה ע"ב)

עליו לעיל דף רל"ה ע"ב

וְיָבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשְׁה וְגו'.
(יחזקאל א) וּמִמְעַל לְרִקִיעַ, דָּא אִיהוּ
רְקִיעָא, דְּקִימָא עֲלֵייהוּ דְּאַרְבַּע חִיּוּן, דְּכַד
מִסְתַּלְקִי בְּגוּ חַד אֲוִירָא דְּבִטְשׁ בְּהוּ, לָא זְקָפִין
רִישָׁא לְאַסְתַּכְּלָא לְעֵילָא.

וְיָבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשְׁה וְגו'.
כְּתוּב (יחזקאל א) וּמִמְעַל לְרִקִיעַ, זְהוּ
הַרְקִיעַ שְׁעוּמַד עַל אַרְבַּע חִיּוֹת,
שְׂכַשְׂמַתְעֵלוֹת בְּתוֹךְ אֲוִיר אֶחָד
שְׂמִכָּה בְּהֵן, אִינֵן זֹקְפוֹת רֹאשׁ
לְהַסְתַּכְּלָא לְמַעְלָה.

מִשּׁוּם שְׂאוּתָהּ רוּחַ חַיָּה מְכָה
בְּכָלֵן, וּבְאוּתָהּ רוּחַ כְּלֵן מְתַעֲלוֹת,
שְׂכָתוֹב וּבְהַנְשֵׂא חַיּוֹת מְעַל
הָאֶרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם.
וְכְתוּב כִּי רוּחַ חַיָּה בְּאוֹפְנִים.

בְּגִין דְּהָהוּא רוּחַ חַיָּה, בְּטִשׁ בְּכֵלְהוּ, וּבְהָהוּא
רוּחַ מִסְתַּלְקִי כְּלָהוּ, דְּכְתִיב, וּבְהַנְשֵׂא
חַיּוֹת מְעַל הָאֶרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם.
וְכְתִיב כִּי רוּחַ חַיָּה בְּאוֹפְנִים.

לְמָה מְתַעֲלוֹת? אֵלָא כְּשִׂמְכָה
אוֹתוֹ אֲוִיר עֲלֵיהֶן, הוּא מְעַלָּה אֶת
אוֹתָן אַרְבַּע שְׂתַחַת חַיָּה הַזֹּו, וְהֵן
מְעֵלוֹת אוֹתָהּ לְמַעְלָה, עַד
שְׂמִבְיאוֹת אוֹתָהּ לְהֵר הָעֲלִיּוֹן,
וְהִינוּ סוּד הַכְּתוּב, (תהלים מה)

אֲמַאי מִסְתַּלְקִי. אֵלָא כַד בְּטִשׁ הָהוּא אֲוִירָא
עֲלֵייהוּ, סְלִיק לְאַלִין אַרְבַּע דְּתַחוֹת
הָאִי חַיָּה, וְאִינוּן סְלִיקִי לָהּ לְעֵילָא, עַד דְּמַתִּיין
לָהּ לְגַבִּי זְהָרָא עֲלָאָה, וְהִינוּ רִזָּא דְּכְתִיב, (תהלים
מה) בְּתוֹלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיָּה מוּבָאוֹת לָךְ, בְּגִין
דְּהָנִי אַרְבַּע אַקְרוּן הַכִּי, וְלֹא זָזוּ מִן חַיָּה דָּא,
דְּאִיהִי כּוֹרְסִיָּא, לְעֵלְמִין. וְסְלִקִין לָהּ מִתְּפָא
לְעֵילָא, לְאַתְקֵנָא כּוֹרְסִיָּא לְגַבִּי עֵילָא, וְרִזָּא
דָּא (בראשית ז) וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וַתָּרֶם מְעַל הָאֶרֶץ.
וְכַד אִסְתַּלְקַת לְעֵילָא, וְאַלִין סְלִקִין לָהּ, כְּדִין
כְּתִיב, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשְׁה.

בְּתוֹלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיָּה מוּבָאוֹת
לָךְ. מִשּׁוּם שְׂאַרְבַּע הִלְלוּ נִקְרְאוֹת
כִּן, וְלֹא זָזוּ מִחַיָּה הַזֹּו, שְׂהִיא
כְּסָא, לְעוֹלָמִים. וּמְעֵלוֹת אוֹתָהּ
מִמְטָה לְמַעְלָה לְהַתְקִין כְּסָא כְּלָפִי
מְעַלָּה. וְסוּד זֶה - (בראשית ז) וַיִּשְׂאוּ
אֶת הַתְּבָה וַתָּרֶם מְעַל הָאֶרֶץ.
וְכַשְׂמַתְעֵלָה לְמַעְלָה וְאַלָּה
מְעֵלוֹת אוֹתָהּ, אִזְ כְּתוּב, וַיָּבִיאוּ
אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשְׁה.

וְיָבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר
מוּבָאוֹת לָךְ, וְכְתוּב וַיִּשְׂאוּ אֶת
הַתְּבָה. אֵל מִשְׁה, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר

וְיָבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר מוּבָאוֹת
לָךְ, וְכְתִיב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה. אֵל מִשְׁה,

דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, והינינו רזא דאדם. ומנלן דאקרי אדם, דכתיב, (בראשית ו) לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר, והינינו משה. ומשום כך על הכפסא הנה דמות של אדם עומדת עליו, והינינו משה. ויביאו את המשכן - אלו ארבע החיות כשעולות, כפי שאמרנו.

ויביאו את המשכן - אלו כל אברי הגוף, שכלם בתשוקה קדושה, (אמר רבי אבהו) כלם אוחדים בו להדביק זכר ונקבה כאחד. ויביאו את המשכן, להכניס פלה לחפה. בראשונה הם צריכים להעלותה ולהביאה אליו, ואחר כך הוא יבא אליה תמיד, והרי בארנו.

ויביאו את המשכן - סוד כל אותם הקשרים, קשרי היחוד, ומיוחדים יחוד של סודות האמונה בכל יום, (אלו ארבע החיות) הם מעלים אותה לכפסא הנה, עד שמביאים אותה למשה. וכיון שמדביקים אותה למשה, אז הם היו שמרויחים ברכות ממקור החיים על סוד זה, בקשר של היחוד של אותם הקשרים. וסוד זה, כשמקשרים היחוד של הכל כראוי. וסוד זה כתוב, וירא משה את כל המלאכה וגו', ויברך אתם משה. הרויחו ברכות ממקום הדרגה שמשה שרוי בה, וזהו (שמות לו) החכמים העשים את כל מלאכת הקדש, משום שהם יודעים לסדר את עבודת הקדש כראוי.

ועל כן, כל מי שמתפלל תפלה (קשור) וקושר יחוד, מסתכלים בו אם היא תפלה וקשר כראוי. ואם אותה תפלה ואתו הקשר הם כראוי, אזי הוא מתברך בראשונה מהמקום שכל הברכות יוצאות.

כמה דאת אמר דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, והינינו רזא דאדם. ומנלן דאקרי אדם, דכתיב, (בראשית ו) לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר, והינינו משה. ובגין כך, על האי פורסייא, דיוקנא דאדם קיימא עליה, והינינו משה. ויביאו את המשכן, אליון ארבע חיוון, פד סלקין כדקאמרן.

ויביאו את המשכן, אליון כל שייפין דגופא, דכלהו בתיאובתא קדישא, (אמר רבי אבהו) פלהו אחדין ביה, לאתדבקא דכר ונוקבא כחדא. ויביאו את המשכן, למיעל פלה לחופה בקדמיתא, אינון צריכין לסלקא לה, ולאייתאה לה לגביה, ולבתר איהו ייתי לגבה תדיר, והא אוקימנא.

ויביאו את המשכן, רזא דכל אינון דקשרי קשרין דיחודא, ויחדי יחודא דרזי דמהימנותא כל יומא, (אליון ארבע חיוון) אינון סלקין לה לכורסייא דא, עד דאתיין לה לגבי משה, וכיון דדבקי לה לגבי משה, פדין אינון הוו דרווחי ברכאן ממקורא דחיי, על רזא דא, בקשורא דיחודא דאינון קשרין. ורזא דא, פד מתקשרין יחודא דכלא כדקא יאות, ורזא דא כתיב, וירא משה את כל המלאכה וגו', ויברך אותם משה, ורווחי ברכאן מאתר דרגא דמשה שריא ביה, ודא איהו החכמים העושים את כל מלאכת הקדש, בגין דאינון ידעי לסדרא עבידתא דקודשא כדקא חזי.

ועל דא, כל מאן דצלי צלותא, (וקשורא) וקשיר יחודא, מסתכלין ביה אי איהי צלותא וקשורא כדקא יאות, ואי ההיא צלותא (דג רל"ח ע"ב) וטהוא קשורא כדקא יאות, פדין אתברך איהו בקדמיתא, מאתר דכל ברכאן נפקין.

זהו שכתוב, והנה עשו אותה וגו'. מיד - ויברך אתם משה.

וכמו כן ויביאו את המשכן אל משה, שהוא בעל הבית, להראות בתקון של הבית שלו, ולו צריך להראות את תקוניה וסודותיה, שלא נתנו לאחר להתבונן ולראות אותה באותם סתרים ובאותם הסודות שלה, פרט למשה לבדו.

ועל כן ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל פליו. וכשהביאו אותו למשה, את הכל הביאו לו באיברים ידועים, לתקן את כל אחד ואחד, איבר באיבר, להכניס זה בזה. וכשהיו רוצים לתקן זה בזה ולהכניס זה בזה, לא היה עולה בידיהם. כיון שהביאו אותו למשה, מיד הפל עלה בידו, וכל איבר ואיבר היה עולה ונכנס למקומו. זהו שכתוב, ויקם משה את המשכן, וכתוב הוקם המשכן, והרי בארנו.

בא וראה, באותה שעה כשהתחיל משה להקים את המשכן והתחיל לתקן את תקונים של האיברים להכניסם זה בזה, אז רפו כל האיברים וכל התקונים של הצד האחר הטמא. כשהתחיל להתחזק צד הקדשה הזה - מתרפה הצד האחר הטמא. זה מתחזק - וזה מתרפה. והרי בארנו, שכל זמן שהיא בחזק, מתרפים כל אברי הצד האחר. זה מתמלא וזה נחרב. וסוד זה - ירושלים וצור הרשעה, כשזו מלאה - זו חרבה. ועל כן, כשזה מתחזק - זה נרפה.

וכמו כן, ויקם משה את המשכן, להתחזק מסוד של מעלה, ולא יתחזק מסוד שלמטה. ועל כן משה, שהיה

הדא הוא דכתיב והנה עשו אותה וגו', מיד ויברך אותם משה.

ובגין כך, ויביאו את המשכן אל משה, דאיהו מארי דביתא, לאחזאה בתקונא דביתיה, וליה אצטריך למחזי תקוניה ורזין דילה, דלא אתייהיבו לאתרא, לאסתכלא ולמחזי בה, באינון סתרין ובאינון רזין דילה, בר משה בלחודוי.

ועל דא ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל פליו. וכד אייתיאו ליה למשה, פלא אייתיאו ליה בשייפין ידיעאן, כל חד וחד לאתקנא, שייפא בשייפא, לאעלא דא בדא, וכד הוו בעאן לתקנא דא בדא, ולאעלאה דא בדא, לא הוה סליק בידיהון. כיון דאייתיאו ליה למשה, מיד פלא אסתליק בידיה, וכל שייפא ושייפא הוה אסתליק ועאל בדוכתיה, הדא הוא דכתיב, ויקם משה את המשכן וכתוב הוקם המשכן, והא אוקימנא.

הא חזי, בההיא שעתא כד שארי משה לאקמא משכנא, ושארי לאתקנא תקונא דשייפין, לאעלא דא בדא. כדין, אתרפיו כל שייפין וכל תקונין דסטרא אתרא מסאבא, כד שרי לאתקפא האי סטרא דאיהי קדישא, אתרפי סטרא אתרא מסאבא, אתקף דא ואתרפי דא. והא אוקימנא, דכל זמנא דהיא בתקיפו, סטרא אתרא אתרפן כל שייפוי, דא מלא, ודא חרוב, ורזא דא ירושלים וצור חייבא, כד מליא דא, חרוב דא. ועל דא, כד אתקף דא אתרפי דא.

ובגין כך, ויקם משה את המשכן, לאתתקפא מרזא דלעילא, ולא יתקף מרזא דלתתא. ועל דא משה דהוה מרזא דגו אספקלריא דנהרא, אצטריך איהו

מסוד של תוף האספקלריה המאירה, צריך הוא להקים את המשכן להאיר ממנו, ולא מאחר. (ועל זה) הלבנה צריכה להאיר מן השמש, ולא מאחר. בא וראה, כנסת ישראל צריכה להתעלות למעלה ולהתדבק בתוף השמש. פתח ואמר, (ויקרא ו) זאת תורת העלה היא העלה. אמר רבי שמעון, פתוח (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע ה'. עולה עליה וקשר של כנסת למעלה, ודבוק שלה בתוף העולם הבא, להיות הפל אחד. נקראת עולה קדש קדשים, ומשום כך נקרא עולה, שעולה ומתעטרת להיות הפל אחד בקשר אחד בשמחה.

ומשום שעולה למעלה למעלה, פתוח זאת תורת העלה. סוד של זכר ונקבה כאחד, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. העלה, שעולה לתוף העולם הבא להתקשר בתוכו, שנקרא ודאי קדש הקדשים, וגם העולה היא קדש הקדשים.

ומשום כך הסדור של שחיטתה לצד צפון, שהוא צד שמאל, שהרי תורה שבעל פה לא עולה בחיבות, אלא רק כשמתעורר צד הצפון, שכתוב (שיר ב) שמאלו תחת לראשי ימינו תחבגני. ואז היא עולה בחיבות ומתעטרת ב'מין, ומתחברת באמצע, והכל מאיר מהסוד של קדש הקדשים, וזה מתוף סוד האדם, ברצון הכהן ובשירת הלויים ובתפלת ישראל.

והרי בארנו, שעולה קדש הקדשים בסוד הרוח העליונה, משום ששלוש רוחות קשורות כאחת. רוח תחוננה שנקראת רוח הקדש, רוח שלפנים באמצע שנקראת רוח חכמה ובינה. וכן נקראת הרוח התחוננה. אבל זו

לאקמא משפנא, לאנהרא מניה, ולא מאחרא. (ועל רא) סיהרא אצטריד לאנהרא מן שמשא, ולא מאחרא. תא חזי, כנסת ישראל אצטריכת לאסתלקא לעילא, ולא תדבקא גו שמשא.

פתח ואמר, (ויקרא ו) זאת תורת העולה היא העולה, אמר רבי שמעון, פתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. עולה סליקו וקשירו דכנסת ישראל לעילא, ודבוקא דילה בגו עלמא דאתי, למהוי כלא חד. אקרי עולה קדש קדשים. ובגין כך אקרי עולה, דסלקא ואתעטרא למהוי כלא חד. בקשורא חדא בחדו.

ובגין דסלקא לעילא לעילא, פתיב זאת תורת העולה. רזא דכר ונוקבא כחדא, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. העולה: דסלקא גו עלמא דאתי, לאתקשרא בגויה, דאקרי קדש הקדשים ודאי, ועולה נמי קדש הקדשים היא.

ובגין כך, סדורא דנכיסו דילה לסטר צפון, דאיהו סטר שמאלא. דהאי תורה שבעל פה לא סלקא בחביבותא, אלא כד אתער סטרא דצפון, דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי ימינו תחבגני, וכדין איהי סלקא בחביבותא, ואתעטרא בימינא, ואתחברת באמצעיתא, ואתנהיר פלא, מרזא דקדש הקדשים, ודא מגו רזא דאדם, ברעו דכהנא, ובשירתא דליואי, ובצלוחא דישראל.

והא אוקימנא, דעולה קדש הקדשים, ברזא דרוח עלאה, בגין דתלת רוחין קשירין כחדא, רוח תפאה, דאקרי רוח הקדש רוח דלגו באמצעיתא דאקרי רוח חכמה ובינה. וכן אקרי רוח תפאה, אבל האי אקרי רוח דנפיק מגו שופר, כלול באשא ובמאיא. רוח

נקראת רוח שיוצאת מתוף השופר, כלולה באש ובמים. הרוח העליונה, שהיא נסתרת בחשאי, שבה עומדות כל הרוחות הקדושות וכל הפנים מאירות. ומשום כך חוזרת העולה לרוח ממש.

ואחר כך, מסוד הבהמה מקבלים וגזונים, לקשר רוח אחרת שהיא תוף השמאה, מאותם חלבים ושמנים, כמו שנתבאר. משום כך עולה קדש הקדשים. שאר הקרבנות, לעשות שלום בעולם, כלם מפמה צדדים, ובעלי הדינים (להתעבר) להתעבר (להתעטר) ולהיות נאורים מתוף רצון להתבשם נקראים קדשים קלים, משום שלא מתעטרים למעלה למעלה בקדש הקדשים, ולכן הם קדשים קלים ושחיטתם בכל מקום, כמו שאמרנו. אבל עולה, שהיא סוד של קדש הקדשים, אינה כשאר הקרבנות, שכל מצטיה קדש.

בא וראה מה פתוב, (ויקרא) ולבש הפהן מדו בד. אלו לבושים מיחדים לקדשה. בד - יחיד, מיחד לקדשה. וכתוב (שם טו) בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. מה הטעם (זה קדש)? אלא סוד הדבר כמו שאמרנו, שהיא קדש הקדשים, שכלה עולה ומתעטרת בקדש הקדשים בקשר אחד, ואחר כך מפנה ומעבירה רוח השמאה שמטמאת הכל, שלא תשלט ולא תתקרב לתוף המקדש, ותעבר מכל צדדי הקדשה, והכל ישאר קדש בקדשה יחידה.

ואמר רבי שמעון, הרי נאמר, שכתוב אדם ובהמה תושיע ה'. וכך עולה סוד האדם, מצד של אדם ודאי. בהמה - מצד הבהמה.

ומשום כך פתוב אדם פי יקריב מפם. אדם ודאי, שזה קרבנו למעלה, לקשר קשר בסוד של אדם. ואחר כך מן הבהמה, והכל הוא בסוד של אדם ובהמה. וזהו הסוד שצריך לקרבן, אדם ובהמה

עלאה, דאיהו סתים בחשאי, דביה קיימן כל רוחין קדישין, וכל אנפין נהירין. ובגין כך, אהדרת עולה רוח ממש.

ולבותר, מרזא דבהמה, מסתפקי ואתזנו, לאתקשרא רוח אחרא דאיהו גו

מסאבו, מאינון תרבין ושמנונין פמה דאתמר. בגין כך, עולה קדש הקדשים, שאר קרבנין למעבד שלמא בעלמא, פלהו מפמה סטרין, ומארי דינין (נ"א לאתעברא) לאתערבא (נ"א לאתעברא) ולאנתהרא מגו רעותא לאתבסמא, אקרון קדשים קלים, בגין דלא מתעטרא לעילא (ד) רל"ט ע"א) לעילא בקדש הקדשים, ועל דא אינון קדשים קלים, ונכיסו דילהון בכל אתר פמה דאוקימנא. אבל עולה דאיהו רזא דקדש הקדשים, לאו איהו כשאר קרבנין, דכל עובדהא קדש.

תא חזי, מה כתיב (ויקרא) ולבש הפהן מדו בד, אלין לבושים מייחדין לקדושה. בד:

יחידאי, מיחדא לקדושה. וכתוב בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. מאי טעמא. (דא קדש) אלא רזא דמלה כדקאמרן, דאיהו קדש הקדשים, דסלקא כלא ואתעטרא בקדש הקדשים, בקשורא חדא. ולבותר מפני ואעבר רוח מסאבא דסאיב כלא, דלא שלטא, ולא יתקריב גו מקדשא, ואתעבר מפל סטרי קדשא, ואשתאר כלא קדש בקדושה יחידאי.

ואמר רבי שמעון, הא אתמר דכתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. והכי סלקא

רזא דאדם, מסטרא דאדם ודאי. בהמה, מסטרא דבהמה. ובגין כך פתיב, (ויקרא א) אדם פי יקריב מפם, אדם ודאי, דדא קרבניה

כִּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. בֹּא וְרֵא, כְּשֶׁבֶרָא
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, כִּף
עָשָׂה - אָדָם וּבְהֵמָה.

וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי כְּתוּב (בראשית א)
וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, שֶׁהָרִי
מֵהֶם מְקַרְבִּים קִרְבָּנוֹת, וְאִפְלוּ
עוֹלָה, כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ויקרא א) וְאִם
מִן הָעוֹף עֲלֶה קִרְבָּנוֹ, בֹּא וְרֵא,
מִכָּל אוֹתָם הַעוֹפוֹת לֹא מְקַרְבִּים
אֶלָּא תוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה. (אֶלָּא סוּד וְהוּ)
מִזֶּה שֶׁהַכֶּשֶׁר בְּזֶה - נִפְסַל בְּזֶה. זֶה
יְמִין, וְזֶה שְׂמָאל.

אֲבָל הַסּוּד הַזֶּה הָרִי בְּאֲרָנוֹ, כְּתוּב
וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, שֶׁהוּא סוּד
הַמְּרַכְּבָה, וּבְהֵם מִתְעַלֶּה רוּחַ
הַקְדוֹשׁ לַעֲלוֹת לְמַעְלָה, שֶׁהֵם
שְׁנַיִם, אֶחָד לְיָמִין וְאֶחָד לְשְׂמָאל.
עוֹף - לְיָמִין, וְזֶה מִיכָאֵל. יְעוֹפֵף
- לְשְׂמָאל, וְזֶה גְּבֻרִיאֵל. זֶה לְיָמִין
וְזֶה לְשְׂמָאל. וּמִשׁוּם כִּף מְקַרְבִּים
שְׁנֵי אֵלֶּה, לְהַעֲלוֹת אֶת רוּחַ
הַקְדוֹשׁ, וְהַשְׂמָאל מְעַטֵּר וְזֶן לְמִטָּה
לְאוֹתוֹ צַד שְׂמָאל, וְיָמִין לְיָמִין,
וְנִקְשְׂרַת אִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ לְהִיּוֹת
אֶחָד, וְהַכֹּל מִתְעַלֶּה וְנִקְשֵׁר כְּאֶחָד
לְמַעְלָה וּלְמִטָּה, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִתְעַלֶּה לְבָדוֹ וּמִתְגַּבֵּר.

וּבַסְּפָרִי הַקְדָּמוֹנִים, הֶעֱנִי לֹא נוֹתֵן
חֵלֶק לְהַזִּין, אֶלָּא לְמַעְלָה
לְהַתְקַשֵּׁר, אֲבָל הַכֹּל נִקְשֵׁר
לְמַעְלָה וּלְמִטָּה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד
לְצַדוֹ כְּרֵאוֹ, וְהָרִי בְּאֲרָנוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׂאל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן.
אָמַר, הָרִי קֶשֶׁר שֶׁל הַכֹּל (הַעוֹלָה)
נִקְשֵׁר בְּקֶדֶשׁ הַקְדָּשִׁים לְהָאִיר.
הַהֲתַדְּבָקוֹת שֶׁל רְצוֹן הַכֹּהֵן
וְהַלְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה, עַד הֵיכָן
הִיא עוֹלָה?

אָמַר לוֹ, הָרִי בְּאֲרָנוֹ, עַד אֵין סוּף.

הַקְדָּשִׁים, לְאַתְנַהֲרָא. אַתְּדַבְּקוּתָא דְרַעוּתָא דְכַהֲנָא וְלִיּוֹאֵי וְיִשְׂרָאֵל לְעֵילָא,
עַד הֵיכָן אִיהוּ סִלְקָא.

אָמַר לִיה, הָא אוּקְיָמָנָא, עַד אֵין סוּף, דְּכָל קְשׁוּרָא וְיַחּוּדָא וְשְׁלִימוֹ,

לְעֵילָא, לְקְשָׁרָא קְשָׁרָא בְרוּזָא דְאָדָם. וּלְכַתֵּר
מִן הַבְּהֵמָה, וְכֹלָא אִיהוּ בְרוּזָא דְאָדָם וּבְהֵמָה.
וְדָא הוּא רִזָּא דְאַצְטְרִיךְ לְקִרְבָּנָא, אָדָם וּבְהֵמָה
כְּדַקְאֲמַרְן. תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא
עָלְמָא, הָכִי עֲבַד אָדָם וּבְהֵמָה.

וְאִי תִימָא, וְהָא כְּתִיב (בראשית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל
הָאָרֶץ, דְּהָא מְנַיִיהוּ מְקַרְבִּין קִרְבָּנִין,
וְאִפְלוּ עוֹלָה, כִּמָּה דְכְּתִיב, (ויקרא א) וְאִם מִן
הָעוֹף עוֹלָה קִרְבָּנוֹ. תָּא חֲזִי, מִכָּל אֵינוֹן עוֹפִי,
לֹא מְקַרְבִּין אֶלָּא תוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה, (אֶלָּא רֹא דָא)
מִזֶּה דְאַתְפְּשֵׁר בְּדָא, פְּסִיל בְּדָא דָא יְמִינָא, וְדָא
שְׂמָאלָא.

אֲבָל רִזָּא דָא הָא אוּקְיָמָנָא, כְּתִיב וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל הָאָרֶץ, דְּאֵינוֹן רִזָּא דְרַתִּיכָא, וּבְהוּ
אֶסְתַּלַּק רוּחַ הַקְדוֹשׁ, לְסִלְקָא לְעֵילָא, דְּאֵינוֹן
תְּרִי, חַד לְיָמִינָא, וְחַד לְשְׂמָאלָא, עוֹף לְיָמִינָא,
וְדָא מִיכָאֵל. יְעוֹפֵף, לְשְׂמָאלָא, וְדָא גְּבֻרִיאֵל.
דָּא לְיָמִינָא וְדָא לְשְׂמָאלָא. וּבְגִין כִּף, מְקַרְבִּין
תְּרִין אֵלִין, לְסִלְקָא רוּחַ קְדָשָׁא, וְשְׂמָאלָא
מְעַטֵּר וְזִיזִין לְתַתָּא, לְהַהוּא סְטֵר שְׂמָאלָא.
וְיָמִינָא לְיָמִינָא וְאַתְקְשָׁרָא אַתְתָּא בְּבַעֲלָהּ,
לְמַהוּי חַד, וְכֹלָא אֶסְתַּלַּק וְאַתְקְשֵׁר כְּחַדָּא
לְעֵילָא וְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶסְתַּלַּק
בְּלַחוּדוּי וְאַתְקַף.

וּבַסְּפָרִי קְדָמָאֵי, מְסַכְּנָא, לָא יְהִיב חוּלְקָא
לְאַתְנַזְנָא, אֶלָּא לְעֵילָא לְאַתְקְשָׁרָא,
אֲבָל כֹּלָא לְעֵילָא וְתַתָּא מִתְקַשֵּׁר, כֹּל חַד וְחַד
לְסְטְרִיהּ כְּדַקָּא יְאוּת, וְהָא אוּקְיָמָנָא.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׂאִיל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, הָא
קְשׁוּרָא דְכֹלָא (גִּי'א דְעוֹלָה), אַתְקְשֵׁר בְּקֶדֶשׁ

לְאַצְנַעַא בַּהֵוּא צְנִיעוּ, דְּלֵא אַתְדַבְּק, וְלֵא אַתְיִידַע, דְּרַעוּא דְּכָל רַעוּיָן בִּיה, אִין סוּף לֵא קִימָא לְאוּדַעָא, וְלֵא לְמַעַבַּד סוּף, וְלֵא לְמַעַבַּד רֵאשׁ, כְּמָה דְּאִין קְדַמָּא אַפִּיק רֵאשׁ וְסוּף. מָאן רֵאשׁ. דָּא נְקוּדָה עֲלָאָה, דְּאִיהוּ רִישָׁא דְּכָלֵא סְתִימָאָה, דְּקִימָא גוּ מַחֲשַׁבָּה. וְעַבִּיד סוּף, דְּאִקְרִי (קהלת יב) סוּף דְּבַר. אַבְל לְהַתֵּם, אִין סוּף.

לֵא רַעוּתִין, לֵא נְהוּרִין, לֵא בּוּצִינִין, בַּהֵוּא אִין סוּף, כָּל אֲלִין בּוּצִינִין וְנְהוּרִין, תְּלִין לְאַתְקִימָא בְּהוּ, וְלֵא קִימָא לְאַתְדַבְּקָא מָאן דִּידַע וְלֵא יַדַע, לֵא אִיהוּ אֲלֵא רַעוּ עֲלָאָה, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, אִין.

וְכַר נְקוּדָה עֲלָאָה, וְעֲלָמָא דְּאַתִּי, אֶסְתְּלִקוּ, לֵא יַדַעֵי בַר רִיחָא, כְּמָאן דְּאַרְח בְּרִיחָא וְאַתְבָּסֵם. וְלֵא דָּא נִיחָא נְחוּחַ, דְּהָא כְּתִיב (ויקרא כו) וְלֵא אֲרִיח בְּרִיחַ נִיחָחְכֵם, דְּהָא רִיחַ נִיחָח, רִיחָא דְּרַעוּתָא דְּכָל הַנִּי רַעוּתָא דְּצִלוּתָא, וְרַעוּתָא דְּשִׁירְתָא, וְרַעוּתָא דְּכַהֲנָא, דְּכִלְהוּ רְזָא דְּאָדָם. כְּדִין כְּלְהוּ אַתְעַבְּדוּ רַעוּתָא חָדָא, וְהֵוּא אִקְרִי נִיחָח, רַעוּא, כְּתַרְגוּמוֹ. כְּדִין כְּלֵא אַתְקֶשֶׁר וְאַתְנַהִיר כְּחָדָא, כְּדַקָּא יְאוּת, כְּמָה דְּאַתְמַר.

וְעַל דָּא אַתְיִיהִיבַת הַאי סְטְרָא אַחְרָא, בִּידָא דְּכַהֲנָא, דְּכְתִיב, (ויקרא ו) צוּ אֶת אַהֲרֹן (דף רל"ט ע"ב) וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר, רְזָא הַכָּא, דְּהָא אוֹקִימָנָא לִית צוּ אֲלֵא עֲבוּדַת כּוּכְבִּים וּמִזְלוֹת, וְהַכָּא אַתְיִיהִיבַת לִיה, לְאַתְוִקְדָּא הֵהִיא מַחֲשַׁבָּה רַעָה, וְלְאַעְבְּרָא לָהּ מְגוּ קְדָשָׁא, בְּהַאי רַעוּתָא דְּסִלְקָא לְעִילָא, וּבְהָא תַנְנָא, וְתַרְבִּין דְּאַתְוִקְדָּן. כְּגִין לְאַתְעַבְּרָא מִן קְדָשָׁא. וְהַאי צוּ, בְּרִשׁוּתֵיהוּ קִימָא, לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִן

תאמר, (במדבר כח) צו את בני ישראל - גם כן, שהרי ברשותם

שְׁכַל הַקָּשֶׁר וְהַיְחוד וְהַשְּׁלֵמוֹת, לְהַצְנִיעַ בְּאוּתָהּ צְנִיעוּת שְׁלֵא מְשַׁגְתָּ וְלֵא יְדוּעָה, שְׂבָה רַצוֹן כָּל הַרְצוֹנוֹת, הָאִין סוּף אִינוּ עוֹמֵד לְהַדַּע וְלֵא לַעֲשׂוֹת סוּף וְלֵא לַעֲשׂוֹת רֵאשׁ, כְּמוּ שְׁהַאֲיִין הֵרֵאשׁוֹן מוֹצִיא רֵאשׁ וְסוּף. מִי הֵרֵאשׁ? זוּ הַנְּקוּדָה הַעֲלִינָה שְׁהִיא רֵאשׁ כָּל הַנְּסִתָּר שְׁעוֹמֵדַת בְּתוֹף הַמַּחֲשַׁבָּה. וְעוֹשֶׂה סוּף, שְׁנִקְרָא (קהלת יב) סוּף דְּבַר. אַבְל לְשֵׁם, אִין סוּף.

אִין רַצוֹנוֹת, אִין אִוְרוֹת, אִין מְאוּרוֹת בְּאוּתוֹ הָאִין סוּף. כָּל הַמְּאוּרוֹת וְהָאוּרוֹת הִלְלוּ תְּלוּיִים לְהַתְקִים בְּהֵם וְלֵא נִתַּן לְהַשְׁגָּה מִי שְׁיִדוּעַ וְלֵא יְדוּעַ, אִינוּ אֲלֵא רַצוֹן עֲלִיוֹן, נְסִתָּר כָּל הַנְּסִתָּרִים, אִין. וּבְשִׁתְּנָקְדָה הַעֲלִינָה וְהַעוֹלָם הַכָּא מִתְעַלִּים, אִין יוֹדַעִים כְּרִית לְרִית, כְּמִי שְׁמֵרִית אֶת הַרִיחַ וּמִתְבַּשֵּׂם, וְאִין זוּ נִחַת הַנִּיחָח, שְׁהֵרִי כְּתוּב (ויקרא כו) וְלֵא אֲרִיח בְּרִיחַ נִיחָחְכֵם, שְׁהֵרִי רִיחַ נִיחָח, הַרִיחַ שֶׁל הַרְצוֹן שְׁכַל הַרְצוֹנוֹת הִלְלוּ שֶׁל תְּפִלָּה, וְהַרְצוֹן שֶׁל שִׁירָה, וְרַצוֹנוֹ שֶׁל הַכֹּהֵן, שְׁכַלֵּם סוּד שֶׁל אָדָם, וְאִז כְּלָם נַעֲשִׂים רַצוֹן אֶחָד. וְאוּתוֹ נִקְרָא נִיחָח, רַצוֹן, כְּתַרְגוּמוֹ. וְאִז הַכָּל נִקְשֶׁר וּמְאִיר כְּאַחַד כְּרָאוּי, כְּמוּ שְׁנִתְבָּאֵר.

וְעַל זֶה נִתַּן הַצַּד הָאֶחָד הַזֶּה כִּי הַכֹּהֵן, שְׁכְּתוּב (שם) צוּ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. הַסּוּד כָּאן, שְׁהֵרִי בְּאַרְנוּ אִין צוּ אֲלֵא עֲבוּדָה זְרָה, וְכָאן נִתְּנָה לוֹ לְשַׁרְף הַמַּחֲשַׁבָּה הַרְעָה וְלְהַעֲבִירָה מִתּוֹף הַקְּדֻשׁ בְּרַצוֹן הַזֶּה שְׁעוּלָה לְמַעְלָה, כְּעֵשֶׂן הַזֶּה וּבְכֻלֵּי שְׁנִשְׁרִפִּים, כְּדִי שְׁיַעֲבְרוּ מִן הַקְּדֻשׁ. וְהַצַּד הַזֶּה עוֹמֵד בְּרִשׁוּתֵם לְהַפְרִידָה מִן הַקְּדֻשׁ מִתּוֹף הַקְּרָבָן הַזֶּה. וְאִם עוֹמֵד (לְהַפְרִיד אוּתָהּ מִן הַקְּדֻשָּׁה) כָּל זְמַן

שְׁעוֹשִׁים רְצוֹנוֹ שֶׁל רְבוּנָם שֶׁלֹּא
יִוּכַל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם.

וְהַמְקַרָּא הַזֶּה כָּלוּ בָּא לְהִרְאוֹת
אֶת סוּד הַדְּבָר, לְעֹטֵר אֶת אוֹתָהּ
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
וּלְהַפְרִיד אֶת רוּחַ הַטְּמֵאָה הַזֶּה
לְהוֹרִידָה לְמַטָּה לְמַטָּה, וְזֶה
בְּרִצּוֹן וּבְתַפְלָה כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ, וְזֶה
בְּמַעֲשֵׂה, הַכֹּל כְּרָאוּי לוֹ.

וּפְסוּק זֶה מוֹכִיחַ עֲלֵיהֶם, שְׁכַתוּב
צוֹ אֶת אֶהְרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צוֹ
זוֹ עֲבוּדָה זָרָה, רוּחַ הַטְּמֵאָה.
לֵאמֹר - זוֹ אִשָּׁה, שְׁנִקְרָאת יִרְאֵת
ה'. כְּתוּב כַּאֲן לֵאמֹר, וְכַתוּב שֵׁם
(יִרְמִיָּה א) לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת
אִשְׁתּוֹ, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ. וּמִשׁוּם כִּף
הַכֹּל נֵאֱמָר, וְהִפְהֵן עוֹמֵד לְהִתְקִין
אֶת הַכֹּל, בְּסוּד שֶׁל אָדָם וּבִהְמָה.
אֲשֵׁרֵי חִלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְאוֹתָם
הַיּוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה
וְהוֹלְכִים בָּהּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, עֲלֵיהֶם
כְּתוּב (שְׁעִיָּה לח) ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ.
מֵה זֶה עֲלֵיהֶם? אֵלּוּ דְרָכֵי הַתּוֹרָה.
יַחֲיוּ - יִתְקַיְּמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב זֹאת תּוֹרַת
הָעֹלָה. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, פְּסוּק זֶה
בְּאִרְנוֹ אוֹתוֹ בְּגוֹן הַזֶּה: זֹאת תּוֹרַת
- זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעֹלָה - שְׁהִיא
עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה
לְהִתְקַשֵּׁר כְּרָאוּי עַד הַמְּקוֹם
שְׁנִקְרָא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

דְּבַר אַחֵר, זֹאת תּוֹרַת - זוֹ כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. הָעֹלָה - זוֹ מַחְשְׁבָה רְעָה
שְׁעוֹלָה עַל רְצוֹן הָאָדָם לְהִסְטוֹתוֹ
מִדְּרֹךְ הָאֱמֶת. הִיא הָעֹלָה - הִיא
הִיא שְׁעוֹלָה וּמִסְטָה אֶת הָאָדָם,

קְדָשָׁא, מְגוֹ הָאִי קְרַבְנָא. וְאִי תִימָא (בְּמִדְבַר כח) צוֹ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הֵכִי נָמִי, דְּהָא בְּרִשׁוּתֵייהוּ
קְיִימָא, (ר"א לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִן קְרוּשָׁתָּה) כָּל זְמַנָּא דְּעִבְדֵי
רְעוּתָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, דְּלֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה
עֲלֵיהוּ.

וְהָאִי קְרָא כְּלָא, אֲתִיָּא לְאַחְזָאָה רְזָא דְּמִלָּה,
לְאַעֲטָרָא לְהֵהוּא רוּחַ קְדָשָׁא, לְעִילָא
לְעִילָא, וּלְאַפְרָשָׁא לָהּ לְדָא רוּחַ טוֹמְאָה,
לְנַחְתָּא לָהּ לְתַתָּא לְתַתָּא, דָּא בְּרֵעוּתָא
וּבְצִלוּתָא כְּדִקְאֲמָרֵן, וְדָא בְּעוֹבְדָא, כְּלָא
בְּדִקְחֵזִי לִיהּ.

וְהָאִי קְרָא מוֹכַח עֲלֵיהוּ, דְּכַתִּיב, צוֹ אֶת אֶהְרֹן
וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צוֹ: דָּא עֲבוּדַת פּוֹכְבִים
וּמְזֻלוֹת רוּחַ מְסֻאָבָא. לֵאמֹר: דָּא אֲתַתָּא,
דְּאֶקְרִי (מְשִׁלִּי לא) יִרְאֵת יִי'. כְּתִיב הֵכָא לֵאמֹר,
וְכַתִּיב הֵתָם לֵאמֹר (יִרְמִיָּה א) הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת
אִשְׁתּוֹ, וְהָאִי אוֹקְמוּהָ. וּבְגִין כֵּן, כְּלָא אֲתַמַּר,
וְכַהֲנָא קְיִימָא לְאַתְקַנָּא כְּלָא, בְּרִזָּא דְּאָדָם
וּבִהְמָה. זַפְּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצְדִיקֵיָא, בְּעֵלְמָא
דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, לְאִינוּן יְדַעֵי אֲרַחֲי
דְּאוּרִייתָא, וְאֲזִלִּי בָּהּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, עֲלֵיהוּ
כְּתִיב, (שְׁעִיָּה לח) יִי' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ. מָאִי עֲלֵיהֶם.
אֵלִין אֲרַחוּי דְּאוּרִייתָא. יַחֲיוּ, יִתְקַיְּמוּ בְּהָאִי
עֵלְמָא, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

הָאִי חֲזִי, כְּתִיב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, אָמַר רַבִּי
חֲזִיָּא, הָאִי קְרָא אוֹקְיִמָּא לִיהּ בְּהָאִי
גְּוּוֹנָא, זֹאת תּוֹרַת: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעוֹלָה:
דְּאִיהִי סִלְקַת וְאַתְעֲטֶרֶת לְעִילָא לְעִילָא,
לְאַתְקַשְׂרָא כְּדִקְאֵא יְאוּת, עַד אֲתַר דְּאֶקְרִי קֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים.

דְּבַר אַחֵר, זֹאת תּוֹרַת: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעוֹלָה: דָּא מַחְשְׁבָה רְעָה,
דְּאִיהִי סִלְקָא עַל רְעוּתָא דְּבַר נֶשׁ, לְאַסְטָאָה לִיהּ מְאוּרְחָא דְּקְשׁוּט.
הִיא הָעוֹלָה, הִיא הִיא דְּסִלְקָא, וְאַסְטִיאת לִיהּ לְבַר נֶשׁ, בְּעֵי לְאוּקְדָא לִיהּ

וְצָרִיךְ לְשָׂרְפָה בְּאֵשׁ כְּדֵי לֹא לָתֵת
לָהּ מְקוֹם (לְהַסְטוֹת) לְרִבּוֹת.

וּמִשּׁוּם כֵּן, עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזֻבַּח
כָּל הַלֵּילָה. מִי הוּא הַלֵּילָה? זֶה
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, (שְׁהִיא זֹאת מִשּׁוּם)
שֶׁבָּאָה לְטַהֵר אֶת הָאָדָם מֵאוֹתוֹ
הַרְצוֹן. עַל מוֹקְדָה, מִשּׁוּם שֶׁנֶּהַר
דֵּינֹוֹר הוּא מְקוֹם לְשָׂרְף כָּל אוֹתָם
שֶׁלֹּא עוֹמְדִים עַל מְקוֹמָם, שֶׁהָרִי
מְכַנְּסִים אוֹתָם בְּאוֹתָהּ אֲשֶׁר
שֶׁהוֹלֶקֶת, וּמַעֲבִירִים אֶת שְׁלֹטוֹנָם
מִן הָעוֹלָם. וּבְכַדִּי שֶׁלֹּא יִשְׁלֹט,
צָרִיךְ עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזֻבַּח כָּל
הַלֵּילָה, וּנְכַנְעֵת וְלֹא שׁוֹלֶטֶת.

וְעַל כֵּן, כְּשֶׁזֶה נְכַנְעֵ, עוֹלָה כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
שֶׁעוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַעְלָה, שֶׁהָרִי
עֲלִיתָהּ כְּשֶׁנְּכַנְעֵ הַכַּח הָאֲחֵר הַזֶּה
וְנִפְרָד מִמֶּנָּה. וּמִשּׁוּם כֵּן צְרִיכִים
בְּסוּד הַקָּרְבָן לְהַפְרִיד אֶת הַצֵּד
הַזֶּה מִרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלָתֵת לוֹ חֵלֶק,
כְּדֵי שֶׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּתְעַלֶּה
לְמַעְלָה.

וּבֹא רָאָה, בְּזִמְנֵן שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְנַעֲשֶׂה, נְכַנְעֵ הַצֵּד הָאֲחֵר
וְהַסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם. וּכְשֶׁהַסְתַּלַּק
מִהָעוֹלָם וְהוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי
מִשָּׁה, אִזּוּ הוֹקֵם לְמַעְלָה וְלִמְטָה.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַיִּקָּם מִשָּׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. מִה זֶה וַיִּקָּם? אֵלֹא
שֶׁהִקָּם אוֹתָהּ לְהַתְעַלּוֹת לְמַעְלָה
לְמַעְלָה. וְלִכְּךָ וַיִּקָּם מִשָּׁה. מִה
שֶׁהִזִּיחַ נְמוּדָה - הוּא הַקִּימוֹ, כְּמִי
שֶׁמִּקָּם אֶת מִי שֶׁנִּפְלָה. כְּמוֹ כֵּן
לְעֵתִיד לְבֹא כְּתוּב, (עֲמוּס ט) אֲקִים
אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

כְּתוּב (שִׁם ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם
בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל. מִה זֶה לֹא תוֹסִיף
קוּם? (מִשְׁמַע שְׁבוּמֵן אַחַר קָמָה) אֵלֹא
שֶׁבְּזִמְנֵן אַחַר הִיא קָמָה. הִיא קָמָה
מִעֲצָמָה, וְלֹא הִקִּימָה הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהָרִי בְּגִלּוֹת מְצָרִים

בְּנוֹרָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְיַהֵיב לָהּ הַיּוֹכֵתָא (נ"א)
לְאַסְגָּאָה (לְאַסְמָאָה).

וּבְגִין כֵּן, עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזֻבַּח כָּל הַלֵּילָה,
מָאן לֵילָה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. (דֵּאִיהִי זֹאת בְּגִין)
דְּאִתְיָא לְדַפָּאָה לֵיהּ לִבְרַן נֶשׁ, מִהֵהוּא רַעוּתָא.
עַל מוֹקְדָה. בְּגִין דִּי נֶהַר דֵּינֹוֹר, אִיהוּ אֲתֵר
לְאוּקְדָא לְכָל אֵינוֹן, דְּלֹא קִיִּימִי בְּקִיּוּמֵיהוּ,
דְּהָא עָאֲלִין לוֹן בְּהֵהוּא נוֹרָא דְדִלִיק, וּמַעֲבִרִי
שׁוֹלְטָנְהוֹן מַעְלָמָא. וּבְגִין דְּלֹא יִשְׁלוֹט,
אַצְטְרִיךְ עַל מוֹקְדָה עַל הַמְזֻבַּח כָּל הַלֵּילָה,
וְאַתְכַּפֵּיִיא וְלֹא שְׁלֹטָא.

וְעַל דָּא, כִּד אֲתַכַּפֵּיִיא הָאִי, סְלֵקָא כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי רוּחַ קְדָשָׁא, דְּסְלֵקָא
וְאַתְעַטֶּרָא לְעֵילָא, דְּהָא סְלִיקוּ דִילָהּ, כִּד
אַתְכַּפֵּיִיא הָאִי חֵילָא אַחְרָא, וְאַתְפַּרְשָׁא מִינָהּ.
וּבְגִין כֵּן, בְּעֵינֵן בְּרָזָא דְקַרְבָּנָא, לְאַפְרָשָׁא
לְהָאִי סְטָרָא מִרוּחַ קְדָשָׁא, וְלִמְיַהֵב לָהּ
חוֹלָקָא, בְּגִין דְּרוּחַ קְדָשָׁא אֲסִתְלַק לְעֵילָא.

וְתָא חֲזִי, בְּזִמְנָא דְאַתְבְּנִי בִי מִקְדָּשָׁא,
וְאַתְעַבִּיד. אֲתַכַּפֵּיִיא סְטָרָא אַחְרָא,
וְאַסְתַּלַּק מַעְלָמָא. וְכִד אֲסִתְלַק מַעְלָמָא,
וְאַתְקָם מִשְׁפָּנָא עַל יְדָא דְמִשָּׁה, כְּדִין אֲתְקָם
לְעֵילָא וְתַתָּא. הַדָּא הוּא דְכָתִיב, וַיִּקָּם מִשָּׁה
אֶת הַמִּשְׁכָּן. מִאי וַיִּקָּם. אֵלֹא דְאוּקִים לָהּ,
לְאַסְתַּלַּקָא לְעֵילָא לְעֵילָא. וְעַל דָּא, וַיִּקָּם
מִשָּׁה, מָאן דְּהוּא מְאִיף אוּקִמִיהּ, כְּמָאן
דְּאוּקִים לְמָאן דְנִפְלִי. בְּגוּוֹנָא דָּא, לְזִמְנָא
דְּאִתִּי כְּתִיב (עֲמוּס ט) אֲקִים אֶת סִכַּת דָּוִד
הַנוֹפֶלֶת.

כְּתִיב, (עֲמוּס ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלֵת
יִשְׂרָאֵל, מְאִי לֹא תוֹסִיף קוּם. (מִשְׁמַע דְּהָא
וּמָנָא אַחְרָא קָמָת) אֵלֹא בְּזִמְנָא אַחְרָא קָמָת. הִיא קָמָת

מִגְרָמָה, וְלֹא אוּקִים לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהָא בְּגִלּוֹתָא דְמְצָרִים, קְדָשָׁא

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקִּים אוֹתָהּ וְעָשָׂה כַּמָּה נְסִים כְּדִי לְהַקִּימָהּ, וּבְגִלּוֹת כָּבֵל הוּא לֹא הַקִּים אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא עָשָׂה לָהֶם נְסִים, שְׁגָרַם הַחֲטָא, אֲלֹא הִיא קָמָה. וְעַל בְּנֵי הַגּוֹלָה כְּאוֹתָם שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם פְּדוּת, וְלֹא הִיָּתְה תְּשׁוּקָתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם, מִשּׁוּם שְׁגָרַם אוֹתוֹ הַחֲטָא, שֶׁהֵם נָשִׁים נְכָרִיּוֹת.

וְכֵן לֹא הַקִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂה לָהֶם נְסִים וּגְבוּרֹת בְּאוֹתוֹ זְמַן פְּרָאוּי. אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא, לֹא תוֹסִיף קוּם כְּתוּב. לֹא תוֹסִיף קוּם מִעַצְמָה, אֲלֹא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקִּים אוֹתָהּ, שֶׁפְּתוּב אֲקִים אֶת סִכַּת דְּוִיד הַנּוֹפֶלֶת. וְכְתוּב (ירמיה ל) וְאֵת דְּוִיד מִלְּכָם אֲשֶׁר אֲקִים לָהֶם. וּמִשּׁוּם כֶּף כְּתוּב כָּאן, וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וְגו'.

בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁמֹּשֶׁה הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, הוּקָם מִשְׁכָּן אַחַר עֲמוֹ, וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הַקִּים (כְּבֹד) וְסַעַד הַכֹּל, מִשּׁוּם שֶׁהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן נִסְתָּר וְגִנּוּז הוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וּמִשְׁכָּן אַחַר הוּקָם עַל הַמִּשְׁכָּן לְמַטָּה וְעוֹמֵד עָלָיו (עֲמוֹ). וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הַהוּא שְׁנִסְתָּר וְגִנּוּז לְמַעְלָה לְמַעְלָה. הַקִּים וְסַעַד הַכֹּל. וְהַמִּשְׁכָּן הַאֲחֵר הַהוּא הוּקָם עַל יְדֵי הַמִּשְׁכָּן שֶׁלְמִטָּה עוֹמֵד עָלָיו) בְּכַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ מִשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וְכִמּוֹ שֶׁהוּקָם הַמִּשְׁכָּן שֶׁלְמִטָּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה, אֲרַף כֶּף לְמַעְלָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שְׁבִנָּה מֹשֶׁה (דְּרָגָה שֶׁל מֹשֶׁה). מִזֵּינ לָנוּ? שֶׁכְּתוּב וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דְּוָקָא, לְהִרְאוֹת שְׁשִׁנֵי הַמִּשְׁכָּנוֹת נִתְקַנּוּ (הַדְּקָמוֹ) כְּסוּד שֶׁל מֹשֶׁה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיִּקֶּם מֹשֶׁה? הָרִי הַכֹּל טָרַם הַתְּתַקֵּן, וְקִימָה אֵינָה אֲלֹא כְּשֶׁהַכֹּל נִשְׁלַם וְנִכְנָס

בְּרִיךְ הוּא אוֹקִים לָהּ, וְעַבְד כַּמָּה נְסִין, בְּגִין לְאַקְמָא לָהּ, וּבְגִלּוֹתָא דְּכָבֵל הוּא לֹא אוֹקִים לָהּ, בְּגִין דְּלֹא עַבְד לֹון נְסִים, דְּגָרִים חוּבָה, אֲלֹא הִיא קָמָת. וְסִלְיָהּ בְּנֵי גוֹלָה, כְּאֵינּוֹן דְּלֹא הָיָה לֹון פְּרוּקָא, וְלֹא הָיָה תִּיאוּבְתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהֶוּ, בְּגִין דְּגָרַם הַהוּא חוּבָא, (דף ר"מ ע"א) דְּאֵינּוֹן נָשִׁים נְכָרִיּוֹת.

וְעַל דָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אוֹקִים לָהּ לְכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עַבְד לָהּ נְסִין וּגְבוּרָאן בְּהַהוּא זְמַנָּא פְּדָקָא יְאוֹת. אֲבָל לְזְמַנָּא דְּאַתִּי, לֹא תוֹסִיף קוּם פְּתִיב, לֹא תוֹסִיף, קוּם מִגְרָמָה, אֲלֹא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ, דְּכְתִיב אֲקִים אֶת סִכַּת דְּוִיד הַנּוֹפֶלֶת. וְכְתִיב (ירמיה ל) וְאֵת דְּוִיד מִלְּכָם אֲשֶׁר אֲקִים לָהֶם. וּבְגִין כֶּף פְּתִיב הַכָּא, וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וְגו'.

הָא חֲזִי, כִּד אוֹקִים לִיה מֹשֶׁה לְמִשְׁכָּנָא, אֲתַקֵּם מִשְׁכָּנָא אַחְרָא עֲמִיה. וּמִשְׁכָּנָא עֲלָאָה, אוֹקִים (נ"א אוֹקִיר) וְסַעֲד כְּלָא, בְּגִין דְּמִשְׁכָּנָא עֲלָאָה, סְתִים וְגִנּוּז אִיהוּ לְעִילָא לְעִילָא. וּמִשְׁכָּנָא אַחְרָא אֲתַקֵּם עַל מִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָא וְקִימָא עֲלִיהּ, (ס"א עֲמִיה). וּמִשְׁכָּנָא עֲלָאָה הַהוּא דְּסְתִים וְגִנּוּז לְעִילָא לְעִילָא אוֹקִים וְסַעֲד כְּלָא. וּמִשְׁכָּנָא אַחְרָא הַהוּא אֲתַקֵּם עַל יְדֵא דְּמִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָא דְּקִימָא עֲלִיהּ) בְּחִילָא דְּהַהוּא מִשְׁכָּנָא עֲלָאָה עַל כְּלָא. וּכְמָה דְּאֲתַקֵּם מִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָא עַל יְדֵא דְּמֹשֶׁה, אוֹף הָכִי לְעִילָא, עַל יְדֵי דְּהַהוּא דְּבִנֵי דְּמֹשֶׁה (נ"א דְּרָגָא דְּמֹשֶׁה). מִנְּלָן. דְּכְתִיב, וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דִּיִּיקָא, לְאֲתַחְזָאָה דְּתִרֵי מִשְׁכָּנִין בְּרָזָא דְּמֹשֶׁה אֲתַקֵּנוּ (נ"א אֲתַקֵּמוּ).

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיִּקֶּם מֹשֶׁה, וְהָא כְּלָא עַד לָא אֲתַתְּקֵן, וְקִימָה לָאו אִיהוּ אֲלֹא כִּד

אֲשִׁתְּלִים כְּלָא, וְעַל שְׁיִיפָא בְּשִׁיפִיהּ, מָאי וַיִּקֶּם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּתַלְתָּ

איכר באיכרו. מה זה ויקם? אמר רבי יצחק, בשלשה צדדים הקים משה את המשכן. מה כתוב? ויקם משה את המשכן, ויתן את אדניו, וישם את קרשיו. בשלשת הצדדים הללו הקים משה את המשכן, ובשלשת הצדדים הללו התעלה המשכן ונכנע הצד האחר. ולכך, כשמשה הקים את הצד הזה, נכנע הצד האחר. משום כך משה הקימו ולא אחר. בא וראה, כתוב ויתן את אדניו. באותה שעה הזדעזע סמא"ל ממקומו, וארבעים מרכבות שעמו, וכרח ארבע מאות פרסאות לתוף סתר נקב העפר. הכניס משה אותם העמודים, והתחזק הצד הזה, ואז אותם העמודים של הצד האחר נפלו והתרפו.

פתח ואמר, ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו'. מה זה ביום ההוא? ביום שהקדוש ברוך הוא יעשה דין בעולם ויפקד על רשעי העולם כמעשיהם. שהרי אין קימה לכנסת ישראל מן העפר בעוד שאותם רשעי ישראל יעמדו בעולם. מה כתוב למעלה? (עמוס ט) בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ויתקדים בעדינו הרעה. מה כתוב אחריו? ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו'.

בפסוק הזה יש להתבונן. את פרציהן?! את פרצה הנה צריך להיות. והרסתיו?! והריסותיה הנה צריך להיות. אלא וגדרתי את פרציהן, ממי? מאותם הרשעים, שכתוב בחרב ימותו כל חטאי עמי, שהרי אז יעשו פרצות בישראל. ועל זה, וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים. והרסתיו, של מי? הריסותיו של ספת דוד.

משום שפשמתחזקת מלכות הרשעה בעולם, אז נרפית המלכות הקדושה הזו, וספת

סטרין אוקים משה ית משפנא, מה כתיב ויקם משה את המשכן, ויתן את אדניו, וישם את קרשיו. בהני תלת סטרי, אוקים משה ית משפנא. ובהני תלת סטרי, אסתלק משפנא. ואתפפייא סטרא אחרא. ועל דא, פד אוקים משה להאי סטרא, אתפפייא סטרא אחרא. בגין כף משה אוקים ליה ולא אחרא.

הא חזי, פתיב ויתן את אדניו, בההיא שענתא אזדעזע סמא"ל מאתריה, וארבעין רתיכין דעמיה, וערק ארבע מאה פרסי, גו טסירו דנוקבא דעפרא. אעיל משה אינון סמכין, ואתקייף סטרא דא, פדין אינון סמכין דסטרא אחרא, נפלו ואתרפו.

פתח ואמר, ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו', מאי ביום ההוא. ביום דקודשא בריה הוא יעביד דינא בעלמא, ויפקוד על חייבי עלמא פעובדיהון. דהא לית קימה לכנסת ישראל מעפרא, בעוד דאינון חייבין דישראל יקומו בעלמא. מה כתיב לעילא, (עמוס ט) בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדנו הרעה. מה כתוב בתריה, ביום ההוא אקים את ספת דוד הנופלת וגו'.

האי קרא אית לאסתפללא ביה, (עמוס ט) את פרציהן, את פרצה מיבעי ליה. והריסתיו, והריסותיה מיבעי ליה. אלא וגדרתי את פרציהן ממאן, מאינון חייבין, דכתיב בחרב ימותו כל חטאי עמי, דהא כדין יתעביד פרצן בישראל, ועל דא וגדרתי את פרציהן. והריסתיו אקים, הריסתיו דמאן, הריסתיו דסופת דוד. (פסאן פדוד) בגין, דכד אתקף מלכו חייבא בעלמא, פדין האי מלכו

דוד סותרת את הבגין שלה, ועל פן והרסתיו אקים.

שְׁהָרֵי שְׁנֵינוּ, כָּל זְמַן שָׁזָה מִתְחַזֵּק - זֶה מִתְרַפֵּה. זֶה מְלֵא - וְזֶה חָרֵב. וּמִפְּנֵי כֵן עַד הַיּוֹם הַהוּא מְלֻכּוֹת הַרְשָׁעָה מִתְחַזְּקָת. בַּיּוֹם הַהוּא יִתְחַזֵּק וַיִּקָּים אוֹתָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזוֹ הַמְּלֻכּוֹת הַקְּדוֹשָׁה. וְעַל זֶה וְהִרְסֵתִיו אֲקִים, וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם, מֵה זֶה וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם? הֲיֵנוּ שְׂכָתוּב (ישעיה ל) וְהִיא אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְגו'.

וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן. בְּמָה הַקָּים אוֹתוֹ? שְׂכָתוּב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וַיִּתֵּן אוֹתָם הַעֲמוּדִים שִׁתְּחַתִּיו לְהַקָּים עֲלֵיהֶם וּלְסוּבֵב בָּהֶם אוֹתָם הַצִּירִים שֶׁל פְּתָחִים, מִשׁוּם שְׂאוֹתָם הַעֲמוּדִים שִׁתְּחַתִּיהֶם הֵם הַעֲמִידָה לְהַקָּים. לְמָה וַיִּתֵּן? חֹזֵק וְהִתְקִין אוֹתָם בְּכַחוֹ. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הוֹסְרוּ אוֹתָם הַתּוֹמְכִים הָאֲחֵרִים שֶׁל הַצַּד הַאֲחֵר.

בֹּא וְרָאָה, כְּתוּב (תהלים קלז) זָכַר ה' לְבִנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל כֵּן עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנוֹת אֶת יְסוּדוֹתֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַם מִיְסוּדוֹת אֲחֵרִים שִׁישְׁלֹטוּ עַל הַכָּל, וּמִי הֵם? סְפִירִים, שְׂכָתוּב (ישעיה נד) וַיְסַדְתִּיךָ בְּסַפִּירִים, שְׂאֵלוֹ הֵם הַיְסוּדוֹת וְהַתּוֹמְכִים הַחֲזָקִים וְהַעֲלִיּוֹנִים שְׂאִין בָּהֶם חִלְשָׁה בְּרֵאשׁוֹנָה.

מָה הַטַּעַם? כִּי הָאֲבָנִים הַרֵאשׁוֹנוֹת מְאוֹתָם הַיְסוּדוֹת, יְכַלּוּ שְׂאֵר הַעֲמִים לְשֹׁלֵט עֲלֵיהֶם. מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שְׂאִין בָּהֶם אוֹר עֲלִיּוֹן כְּרָאוּי. אֲבָל אֵלֶּה יִהְיוּ מְאִירִים מִתּוֹךְ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן וּמִשְׁקַעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשֹׁלֵט עֲלֵיהֶם. וְאֵלוֹ הֵם הַסְּפִירִים שְׂאִירוֹ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, (ואם תאמר) מִשׁוּם שְׂבָאוֹתוֹ

קְדִישָׁא אֲתֵרְפִי, וְסַפְת דְּוֹד אֲסֵתִיר בְּנִינָא דִּילִיָּה, וְעַל דָּא וְהִרְסֵתִיו אֲקִים.

דְּהָא תְּנִינָן, כָּל זְמַנָּא דְּהָאֵי אֲתַקְּף, הָאֵי אֲתֵרְפִי. דָּא מְלֵיא, וְדָא חֲרָבָה. וּבְגִין כֶּף, עַד הַהוּא יוֹמָא, מְלָכוֹ חִיִּיבָא יִתְקַף. בְּהַהוּא יוֹמָא, יִתְקַף וַיּוֹקִים לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְהָאֵי מְלָכוֹ קְדִישָׁא. וְעַל דָּא וְהִרְסֵתִיו אֲקִים. וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם, מְאִי וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם. הֲיֵינוּ דְכְּתִיב, (ישעיה ל) וְהִיא אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְגו'.

וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן, (שמות טז) בְּמֵאֵי אוֹקִים לִיָּה. דְּכְּתִיב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וַיְהִי אֵינוֹן סְמִכִין דְּתַחֲוִתִּיהָ, לְקִיּוּמָא עֲלֵיהּוּ, וּלְאַסְחָרָא כְּהוּ אֵינוֹן צִירִים דְּפִתְחִין. בְּגִין דְּאֵינוֹן סְמִכִין דְּתַחֲוִתִּיהּ, אֵינוֹן קִיּוּמָא לְאַסְחָרָא. אֲמֵאֵי וַיִּתֵּן. אֲתַקִּיף וְאֲתַקִּין לוֹן בְּתוֹקְפוּי. בְּהַהוּא שְׁעֵתָא אַעֲדִיו אֵינוֹן סְמִכִין אֲחֵרְנִין דְּסֵטְרָא אֲחֵרָא.

הָא חֲזִי, כְּתִיב (תהלים קלז) זָכּוֹר יְי' לְבִנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל דָּא זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְנֵי יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַם, מִיְסוּדֵין אֲחֵרְנִין, דִּישְׁלֹטוֹן עַל כָּלָא. וּמֵאֵן אֵינוֹן. סְפִירִין. דְּכְּתִיב, (ישעיה נד) וַיְסַדְתִּיךָ בְּסַפִּירִים, דְּאֵלִין אֵינוֹן יְסוּדֵין, וְסְמִכִין תְּקִיפִין וְעֲלֵאִין, דְּלִית לְהוּ חִלְשָׁו כְּקְדָמָאֵי.

מְאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּאֲבָנִין (דף ר"מ ע"ב) קְדָמָאִין מְאֵינוֹן יְסוּדֵי, יְכִילוּ שְׂאֵר עַמִּין לְמַשְׁלֹט עֲלֵיהּוּ. מְאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּלִית בְּהוּ נְהִירוּ עֲלָאָה, כְּדָקָא יְאוּת. אֲבָל אֵלִין, יְהוּן נְהִירִין מְגוּ נְהִירוּ עֲלָאָה, וּמִשְׁקַעָאן גּוּ תְּהוּמֵי, דְּלֵא יְכִלִין לְשֹׁלֵטָאָה עֲלֵיהּוּ. וְאֵלִין אֵינוֹן סְפִירִין, דִּינְהִירוֹן לְעִילָא וְתַתָּא. (ואי תימא) בְּגִין דְּבַהּהוּא

זמן יתוסף אור עליון למעלה ולמטה.

ואם תאמר שאותם יסודות ראשונים יתבטלו, הרי כתוב (שם) הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. מרביץ לתנן השבור. מה זה בפרץ? כמו שנאמר, (מלכים ב ט) ותשם בפרץ עיניה. יש אבנים שנקראות פרץ. מה הטעם של זה? אמר רבי אלעזר, סוד הוא, וסוד זה נתן לדעת לקוצרי השדה.

בא וראה, אותן אבנים של יסודות ציון וירושלים, חס ושלום ששלטו עליהם שאר העמים, ולא שרפו אותם ולא נשרפו, אלא פלם נגזו, והקדוש ברוך הוא גזו אותם, וכל אותם יסודות הבית הקדוש נגזו, ולא אבד מהם אפלו אחד. וכשיחזור הקדוש ברוך הוא ויקים את ירושלים על מקומה, אותם היסודות של האבנים הראשונות יחזרו למקומם ולא תשלט בהם עין אחרת (רעה), פרט לזמן שאדם יכחל את עינו באותו הפרץ וימלא את עיניו ממנו, ואז יראה את כל האבנים והיסודות של ירושלים מתקנים על מקומם, שלא שלטו בהם שאר העמים. וכל אותן אבנים יקרות האחרות, וכל אותם בניני האבנים, כלם עומדים על מקומם.

ואז, (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. מה זה בשוב ה'? אלא כששלטו עליה שאר העמים, הקדוש ברוך הוא העלה אותה למעלה, ובאותו הזמן הוא יחזירנה למקומה, שכתוב (שם) בשוב ה' ציון. בשוב ה' ודאי.

ובא ראה, כל מה שנסתר מן העין ולא נתנה לעין רשות לשלט בו, לא תוכל לשלט בו העין, פרט

לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כך, הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. ובא ראה, כל

זמנא, יתוסף נהירו עלאה, לעילא ותתא. ואי תימא אינון יסודי קדמאי, יתבטלון. הא כתיב (ישעיה נד) הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. מרביץ לאתקנא תבירא. מאי בפרץ. כמה דאת אמר (מלכים ב ט) ותשם בפרץ עיניה. אבנים אית דאקרון פוץ. מאי טעמא האי. אמר רבי אלעזר רזא איהו, ורזא דא למחצדי חקלא אתיהיב למנדע.

הא חזי, אינון אבנין דיסודי ציון וירושלם, חס ושלום דשליטו עליהו שאר עמין, ולא אוקדו לון, ולא אתוקדון, אלא כלהו אתגניזו, וגניז לון קדשא בריך הוא, וכל אינון יסודי ביתא קדישא כלהו אתגניזו, ולא אתאבידו מנייהו אפילו חד. וכד יהדר קדשא בריך הוא ויוקים לה לירושלם על אתריה, אינון יסודי אבנין קדמאי, יהדרון לאתרייהו, ולא ישליט בהו עינא אחרא (נ"א בישא), בר בזמנא דיכחול בר נש עינוי בההוא פוכא, וימלי עיניה מניה, וכדין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלם, מתקנן על אתרייהו, דלא שליטו בהו שאר עמין, וכל אינון אבנין יקרין אחרנין, וכל אינון בנייני אבנין, פלהו קיימי על קיומיהו.

וכדין (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב יי' ציון. מאי בשוב יי'. אלא כד שליטו עליה שאר עמין, קדשא בריך הוא סליק לה לעילא, ובההוא זמנא איהו יהדר לה לאתרה, דכתיב בשוב יי' ציון. בשוב יי' ודאי.

ותא חזי, כל מאן דאסתים מן עינא, ולא אתיהיב רשו לשלטאה ביה עינא, לא יכלין למשלט ביה עינא, בר בכחלא דעינא,

לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כך, הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. ובא ראה, כל

הַאֲבִיבִים הִלְלוּ יַעֲמְדוּ בַמִּקְוֵם וַיְהִי
 יְסוּדוֹת כְּבִרְאשׁוֹנָה, וַיְסוּד שֶׁל סְפִירִים
 (אֲחֵרִים) יַעֲמְדוּ בַמִּקְוֵם אַחֵר סְבִיב, לְרֹחַב
 וְלֵאדָרְךָ. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וַיְסוּדְתֵיךָ בַסְפִירִים.
 בְּזִמְן שְׁעִיקִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת
 בֵּיתוֹ, בְּאוֹתוֹ זִמְן מֶה פְתוּב? (שִׁמְכָה) בִּלְע
 הַמְּוֹת לְנִצַּח. בִּלְע, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ (אִיכָה ב)
 בִּלְע ה' וְלֹא חֲמַל. אוֹתָהּ כּוֹס שְׁשֵׁתָה
 זֶה, יִשְׁתֶּה זֶה.

וְאִם תֹּאמַר, אוֹתוֹ בִּלְע הוּא לְזִמְן יְדוּע
 וְקָצוּב כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל - לֹא כֶּף! כְּתוּב
 לְנִצַּח. מֶה זֶה לְנִצַּח? לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא
 כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּאוֹתוֹ הַזִּמְן שֶׁהֵקִים
 מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן. אֲלֵא לְנִצַּח -
 לְעוֹלָמִים.

וְאִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקִּים אֵת כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יִקִּים עַמּוּדִים וְסָפִים, וְכָל
 אוֹתָן תְּקוּרוֹת הַבַּיִת בְּתַקְוֵנוּ (בַּחִיב),
 לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. וְכְתוּב (ישעיה
 נד) הַרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', מִשׁוּם
 שְׁיִבְלַע הַצֵּד הָאֲחֵר וְלֹא יִקּוּם לְעוֹלָמִים.
 וְאִז, (שִׁמְכָה) וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל
 הָאָרֶץ כִּי ה' דָּבַר.

וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן, בְּאוֹתוֹ הַזִּמְן
 שֶׁהַעַמּוּדִים הִלְלוּ הוֹקְמוּ וְנִתְּנוּ
 בַמִּקְוֵם, בְּאוֹתוֹ הַזִּמְן הַתְּרַפּוּ וְהַעֲבְרוּ
 מַמְקוֹמָם הַעַמּוּדִים בַּמִּקְוֵמוֹ שֶׁל הַצֵּד
 הָאֲחֵר, וְעַל זֶה וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו.

מֶה זֶה וַיִּתֵּן? אֲלֵא לְמַדְנוּ שֶׁרָאָה מֹשֶׁה
 לְפָנָיו אֵת סִמְא"ל הַרְשָׁע, שֶׁהִיָּה הוֹלֵךְ
 אֵלָיו לְקַטְרֵג לוֹ, וְאִז הִחֲזִיק בּוֹ מֹשֶׁה
 וְקָשַׁר אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְהֵקִים אֵת הַמִּשְׁפָּן
 וַיִּתֵּן אֵת הַתּוֹמְכִים שְׁלוֹ, שְׂכֵתוֹב וַיִּתֵּן
 אֵת אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן - בַּכֶּת, שֶׁלֹּא יוּכַל אָדָם
 אַחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו וְלִתֵּת תּוֹמְכִים
 בַּמִּקְוֵם כְּמֹשֶׁה, שֶׁהָרִי בַחֲזֵק רַב הֵקִים
 אוֹתוֹ מֹשֶׁה.

מֵאִי וַיִּתֵּן. אֲלֵא אוֹלִיפְנָא, דְּחִמָּא מֹשֶׁה לְקַמִּיה לְסִמְא"ל חֲיִיבָא, דְּהוּא
 אָזִיל לְגַבְיָה לְקַטְרֵגָא לִיה, וְכַדִּין אֲתַקִּיף בֵּיה מֹשֶׁה, וְקָשִׁיר לִיה
 קַמִּיה, וְאוֹקִים לִיה לְמִשְׁפָּנָא, וַיְהִי לְסִמְכוּי. דְּכְתִיב וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן:
 בְּתַקִּיפוֹ, דְּלֹא יְכִיל בְּרַגְלָא לְשַׁלְטָאָה עָלֵיה, וְלִמְיָהּ סִמְכוּי
 בְּאֲתַרְיָהּ, כְּמֹשֶׁה. דְּהָא בְּתַקִּיפוֹ רַב, אוֹקִים לִיה מֹשֶׁה.

בְּמַלְיָן יְדִיעָאן. וּבְגִין כֶּף, הִנֵּה אֲנִכִי מְרַבִּיץ
 בַּפּוּךְ אֲבִיבִיךָ. וְתָא חֲזִי, כָּל אֲלִין אֲבִיבִין
 יִתְקַיְיִמוּן בְּאֲתַרְיָהּ, וְלֵהוּוּ יְסוּדִין
 כְּקַדְמִיתָא, וַיְסוּדֵי סְפִירִין (אֲחֵרִין) יִתְקַיְיִמוּן
 בְּאֲתַר אַחְרָא סְחָרְנָא, לְפּוֹתֵיָא וְלֵאֲרַפָּא,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיְסוּדְתֵיךָ בַסְפִירִים.

בְּזִמְנָא דְיוֹקִים קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְבֵיתֵיה,
 בְּהֵהוּא זִמְנָא מֶה כְּתִיב, (ישעיה כה)
 בִּלְע הַמְּוֹת לְנִצַּח. בִּלְע, כְּדָאֲמַרְיָן (אִיכָה ב)
 בִּלְע י"י וְלֹא חֲמַל, הֵהוּא כּוֹס דְשֵׁתָה הָאִי,
 יִשְׁתֶּה הָאִי.

וְאִי תִימָא, הֵהוּא בִּלְע אִיהוּ לְזִמְן יְדִיעָא
 וְקָצִיב כְּיִשְׂרָאֵל, לָאו הָכִי. כְּתִיב
 לְנִצַּח, מֵאִי לְנִצַּח. לְדַרְי דְרִין. וְלֵאו
 כְּיִשְׂרָאֵל, וְלֵאו כְּהוּא זִמְנָא דְאוֹקִים
 מֹשֶׁה ית משפנא. אֲלֵא לְנִצַּח לְעֵלְמִין.

וְכַדִּין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ לְכְנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְאִיהוּ יוֹקִים סְמְכוּי, וְסְכוּי,
 וְכָל אֵינּוּן תְּקַרִי בֵיתָא, בְּתַקְוֵנוּ, (ס"א בְּתַקִּיפו)
 לְעֵלְמִין וְלְעֵלְמֵי עֵלְמִיָּא. וְכְתִיב (ישעיה נד)
 הַרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', בְּגִין דִּיתְבַּלַּע
 סְטְרָא אַחְרָא, וְלֹא יִקּוּם לְעֵלְמִין וְכַדִּין,
 (ישעיה כה) וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ
 כִּי י"י דָּבַר.

וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן, (שְׁמוֹת לט) בְּהֵהוּא
 זִמְנָא דְאֲלִין סְמְכוּי אֲתַקְמוּ,
 וְאֲתַיְיָהּ בְּאֲתַרְיָהּ, הֵהוּא זִמְנָא אֲתַרְפו
 וְאֲתַעֲבְרוּ מֵאֲתַרְיָהּ סְמְכוּי בְּאֲתַר סְטְרָ
 אַחְרָא, וְעַל דָּא, וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו.

באותו יום שהוקם המשכן, כשהתחיל משה להקים אותו, זה היה באחד בניסן, ובאותו זמן החזק של הצד האחר היה בעולם, שהרי בימי ניסן, ראש השור הוא באבוס (עלה לאל), שנינו. ובניסן התחיל משה וראה את סמא"ל הולך סביבו לערוב אותו, והתגבר עליו משה, ואז - ויתן את אדניו. הוא התחיל ונתן למטה, והתחיל מי שהתחיל ונתן למעלה זה כנגד זה.

ביום שהוקם המשכן הזה למטה, הוקם משכן אחר קדוש למעלה, והמשכן העליון הטמיר והגנוז הוציא אורות לכל צד והוארו העולמות.

רבי יוסי שאל את רבי שמעון. אמר לו, שלשה משפנות ראינו במקרא, שכתוב (במדבר ט) וכיום הקים את המשכן, כסה הענן את המשכן לאהל העדת, וכערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר. הרי שלשה משפנות כאן. ולמה משכן ולא בית, שהרי בית צריך ולא משכן?

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר ה' השמים כסאי וגו'. בא וראה, הקדוש ברוך הוא התרצה בישראל לנחלתו וגורלו וקרוב אותם אליו, והרי בארנו שעשה מהם דרגות ידועות בעולם הזה כמו שלמעלה, לתקן את כל העולמות כאחד - מעלה ומטה, שכתוב השמים כסאי והארץ הדם רגלי. לתקן מעלה ומטה ולהיות אחד.

בא וראה, השמים כסאי - זה הרקיע שיעקב שרוי בו, שהוא דיוקן עליון לכסא (כסא עליון לדיוקן) העליון הקדוש. והארץ הדם רגלי - זהו הרקיע שדוד המלך שרוי בו להנות מזיו האספקלריה המאירה. ומשום שרוצה

בהוא יומא דאתקם משפנא, כד שארי משה לאקמא ליה, בחד בניסן הוה, ובהוה זמנא, תקיפו דסטרא אחרא הוה בעלמא, דהא ביומי דניסן, ריש תורא בדיקולא (פליק לאגרא). תנינן. ובניסן שארי משה, וחמא ליה לסמא"ל, אזיל סחרניה, לערבבא ליה, ואתגבר עליה משה, וכדין, ויתן את אדניו. שארי הוא ויהב לתתא, ושארי מאן דשארי ויהב (דף רמ"א ע"א) לעילא דא לקבל דא. ביומא דאתקם האי משפנא לתתא, אתקם משפנא אחרא קדישא לעילא, ומשפנא עלאה טמיר וגניז, אפיק נהורין לכל סטר, ואתנהרון עלמין.

רבי יוסי שאיל לרבי שמעון, אמר ליה, תלת משפנין חמינן בקרא, דכתיב, (במדבר ט) וכיום הקים את המשכן, כסה הענן את המשכן לאהל העדות, וכערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר, הא תלת משפנין הכא. ואמאי משפנא, ולא בית, דהא בית אצטריה ולא משכן.

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר יי' השמים כסאי וגו'. תא חזי, קדשא בריך הוא אתרעי בהו בישראל לאחסנתיה ועדביה, וקריב לון לגביה. והא אוקימנא דעבד מנייהו דרגין ידיעאן בהאי עלמא, כגוונא דלעילא, לשכללא עלמין פלהו כחד, עילא ותתא. דכתיב השמים כסאי והארץ הדום רגלי לשכללא עילא ותתא למהוי חד.

תא חזי, השמים כסאי, דא רקיעא דיעקב שריא ביה, דאיהו דיוקנא עלאה, לכורסייא (ס"א בורסייא עלאה לדיוקנא) עלאה קדישא. והארץ הדום רגלי, דא רקיעא דדוד מלכא שריא ביה, לאתהנאה מזיוא דאספקלריא

להתפשט יותר למטה, אמר הדם רגלי. אי זה בית אשר תבנו לי - זה בנן בית המקדש. ואי זה מקום מנוחתי - זה בית קדש הקדשים שלמטה.

אבל בא וראה, כל זמן שהלכו ישראל במדבר, היה להם משכן, עד שבאו לשילה והיה שם. וזהו סוד להמשיך זה בזה ולהכניס זה בזה, להתקשר זה בזה כדי להאיר, אבל לא למנוחה. שזו לא למנוחה, רק כשיבנה בית המקדש בימי שלמה המלך, שהרי אז היא מנוחה למעלה ולמטה, משום ששם חזק המנוחה, ולא לנסע ממקום למקום.

ומשום כך יש משכן ויש בית. משכן - כמו שנאמר (ויקרא כו) ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם. מה זה משכני? משכנותיו של הקדוש ברוך הוא שיהיו אצל ישראל. מה הטעם? משום שכתוב ולא תגעל נפשי אתכם.

מה בין זה לזה? אלא משכן, כמו מלך שהולך לאהובו, ולא מביא את כל גודדיו עמו. כדי לא להטריח עליו, הוא בא אליו במצט חילות. בית - שאת כל חילותיו ואוכלוסיו, את כלם מביא עמו לדור באותו הבית. וזהו בין משכן ובין בית. בית המקדש הוא דיור של מנוחה לעולמים בכל אותן המרכבות, ובכל אותם הדיקנאות, ובכל אותם המעשים כמו שלמעלה, לשבר (לחבר) את המעשים שלמטה כמו שלמעלה. משכן, בקטן הדמיות, במעשים קטנים, לנסע ממקום למקום, והכל בסוד שלמעלה.

בא וראה, כשצוה הקדוש ברוך הוא את משה על המשכן, לא

דנהרא. ובגין דבעי לאתפשטא יתיר לתתא אמר הדום רגלי. איזה בית אשר תבנו לי, דא בנן בית מקדשא. ואיזה מקום מנוחתי, דא בית קדש הקדשים דלתתא.

אבל תא חזי, כל זמנא דאזלו ישראל במדברא, הוה להו משכן, עד דאתו לשילה, והוה תמן. ודא איהו רזא, לאמשכא דא בדא, ולאעלא דא בדא, לאתקשרא דא בדא, בגין לאנהרא. אבל לאו לנייחא. דהא לאו נייחא, בר פד אתבגי בי מקדשא, ביומוי דשלמה מלפא, דהא כדין איהו מנוחה לעילא ותתא. בגין דתמן תקיפו דנייחא, ולא לנטלא מאתר לאתר.

ובגין כך אית משכן, ואית בית. משכן: כמה דאת אמר, (ויקרא כו) ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם. מאי משכני? משכנותיו דקודשא בריך הוא, דלהוון גבייהו דישראל. מאי טעמא. בגין דכתיב ולא תגעל נפשי אתכם.

מה בין האי להאי. אלא משכן, כמלפא דאתי לגבי רחמייה, ולא מייתי כל אוכלוסין דיליה עמיה, בגין דלא לאטרחא עליה, איהו אתי לגביה בזעיר חילין. בית: דכל חילין וכל אוכלוסין דיליה, פלהו אייתי עמיה, לדיירא בההוא ביתא, ודא איהו בין משכן ובין בית. בית המקדש, איהו דיורא דנייחא לעלמין, בכל אינון רתיכין, בכל אינון דיוקנין, בכל אינון עובדין, פגוונא דלעילא. לתברא (ד"א לחברא) עובדין דלתתא, פגוונא דלעילא. משכן, בזעיר דיוקנין, בזעירין עובדין, לנטלא מאתר לאתר, וכלא ברזא דלעילא.

תא חזי, פד פקיד קדשא בריך הוא למשה על משפנא, לא הוה יכיל למיקם ביה, עד

יכול היה לעמד בו, עד שהקדוש ברוך הוא הראה לו את הכל בדמותו כל דבר ודבר. במה הוא הראה לו? באש לבנה ובאש שחרה ובאש אדמה ובאש ירקנה. מה כתוב? (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם ככל אשר מראה בזה. עם כל זה התקשה משה.

בא וראה, אף על גב שהראה לו עין בעין, לא רצה משה לעשות. ואם תאמר שהוא לא ידע לעשות או שחכמה לא היתה עמו - בא וראה, בצלאל ואהליאב וכל שאר אותם האחרים, אף על גב שלא ראו כמו משה, מה כתוב? וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה וגו'. אם הם שלא ראו עשו כך - משה שראה על אחת כמה וכמה. אלא משה, אף על גב שהסתלק מהמשפך מהעבודה שלו, הכל היה בידו ועל ידו, והוא נקרא על שמו, ועל זה כתוב וראה ועשה.

דבר אחר - משה הסתלק מזה ונתן מקומו לאחר, עד שאמר לו הקדוש ברוך הוא, ראה קראתי בשם בצלאל, ואתו אהליאב. וכתוב, ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב. אם הכבוד הזה היה של משה, שהוא יעשה אותו - יתקיים בו תמיד (יותר תמיד).

ועם כל זה, כיון שהוא צוה ובמצותו נעשה, הוא עשה הכל. ועוד, כל מעשה אינו עומד אלא בסיוע המעשה, ועל פן ויקם משה את המשפך. רצו להקימו כל אותם חכמי הלב, ולא היה מתקיים, משום פבורו של משה, עד שבא משה והקימו. והרי פרשוה.

ויקם משה את המשפך. רפי יהודה פתח, (מכה ז) אל תשמחי

דקודשא בריך הוא אחמי ליה כלא בדיוקניה, כל מלה ומלה. במה אחזי ליה. באשא חוורא, ובאשא אוכמא, ובאשא סומקא, ובאשא ירוקא. מה כתיב, (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. עם כל דא אקשי ליה למשה.

הא חזי, אף על גב דאחזי ליה עינא בעינא לא בעא משה למעבד. ואי תימא דאיהו לא ידע למעבד, או חכמתא לא הוה עמיה. תא חזי, בצלאל ואהליאב, וכל אינון שאר אחרנין, אף על גב דלא חמו כמשה, מה כתיב, וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה וגו', אי אינון דלא חמו, עבדו כה. משה דחמא, על אחת כמה וכמה. אלא משה, אף על גב דאסתלק מן משפנא מעבידתא, כלא הוה בידיה, ועל ידיה, ואיהו אקרי על שמייה, ועל דא כתיב וראה ועשה.

דבר אחר, משה אסתלק מן דא, ויהיב דוכתיה לאחרא, עד דאמר ליה קדשא (דף רמ"א ע"ב) בריך הוא (שמות לא) ראה קראתי בשם בצלאל, ואתו אהליאב. וכתיב ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב. אי יקרא דא, הוה דמשה, דאיהו יעביד ליה, יתקיים ביה תדיר. (ס"א יתיר תדיר)

ועם כל דא, כיון דאיהו פקיד, ובפקודיה יתעביד, איהו עביד כלא. תו, כל עבידתא לא קיימא, אלא בסיומא דעובדא, ועל דא, ויקם משה את המשפך. בעו לאקמא ליה כל אינון חכימי לבא, ולא הוה מתקיים, בגין יקריה דמשה, עד דאתא משה, ואוקים ליה. והא אוקמוה.

ויקם משה את המשפך. (שמות מ) רפי יהודה

פתח, (מכה ז) אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי וגו'. מאן אויבתי

לי. דבכו דמלכו חייבא במלכות קדישא. והאי קרא פנסת ישראל אמר ליה, אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי, מה דלית לך הכי (נ"א לה הכי) למלכו אחרא, דכיון דתפול לא תקום לעלמין. אבל פנסת ישראל, אף על גב דנפלת, תקום וקמת שאר זמנין. דכתיב פי נפלתי קמתי.

איבתי לי כי נפלתי קמתי וגו'. מי איבתי לי? זו מלכות הרשעה ששונאת את מלכות הקדושה. ופסוק זה אמרה אותו פנסת ישראל, אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי, מה שאין לך כף (לה כף) במלכות אחרת, שפיון שתפל, לא תקום לעולמים. אבל פנסת ישראל - אף על גב שנפלה, תקום וקמה שאר הפעמים, שכתוב פי נפלתי קמתי.

דהא כמה זמנין נפלת פנסת ישראל בגלותא, ויתבא בין אינון מארי דבבו, ושאר עמין קמו עלייהו דישראל לשיצאה לון מעלמא, (ולא גילו) כמה דאת אמר, (תהלים פג) על עמך יערימו סוד, וכתיב פי נועצו לב יחדיו וגו', אמרו לכו ונכחידם מגוי. ועם כל דא, אף על גב דשאר עמין קמו עלייהו, קדשא בריך הוא לא אנה לון בידייהו, ואי נפלו קמו, דכתיב פי נפלתי קמתי. דהא קדשא בריך הוא אקים לה תדיר.

שהרי כמה פעמים נפלה פנסת ישראל בגלות וישבה בין אותם שאר בעלי יריבות, ושאר העמים קמו על ישראל להשמידם מהעולם, כמו שנאמר (תהלים פג) על עמך יערימו סוד, וכתוב פי נועצו לב יחדיו וגו', אמרו לכו ונכחידם מגוי. ועם כל זה - אף על גב ששאר העמים קמו עליהם, הקדוש ברוך הוא לא הניח אותם בידיהם, ואם נפלו - קמו, שכתוב פי נפלתי קמתי. שהרי הקדוש ברוך הוא מקים אותה תמיד.

וזמינא פנסת ישראל, לומר בההוא זמנא דקודשא בריך הוא יוקים לה מעפרא דגלותא, ותסתלק מגייה, אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי. פי נפלתי בגלותא, ואשתעבדו בני, קמתי בהאי זמנא. ובגין כך, בההוא זמנא דאפיק משה לון לישראל, פד עבד לון קדשא בריך הוא אינון נסין וגבוראן דעבד לון. פדין ויקם משה את המשפך פתיב, דהא על ידא דמשה אתקם בכל זמנא.

ועתידה פנסת ישראל לומר באותו זמן שהקדוש ברוך הוא יקים אותה מן העפר של הגלות ותסתלק מגייה: אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי. פי נפלתי - בגלות והשתעבדו בני. קמתי - בזמן הזה. ומשום כך, באותו זמן שמשה הוציא את ישראל, כשעשה להם הקדוש ברוך הוא אותם הנסים והגבורות שעשה להם, אז - ויקם משה את המשפך, שהרי על יד משה הוקם בכל זמן.

רבי שמעון פתח ואמר, (יחזקאל א) בלכתם ילכו וגו'. בלכתם ילכו ובועמדם יעמדו. הא קרא אית לאסתפלא ביה. בלכתם ילכו, וכי לא ידענא דהא בלכתם ילכו, ובועמדם יעמדו. אלא בלכתם דמאן. בלכתם דחיות. דכד אינון אזלין, אינון אופנים ילכו. כמה דאת אמר יעמדו? אלא בלכתם של מי? בלכתם של החיות, כשהן הולכות, אותם האופנים ילכו, כמו

רבי שמעון פתח ואמר, (יחזקאל א) בלכתם ילכו וגו'. בלכתם ילכו ובועמדם יעמדו. בפסוק זה יש להתבונן בו. בלכתם ילכו, וכי לא ידענו שבלכתם ילכו ובועמדם יעמדו? אלא בלכתם של החיות, כשהן הולכות, אותם האופנים ילכו, כמו

ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם. ועל דא בלכתם ילכו ובצמדם יצמדו, בגין דכל מטלניהון דאינון אופנים, לאו אינון אלא במטלנין דחיות, וקיומא דילהון לא קיימי באתריהו, אלא כלא תליא בחיות. וכן פתיב ובהנשא החיות מעל הארץ ונשאו האופנים לעמתם בגין דחיות ואופנים פחדא אזלין.

ותא חזי, עשרין וארבע משקופין, דמטרנין עלאין קיימין גו משקופא חדא דבסטר מזרח. להאי פתחא, נטרין ארבע ועשרין משמרות, טמירין גו תוקפא דשלהובא, דעטרא וסחרא לגו ההוא משקופא מההוא סטרא דמזרח.

וארבע ועשרין סמכין תחותיהו, ועל אלין סמכין קיימין עשרין וארבע עמודין, ואלין אינון דקיימין תדיר, ולא פרחין גו אורא כאינון אחרנין, ואלין אינון דאקרוין עומדים, כמה דאת אמר, (וכריה א) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. ואלין עמודים, קיימין על אינון סמכין, בהו סחרן לאתקיימא בדוכתיהו.

כד אלין עמודים קיימין על קיומיהו, כלהו שליטין דקיימין עלייהו, מעפפי וטסין כל עלמא, ואשגחן עיינין. ואינון דצייתי קלין, סלקין מלין לעילא, כמה דאת אמר (קהלת) כי עוף השמים יוליך את הקול. ובגין כן, אינון סמכין קיימין בקיומא תדיר.

תא חזי, בלכתם ילכו כדקאמרן. ובהנשאם מעל הארץ ונשאו האופנים (דף רמ"ב ע"א) לעמתם. דהא כמה דאלין חיות נטלין וסלקין, הכי אינון. מאי טעמא. בגין, כי רוח החיה באופנים. רוח החיה, רוח קדשא, ועולים, כן גם הם. מה הטעם? משום כי רוח החיה באופנים.

שנאמר ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם. ועל כן בלכתם ילכו ובצמדם יצמדו, משום שכל מסעיהם של אותם האופנים אינם אלא במסעות של החיות, וקיומם אינם עומדים במקומם, אלא הכל תלוי בחיות. וכן פתוב, ובהנשא החיות מעל הארץ ונשאו האופנים לעמתם, משום שחיות ואופנים הולכים כאחד. ובא ראה, עשרים וארבעה משקופים של המשמרות העליונות עומדים בתוף משקוף אחד שבצד מזרח. לפתח הזה שומרים עשרים וארבע משמרות טמונות בתוף תקף השלחבת שעוטרת וסובבת לתוף אותו המשקוף מאותו צד מזרח.

וארבעה ועשרים עמודים תחתיהם, ועל אלו העמודים עומדים עשרים וארבעה עמודים, ואלו הם שתמיד עומדים, ולא פורחים לתוף האויר כמו אותם האחרים, ואלו הם שנקראים עומדים, כמו שנאמר (וכריה א) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. ואלו העמודים עומדים על אותם תומכים, בהם סוככים להתקיים במקומם.

כשהעמודים הללו עומדים על מקומם, כל השליטים שעומדים עליהם מעופפים וטסים בכל העולם, והענינים משגיחות, והם מקשיבים לקולות ומעלים דברים למעלה, כמו שנאמר כי עוף השמים יוליך את הקול. ומשום כן אותם התומכים עומדים בקיום תמידי.

בא וראה, בלכתם ילכו, כפי שאמרנו. ובהנשאם מעל הארץ ונשאו האופנים לעמתם. שהרי כמו שהחיות האלה נוסעים ורוח החיה - רוח הקדש שנושבת

וּמִכָּה בְּכָל הָאוֹפָנִים לְלַכְתָּ. נִמְצָא
שְׁכַל מִי שֶׁהוּא בְּדִרְגָה עֲלִיּוֹנָה,
הוּא נוֹשֵׂא אֶת מִי שְׁנוֹשֵׂא אוֹתוֹ.
בֹּא וּרְאֵה, שֶׁהָאוֹרֵן הִיָּה נוֹשֵׂא אֶת
מִי שְׁנוֹשֵׂא אוֹתוֹ. אַף כָּאֵן הַחַיּוֹת
נוֹשְׂאוֹת אֶת הָאוֹפָנִים.

וְאִם תֹּאמְרוּ, כִּתּוּב כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפָנִים - גַּם כִּן, זֶה חַיָּה שֶׁהִיא
לְצַד יָמִין, לְצַד שְׂמָאל, וְלְצַד
הַקֶּדְמִי וְלְצַד הָאַחֲרִי, וְזוֹהִי חַיָּה,
וְאֵלּוּ הֵן חַיּוֹת.

כִּתּוּב (יחזקאל י) הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר
רְאִיתִי תַחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהָר
כְּבוֹד. זוֹהִי חַיָּה שְׁמֹרְבַעַת
לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְזוֹהִי
שְׁעוֹמֶדֶת בְּכִסֵּא לְדַמּוֹת הָאָדָם,
כִּכְתּוּב (שם א) וְעַל דַּמּוֹת הַכִּסֵּא
דַּמּוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו
מִלְמַעְלָה. וְהַכֵּל לְאוֹתָהּ דְרָגָה
עֲלִיּוֹנָה קְדוּשָׁה נִסְתָּרֶת שְׁנִקְרָאת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

וְזוֹ הַחַיָּה שְׁלֹמְטָה שְׁעוֹמֶדֶת תַּחַת
כָּל הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת,
מִשּׁוּם שֶׁשִׂישׁ חַיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת אֵלּוּ עַל
אֵלּוּ. הַכִּסֵּא שֶׁתַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
זֶה הַדַּמּוֹת שֶׁל יַעֲקֹב. וְהַכִּסֵּא
שְׁלֹמְטָה זֶה הַדַּמּוֹת שֶׁל דָּוִד, הִיא
הַמְּרַבַּעַת לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם.
וּמִשּׁוּם כִּן רוּחַ יוֹצֵאת מִלְמַעְלָה
וְשׁוֹפַעַת וְנִמְשַׁכֶּת מִדְּרָגָה לְדְרָגָה,
עַד שֶׁמֶכָּה בְּכָל הַתַּחְתּוֹנִים
שְׁלֹמְטָה, וְאוֹתָהּ רוּחַ מְנַהִיגָה אֶת
הַכֵּל, וּמְתַקֵּן אֶת תַּקּוּן הַכֵּל לְתַקֵּן.

(בְּאוֹתוֹ גִּזְרֵן מִמֶּשׁ שִׁישׁ תַּקּוּן לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ)
וּבְאוֹתוֹ גִּזְרֵן מִמֶּשׁ מִתַּתְקֵן לְמַטָּה.
מֵה כִּתּוּב לְמַעְלָה? כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפָנִים. וְכִתּוּב אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה
שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכְתָּ יִלְכוּ. מֵה כִּתּוּב
לְמַטָּה? וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן.
בְּמָה? (למֵה) לְהִיּוֹת הַרוּחַ שֶׁל
אוֹתָהּ הַדְּרָגָה שְׁלֹמְטָה בְּאוֹתָהּ
הַדַּמּוֹת שֶׁל הַרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה, הִיא
הַחַיָּה אֲשֶׁר רְאִיתִי תַחַת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, וּמִהַחַיָּה הַזֶּה יוֹצֵאת רוּחַ

דְּנֹשִׁיב וּבִטְשׁ בְּכֻלְהוּ אוֹפָנִים, לְמַהֵךְ.
אֲשֶׁתַּכַּח, דְּכָל מָאן דְּאִיהוּ בְּדִרְגָא עֲלָאָה, אִיהוּ
נָטִיל לְמָאן דְּנָטִיל לֵיהּ. תָּא חֲזִי, דְּאָרוֹן אִיהוּ
הָהּ נָטִיל לְמָאן דְּנָטִיל לֵיהּ. אוּף הַכָּא, חַיּוֹת,
אֵינּוֹן נָטִילִין לְאוֹפָנִים.

וְאִי תִימָא כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים כְּתִיב. הַכִּי
נָמִי, דָּא חַיָּה, דְּאִיהוּ לְסִטְר יְמִינָא, לְסִטְר
שְׂמָאלָא, וְלְסִטְר קְמָא, וְלְסִטְר אַחֲרָא, וְדָא
אִיהִי חַיָּה, וְאֵלִין אֵינּוֹן חַיּוֹת.

כִּתּוּב (יחזקאל י) הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רְאִיתִי תַחַת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהָר כְּבוֹד, דָּא הִיא חַיָּה
דְּמַרְבַּע לְאַרְבַּע סְטְרִין דְּעֲלָמָא. וְדָא אִיהִי
דְּקִימָא כּוּרְסֵיָא, לְדִיוקְנָא דְאָדָם. כְּמָה
דְּכְתִיב, וְעַל דַּמּוֹת הַכִּסֵּא דַּמּוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם
עָלָיו מִלְמַעְלָה. וְכֵלָא לְהֵהוּא דְרָגָא עֲלָאָה
קְדִישָׁא סְתִימָאָה, דְּאִקְרִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

וְדָא חַיָּה דְלִתְתָא, דְּקִימָא תַחַת פְּלֵהוּ חַיּוּן
עֲלָאִין קְדִישִׁין. בְּגִין דָּאִית חַיּוּן עֲלָאִין
אֵלִין עַל אֵלִין. כּוּרְסֵיָא דְתַחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
דָּא דִיוקְנָא דִיעֲקֹב. וְכוּרְסֵיָא דְלִתְתָא, דָּא
דִיוקְנָא דְדָוִד. אִיהִי דְמַרְבַּעָא לְאַרְבַּע סְטְרִין
דְּעֲלָמָא. וּבְגִין כִּן רוּחָא נְפִיק מִלְעִילָא, וְנִגִיד
וְאִתְמַשְׁוּ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, עַד דְּבִטְשׁ בְּכֻלְהוּ
תַתָּאי דְלִתְתָא, וְהֵהוּא רוּחָא אֲנַהִיג לְכֻלָּא,
וְאִתְקִין תַּקּוּנָא דְכֻלְהוּ לְאַתְקִנָא.

(ס"א בְּהֵהוּא נְוּנָא מִמֶּשׁ דָּאִית תַּקּוּנָא לְעִילָא בְּהֵהוּא וכו') וּבְהֵהוּא
גְוּוּנָא מִמֶּשׁ, אִתְתַּקֵּן לְתַתָּא. מֵה כְּתִיב
לְעִילָא, כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים. וְכְתִיב אֵל
אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכְתָּ יִלְכוּ. לְתַתָּא מֵה
כְּתִיב, וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. בְּמָה. (ס"א לְמָא)
לְמַהוּי רוּחַ דְּהֵהוּא דְרָגָא דְלִתְתָא, בְּהֵהוּא
דִיוקְנָא דְהֵהוּא רוּחַ עֲלָאָה, הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר
רְאִיתִי תַחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִהֵאִי חַיָּה נְפָקָא

לְהִתְקִין הַכֹּל. גַּם כִּף מִשָּׁה. הַיָּא
הַחֲזִי, שְׁנַתְנָה רוּחַ לְמִטָּה לְהִתְקִין
הַכֹּל. מִשׁוּם כִּף כְּתוּב, וַיִּקָּם, וַיִּתֵּן,
וַיִּשֶׁם. וּבְכָל שָׁם רוּחַ לְהִתְקִין
הַכֹּל.

בֵּא וְרָא, בְּרֵאשׁוֹנָה, בְּמִשְׁכַּן
שְׁמֵשׁה עֲשֵׂה, הוּא הִתְקִין אוֹתוֹ
בְּסוּד אוֹתָהּ דְרָגָה עֲלִיּוֹנָה שֶׁהוּא
עוֹמֵד בָּהּ. בְּמִקְדָּשׁ שְׁשֻׁלְמָה
עֲשֵׂה, הוּא תִקֵּן אוֹתוֹ בְּסוּד אוֹתוֹ
נֶהָר שְׁיִוצָא מֵעֵדֶן, שֶׁהוּא שְׁלוֹם
הַבַּיִת וְהוּא מְנוּחַת הַבַּיִת. וְעַל כֵּן
בְּסוּד הַמִּשְׁכָּן הוּא קִרְבַּת
הַחֲבִיבוֹת בְּדְרָגָה (בְּסוּד) שֶׁל הַגּוֹרֵף,
אוֹתָהּ הַדְרָגָה שֶׁל מִשָּׁה עוֹמֵדָת
בָּהּ קִרְבַּת הַחֲבִיבוֹת, וְלֹא שֶׁל
מְנוּחָה. כְּשֶׁבֵּא שְׁלֹמֹה וְהִתְקִין אֶת
הַמִּקְדָּשׁ, אוֹתוֹ הַמִּקְדָּשׁ הַתְּתַקֵּן
בְּסוּד שֶׁל חֲבִיבוֹת הַמְּנוּחָה. וְלִכְּן
כְּתוּב בְּשֻׁלְמָה, הוּא יִהְיֶה אִישׁ
מְנוּחָה.

וּמִשׁוּם כִּף, זֶה הִתְקִין בְּדְרָגָה
אֲחַת, וְזֶה הִתְקִין בְּדְרָגָה אֲחַת,
דִּיּוֹקְנוֹ שֶׁל זֶה בְּזֶה. וְסוּד זֶה -
(בְּרֵאשִׁית לו') אֵלֶּה תִלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.
הַרְאִישִׁית שֶׁהִתְחִיל מִשָּׁה לְהִתְקִין
בְּמִקוֹם הַזֶּה, שֶׁהוּא צַד הַקְּדָשָׁה,
הַקִּים קִימָה שֶׁל נִקְדָּה שְׁעוֹמֵדָת
בְּאִמְצַע שֶׁהִיָּתָה חֲשׂוּכָה וְשִׁקּוּעָה
בְּמִקוּמָה, וְלֹא נִרְאִית וְלֹא מְאִירָה
כְּלָל. וְרֵאשִׁית הַכֹּל הַקִּים אֶת
הַנִּקְדָּה הַזֶּה שֶׁשִּׁקְעָה בְּמִקוּמָה,
וְאַחַר כִּף כָּל הִיָּתֵר, שֶׁהוּא בְּנִינָה
שֶׁל הַנִּקְדָּה הַזֶּה.

וְאִם נִקְדָּה זוֹ לֹא הִיָּתָה מִתְתַקֵּנָת
(מִוְקָמָת) בְּרֵאשׁוֹנָה, כָּל מָה
שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מִמֶּנָּה לֹא יְכוּל הִיָּה
לְהִתְתַקֵּן. וְכִיּוֹן שֶׁנִּקְדָּה זוֹ הוּקָמָה
וּמְאִירָה, אִזּוֹ כָּל שְׁאֵר הַתְּתַקֵּן
הָאֲחֵר הַתְּתַקֵּן, וְהִתְיַשְׁבָּה
בְּמִקוּמָה. וְעַל כֵּן, וַיִּקָּם מִשָּׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. (אוֹת) זוֹ נִקְדָּה שֶׁהִיָּתָה
חֲשׂוּכָה וְשִׁקּוּעָה בְּמִקוּמָה. וְאַחַר
כִּף, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, אוֹתָם

רוּחָא לְאַתְקָנָא כְּלָא. הָכִי נָמִי מִשָּׁה. הַיָּא
הַחֲזִי דִיִּהֵב רוּחָא לְתַתָּא, לְאַתְקָנָא כְּלָא. בְּגִין
כִּף כְּתִיב, וַיִּקָּם, וַיִּתֵּן, וַיִּשֶׁם. וּבְכָלָא שְׁוִי
רוּחָא, לְאַתְקָנָא כְּלָא.

הָא חֲזִי, בְּקַדְמִיתָא, בְּמִשְׁכַּנָּא דְעַבְד מִשָּׁה,
אִיהוּ אֲתַקִּין לִיה, בְּרִזָּא דֶּהֱוָא דְרָגָא
עֲלָאָה דְאִיהוּ קִיִּימָא בִּיה. בְּמִקְדָּשָׁא דְעַבְד
שְׁלֹמֹה, אִיהוּ תַקִּין לִיה, בְּרִזָּא דֶּהֱוָא נֶהָר
דְנִפִיק מֵעֵדֶן, דְאִיהוּ שְׁלֹמָא דְבֵיתָא, וְאִיהוּ
נִיִּיחָא דְבֵיתָא. וְעַל דָּא בְּרִזָּא דְמִשְׁכַּנָּא, אִיהוּ
קוּרְבָּא דְחֲבִיבוֹתָא, בְּדְרָגָא (ס"א בְּרֵא) דְגוּפָא,
הֵהוּא דְרָגָא דְמִשָּׁה, קִיִּימָא בִּיה קוּרְבָּא
דְחֲבִיבוֹתָא, וְלֹאוּ דְנִיִּיחָא. כִּד אֲתָא שְׁלֹמֹה,
וְאַתְקִין מִקְדָּשָׁא, הֵהוּא מִקְדָּשָׁא אֲתַתְּקֵן,
בְּרִזָּא דְחֲבִיבוֹ דְנִיִּיחָא. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּשֻׁלְמָה,
(דְּבַרֵי הַיְמִים א' כב) הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה.

וּבְגִין כִּף, דָּא אֲתַקִּין בְּחַד דְרָגָא, וְדָא אֲתַקִּין
בְּחַד דְרָגָא, דִּיּוֹקְנָא דֶּהֱאִי בְּהֵאִי, וְרִזָּא
דָּא, (בְּרֵאשִׁית לו') אֵלֶּה תִלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.

וְשִׁירוֹתָא דְשְׂאֵרֵי מִשָּׁה, לְאַתְקָנָא בְּהֵאִי אֲתֵר,
דְאִיהוּ סְטְרָא דְקְדוּשָׁה אוּקִים קִימָה
דְנִקְוֵדָה דְקִיִּימָא בְּאִמְצַעִיתָא, דֶּהֱוָה חֲשׂוּף
וְשִׁקּוּעַ בְּאַתְרֵיהּ, וְלֹא אֲתַחֲזִי, וְלֹא נֶהִיר כְּלָל,
וְשִׁירוֹתָא דְכְּלָא אוּקִים לָהּ לְהֵאִי נִקְוֵדָה,
דְאַשְׁתַּקְעַת בְּאַתְרָהּ. וּלְבַתֵּר לְכָל אֲחֵרָא,
דְאִיהוּ בְּנִינָא דֶּהֱאִי נִקְוֵדָה.

וְאִם הֵאִי נִקְוֵדָה לֹא אֲתַתְּקֵן (נ"א אֲתַקֵּם)
בְּקַדְמִיתָא, כָּל מָאן דְאַתְפַּשֵּׁט מִנָּה, לֹא
יְכִיל לְאַתְתַּקְנָא. וְכִיּוֹן דֶּהֱאִי נִקְוֵדָה אֲתַקְמַת
וְאַתְנַהִירָת, כְּדִין, כָּל שְׁאֵר תְּקוּנָא אֲחֵרָא
אֲתַתְּקֵן, וְאַתְיִישְׁבַת בְּדוּכְתָהּ. וְעַל דָּא, וַיִּקָּם
מִשָּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. (אוֹת) דָּא נִקְוֵדָה דֶּהֱוָה
חֲשׂוּכָא וְשִׁקּוּעָא בְּאַתְרֵיהּ. וּלְבַתֵּר, וַיִּתֵּן אֶת

העמודים שהם מכאן ומכאן.
(משום שיש אדנים ויש אדנים) וכלם היו
מאָה לחשבון, וכלם נחלקו
למקומם, שפּתוב מאת אדנים
למאת הפּכּר פּכּר לאדן.

ואלו האדנים הרי בארנו, אבל לא
כתוב בהם קימה, אלא ויתן,
נתינה, לשים עליהם מה שצריך,
משום שיש תחנותים ועליונים
ורכבים זה על זה. ועל פן פתוב
בהם נתינה.

באותה שעה שהנקה זהו
הוקמה, נשקע הצד האחר ולא
נמחה פלל, שהרי אינו נמחה אלא
לאותו העתיד לבא שימחה מן
העולם, כמו שנתבאר, הוקם זה
ונשקע זה.

ויתן את אדניו, אז התחיל
להתחזק הצד (הרוח) הזה של
קדשה, וכשנפתנו אלו העמודים,
נשקעו כל אלו של הצד האחר
ונכנסו לנקב תהום רבה, משום
שעלה הצד הזה של הקדשה
העליונה, והוא חלקו להתעלות,
ואז נשקע הצד האחר, ונכנס
לאותו נקב של התהום.

ואלמלא שישראל חטאו
(בראשונה), לא יכול לשלט בעולם
יותר. ואחר כך אף כך חטאו,
והמשיכו אותו עליהם כמו
בראשונה, ומאותו יום לא היתה
עצה, אלא לתת חלק לאותו הצד
האחר בכל - בסוד הקרבנות
והנסכים והעולות. ובא ראה,
משום כך העולה נשרפת פלה
באש, להכניע את הצד הזה
ולהעלות את צד הקדשה, ומשום
כך, כשמשה הקים את המקום
הזה, נשקע המקום הזה.

בא וראה, ויקם משה - זהו צד
הקדשה, ונשקע הצד האחר
הטמא. ויתן - לצד הקדשה הזה,

להאי סטרא דקדושה,

אדניו, אינון סמכין דאינון מכאן ומכאן. (בגין
דאית אדנים ואית אדנים) וכלהו הוו מאה לחשבנא,
וכלהו אתפלגו לאתרייהו, דכתיב, מאת
אדנים למאת הפכר פכר לאדן.

ואלין אדנים (דפרמ"ב ע"ב) הא אוקימנא, אבל לא
כתיב בהו קימה, אלא ויתן, נתינה
לשוואה עלייהו מה דאצטריך, בגין דאית
תתאין ועלאין, רכיבין דא על דא. ועל דא
כתיב בהו נתינה.

בהויא שעתא דהאי נקודה אתקמת,
אשתקעת סטרא אחרא. ולא
אתמחת פלל, דהא לא אתמחי, אלא לההוא
זמנא דאתי, דאתמחי מעלמא, כמה דאתמר,
אתקם דא ואשתקעת דא.

ויתן את אדניו, (שמות מ) פדין שארי לאתתקפא
האי סטרא (ד"א רוחא) דקדושה וכד
אתייהבו אלין סמכין, אשתקעו כלהו
דסטרא אחרא, ועאלו בנוקבא דתהומא רבא.
בגין דאסתלק האי סטרא דקדושה עלאה,
ואיהו חולקא לאסתלקא, וכדין האי סטרא
אחרא אשתקע, ועאל בההוא נוקבא
דתהומא.

ואלמלא דישראל חאבו, (בקרמיתא) לא יכיל
לשלטאה בעלמא יתיר. ולבתר אוף
הכי חאבו, ואמשיכו ליה עלייהו כקדמיתא.
ומההוא יומא, לא הוה עיטא, אלא למיהב
חולקא לההוא סטרא אחרא בכלא, ברזא
דקרבנין ונסכין ועלוון. ותא חזי בגין כך
עולה אתוקדא כלא באשא, לאכפייא האי
סטרא, ולאסתלקא סטרא דקדושה, ובגין כך
פד משה אוקים לאתר דא. אשתקע אתר דא.
תא חזי ויקם משה, האי סטרא דקדושה.
ואשתקע סטרא אחרא מסאבא. ויתן.

וְנִרְפָּה הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וַיֵּשֶׁם,
- לְצַד הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וּנְכַנְעֵה הַצַּד
הָאֲחֵר שֶׁל הַטָּמֵא. וְאַחַר כֵּן,
וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחֵיו.

וְאַחַר כֵּן וַיִּקָּם. מַה הַטַּעַם? כִּדִּי
שֶׁתְּהִיָּה רֵאשִׁית וְסִיּוּם בְּקִימָה.
הַתְּחִיל בְּקִימָה וְסִיּוּם בְּקִימָה,
מִשׁוּם שֶׁבִּפְלַג צְרִיף קִימָה -
רֵאשִׁית וְסִיּוּם. קִימָה בַּהֲתַחֲלָה
שֶׁהַתְּרַפָּה הַצַּד הָאֲחֵר, וְזוֹהִי
קִימָה לְצַד הַקְּדוּשָׁה, כִּדִּי לְהַתְקִים
וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה, לְהִיּוֹת
הַתְּקַשְׁרוֹת אַחַת כְּרֵאוּי. מִשׁוּם
שֶׁכָּל זְמַן שֶׁקְּדוּשָׁה שׁוֹלֵטֶת וְעוֹלָה,
הַטָּמֵא נִשְׁפָּלֶת וּמְנַמְכֶת לְמַטָּה.
רֵאשִׁית הַנְּקֻדָּה שֶׁעוֹמְדֵת פֶּתַח
דְּרָגוֹת שֶׁבְּצַד הָאֲחֵר, הִיא רֵאשִׁית
הַדְּרָגָה שֶׁלְּחוּץ, רֵאשִׁית הַזְּכָר,
וְעוֹמֵד רוֹכֵב עַל גְּמַל אֶחָד, הוּא
רֵאשִׁית לְחוּץ שֶׁל עַרְבוּב אֶחָד שֶׁל
חֻשָׁף שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט.

שֶׁבְּשִׁעֲשֵׁן יוֹצֵא מִתּוֹךְ רִגְזוֹ הַקֶּשֶׁה,
מִתְפַּשֵּׁט אוֹתוֹ עֲשֵׂן, וְהוֹלֵךְ רִגְזוֹ
אֲחֵר רִגְזוֹ, זֶה עַל זֶה, וְזֶה רוֹכֵב
וְשׁוֹלֵט עַל זֶה בְּמֵרָאָה שֶׁל זָכָר
וַיִּנְקְבָה לְהִיּוֹת הַכֹּל רִגְזוֹ קֶשֶׁה.
וּבְשִׁמְתֵּחִיל הַעֲשֵׂן לְהַתְפַּשֵּׁט,
דוֹחֵק מִתּוֹךְ הַרְגֵז בְּדַחֵק שֶׁל נְקֻדָּה
אַחַת לְהַתְפַּשֵּׁט, וְאַחַר כֵּן
מִתְפַּשֵּׁט עֲשֵׂן הַרְגֵז בְּעַקְמִימוֹת,
כְּמוֹ נַחֵשׁ אֶחָד חֹכֵם לְהִרְעֵ.

הַרֵאשִׁית שֶׁמִּתְחִיל לְהַתְפַּשֵּׁט, הוּא
דְּרָגָה חֲשׂוּכָה, עוֹלָה וַיּוֹרֵד, הוֹלֵךְ
וְשֵׁט וְנָח בְּמִקוּמוֹ, עַד שֶׁעוֹמְדֵת
הַדְּרָגָה לְהִתְיַשֵּׁב מֵאוֹתוֹ הַעֲשֵׂן
שִׁיּוֹצֵא מִתּוֹךְ הַרְגֵז, וְהוּא צֶלַע.
עַל מְקוֹם אֲחֵר שֶׁנִּקְרָא מוֹת.
וּבְשִׁשְׁנֵיהֶם מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד,
נִקְרָא צֶלְמוֹת, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁתֵּי
דְּרָגוֹת הֵן שֶׁמִּתְחַבְּרוֹת כְּאֶחָד.

תְּרִין דְּרָגִין אֵינּוּן
דְּמִתְחַבְּרָן כְּחֵדָא.

וְאַתְרַפֵּיא הַאי סְטְרָא אַחְרָא מְסֻאָבָא. וַיֵּשֶׁם,
לְהַאי סְטְרָא דְקְדוּשָׁה, וְאַתְרַפֵּיא הַאי סְטְרָא
אַחְרָא דְמְסֻאָבָא. וְלִבְתֵּר אַהֲדָר וַיִּתֵּן אֶת
בְּרִיחֵיו.

וְלִבְתֵּר וַיִּקָּם. מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דִּיהֵא שִׁירוּתָא
וְסִיּוּמָא בְּקִימָה, שְׂאָרֵי בְּקִימָה, וְסִיּוּם
בְּקִימָה. בְּגִין דְּבְכֻלָּא בְּעֵי קִימָה, שִׁירוּתָא
וְסִיּוּמָא. קִימָה בְּשִׁירוּתָא דְסְטְרָא אַחְרָא
אַתְרַפֵּי. וְדָא, אִיהוּ קִימָה לְסְטְרָא דְקְדוּשָׁה,
בְּגִין לְאַתְקִימָא וְלֹאסְתַּלְקָא לְעֵילָא, לְמַהוּ
אַתְקִשְׁרוּתָא חֵדָא כְּדָקָא יָאוּת. בְּגִין דְּכָל זְמַנָּא
דְקְדוּשָׁה שְׁלֵטָא וְסִלְקָא, מְסֻאָבוּ שְׁפִיל,
וּמְאִיךָ לְתַתָּא.

רִישָׁא דְנְקוּדָה, דְקִימָא תַּחוּת דְרִגִין דִּי
בְּסְטְרָא אַחְרָא, אִיהוּ רִישׁ דְרִגָּא
דְלִבְר, רִישָׁא דְדְכוּרָא, וְקִימָא רְכִיב עַל חַד
גְּמַל, אִיהוּ רִישָׁא לְבַר דְחַד עַרְבוּבָא דְחֻשָׁף
דְאַתְפַּשֵּׁט.

דְכֵד תְּנַנָּא נְפָקָא מְגוּ רּוּגְזָא תְקִיף, אַתְפַּשֵּׁט
הֵהוּא תְנַנָּא, וְאֲזִיל רּוּגְזָא בְתֵר רּוּגְזָא,
דָּא עַל דָּא, וְדָא רְכִיב וְשְׁלִיט עַל דָּא, בְּחִיזוּ
דְדְכֵר וְנוּקְבָא לְמַהוּי כֻלָּא רּוּגְזָא תְקִיף.

וְכֵד שְׂאָרֵי תְנַנָּא לְאַתְפַּשֵּׁטָא, דְחִיק מְגוּ רּוּגְזָא
בְדְחִיקוּ דְחַד נְקוּדָה לְאַתְפַּשֵּׁטָא, וְלִבְתֵּר
אַתְפַּשֵּׁט תְנַנָּא דְרוּגְזָא בְעַקְמִימוּ, כְּחַד חוּיָא
חֲפִים לְאַבְאָשָׁא.

רִישָׁא דְנְפָקָא לְאַתְפַּשֵּׁטָא, אִיהוּ דְרִגָּא דְאִיהוּ
חֲשׂוּף, סְלִיק וְנַחֲתִית, אֲזִיל וְשָׂאט, וְנַח
בְדוּכְתִיָּה, וְקִימָא דְרִגָּא לְאַתְיִישָׁבָא, מַהֵהוּא
תְנַנָּא דְנְפִיק מְגוּ רּוּגְזָא, וְאִיהוּ צֶלַע. צֶלַע, עַל
אַתְר אַחְרָא דְאַקְרִי מוֹת. וְכֵד מִתְחַבְּרָן
תְּרוּוּיָּהוּ כְּחֵדָא, אַקְרִי צֶלְמוֹת, וְהָא אוּקְיִמָנָא,
דְּמִתְחַבְּרָן כְּחֵדָא.

הַצֵּל הַזֶּה הוּא רֵאשִׁית שֶׁל הַנִּקְדָּה
הַמִּתְחַנְנָה הַחִיצוֹנָה, חֲשֻׁכָה
שֶׁמִּרְחַק מִהַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה
שְׁעוֹמֶדֶת בְּאֲמֻצָּע. וְזוֹהִי נִקְדָּה
שֶׁלֹּא עוֹמֶדֶת וְלֹא נִרְשָׁמֶת בְּגוֹנֵיהָ,
וּמִמֶּנָּה מִתְפַּשְׁטֵת הַתְּפֻשְׁטוֹת
הַחוּצָה וּלְמִטָּה, וְהִיא שׁוֹקֵעֶת,
וְלֹא נִרְאִית וְלֹא נִרְשָׁמֶת.

זו הַתְּפֻשְׁטָה לְמִטָּה, לְיָמִין
וּלְשִׁמְאֵל, וְהַתְּפֻשְׁטָה לְמִטָּה
לְתוֹךְ הַחֲשֻׁכָה כְּנֶגֶד אֶלֶף וּמֵאָה.
שְׁנֵי עַמּוּדִים נִחְקָקִים לְצַד זֶה
וּלְצַד זֶה, מִתְּפֻשְׁטֵת הַחֲשֻׁכָה
לְתוֹךְ גֹּוֹן שָׁחַר וְלֹא שָׁחַר, שֶׁהָרִי
אֵין לוֹ שׁוֹם צָבֵעַ שִׁיתְקַסֵּם בּוֹ.
וּבְאֹתָהּ הַתְּפֻשְׁטוֹת עוֹמְדוֹת
הַחֲשֻׁכוֹת אוֹתָן שֶׁשָּׁמְשׁוּ בְּמִצְרַיִם,
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת י) וְלֹא רָאוּ אִישׁ אֶת
אָחִיו וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִמִּתְחַנְּנֵי
שְׁלֹשֶׁת יָמִים. וְכְתוּב וַיִּמַּשׁ חֲשֻׁף.

הַתְּפֻשְׁטוֹת הַזֹּאת מִתְּפֻשְׁטֵת
בְּכַמָּה מִיָּנִים, מִשְׁנַיִם אֶלּוֹ תוֹךְ
אֶלּוֹ. בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַתְּפֻשְׁטוֹת יוֹצֵא
זֶהר אֶחָד שֶׁצָּבֹעַ בְּזָהָב, וְזוֹהוּ זָהָב
אָדָם. מִתְּפֻשְׁטֵת הַזֶּהר הַזֶּה וּמִכֶּסֶה
אֶת הַחֲשֻׁף שֶׁל הָרֵאשׁ, וְהוּא הַזָּהָב
שֶׁנִּכְלָל בּוֹ הַחֲשֻׁף.

הַחֲשֻׁף הַזֶּה מִתְּפֻשְׁטֵת לְיָמִין
וּלְשִׁמְאֵל, וּמִתּוֹךְ שְׁנֵי הַצְּדָדִים
הַלְלוּ יוֹצֵא גֹוֹן אֶחָד שֶׁל כֶּסֶף שֶׁלֹּא
זוֹהָר. מִתְּפֻשְׁטֵת הַגֹּוֹן הַזֶּה שֶׁל
הַכֶּסֶף, וּמִכֶּסֶה אֶת הַחֲשֻׁף, וְנִכְלָל
זֶה בְּזֶה וַיּוֹרֵד לְמִטָּה.

מִתְּפֻשְׁטֵת הַחֲשֻׁף, עוֹמְדוֹת שְׁתֵּי
חֲשֻׁכוֹת, שְׁעוֹמְדוֹת (שְׁיֻצָאוֹת)
בְּרֵאשׁ הַשָּׁחַר, וּמִשָּׁם מִתְּפֻשְׁטֵת
וַיּוֹצֵא גֹוֹן אֶחָד שֶׁל נְחֹשֶׁת. וּמִשָּׁם
מִתְּפֻשְׁטֵת לְמִטָּה אוֹתוֹ הַחֲשֻׁף,
וְעוֹמֵד עַמּוּד, וַיּוֹצֵא גֹוֹן אֶחָד שָׁחַר
בְּמִרְאֵה שֶׁל בְּרֹזֶל, וְהַפֵּל בְּסוּד
הַחֲשֻׁכָה.

מִבֵּין שְׁנֵי הָעַמּוּדִים יוֹצֵא עַמּוּד
אֶחָד חֲשׁוּף בְּחֲשֻׁכָה, וְכָל הַגְּוֹנִים
הַלְלוּ נִרְאִים בּוֹ, וְזוֹהִי הַעֲרֻלָּה

הַאִי צֵל, אִיהוּ שִׁירוֹתָא דְנִקְוֵדָה תְּתָאָה דְלִבְר,
חֲשׁוּכָא דְמִרְחָקָא מִנִּקְוֵדָה קְדִישָׁא,
דְקִימָא בְּאֲמֻצְעִיתָא. וְהִיא אִיהוּ נִקְוֵדָה, דְלֹא
קִימָא, וְלֹא אֶתְרִשִׁימַת בְּגוֹנֵהָ. וּמִיָּנָה
אֶתְפֻשְׁטֵת פְּשִׁיטוֹ לְבֵר וּלְתָתָא. וְאִיהִי
אֶשְׁתִּקְעַת וְלֹא אֶתְחִזִּיאַת, וְלֹא אֶתְרִשִׁימַת.

הַאִי אֶתְפֻשְׁטֵת לְתָתָא, לְיָמִינָא וּלְשִׁמְאֵלָא,
וְאֶתְפֻשְׁטֵת בְּאֲמֻצְעִיתָא, גּוֹ חֲשׁוּף, קָבֵל
אֶלֶף וּמֵאָה. תְּרִין סְמִכִין מִתְגַּלְפִּין לְסִטְרָא דָא,
וּלְסִטְרָא דָא, אֶתְפֻשְׁטֵת חֲשׁוּכָא, בְּגוֹ גֹוֹן אוֹכְם
וְלֹא אוֹכְם, דְהָא לִית לִיה גֹוֹן לְאֶתְקִימָא בֵּיה.
וּבְהָהוּא פְּשִׁיטוֹ, קִימִין חֲשׁוּכִין אֵינוֹן
דְשָׁמְשׁוּ בְּמִצְרַיִם, דְכְּתִיב (שְׁמוֹת י) לֹא רָאוּ אִישׁ
אֶת אָחִיו וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִמִּתְחַנְּנֵי שְׁלֹשֶׁת יָמִים.

וְכְּתִיב וַיִּמַּשׁ חֲשֻׁף. (דף רמ"ג ע"א).

הַאִי פְּשִׁיטוֹ, אֶתְפֻשְׁטֵת בְּכַמָּה זֵינִין, מִשְׁנַיִן
אֶלֶין גּוֹ אֶלֶין. גּוֹ הַהוּא פְּשִׁיטוֹ, נִפְקָא
חַד זְהָרָא דְאֶצְטִבַּע בְּדִהָבָא, וְדָא אִיהוּ דְהָבָא
סוּמְקָא. אֶתְפֻשְׁטֵת הַאִי זְהָרָא, וְחָפִי חֲשׁוּף
דְרִישָׁא, וְאִיהוּ דְהָבָא, דְאֶתְפֻלִּיל בֵּיה חֲשׁוּכָא.
הַאִי חֲשׁוּכָא אֶתְפֻשְׁטֵת לְיָמִינָא וּלְשִׁמְאֵלָא.
וּמִגּוֹ אֶלֶין תְּרִין סִטְרִין, נִפְקָא חַד גֹוֹנָא
דְכֶסֶף, דְלֹא זְהָרִי. אֶתְפֻשְׁטֵת הַאִי גֹוֹן דְכֶסֶף,
וְחָפִי חֲשׁוּכָא, וְאֶתְפֻלִּיל דָּא בְּדָא, וְנַחֲתִית
לְתָתָא.

אֶתְפֻשְׁטֵת חֲשׁוּכָא, וְקִימִין תְּרִין חֲשׁוּכִין, רִישׁ
אוֹכְמָא דְקִימִין, (ד"א דְנִפְקִין) וּמִתְמָן
מִתְפֻשְׁטֵת וְנִפִּיק חַד גֹוֹן דְנִחֲשֶׁת. וּמִתְמָן
אֶתְפֻשְׁטֵת לְתָתָא, הַהוּא חֲשׁוּף, וְקִימִים קִימָא,
וְנִפִּיק חַד גֹוֹן אוֹכְם חִזּוֹ דְפְרֻזְלָא. וְכִלְא
בְּרָזָא דְחֲשׁוּכָא.

מִבֵּין תְּרִין קִימִין, נִפִּיק קִימָא חַד, חֲשׁוּף
בְּחֲשׁוּכָא, וְכָל אֶלֶין גְּוֹנִין אֶתְחִזּוּן בֵּיה.

והאי איהו ערלה, דאנהיג דכר לנקה, לאזדווגא כחדא, למיהוי חד.

הני קיימין, בזי דרגין רברבין (דכרין) ידיעאן. דרגא קדמאה, איהו דרגא דקאים בסטרא דהאי חשוכא. דא חשוכא סלקא, גו טמירו דתננא דאשא, האי כליל בגוון תננא, ובגוון אשא, ובגוון אוכס. אלין תלת גוונין, מתפרשן לכמה סטריין, לאתעקמא בעקמי עלמא.

גוון תננא האי, נחתא לעלמא, ואעיל לכמה סטריין, ודא אתפשט בעלמא, ואסטי לרוחי בני נשא ברגיזו, לאסטאה ארחייהו, ולאסתקפא ברוגיזייהו. ועל דא כתיב, (תהלים פא) לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר. לא יהיה בך אל זר דא דכורא. ולא תשתחוה לאל נכר דא נוקבא. האי איהו רוגזא דשלטא ואתקף בעלמא, ועאל בגו בני נשא, ואתקיף לון לאבאשא.

גוון אשא, האי גוונא נחתא לעלמא, ועאל לכמה סטריין, לאבאשא, לקטלא, ולאושדא דמין, וילקפחא לבני נשא. ועל דא כתיב, (משלי א) אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם. בגין דאית אושדי דמין למגנא, וקטלי למגנא. ואית דאושדי דמין וקטלי בקרבא, והאי מסטרא דדכורא והאי מסטרא דנוקבא. סטרא דדכורא אושדי דמין למגנא, פדקאמרן. סטרא דנוקבא, לאגחא קרבין, ולאסתקטלא אלין באלין, וכל קרבין וקטולין אלין באלין, מההוא סטרא דנוקבא קא אתיין.

גוון אוכס, האי גוונא נחתא לעלמא, ונחתא לאתמנאה על כל פצועין, ומחזיין,

שמנהיגה זכר לנקה להזדוג כאחד ולהיות אחד.

העמודים הללו ידועים בשבע דרגות גדולות (קרים), הדרגה הראשונה היא הדרגה שעומדת בצד של החשכה הזו. זו החשכה עולה תוף הסתרה של העשן של האש, זה כלול בגון של עשן, ובגון של אש, ובגון שחר. שלשת הגונים הללו נפרדים לכמה צדדים, להתעקם בעקמי העולם. גון העשן הזה יורד לעולם ונכנס לכמה צדדים, וזה מתפשט בעולם, ומסית את רוחות האנשים לרגז, להסטות את דרכיהם ולהתחזק ברגזם. ועל זה כתוב, (תהלים פא) לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר. לא יהיה בך אל זר - זה הנכר. ולא תשתחוה לאל נכר - זו הנקה. זהו הרגז ששולט ומתחזק בעולם ונכנס לתוף בני האדם ומחזק אותם להרע.

גון האש, הגון הזה יורד לעולם, ונכנס לכמה צדדים להרע, להרג, ולשפף דמים ולקפח בני אדם, ועל זה כתוב, (משלי א) אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם. משום שיש שופכי דמים לחנם והורגים לחנם. ויש שופכי דמים והורגים בקרב, וזה מצד הזכר וזה מצד הנקה. צד הזכר שופף דמים לחנם, כמו שאמרנו. צד הנקה, כדי לערף קרבות ולהרג אלה באלה, וכל הקרבות וההרג של אלה באלה באים מאותו צד של הנקה. גון שחר, גון זה יורד לעולם ויורד להתמנות על כל הפצועים והמפכים, ותפוסי גוף, וצלובים וחניקים, להרע תמיד לבני אדם. שלשת הגונים הללו נפרדים

ותפיסו דגופיין, וצליבו, וחניקו, לאבאשא תדיר לבני נשא. אלין תלת

לכמה צדדים של העולם
ומתפשטים בתוך בני העולם.
גון העשן יורד לעולם, וזהו הגון
הראשון שיוצא מתוך הנקדה
השקועה מאותו הצל שאמרנו,
שהוא סמ"ל, שרוכב על גמל,
כמו שנתבאר, וגון העשן הזה
נקרא קצפיא"ל הגדול. וזהו הרגז
של בני אדם שמחזקים את הלב
ברגז.

תחת זה ממנים אלף ויש מאות
קבוצות, שהן רגז הגופים של בני
אדם, משום שיש רגז ששולט
בעולם לעשות דין. אבל זה (צד)
הוא רגז ששולט ונכנס לגוף בני
האדם שמתרגזים ברגז הזה.
והרגז הזה הוא יסוד לכל שאר
הרגזים לעשות בהם בנין להרע,
משום שהעשן הזה יוצא מתוך
רגז האש העליונה שלוהטת, וזהו
הראשון לאותה האש.

ארבעה רגזים נפרדים מאותו
הרגז, ורגז הראשון נקרא רגז,
וזהו שמרגז את לב בני האדם,
וזהו שיורד והולך ומסית את
בני האדם שמתרגזים ברגזם,
וזהו שמושך את המשחית על
העולם. (ועל זה כתוב (חבקוק א) ברגז רחם
תזכר).

הרגז השני, זהו שיורד לעולם
ומשוטט ומתפשט לכל הצדדים,
וזה נקרא שנאה. וזה יורד ונכנס
בבני אדם. וזה, כיון שהוא נכנס,
נקרא משחית שקט, וזהו רגז
ששותק, וזהו שמשפתף באותו
מקום של הנקבה. וזהו רגז של
שתיקה שעומד בעקימות זהו
הקשה מכלם, משום שהוא כמו
הנחש, ששותק תמיד והורג אחר
בך.

הרגז השלישי, זהו רגז הפוף
מהראשון - שהולך ומתחזק ולא

גוונין, מתפרשן לכמה סטריין דעלמא,
ואתפשטן גו בני עלמא.

גוון תננא נחתא בעלמא, והאי איהו גוון
קדמאה, דנפקא מגו נקודה דשקיע
מההוא צל דקאמרן, דאיהו סמ"ל, דקא
רכיב על גמל, כמה דאתמר, והאי גוון תננא
אקרי קצפיא"ל רברבא. והאי איהו רוגזא
דבני נשא, דאתקיפו לבא ברוגזא.

תחות האי, ממנן אלף ושית מאה חבילין,
דאינון רוגזא דגופייהו דבני נשא. בגין
דאית רוגזא דשלטא בעלמא למעבד דינא.
אבל האי (סטרא) איהו רוגזא, דשלטא ועאל
בגופייהו דבני נשא, דאתרגיזו בהאי רוגזא.
והאי רוגזא, איהו יסודא דכל שאר גווני,
למעבד בהו, בנינא לאבאשא, בגין דהאי
תננא, נפקא מגו רוגזא דאשא עלאה,
דמלהטא, והאי איהו קדמאה לההוא אשא.

ארבע רוגזי מתפרשן מההוא רוגזא. רוגזא
קדמאה, אקרי רגז ודא איהו דארגיז
לבייהו דבני נשא, ודא איהו דנחתא ואזלא
וסטיא לבני נשא, ואתרגיזו ברוגייהו. ודא
איהו דאמשיף מחבלא על עלמא. (ועל דא כתיב
(חבקוק ג') ברוגז רחם תזכור).

רוגזא תנינא, האי איהו נחתא לעלמא, ושאט
ואתפשט לכל סטריין, והאי אקרי
שנאה. והאי נחתא ועאל בבני נשא, והאי כיון
דעאל, אקרי מחבלא שתיקא (דף רמ"ג ע"ב) והאי
איהו רגזא דשתיק, והאי איהו דאשתתף
בההוא אתר דנוקבא. והאי איהו רוגזא
דשתיקה, דקיימא בעקימו. האי קשיא
מפלהו, בגין דאיהו כגוונא דחויא, דשתיק
תדיר, וקטיל לבתר.

רוגזא תליתאה, האי איהו רוגזא בהפוכא מקדמאה, דאזלא ואתקף ולא

שותק, אלא נגלה אותו רגז, וכל מה שהוא מתגלה - כף נשבר בכל מה שהתגלה, ולא שותק. כף נשבר, וכף נקרא: רגז שבור.

הרגז הרביעי, ראשיתו חזק וסופו שבור, ועל כן זהו רגז שמחפף מן הראשון. משום כף זהו צד השבור מכלם. ועל כן הכל הוא בדרגה ראשונה.

הדרגה שניה, היא דרגה שיוצאת מחשכה, וזהו גזון חשוף שעומד מתוף החשכה הזו, משום שהכל קים מתוף החשכה ועומד בדרגות ידועות. וזה מתפשט מטה בגונים ידועים.

בדרגה הזו קימים שלש מאות צדדים נפרדים זה מזה, וכלם כלולים זה בזה. ואף על גב שמשנים זה מזה ומתגברים (ומאירים) זה מזה, הכל כלול זה בזה. ומשום כף כל הדרגות ידועות בצד הזה להרע.

מכאן יוצאים כל אלו המשחיתים המחבלים שמשוטטים בעולם ועושים דין בגלוי (בעולם) על המעשים הנסתרים שנעשו תוף החשך בסתר, והם משוטטים בעולם ועושים בהם דין בגלוי. ומשום כף, כל אלו שמשוטטים בעולם ועושים דין בגלוי, כלם עומדים כנגד בני אדם להודמן תמיד אל אותם חטאים נסתרים שאמרנו, ואותם שנקראים אף וחמה, מתחברים עמם, ועושים דין על בני אדם. זה נעשה בעולם מבעלי הדין הללו שאמרנו.

הדרגה זו עומדת תוף חשך ואש, שהוא סוד אחד, ומתוף דרגה זו נפרדות כמה דרגות חזקות (גרים) שעומדות פחת הצד של רקיע אחד, שנקרא רקיע שחר. דרגה

שתיק, אלא אתגלי ההוא רוגזא, וכל מה דאתגלי הכי אתבר כל מה דאתגלי ולא שתיק, הכי אתבר, והכי אקרי רוגזא תבירא.

רוגזא רביעאה, שירותא תקיף, סופא תביר. ועל דא האי איהו רוגזא, דמהפכא מן קדמייתא. בגין כף, האי איהו סטרא תבירא מפלהו. ועל דא, פלא איהו בדרגא קדמאה.

הרגא תניינא, איהו דרגא דנפיק מחשוכא, והאי איהו גזון חשוף, דקיימא מגו האי חשוכא בגין דכלא קיימא מגו חשוכא. וקיימא בדרגין ידיעאן. והאי אתפשט לתתא בגוונין ידיעאן.

בדרגא דא, קיימין תלת מאה סטרין, מתפרשין דא מן דא, וכלהו כלילין דא בדא. ואף על גב דמשניין דא מן דא, ואתגברן (ד"א ואגמר) דא מן דא, פלא כליל דא בדא. ובגין כף, כל דרגין ידיעאן בהאי סטרא לאבאשא.

מהבא נפקי כל אלין מתבלין דשטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא (ד"א בעלמא), על עובדין סתימין דאתעבידו גו חשוף בטמירו, ואינון שטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא בהו. ובגין כף, כל אלין דשטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא, פלהו קיימין בקבלייהו דבני נשא, לאתעתדא תדיר, גפי אינון חובין טמירין דקאמרן, ואינון דאקרון אף וחמה, מתחבראן עמהון ועבדי דינא עלייהו דבני נשא. האי אתעביד בעלמא, מאלין מארי דדינא כדקאמרן.

הרגא דא קיימא גו חשוכא ואשא, דאיהו רזא חדא, ומגו דרגא דא, מתפרשאן כמה דרגין תקיפין (בגרי) דקיימן תחות סטרא

דרקיעא חדא, דאקרי רקיעא אוכמא. דרגא תליתאה, האי איהו רקיעא,

שְׁלִישִׁית זֶהוּ רִקִּיעַ שְׁמִתְפַּשֵּׁט עַל כָּל אוֹתוֹן דְּרָגוֹת שֶׁהֵן אֲדָמוֹת כְּשׁוֹשָׁנָה, וְאֵלּוּ נִקְרָאוֹת הַזְּרוּעוֹת שֶׁל הַצַּד הַזֶּה.

תַּחַת אֵלּוּ מִתְפַּשְׁטוֹת לְמִטָּה דְּרָגוֹת, עַד שְׁמִייעוֹת לְתוֹךְ דְּרָגָה שְׁלִישִׁית (אוֹתוֹ רִקִּיעַ שָׁחַר), מִשׁוּם שֶׁאֵלּוּ שְׁבַדְרָגָה הַשְּׁנִיָּה יוֹצְאִים מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַרִקִּיעַ הַשָּׁחַר וּמְשׁוֹטְטוֹת בְּעוֹלָם. אֵלּוּ מִיָּמִין, וְאֵלּוּ מִשְׁמָאל. אֵלּוּ שֶׁל הַיָּמִין נִפְרָדוֹת לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, שֶׁהֵם שְׁלִשָּׁה קְשָׁרִים. וְאֵלּוּ שֶׁל הַשְּׁמָאל נִפְרָדוֹת לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, שֶׁהֵם שְׁלִשָּׁה קְשָׁרִים אֲחֵרִים.

הַקָּשֶׁר הַרְאֵשׁוֹן עוֹמֵד לְמַעְלָה. וְעֵשֶׂן חֲשׂוֹף בְּרָגֵז נִקְשֵׁר בּוֹ. בְּקָשֶׁר הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ שְׁלִשָּׁה גִּוְנִים חֲשׂוּכִים וּמְשֻׁנָּם זֶה מִזֶּה, וְנִכְלָלִים זֶה בְּזֶה. וְהַקָּשֶׁר הַזֶּה הוּא כְּפוֹף וְלֹא מִתְפַּשֵּׁט (בְּנֶט), פָּרֵט לְזִמְנִים יְדוּעִים, וְזֶה הַנִּקְרָא עֶבֶר"ה.

וְהוּא עוֹמֵד וְלֹא שׁוֹכֵף, מִשׁוּם שֶׁלֹּא שׁוֹכֵף, פָּרֵט לְזִמְן שִׁישְׂרָאֵל מִקְרִיבִים קָרְבָן לְמִטָּה, מִשׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ זִמְן שׁוֹכֵף הַרְגֵז וְנִכְנַע לְמִטָּה וְנִחְלַשׁ רִגְזוֹ (חִקוּק), וְלֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט וּלְהִתְחַזֵּק. וְכִשְׁנֵי נִחְלַשׁ, אִזּוֹ הַקָּשֶׁר הַשְּׁנִי, שֶׁהוּא בְּאִמְצַע, לֹא יְכוּל לְנַסֵּעַ וּלְהִנְהִיג.

הַקָּשֶׁר הַשְּׁנִי זֶהוּ שְׁנִקְרָא זַעַם, הַקָּשֶׁר הַזֶּה הוּא שְׁנוֹסֵעַ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם וּמִנְהִיג אֶת כָּל שְׂאֵר הַקְּשָׁרִים, וְכָל שְׂאֵר הַקְּשָׁרִים כָּלָם מִתְנַהֲגִים בּוֹ, וְכָלָם מִחֻזְקִים בְּקָשֶׁר הַזֶּה. זֶהוּ שְׁמִנְהִיג אֶת כָּל הַצֵּעַר שְׁבַעֲוֹלָם, מִשׁוּם שֶׁשְׁמִתְחַבֵּר בְּדְרָגָה אַחֲרַת, לְחִבְק אֶת הַנִּקְבָּה, אִזּוֹ יוֹרְדִים לְעוֹלָם כָּל סוּגֵי הַצֵּעַר וְכָל הַדְּחֻקִּים וְכָל הַצְּרוֹת, שֶׁהֵרִי אִינָם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט זֶה בְּלִי זֶה. וְכָל

דְּמִתְפַּשֵּׁט עַל כָּל אֵינּוֹן דְּרָגִין, דְּאֵינּוֹן סוּמְקִין כְּוּוֹרְדָא. וְאֵלִין אִקְרוּן דְּרוּעִין דִּיהָאֵי סְטָרָא.

תַּחוֹת אֵלִין, מִתְפַּשְׁטִין לְתַתָּא דְרָגִין, עַד דְּמָטוּ לְגוֹ דְרָגָא תְּלִיתָאָה (כ"א הוּא רִקִּיעַ אִיכְמָא) בְּגִין דְּאֵלִין דִּי בְּדְרָגָא תְּנַיִנָא, נִפְקִי מְגוֹ הֵהוּא רִקִּיעַ אִיכְמָא, וְשִׁטְיִין בְּעֵלְמָא. אֵלִין מִיָּמִינָא, וְאֵלִין מִשְׁמָאלָא. אֵלִין דִּימִינָא, מִתְפָּרְשֵׁן לְתַלַּת סְטָרִין, דְּאֵינּוֹן תְּלַת קְשָׁרִין. וְאֵלִין דִּשְׁמָאלָא, מִתְפָּרְשֵׁן לְתַלַּת סְטָרִין, דְּאֵינּוֹן תְּלַת קְשָׁרִין אַחֲרִינִין.

קְשָׁרָא קְדָמָאָה, קִימָא לְעֵילָא. וְתַנְנָא חֲשׂוּכָא כְּרוּגְזָא, אֶתְקָשֶׁר בֵּיהּ. הָאֵי קְשָׁרָא, אֵית בֵּיהּ תְּלַת גִּוּוִּין חֲשׂוּכִין, וּמְשֻׁנָּין דָּא מִן דָּא, וְאֶתְפְּלִילוּ דָּא בְּדָא. וְהָאֵי קְשָׁרָא, אֵיהוּ כְּפִיף, וְלֹא אֶתְפַּשֵּׁט (כ"א אֶתְכַפִּי"א), בַּר לְזִמְנִין יְדִיעָאן, הָאֵי אִקְרִי עֶבֶר"ה.

וְאֵיהוּ קִימָא בְּלֹא שְׂכִיכוֹ, בְּגִין דְּלֹא שְׂכִיף, בַּר בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מִקְרַבִּין קָרְבָּנָא לְתַתָּא, בְּגִין דְּבַהֲהוּא זִמְנָא אֶשְׁתַּבַּף הֵהוּא רוּגְזָא, וְאֶתְכַפִּיָּא לְתַתָּא, וְאֶתְחַלַּשׁ רוּגְזִיהּ. (ד"א תוּקִפִּיה) וְלֹא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה וּלְאַתְקַפָּא. וְכַד אֶתְחַלַּשׁ הָאֵי, פְּדִין קְשָׁרָא תְּנַיִנָא, דְּאֵיהוּ בְּאִמְצַעִיתָא לָא יְכִיל לְנַטְלָא וּלְאַנְהָגָא.

קְשָׁרָא תְּנַיִנָא, דָּא הוּא דְאִקְרִי זַעַם, הָאֵי קְשָׁרָא אֵיהוּ דְנִטְלִיל מֵאַתָּר לְאַתָּר, וְאַנְהִיג לְכָל שְׂאֵר קְשָׁרִין, וְכָל שְׂאֵר קְשָׁרִין כְּלָהוּ, אֶתְנַהֲגֵן בֵּיהּ, וְכְלָהוּ אֶתְקַפּוּ בְּהָאֵי קְשָׁרָא. הָאֵי אֵיהוּ דְמִנְהִיג כָּל צַעְרִין לְעֵלְמָא, בְּגִין דְּכַד אֶתְחַבֵּר בְּדְרָגָא אַחֲרָא, לְחִבְקָא לְנוּקְבָא, פְּדִין נַחְתִּי לְעֵלְמָא, כָּל צַעְרִין, וְכָל דְחֻקִּין, וְכָל עֲאֻקוּ, דְּהָא לָא יְכִילוּ לְשַׁלְטָאָה דָּא בְּלֹא דָא. וְכְלָהוּ דְרָגִין, אֶתִּיְהִיבוּ לְנוּקְבָא,

לְשַׁלְטָאָה, וּלְמִסְטֵי עֵלְמָא,

הַדְרָגוֹת נִתְּנוּ לְנִקְבָה לְשֵׁלֶט
וְלִהְסוֹת אֶת הָעוֹלָם, וְאִם לֹא
שְׂרוּכָב זֶה עַל זֶה וּמִתְחַבְּרִים זֶה
לְזֶה, לֹא יִכּוֹלִים לְשֵׁלֶט.

בֹּא וְרֵא, כִּשְׁהִיָּה אָדָם בְּגֵן עֵדֶן
לְהִתְעַסֵּק בְּעִבּוּדֵת רַבּוּנוֹ, יֵרֵד
סְמָא"ל הַזֶּה וְכָל אוֹתָן הַדְרָגוֹת
שָׁבוּ, וְהִיָּה רוֹכֵב עַל אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ
הָרַע כְּדִי לְהִסְטוֹת אוֹתָם, מִשׁוּם
שְׂאוֹתוֹ נִחַשׁ שֶׁעֲמֵד תִּחְתְּיוּ הוּא
עָקֵם לְהִסְטוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם
וּלְפַתּוֹת אוֹתָם, מִשׁוּם שֶׁפְּתוּב
(מְשַׁלִּי ה) כִּי נִפְתַּת תִּטְפְּנָה שְׁפָתַי וְזָרָה
וְחָלַק מִשְׁמֵן חֶפְהָ. וְזֶה נוֹתֵן פֶּחַ,
וְזֶה עוֹשֶׂה אֲמָנוֹת בְּעוֹלָם, וְזֶה בְּלִי
זֶה לֹא יִכּוֹלִים לְשֵׁלֶט.

מִשׁוּם כִּי, כַּאֲשֶׁר אוֹתוֹ הַקָּשֶׁר שֶׁל
הָאֲמִצֵּעַ מִתְחַבֵּר בְּנִקְבָה, אִז
הַדְיָנִים יוֹרְדִים וְכָל הַדְּחָקִים
לְעוֹלָם. וּכְשֶׁזֶּה לֹא מִתְחַזֵּק,
שְׂאִינוֹ נוֹסֵעַ, הַפֶּל נִשְׁבֵּר וְנִכְנָע,
שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְשֵׁלֶט. וְעַל כֵּן הַפֶּל
נִשְׁבֵּר וְנִכְנָע בְּסוּד הַקְּרַבְנוֹת
שֶׁלְמִטָּה. וְעוֹלָה מִי שֶׁעוֹלָה
לְהִתְעַטֵּר לְמַעְלָה וְלְהִתְבַּרֵּךְ מִן
הָעַמֵּק הָעֲלִיּוֹן, שְׂמַאִיר לְכָל
הַפְּנִים.

הַקָּשֶׁר הַשְּׁלִישִׁי הוּא קֶשֶׁה בְּחִזּוֹק
יָתֵר, וְזֶה נִקְרָא צַר"ה, מִשׁוּם
שֶׁמִּזֶּה יוֹצְאִים שְׁלִטוֹן לְהַשְׁרוֹת
דְּחָקִים וְלַעֲשׂוֹת צָרוֹת לְאָנָשִׁים.
וְהַסּוּד שֶׁל שְׁלִשֵׁת הַקָּשָׁרִים הַלְלוּ,
שֶׁפְּתוּב עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה. אֵלוֹ
שְׁלִשֵׁת קָשָׁרֵי הַיָּמִין.

שְׂרֵשֶׁה קָשָׁרִים שֶׁל שְׂמַאל,
כִּשְׂמַתְחַזְּקִים כְּאֶחָד, אִז אוֹתוֹ
הַשְּׂמַאל נִקְרָא מִשְׁלַח"ת מְלֹאכִי
רְעִים, מִשׁוּם שֶׁמֵּהֲשְׂמַאל הַזֶּה
נִשְׁלַחִים לְמִטָּה וְנוֹטְלִים חִזּוֹק כָּל
אוֹתָם הַמְּלֹאכִים הָרְעִים, אוֹתָם
שִׂיּוּצָאִים מֵהַצַּד שֶׁלְמִטָּה, כְּמוֹ
שְׂאֲמַרְנוּ, וְכָל זֶה מִתּוֹךְ הַדְרָגָה
הַשְּׂנִיָּה וְהַדְרָגָה הַשְּׁלִישִׁית.

וְאִי לָאו דְרִכִּיב דָּא עַל דָּא, וְאַתְחַבֵּר דָּא בְּדָא,
לֹא יִכּוֹלִין לְשֵׁלֶטָאָה.

הָא חֲזִי, כִּד הוּה אָדָם בְּגַנְתָּא דְעֵדֶן,
לְאַשְׁתְּדִלָּא בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה. נַחַת הָאִי
סְמָא"ל, וְכָל (דף רמ"ד ע"א) אֵינּוּן דְרַגִּין דְבִיָּה,
וְהוּה רְכִיב עַל הַהוּא חוּיָא בִישָׂא, בְּגִין
לְאַסְטָאָה לוֹן. בְּגִין דְהַהוּא חוּיָא דְהוּה קָאִים
תְּחוּתִיָּה, אִיהוּ עֵקִימָא לְאַסְטָאָה, בְּנֵי נִשָּׂא,
וּלְפַתּוֹתָהּ לוֹן. בְּגִין דְכְּתִיב, (מְשַׁלִּי ה) כִּי נִפְתַּת
תִּטְפְּנָה שְׁפָתַי וְזָרָה וְחָלַק מִשְׁמֵן חֶפְהָ. וְדָא
יְהִיב חֵילָא, וְדָא עֲבִיד אוּמְנוּתָא בְּעִלְמָא, וְדָא
בְּלָא דָּא לֹא יִכּוֹלִי לְשֵׁלֶטָאָה.

בְּגִין כִּי, כִּד הוּה קִשְׂרָא דְאַמְצְעִיתָא,
אַתְחַבֵּר בְּנוֹקְבָא, כְּדִין נַחְתִּי דִינִין, וְכָל
דְּחָקִין לְעִלְמָא וְכִד הָאִי אַתְתַּקֵּף דְלָא נְטִיל,
כִּלָּא אַתְבֵּר וְאַתְכַּפֵּיָּא, דְלָא יִכּוֹל לְשֵׁלֶטָאָה.
וְעַל דָּא, כִּלָּא אַתְבֵּר וְאַתְכַּפֵּיָּא, בְּרִזָּא דְקַרְבְּנִין
דְלַתְתָּא. וְסִלְקָא מָאן דְסִלְקָא, לְאַתְעֵטְרָא
לְעִילָא, וְלֹאֲתַבְרַכָּא מַעֲמָקָא עֲלָאָה, דְנִהִיר
לְכָל אַנְפִּין.

קִשְׂרָא תְלִיתָאָה הָאִי אִיהוּ תְקִיפָא בְתִקִּיפּוֹ
יָתִיר, וְהָאִי אִקְרִי צַר"ה, בְּגִין דְמֵהָאִי
נַפְקִי שׁוּלְטָנוֹ, לְאַשְׁרָאָה דְחָקִין, וְלְמַעֲבַד
עֲאִקּוֹ לְבְנֵי נִשָּׂא. וְרִזָּא דְתַלַּת קָשָׁרִין אֵלִין,
דְכְּתִיב, (תְּהִלִּים עח) עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה. אֵלִין תְּלַת
קָשָׁרִין דִּימִינָא.

תְּלַת קָשָׁרִין דְשְׂמַאלָא, כִּד מִתְתַּקְפִּי כְחֵדָא,
כְּדִין הֵהִיא שְׂמַאלָא אִקְרִי, (תְּהִלִּים עח)
מִשְׁלַח"ת מְלֹאכִי רְעִים. בְּגִין דְמֵהָאִי
שְׂמַאלָא, אֲשַׁתְּדְרוּ לְתַתָּא, וְנְטִילֵי תוֹקְפָא, כִּלָּ
אֵינּוּן מְלֹאכִין בִּישִׁין, אֵינּוּן דְנַפְקִי מִסְטְרָא
דְלַתְתָּא, כְּדִקְאֲמַרְן. וְכָל דָּא מִגּוֹ דְרַגָּא תְנִינָא
וְדְרַגָּא תְלִיתָאָה.

דְרָגָא רְבִיעָאָה, הַאי דְרָגָא קִימָא, מְגוּ
 עֲקִימוּ דְרוּגְזָא, גְּזוּן אִשָּׁא. וְהַאי
 אֲקָרִי אֲמַצְעִיתָא. דְּאִיהוּ גּוּפָא, דְּקִימָא בֵּין
 תְּרִין דְרוּעִין. הֵכָא אֵית לְהֵטָא, דְּמִלְהֵטָא
 בְּסוּמָקָא כְּוּרְדָּא. מְהֵכָא נְפָקִי תְקִיפוּ לְנַחְתָּא
 לְתַתָּא, לְאַתְקַפָּא לְאוּשְׁדָא דְמִין. בְּגִין דְּהַאי
 אִיהוּ דְּהֵיב רִשׁוּ וְשׁוּלְטָנָא לְתַתָּא, לְאַתְקַפָּא
 וְלְאוּשְׁדָא דְמִין. הַאי נְבִיעַ לְנוּקְבָא, וְדָא
 אֲצִטְרִיף לְדָא, כְּמָה דְּאֲצִטְרִיף גּוּפָא לְנַפְשָׁא,
 וְנַפְשָׁא לָא עֵבִיד אוּמְנוּתָא, אֱלָא בְּגוּפָא.
 וְעַל דָּא, כָּל חֵילָא, וְכָל תְּקִיפוּ, מְהֵכָא
 נְפִיק, לְאַתְקַפָּא, וְלְמַעְבַּד אוּמְנוּתָא בְּעֵלְמָא,
 לְאַבְאָשָׁא. כְּנוּקְבָא דְמִקְבֵּלָא מִן דְּכוּרָא תְדִיר.
 בְּכֵל דְרָגָא וְדְרָגָא, וּבְכָל קִשְׂרָא וְקִשְׂרָא, אֵית
 כְּמָה מְמַנֵּן, וּכְמָה טְרִיקִי חֲבִילִין, דְּכִלְהוּ
 אֲתַנְהֵגֵן בְּגִינְיֵיהוּ, וְכִלְהוּ דְּאֲתַנְהֵגֵן בְּגִינְיֵיהוּ,
 כִּלְהוּ לְתַתָּא, דְּאֵינּוּן חֲיִילִין דִּי כְּנוּקְבָא, וְכִלְהוּ
 אֵית לוֹן דְרָגָא יְדִיעָא לְעֵילָא לְאַתְנַהֲגָא בֵּיה.
 כְּמָה דְּאֵית לְסִטְרָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, הֵיכְלִין
 יְדִיעָאן, לְגַבֵּי דְרָגִין עֲלָאִין, לְאַתְכַּפֵּלָא
 אֵלִין בְּאֵלִין, הֵכִי נָמִי לְתַתָּא (ס"א בְּחֻשׁוּכָא)
 בְּהַפּוּכָא, בְּסִטְרָא אַחֲרָא, אֵית דְרָגִין, לְגַבֵּי
 אֵינּוּן הֵיכְלִין דְּנוּקְבָא, לְאַתְכַּפֵּלָא אֵלִין בְּאֵלִין.
 בְּהַאי דְרָגָא, דְּאִיהוּ רְבִיעָאָה, קִימָן דִּינִין
 בִּישִׁין, לְנַחְתָּא לְתַתָּא, וְלְאַתְמַסְרָא
 לְאֵינּוּן דְּעַבְדִּין דִּינָא בִּישָׁא תְקִיפָא. מְהֵכָא
 יְנָקִי תּוּקְפָא דִּילְהוּן, לְאַתְקַפָּא, וְלְאַשְׁלֵמָא
 הֵהוּא דִּינָא דְּעַבְדִּי. וּבְגִין כֵּן, כָּל הַגִּי
 דְרָגִין כִּלְלֵן בְּהוּ, כְּכָל אֵינּוּן הֵיכְלִין תַּתָּאִין,
 דְּלְסִטְרָא נּוּקְבָא דְלְתַתָּא. זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן
 דְּצַדִּיקֵינָא, דְּסִטּוּ אֲרַחֲיֵיהוּ מְאוּרַחָא דָּא,
 וְאַזְלֵי בְּתַר דְּחִלְתָּא דְּקוּדְשָׁא כְּרִיף הוּא,
 לְאַתְקַדְשָׁא בְּקוּדְשָׁה דְּמְאַרְיֵהוּן, זַכָּאִין אֵינּוּן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאַתִּי.

הַדְרָגָה הַרְבִּיעִית, הִיא דְרָגָה
 שְׁעוֹמֶדֶת מִתּוֹף עֵקֶם הַרְגֹז, גֹּזֵן
 הָאֵשׁ. וְזוֹ נִקְרֵאת אֲמַצֵּעַ, שֶׁהוּא
 גּוּף שְׁעוֹמֵד בֵּין שְׁתֵּי הַזְרוּעוֹת.
 כָּאֵן יֵשׁ לְהֵט שְׁלוֹהֵט בְּאֵדָם
 כְּשׁוֹשְׁנָה. מִכָּאֵן יוֹצֵאִים תְּקֵף
 לְרֹדֶת לְמִטָּה, לְתַקֵּף וְלִשְׁפֹּף
 דְּמִים. מִשׁוּם שְׁזָהוּ שְׁנוֹתַן רְשׁוֹת
 וְשִׁלְטוֹן לְמִטָּה לְתַקֵּף וְלִשְׁפֹּף
 דְּמִים, זֶה נוֹכַח לְנִקְבָה, וְזֶה צְרִיף
 אֵת זֶה כְּמוֹ שֶׁהַגּוּף צְרִיף אֵת
 הַנֶּפֶשׁ, וְהַנֶּפֶשׁ אֵינָה עוֹשֶׂה אֲמָנוֹת
 אֱלָא בְּגוּף. וְעַל כֵּן כָּל הַכֹּחַ וְכָל
 הַתְּקֵף יוֹצֵאִים מִכָּאֵן, לְהַתְּקִיף
 וְלַעֲשׂוֹת אֲמָנוֹת בְּעוֹלָם לְהַרְע, כְּ
 נִקְבָה שֶׁמִּקְבֵּלֶת מִהַזְכֵּר תְּמִיד.
 בְּכֵל דְרָגָה וְדְרָגָה וּבְכָל קִשְׂרָא
 וְקִשְׂרָא יֵשׁ כְּמָה מְמַנֵּן וּכְמָה גְּדוּדֵי
 מְחַבְּלִים, שֶׁכֻּלָּם מְנַהֲגִים
 בְּשִׁבְלֵם, וְכָל הַמְּנַהֲגִים בְּגִלְלֵם,
 כֻּלָּם לְמִטָּה, שֶׁהֵם חִילוּתֵיהֶם שֶׁל
 הַנִּקְבָה, וְלְכֻלָּם יֵשׁ דְרָגָה יְדוּעָה
 לְמַעְלָה לְהִיּוֹת מְנַהֲגִים בָּה.
 כְּמוֹ שֵׁישׁ לְצַד הָעֵלְיוֹן הַקָּדוֹשׁ
 הֵיכְלוֹת יְדוּעִים לְדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת
 לְהַכְּלִל אֵלּוּ בְּאֵלוֹ - כֵּן גַּם לְמִטָּה
 (בְּחֻשׁוֹ) בְּהַפּוּךְ, בְּצַד הָאַחֵר, יֵשׁ
 דְרָגוֹת לְאוֹתָם הֵיכְלוֹת הַנִּקְבָה
 לְהַכְּלִל אֵלּוּ בְּאֵלוֹ.
 בְּדְרָגָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא רְבִיעִית,
 עוֹמְדִים דֵּינִים רַעִים לְרֹדֶת לְמִטָּה
 וְלְהַמְסֵר לְאוֹתָם שְׁעוֹשִׂים דִּין רַע
 קָשָׁה. מִכָּאֵן יוֹנְקִים אֵת חֻזְקָם
 לְהַתְּקִיף וְלְהַשְׁלִים אוֹתוֹ הַדִּין
 שְׁעוֹשִׂים. וּמִשׁוּם כֵּן, כָּל הַדְרָגוֹת
 הֵלְלוּ כְּלוּלִים בָּהֶם, בְּכָל אוֹתָם
 הֵיכְלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁלְצַד
 הַנִּקְבָה שֶׁלְמִטָּה. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל
 הַצַּדִּיקִים שְׁמֹטִים אֵת דְרָכָם
 מִהַדְרָף הַזֶּה וְהוֹלְכִים אַחַר יְרֵאת
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא לְהַתְּקִדְשׁ
 בְּקִדְשַׁת רַבּוֹנָם. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

דְּרָגָה חֲמִישָׁאָה. הַי דְּרָגָא אַתְּפְּלִיג לְתַרְיִן
דְּרָגִין (ס"א ספרי) יְמִינָא, וְשִׁמְאֵלָא. וְאַלְיִן
אַקְרוּן שׁוֹקִין, מִתְּדַבְּקִין לְאַבְאָשָׁא וְלַמְרִדָּה.
בְּגִין דְּהִכָּא תְּקִיפוּ דְרִדְפּוּ. דְּכָל מְרַעִין, וְכָל
בִּישׁוּן, דְּרִדְפֵי בְּתַרְיֵיהוּ דְחִיבֵינָא. וְכַד דִּינָא
(ס"א דְּרָגָא) דָּא אַתְּקָרִיב, כְּדִין הֲרָצִים יִצְאוּ
דְּחוּפִים. וְאַיְנוּן רָצִים אֵינּוּן לְתַתָּא, לְמַרְהֵט
לְאַבְאָשָׁא. וְכָל אֵינּוּן אַקְרוּן רוּדְפִים, וְעַל דָּא
כְּתִיב (איכה ד) קָלִים הָיוּ רוּדְפָנוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם.
שְׁמַיִם.

דְּרָגָה הַזֹּה נִחְלָקַת לְשָׁנֵי צְדִידִים,
לְיָמִין וְלְשִׁמְאֵל. שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים
הֵם לְיָמִין, וְשְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים הֵם
לְשִׁמְאֵל. וְהַקְּשָׁרִים הֵלְלוּ, וְאוֹתָם
הַקְּשָׁרִים שְׁאַמְרֵנוּ, כְּלָם
מְסַתְּפָלִים לְאַחֹר, מִשּׁוּם שְׁכַל
הַקְּשָׁרִים הַעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים
מְסַתְּפָלִים לְתוֹף הַפְּנִימִיִּים לְגוּף,
כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (מלכים א-ז) וְכָל
אַחֲרֵיהֶם בְּיָתֵהּ. וְאַלּוּ כְּלָם
מְסַתְּפָלִים לְאַחֹר.

מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלָּא אֵלּוּ
הַקְּשָׁרִים הַעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים
כְּלָם בְּסוּד שֶׁל אָדָם, וּמִשּׁוּם
שֶׁהַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל אָדָם, כְּתוּב
כָּל אַחֲרֵיהֶם בְּיָתֵהּ. וְהַקְּשָׁרִים
הַאֲחֵרִים הֵלְלוּ שְׁאַמְרֵנוּ, אוֹתָם
קְשָׁרִים שֶׁל הָאֲמָצַע, כְּלָם
מְסַתְּפָלִים לְאַחֹר, וְאַלּוּ הֵם בְּסוּד
שֶׁל בְּהֵמָה. וּמִשּׁוּם כִּף כָּל
אַחֲרֵיהֶם לְאַחֹר. וְהַסּוּד הַזֶּה כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוֹ - (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה
תוֹשִׁיעַ ה'. זֶה בְּצַד שֶׁל אָדָם, וְזֶה
בְּצַד שֶׁל הַבְּהֵמָה. וְכֹף הַקְּרָבָן
עוֹלָה - אָדָם וּבְהֵמָה.

הַקְּשָׁר הַרְּאוּשׁוֹן, בּו עוֹמֵד גִּזָּן שֶׁל
חֲשֵׁכָה בְּתוֹף עֲרַפֵּל (בתוך סֵתֵר הָעֲרַפֵּל)
שְׂצוּמָח בַּקְּלָלָה תַּחַת הָאֲבָן
שְׂעוּמָדָת עָלָיו, שְׁלֹא צוּמָח. וְזֶה
עוֹמֵד עַל הַזִּפְאִים שֵׁישׁ בְּהֵם
זְכוּת, וְאֵין לָהֶם זְכוּת אֲבוֹת
לְהַחְזִיק בָּהּ וּלְהַגִּן עֲלֵיהֶם.

הַי דְּרָגָא אַתְּפְּלִיג לְתַרְיִן
דְּרָגִין (ס"א ספרי) יְמִינָא, וְשִׁמְאֵלָא. וְאַלְיִן
אַקְרוּן שׁוֹקִין, מִתְּדַבְּקִין לְאַבְאָשָׁא וְלַמְרִדָּה.
בְּגִין דְּהִכָּא תְּקִיפוּ דְרִדְפּוּ. דְּכָל מְרַעִין, וְכָל
בִּישׁוּן, דְּרִדְפֵי בְּתַרְיֵיהוּ דְחִיבֵינָא. וְכַד דִּינָא
(ס"א דְּרָגָא) דָּא אַתְּקָרִיב, כְּדִין הֲרָצִים יִצְאוּ
דְּחוּפִים. וְאַיְנוּן רָצִים אֵינּוּן לְתַתָּא, לְמַרְהֵט
לְאַבְאָשָׁא. וְכָל אֵינּוּן אַקְרוּן רוּדְפִים, וְעַל דָּא
כְּתִיב (איכה ד) קָלִים הָיוּ רוּדְפָנוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם.
הַי דְּרָגָא אַתְּפְּלִיג לְתַרְיִן סְטְרִין, לְיְמִינָא
וְלְשִׁמְאֵלָא. תֵּלַת קְשָׁרִין אֵינּוּן לְיְמִינָא.
וְתֵלַת קְשָׁרִין אֵינּוּן לְשִׁמְאֵלָא, וְאַלְיִן קְשָׁרִין,
וְאַיְנוּן קְשָׁרִין דְּקְאָמְרוּ, כְּלָהּ מְסַתְּפָלָן
לְאַחֹרָא. בְּגִין דְּאַיְנוּן קְשָׁרִין עֲלָאִין (דְּרַחֲמֵי ע"ב)
קְדִישִׁין, כְּלָהּ מְסַתְּפָלָן לְגוֹ פְּנִימָאֵי לְגוּפָא,
כְּמָה דְּאַתָּ אֲמַר (מלכים א ז) וְכָל אַחֲרֵיהֶם בְּיָתֵהּ.
וְאַלְיִן כְּלָהּ מְסַתְּפָלָן לְאַחֹרָא.

מַה בֵּין הַי לְהַי. אֵלָּא אֵלְיִן קְשָׁרִין, עֲלָאִין
קְדִישִׁין כְּלָהּ בְּרָזָא דְּאָדָם, וּבְגִין דְּכֹלָא
אִיהוּ בְּרָזָא דְּאָדָם, כָּל אַחֲרֵיהֶם בְּיָתֵהּ כְּתִיב.
וְאַלְיִן קְשָׁרִין אַחֲרֵינִין דְּקְאָמְרוּ, אֵינּוּן קְשָׁרִין
דְּאַמְצְעֵיתָא, כְּלָהּ מְסַתְּפָלָן לְאַחֹרָא, וְאַלְיִן
אֵינּוּן בְּרָזָא דְּבְהֵמָה. וּבְגִין כִּף כָּל אַחֲרֵיהֶם
לְאַחֹרָא. וְרָזָא דָּא כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, (תהלים לו)
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי'. דָּא בְּסִטְרָא דְּאָדָם,
וְדָא בְּסִטְרָא דְּבְהֵמָה. וְקְרַבְנָא הָכִי סְלִקָּא,
אָדָם וּבְהֵמָה.

קְשָׁרָא קְדִמָּאָה, בִּיה קִימָא גְּוֹנָא דְּחֲשׁוּכָא גו
עוּרְפָּלָא, (ס"א גו סְהִירָא דְּעוּרְפָּלָא) דְּצִמְחָה
בְּאַתְלֻטְיָא תַּחַת אֲבָנָא דְּקִימָא עָלֶיהָ, דְּלָא
צִמְחָה. וְהַי קִימָא עָלֶיהָ דְּזַפְאֵי, דְּאִית בְּהוּ
זְכוּתִין, וְלָא אִית בְּהוּ זְכוּ דְּאַבְהֵתָא לְאַתְתְּקָפָא
בְּהוּ, וּלְאַגְנָא עָלֶיהָ.

וּקְשָׁרִים אַחֲרֵיהֶם וְרוֹדְפִים אַחַר הַרְשָׁעִים שֶׁהָטוּ אֶת דְּרָכָם מִקֶּדֶם לָכֵן, וְרוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם, וְכָל אוֹתָם שְׁרָשָׁם נִרְאָה בָּהֶם לְהִיּוֹת מְכַרִּים. מִשׁוּם שֶׁכָּל אֵלוּ שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנֹשׁ, מִלֵּאֲךָ אַחַד שְׁלִיחַ קְדוֹשׁ, שֶׁמִּצַּד הַגְּבוּרָה, יוֹרֵד וְרוֹשֵׁם בָּהֶם רֶשֶׁם, וְאוֹתוֹ הַרְשָׁם מְכַר לְמַעֲלָה לְכָל אוֹתָם בְּעֵלֵי הַדִּין. וּכְשֵׁאוֹתוֹ רֶשֶׁם מְכַר לָהֶם - מִי שְׂרָאוּי לְחִלָּאִים, מְלָקִים אוֹתוֹ בְּחִלָּאִים. מִי שְׂרָאוּי לְמַכְאוֹבִים וְלִשְׂאָר הַעֲנָשִׁים, הַכָּל רוֹאִים בְּאוֹתוֹ הַרְשָׁם.

וּמִשׁוּם כִּף כָּל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים עוֹמְדִים לְאַחֹר, וּבוֹעֲטִים בְּאוֹתָם שְׁבוֹעֲטִים בְּרִבּוֹנָם וּבְכָל אוֹתָם הַרְאוּיִים לְכַעֵט בָּהֶם, פֶּרֶט לְצַדִּיקִים וְחַסִּידִים וְשִׂישׁ לָהֶם זְכוּת אַבוֹת שְׂרוּדְפִים אַחֲרֵיהֶם חִלָּאִים, שֶׁאֵלֶּה אֵין שׁוֹלְטִים בָּהֶם וְלֹא בָאִים לָהֶם חִלָּאִים מִהַצַּד הַזֶּה.

וְאִם תֹּאמֶר, מֵאִיֶּה מְקוֹם בָּאִים לָהֶם חִלָּאִים? בֵּא וּרְאֵה, כְּתוּב (ישעיה נג) וְה' חָפֵץ דְּכָאוֹ הַחֲלִי. וְה' חָפֵץ דְּכָאוֹ, רוֹצֵה לְהַכּוֹת אוֹתוֹ וְלָתֵת לוֹ חִלָּאִים כְּדֵי לְזַכּוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא מִצַּד הָאֲחֹר, וְאֵלֶּה נְקֻרָאִים יְסוּרִים שֶׁל אַחְבָּה, וְהַכָּל בְּמִשְׁקַל אַחַד שֶׁל הַקֹּדֶשׁ עוֹלָה.

הַדְּרָגָה הַשְּׁשִׁית, זוּ נְקֻרָאת עֲרֻלָּה. וְזוֹ וְכָל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת הַתְּחִלּוֹת לְמַטֵּה, כִּלְּךָ נְקֻרָאוֹת עֲרֻלָּה, כִּי יוֹנְקוֹת מִהַצַּד הַזֶּה. וְזֶה תוֹךְ סוּד שֶׁל נֶח"שׁ בְּרַח"שׁ (ישעיה כו), וְזֶה מִיַּנִּיק אֶת אוֹתוֹ נֶח"שׁ עַקְלְתוֹ"ן (שם). וְכָל הַדְּרָגוֹת הָאֲחֵרוֹת שְׁנֹאֲחֻזוֹת בְּצַד הַזֶּה נְקֻרָאוֹת בְּסוּר שֶׁל עֲרֻלָּה, וְהַכָּל בְּסוּד אַחַד הוֹלְכִים.

וּבֵא רְאֵה, עַל זֶה כָּל אוֹתָם הַאֵילָנוֹת שְׁנֹנְטֵעוּ בְּאַרְץ טָרָם הַשְּׂרִישׁוֹ, שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ שֶׁל

וּקְשָׁרִין אַחֲרֵינֵין, רִדְפֵי בְּתֵר חִיבְיָא דְסָטוּ אַרְחִייהוּ מִקְדָּמַת דְנָא, וְרִדְפֵי אַבְתְּרִייהוּ, וְכָל אֵינוֹן דְרִשִׁימוּ אֶתְחִזִּי בְּהוּ לְאַשְׁתַּמוּדְעָא. בְּגִין דְכָל אֵינוֹן דְאֶתְחִזּוּן לְאַתְעַנְשָׂא, חֵד מִלֵּאֲכָא, שְׁלִיחָא קְדִישָׂא, דִּי מְסֻטְרָא דְגְבוּרָה, נַחֲת וְרָשִׁים בְּהוּ רְשִׁימָא, וְהַהוּא רְשִׁימָא אֶשְׁתַּמוּדְעָא לְעֵילָא, לְגַבֵּי כָל אֵינוֹן מְאִרְיְהוֹן דְדִינָא. וְכַד הַהוּא רְשִׁימָא אֶשְׁתַּמוּדְעָ לְגַבֵּייהוּ, מָאן דְאֶתְחִזִּי לְמַרְעִין, אֵלְקֵי לִיה בְּמַרְעִין. מָאן דְאֶתְחִזִּי לְמַכְאוֹבִין, וְלִשְׂאָר עוֹנְשִׁין, כְּלָא חֲמָאן בְּהַהוּא רְשִׁימוּ.

וּבְגִין דָּא, אֵינוֹן קְשָׁרִין כְּלֵהוּ קִיִּימוּ לְאַחֹרָא, וּבְעֵטִי בְּאֵינוֹן דְבְּעֵטִי בְּמִאֲרִיְהוֹן, וּבְכָל אֵינוֹן דְאֶתְחִזּוּן לְבְּעַטָּא בְּהוּ. בְּרַ צַדִּיקֵי וְחַסִּידֵי וְאִית לוֹן זְכוּ דְאַבְהָן, דְמַרְעִין רִדְפִין אַבְתְּרִייהוּ, דְאֵלִין לָא שְׁלֵטִי בְּהוּ, וְלֹא אֶתִי לוֹן מַרְעִין מְסֻטְרָא דָא.

וְאִי תִימָא, מָאן אֶתֶר אֶתִי לוֹן מַרְעִין. תֵּא חִזִּי כְּתִיב, (ישעיה נג) וַיֵּי חָפֵץ דְכָאוֹ הַחֲלִי. וַיֵּי חָפֵץ, דְכָאוֹ, אֶתְרַעֵי לְמַחְאָה לִיה, וְלְמִיְהִב לִיה מַרְעִין, בְּגִין לְזַכָּאָה לוֹן לְעֵלְמָא דְאֶתִי, וְלֹא מְסֻטְרָא אַחֲרָא, וְאֵלִין אַקְרוּן יְסוּרִין דְאַחְבָּה, וְכָלָא בְּחַד מִתְקַלָּא דְקוֹדֶשׂא סְלֻקָּא. דְרַגְלָא שְׁתִּיתָאָה. הַאי אַקְרִי עֲרֻלָּה. וְדָא, וְכָל אֵינוֹן דְרַגִּין תְּתַאֲיִן, לְתַתָּא, כְּלֵהוּ אַקְרוּן עֲרֻלָּה, בְּגִין דְיִנְקֵי מְסֻטְרָא דָא. וְהַאי אִיהוּ גוֹ רְזָא דְנַח"שׁ בְּרַח. וְהַאי יִנִּיק, לְהַהוּא נֶח"שׁ עַקְלְתוֹ"ן. וְכֵלְהוּ דְרַגִּין אַחֲרֵינֵין, דְאֶתְאַחֲדוּן בְּהַאי סְטֻרָא, אַקְרוּן גּוֹיְהָרְקֵי דְעֲרֻלָּה. וְכָלָא בְּרִזָּא חֲדָא קָא אֲזֵלִי.

וְתֵא חִזִּי, עַל דָּא, כָּל אֵינוֹן אֵילָנֵין דְאֶתְנַטְעוּ בְּאַרְעָא, עַד לָא אֶשְׁתַּרְשׁוּ, שְׂרִיא עֲלֵייהוּ רוּחָא מְסֻטְרָא דְהַאי עֲרֻלָּה, וְעַל דָּא כְּתִיב,

הַעֲרֵלָה הַזֶּה, וְעַל זֶה כְּתוּב, (ויקרא ט) וְעֲרַלְתֶּם עֲרַלְתּוֹ אֶת פְּרִיֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאכַל. מִשּׁוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, חִבִּיבוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל תְּמִיד אֵלָיו, וְהַרְחִיק אוֹתָם מִכָּל הַדְּרָכִים הָרְעוּת וְצַדִּיקִים הָרָעִים וְהַטְּמָאִים לְהַדְּבִק בְּצַד הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַיְבֻלּוֹת מִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי שְׁנִינּוּ בְּאוֹתָם הַיְבֻלּוֹת, שֶׁהֵם עוֹמְדִים לְסִדּוֹר אֶת סִדּוּר שְׂבָחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֵּין סִדּוּר הָעוֹמֵד בְּדָבָר, בֵּין סִדּוּר הָעוֹמֵד בְּרִצּוֹן. מִשּׁוֹם שֶׁיֵּשׁ סִדּוּר הָעוֹמֵד בְּדָבָר, וְיֵשׁ סִדּוּר הָעוֹמֵד בְּרִצּוֹן וְכוּנַת הַלֵּב, לְדַעַת וּלְהַסְתַּפֵּל, כְּדִי לְהַסְתַּפֵּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, שֶׁשֵּׁם נִתְקַעֵים כָּל הַרְצוֹנוֹת וְהַמְחָשׁוֹת וְלֹא עוֹמְדִים בְּדָבָר כָּלָל. אֵלָּא כְּמוֹ שֶׁהוּא נִסְתָּר, כִּף כָּל דְּבָרָיו בְּסִתְרָא.

בְּאִ וְרָאָה, זֶה שְׁאֲמַרְנוּ בְּכָל אוֹתָם הַיְבֻלּוֹת (תְּלִיזִין), כָּל אוֹתָם הַסִּדּוּרִים הֵם בְּכָלֵל אֶחָד, כְּדִי לְהַכְלִיל תַּחְתּוּנִים בְּעֲלִיּוֹנִים.

אָבֵר בְּאִ וְרָאָה, כְּשֶׁסִּדְּר מִשֶּׁה תְּפִלָּתוֹ בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל, הוּא הָאָרִיף בְּתַפְלָה הַזֶּה, מִשּׁוֹם שֶׁזוֹ תְּפִלָּה שְׁעוֹמֶדֶת לְמַעְלָה. וְכִשְׁסִדְּר תְּפִלָּתוֹ בְּקִצְרָה עַל אַחֲתוֹ, הוּא לֹא הָאָרִיף בְּהַ, מִשּׁוֹם שֶׁעוֹמֶדֶת לְמַטָּה, שְׁפָתוֹב (בְּמִדְבָר יב) אֵל נָא רִפָּא נָא לְהַ, וְלֹא הָאָרִיף יוֹתֵר, כִּי הוּא בְּעַל הַבַּיִת וְצוּנָה אֶת בֵּיתוֹ כְּרֵאוּי, וּמִשּׁוֹם כִּף לֹא הָאָרִיף יוֹתֵר בְּבִקְשָׁתוֹ. (וְעַל זֶה כָּלָם) וְכָל הַסִּדּוּרִים לְהַשְׁרֹת שְׂכִינָה בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ בְּכָל אוֹתָם (שְׂאָר) הַיְבֻלּוֹת שְׂאֲמַרְנוּ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן קָם וְאָמַר, אֲשֶׁרִי חִלַּקְךָ אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נִבְחָר מִכָּל

(ויקרא ט) וְעֲרַלְתֶּם עֲרַלְתּוֹ אֶת פְּרִיֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאכַל. בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, חִבִּיבוּתָא דְיִשְׂרָאֵל תְּדִיר לְגַבִּיָּה, וְרַחֲמֵי לֹוֹן, מִכָּל אוֹרְחִין בִּישׁוּן, וְסִטְרִין בִּישׁוּן וּמְסֻאֲבִין, לְאַתְדַּבְּקָא בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה. זְכָאִין אֵינּוֹן בְּהַאי עֲלָמָא וְזְכָאִין אֵינּוֹן בְּעֲלָמָא דְאַתִּי.

הַיְבֻלּוֹת מִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא תְּנִינָן בְּאֵינּוֹן הַיְבֻלּוֹת, דְּאֵינּוֹן קְיִימִין, לְסִדְרָא סִדּוּרָא דְשְׂבָחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּין סִדּוּרָא דְקְיִימָא בְּמַלְהָ בֵּין סִדּוּרָא דְקְיִימָא בְּרַעוּתָא. בְּגִין דְאַתִּי סִדּוּרָא דְקְיִימָא בְּמַלְהָ, וְאַתִּי סִדּוּרָא דְקְיִימָא בְּרַעוּתָא וְכוּנַת דְלִבָּא, לְמַנְדַּע וּלְאַסְתַּפְלָא, בְּגִין לְאַסְתַּפְלָא לְעִילָא לְעִילָא עַד אֵין סוּף, דְתַמָּן תְּקִיעוּ דְכָל רַעוּתִין וּמְחָשְׁבִין, וְלֹא קְיִימִין בְּמַלְהָ כָּלָל, אֵלָּא כְּמָה דְאַיְהוּ סְתִים, הַכִּי כָּל מְלוּי בְּסִתִּימוּ.

הָא חֲזִי הַאי דְאֲמַרְן בְּאֵינּוֹן הַיְבֻלּוֹת כְּלָהוּ (נ"א תְּלִיזִין), כָּל אֵינּוֹן סִדּוּרִין אֵינּוֹן כְּלָלָא חֲדָא, בְּגִין לְאַתְפְּלָא תַתָּאי בְּעֲלָאי.

אָבֵר תָּא חֲזִי, מִשֶּׁה כַּד סִדְר צְלוּתִיה בְּגִינִיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, אָרִיף בְּהַאי צְלוּתָא, בְּגִין דְאַיְהִי צְלוּתָא דְקְיִימָא לְעִילָא. וְכַד סִדְר צְלוּתִיה בְּקִצְרָה דְאַחְתִּיהָ, לֹא אָרִיף בְּהַ, בְּגִין דְקְיִימָא לְתַתָּא. דְכַתִּיב, (בְּמִדְבָר יב) אֵל נָא רִפָּא נָא לְהַ, וְלֹא אָרִיף יוֹתֵר, בְּגִין דְאַיְהוּ מְאִרִי דְבֵיתָא, וּפְקִיד בֵּיתִיהָ בְּדָקָא חֲזִי, (דְּרַמ"ה ע"א) וּבְגִין כִּף לֹא אָרִיף יוֹתֵר בְּבַעוּתִיהָ. (נ"א וְעַל דָּא כּוּלְהוּ) וְכְלָהוּ סִדּוּרִין, לְאַשְׂרָאָה שְׂכִינְתָא בְּעֲלָמָא, כְּמָה דְאוּקִימְנָא בְּכָל אֵינּוֹן (שְׂאָר) הַיְבֻלּוֹת דְקֶאֱמַרְן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן קָם וְאָמַר, זְכָאָה חוּלְקָא דִילָךְ אָדָם קְדַמָּאָה, בְּרִירָא דְכָל נְבָרָאִין, דְקְיִימִין בְּעֲלָמָא, דְרַבִּי לָךְ קְדַשָׁא בְּרִיךְ הוּא

הנבָרָאִים שְׁעוּמְדִים בְּעוֹלָם, שְׁהַגְדִּיל אוֹתָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַפֶּל וְהַכְּנִיס אוֹתָךְ לְגַן עֵדֶן, וְתִקֵּן לָךְ שְׁבַע חֲפוֹת שֵׁם לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בְּעִנְיָן שֶׁל הַנְּעָם הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֵעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. לַחֲזוֹת בְּנֵעַם ה' - לְמַעְלָה. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ - לְמַטָּה. לַחֲזוֹת בְּנֵעַם ה', בְּאוֹתָם שְׁבַעַת הַרְקִיעִים לְמַעְלָה. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, בְּאוֹתָם שְׁבַעַת הַרְקִיעִים שְׁלֹמֶטָה, וְאַלֶּה עוֹמְדִים אֵלֶּה כְּנֹגַד אֵלֶּה.

וּבְכַלֵּם עֲמַדָּת בְּגֵן עֵדֶן. אוֹתָן שְׁבַע הַחֲפוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הַקְדוֹשׁוֹת עוֹמְדוֹת עֲלֶיךָ לְמַעְלָה לְהַתְעַטֵּר בָּהֶן, וְאוֹתָן שְׁבַע תַּחְתּוֹנוֹת עֲמַדָּת בָּהֶן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶן, וּבְכַלֵּן הַשְּׁלִים אוֹתָךְ אֲדוֹנָךְ לְהִיּוֹת שְׁלֵם בְּכָל.

עַד שְׁנַדְּחוּ רִגְלֶיךָ אַחַר עֲצַת אוֹתוֹ נִחַשׁ הַרַע, וְגִרְשַׁת מִגֵּן עֵדֶן, וְגִרְמַת לָךְ מוֹת וְלִכְל הָעוֹלָם, מִשׁוּם שְׁעוֹזְבַת אֶת הָעֵדוּנִים הִלְלוּ שְׁלֹמֶעְלָה וּלְמַטָּה, וְנִמְשַׁכְתָּ אַחַר אוֹתָן תְּשׁוּקוֹת טְמְאוֹת שְׁנִקְרְאוֹת רֹאשׁ פְּתָנִים, שֶׁהַגּוֹף מוֹשֵׁף בָּהֶן וְלֹא הַרוּחַ, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (דברים לב) וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹזֵר. וְכַתּוּב עֲנָבֵי רוּשׁ. עַד שֶׁבֵּא אֲבָרְהָם הַחֲסִיד וְהַתְּחִיל לְתַקֵּן עוֹלָם, וְנִכְנַס לְתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְדוֹשָׁה וְתִקֵּן לְמַעְלָה וּלְמַטָּה בְּאוֹתָם רְקִיעִים עֲלִיּוֹנִים וּבְאוֹתָם רְקִיעִים תַּחְתּוֹנִים.

אוֹתָם הַתַּחְתּוֹנִים הֵם הַיְכָלוֹת לְאוֹתָם רְקִיעִים עֲלִיּוֹנִים לְהֶאֱחָז זֶה בְּזֶה וּלְהַקְשֵׁר זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת שְׁאֲמַרְנוּ. וְאֵף עַל גַּב שְׁבִאֲרָנוּ שֵׁם בְּתוֹךְ הַכֶּלֶל, כִּי אֵין יֵשׁ לָנוּ לְפָרֵט דְּבָרִים וְלְתַקֵּן אֶת הַיְחִיד כְּרְאוּי, כְּדִי שְׁלֹא יִטְעוּ הַחֲבָרִים, וְיִלְכוּ כִּי יִשְׂרִים דְּרָכֵי ה' וְצַדִּיקִים יִגְוּ. (הושע יד)

עַל פֶּלֶא, וְאַעִּיל לָךְ בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, וְאַתְקִין לָךְ שְׁבַעַת חוֹפּוֹת בֵּיהּ, לְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּעוֹנוֹגָא דְּנֵעַם עֲלָאָה, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֵעַם יי' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. לַחֲזוֹת בְּנֵעַם יי' לְעִילָא. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ לְתַתָּא. לַחֲזוֹת בְּנֵעַם יי', בְּאִינוֹן שְׁבַעַת רְקִיעִין לְעִילָא, וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ בְּאִינוֹן שְׁבַעַת רְקִיעִין דְּלְתַתָּא, וְאַלִּין קִיּוּמִין אֲלִין לְקַבֵּל אֲלִין.

וּבְכַלְהוֹ קָמַת בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן. אִינוֹן שְׁבַעַת חוֹפּוֹת עֲלָאִין קְדִישִׁין, קִיּוּמוֹ עֲלֶיךָ לְעִילָא, לְאַתַּעֲטָרָא בְּהוּ. וְאִינוֹן שְׁבַעַת תַּתָּאִין, קָמַת בְּהוּ לְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ, וּבְכַלְהוֹ אֲשָׁלִים לָךְ מְאָרְךָ, לְמַהוּי שְׁלִים בְּכָלֵא.

עַד דְּאַתְדַּחוּ רִגְלֶךָ, בְּתַר עֵיטָא דְּהָהוּא חוּיָא בִישָׂא, וְאַתְתַּרְכַּת מִגִּנְתָּא דְּעֵדֶן, וְגִרְמַת מוֹתָא לָךְ, וְלִכְל עֲלָמָא, בְּגִין דְּשַׁבְּקַת אֲלִין עֵדוּנִין דְּלְעִילָא וְתַתָּא, וְאַתְמַשְׁכַּת בְּתַר אִינוֹן פְּסוּפִין מְסֻאָבִין, דְּאַקְרוּן (איוב כ) רֹאשׁ פְּתָנִים, דְּגוּפָא מְשִׁיף בְּהוּ, וְלֹא רוּחָא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (דברים לב) וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹזֵר. וְכַתִּיב עֲנָבֵימוּ עֲנָבֵי רֹאשׁ. עַד דְּאַתָּא אֲבָרְהָם חֲסִידָא, וְשָׂרִי לְאַתְקִנָּא עֲלָמָא, וְעָאֵל גּוֹ מְהִימְנוּתָא קְדִישָׂא, וְאַתְקֵן לְעִילָא וְתַתָּא, בְּאִינוֹן רְקִיעִין עֲלָאִין, וּבְאִינוֹן רְקִיעִין תַּתָּאִין.

אִינוֹן תַּתָּאִין, הַיְכָלִין לְאִינוֹן רְקִיעִין עֲלָאִין, לְאַתְאַחַדָּא דָּא בְּדָא, וְלְאַתְקַשְׁרָא דָּא בְּדָא, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא בְּאִינוֹן הַיְכָלִין דְּקְאָמְרָן. וְאֵף עַל גַּב דְּאוּקִימָנָא הָתָּם גּוֹ פֶּלֶא, הָכָא אֵינִן לָן לְפָרֵטָא מְלִין, וְלְאַתְקִנָּא לְיַחְדָּא כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין דְּלֹא יִטְעוּן חֲבָרִיָּיא, וְיַהֲכוּן בְּאַרְחַ מִישְׁר, כְּמָה דְּכַתִּיב (הושע יד) כִּי יִשְׂרִים דְּרָכֵי יי' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם יִגְוּ.

בְּדִרְךָ יִשְׂרָה, כְּפַתּוּב (הושע יד)

(היכל לבנת הספיר יסוד ועטרה)

היבֵּלָא קְדַמָּאָה. שִׁירוּתָא גּוּ מְהִימְנוּתָא, וְהָאִי אִיהוּ שִׁירוּתָא לְרִזָּא דְמְהִימְנוּתָא, וּבְדַרְגִין דְּחִיזוּ דְמְהִימְנוּתָא. נְבִיאֵי קְשׁוּט, הוּוּ חֲמָאן מְגוּ דָּא אֶסְפְּקִלְרִיָּא דְאִינְהּ מְאִירָה, וּבְגִין דְּהָאִי אִיהוּ שִׁירוּתָא דְמְהִימְנוּתָא, כְּתִיב (הושע א) תְּחַלֵּת דְּפֶר יִי בְּהוֹשַׁע. דְּחֲמָא מְגוּ דְרָגָא דָּא, דְּאִיהוּ שִׁירוּתָא דְכָל דְרָגִין לְסִלְקָא לְעֵילָא, וְסוּפָא דְכָל דְרָגִין לְנַחֲתָא לְתַתָּא.

וּבְגִין דְּהוֹשַׁע חֲמָא מְגוּ שִׁירוּתָא דָּא, סוּפָא דְכָל דְרָגִין, אֶצְטְרִיף לְנֻטְלָא הָאִי אֵשֶׁת זְנוּנִים, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל אֲתַאחְדוּן וְאֲתַמְשְׁכוּ מִתְמָן לְתַתָּא, לְגַבֵּי הַהוּא אֲתֵר דְּאֶקְרִי אֵשֶׁת זְנוּנִים, בְּגִין דְּשִׁבְקוּ, וְלֹא אֲתַדְּבִקוּ בְּהָאִי אֵשֶׁת חֵיל. וְחֲמָא מִתְמָן כָּל אֵינּוֹן הֵיכְלִין דְּאֵינּוֹן בְּסִטְרָא מְסֻאָבָא. (דְּאִית לִיה).

היבֵּלָין דְּמְסֻאָבָא, כְּלָהוּ מְסֻאָבִין לְמָאן דְּאֲתַדְּבִק בְּהוּן, וְעַל דָּא כְּתִיב, קַח לָךְ אֵשֶׁת זְנוּנִים וּגְוִי. וְכִי נְבִיאָה דְקְשׁוּט אֶצְטְרִיף לְדָא. אֵלָא, בְּגִין דְּאָסִיר לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאֶעֱלָא בְּאֵינּוֹן הֵיכְלִין, בְּגִין דְּלֹא יִתְמַשֵּׁף אֲבִתְרִיָּהוּ, כְּגוּוֹנָא דְעֵבֵד נַח, דְּכְתִיב, (בראשית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל.

וְהוֹשַׁע דְּחֵיל לְאֶסְתְּפִלָּא בְּאֵינּוֹן הֵיכְלִין דְּאֶסְתְּאָבוּ בְּהוּ יִשְׂרָאֵל וְאֲתַדְּבִקוּ, דְּלֹא יִתְמַשֵּׁף אֲבִתְרִיָּהוּ, כְּמָה דְּכְתִיב בְּנַח וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. עַד דְּאָמַר לִיָּה, קַח לָךְ אֵשֶׁת זְנוּנִים וּלְדֵי זְנוּנִים. וְכְתִיב וַיִּלְךָ וַיִּקַּח אֶת גַּמְרַת בַּת דְּבָלָיִם. לְדַעַת בְּמָה נְדָבְקוּ וּנְטָמְאוּ וְעוּבוּ אֶת סוּד הָאֶמּוֹנָה, בְּשִׁבִיל אֵל נְכַר. וְעַל זֶה רָאָה מִתּוֹף הַהֵיכָל הַזֶּה, רֵאשִׁית כָּל הַדְּרָגוֹת.

(היכל לבנת הספיר יסוד ועטרה)
הַהֵיכָל הָרֵאשׁוֹן - רֵאשִׁית תּוֹף הָאֶמּוֹנָה, וְזוּהִי רֵאשִׁית לְסוּד הָאֶמּוֹנָה, וּבְדַרְגוֹת שֶׁל מְרָאָה הָאֶמּוֹנָה. נְבִיאֵי הָאָמֶת הָיוּ רוֹאִים מִתּוֹף הָאֶסְפְּקִלְרִיָּה הַזֶּה שְׂאִינְהּ מְאִירָה, וּמְשׁוּם שְׁזוּהִי רֵאשִׁית הָאֶמּוֹנָה, כְּתוּב (שם א) תְּחַלֵּת דְּפֶר ה' בְּהוֹשַׁע. שְׂרָאָה מִתּוֹף דְּרָגָה זו, שְׂהִיא רֵאשִׁית כָּל הַדְּרָגוֹת לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְסוּף כָּל הַדְּרָגוֹת לְרֵדֶת לְמַטָּה.

וּמְשׁוּם שְׁהוֹשַׁע רָאָה מִתּוֹף הָרֵאשִׁית הַזֹּאת, סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת, הֶצְטְרַף לְטַל אֶת אֵשֶׁת הַזְנוּנִים הַזֹּאת, מְשׁוּם שִׁישְׂרָאֵל נֶאֱחָזוּ וְנִמְשְׁכוּ מִשֶּׁם לְמַטָּה לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא אֵשֶׁת זְנוּנִים, מְשׁוּם שְׁעֲזָבוּ וְלֹא נִדְּבְקוּ בְּאֵשֶׁת חֵיל הַזֶּה, וְרָאָה מִשֶּׁם כָּל אוֹתָם הֵיכְלוֹת שְׁהֵם בְּצַד הַטְּמָאָה (שִׁישׁ לו).

הַיְכָלוֹת הַטְּמָאָה, כָּלֶם טְמָאִים לְמִי שְׁנִדְּבִק בָּהֶם, וְעַל זֶה כְּתוּב, קַח לָךְ אֵשֶׁת זְנוּנִים וּגְוִי. וְכִי נְבִיאָה אָמַת צְרִיף אֶת זֶה? אֵלָא מְשׁוּם שְׂאֶסוּר לוֹ לְאָדָם לְהַכְנִס לְאוֹתָם הֵיכְלוֹת, כְּדִי שְׁלֹא יִמְשֵׁף אַחֲרֵיהֶם כְּמוֹ שְׁעָשָׂה נַח, שְׁכְּתוּב (בראשית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל.

וְהוֹשַׁע פָּחַד לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתָם הֵיכְלוֹת שְׁנִטְמְאוּ בָּהֶם יִשְׂרָאֵל וְנִדְּבְקוּ, שְׁלֹא יִמְשֵׁף אַחֲרֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב בְּנַח, וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. עַד שְׂאָמַר לוֹ, קַח לָךְ אֵשֶׁת זְנוּנִים וּלְדֵי זְנוּנִים. וְכְתוּב וַיִּלְךָ וַיִּקַּח אֶת גַּמְרַת בַּת דְּבָלָיִם. לְדַעַת בְּמָה נְדָבְקוּ וּנְטָמְאוּ וְעוּבוּ אֶת סוּד הָאֶמּוֹנָה, בְּשִׁבִיל אֵל נְכַר. וְעַל זֶה רָאָה מִתּוֹף הַהֵיכָל הַזֶּה, רֵאשִׁית כָּל הַדְּרָגוֹת.

הַהֵיכָל הַזֶּה רֵאשִׁית שֶׁל הַכֵּל

הַיְכָלָא דָּא, שִׁירוּתָא דְכָלָא, לְסִלְקָא בְּדַרְגִין. הָאִי הֵיכָלָא, אִיהוּ מְדוּרָא

לעלות בדרגות. ההיכל הזה הוא מדור שעומד באור, להתעטר בדרגותיו, להסתפל באותן דרגות עליונות, שכתוב (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל.

בהיכל הזה ממנה אחד שמש, טהריא"ל שמו, והוא עומד על פתח אותו ההיכל. וכל הנשמות שעולות, עומד הממנה הזה בפתח הזה, וכמה ממנים אחרים עמו, וכלם אש לוהטת ושרביטי אש בידיהם, וכלם בעלי עינים. הממנה הזה עומד בצד זה. אם זוכה הנשמה הזו להכנס, הממנה הזה פותח פתח והיא נכנסת.

ואם לא זוכה, אותו הממנה האחר שעומד בצד האחר מזמן, וכמה אלף ורכבות שומרי החקים עמו. דוחה אותה אותו הממנה האחר הקדוש, ולוקח אותה האחר הזה שצד הטמאה, ומכניס אותה לתוך אותם ההיכלות הטמאים, וכל אותם שומרי החקים אוהזים אותה, עד שמורידים אותה לגיהנם, ונדונית שם שנים עשר חודשים. התקון של אותו הצד האחר, בית דין לדון בהם את הרשעים.

כמו כן אותו הממנה הקדוש שעומד על אותו פתח - כל אותן תפלות שבוקעות אוירים ורקיעים להכנס לפני המלך, אם תפלת רבים הם - הוא פותח פתח ומכניס אותה התפלה, עד שנעשות כל תפלות העולם עטרה בראש צדיק חי העולמים, כמו שבארנו.

ואם תפלת יחיד היא - עולה עד שמגיעה לפתח ההיכל הזה, שהממנה הזה עומד בו. אם נאה היא התפלה להכנס לפני המלך הקדוש (יפה), מיד פותח פתח ומכניס אותה. ואם לא נאה, הוא דוחה אותה החוצה, ויורדת

דקיימא בנהירו. לאתעטרא בדרגוי, לאסתפל באינון דרגין עלאין, דכתוב, (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל.

בהאי היכלא, חד ממנא שמשא טהריא"ל שמייה. ואיהו קיימא על פתחא דההוא היכלא, וכל נשמתין דסלקין, קיימא האי ממנא בהאי פתחא, וכמה ממנן אחרנין עמיה, פלהו אשא דמלהטא, ושרביטין דאשא בידיהו, וכלהו (דף רמ"ה ע"ב) מארי דעיינין. האי ממנא קיימא בסטרא דא, אי זכאת האי נשמתא למיעל, האי ממנא פתח פתחא ועאלת.

ואי לא זכאת, ההוא ממנא אחרא דקיימא בסטרא אחרא, זמין, וכמה אלף ורכבן גרדיני נימוסין עמיה. דחי לה ההוא ממנא אחרא קדישא, ונקיט לה האי אחרא, די בסטרא דמסאבא, ואעיל לה גו אינון היכלי מסאבי. וכל אינון גרדיני נימוסין אחדי לה, עד דנחתוי לה לגיהנם, ואתדנת תמן תריסר ירחי. תקונא דההוא סטרא אחרא, בי דינא לאתדנא בהו חייביא.

בגוונא דא, ההוא ממנא קדישא, דקיימא על ההוא פתחא, פל אינון צלותין, דבקעי אוירין ורקיעין, למיעאל קמי מלפא, אי צלותא דסגיאין אינון, פתח פתחא, ואעיל ההוא צלותא עד דאתעבידו פל צלותין דעלמא, עטרא ברישא דצדיק חי עלמין, כמה דאוקמוה.

ואי צלותא דיחיד, סלקא עד דמטי לפתחא דהיכלא דא, דהאי ממנא קיימא ביה. אי יאה ההיא צלותא, לאעלא קמי מלפא קדישא (אות), מיד פתח פתחא, ואעיל לה. ואי לא יאה, דחי לה לבר, ונחתא ואתשטיא בעלמא,

וְקַיִמָּא גוּ רְקִיעָא תַּתְּאָה מְאִינוּן רְקִיעִין
דְּלַתְתָּא, דְּמַדְבְּרִי גוּ עַלְמָא, וּבְהָהוּא רְקִיעָא,
קַיִמָּא חַד מְמַנָּא דִּי שְׁמִיָּה סְהִדִיא"ל, וּמְמַנָּא
עַל הָאֵי רְקִיעָא. וְנָטִיל כָּל הַגִּי צְלוֹתִין
דְּאַתְדַּחֲיִין, דְּאַקְרוּן צְלוֹתֵי פְּסִילָאן וְגוֹנֵי לוּן,
עַד דְּאַיְתְּדִין (ג"א דתב) הֵהוּא בַר נֶשׁ.

אִי תַב לְגַבֵּי מְאָרִיָּה פְּדָקָא יְאוּת, וְצַלֵּי צְלוֹתָא
אַחְרָא זַפְּאָה, הֵהִיא צְלוֹתָא זַפְּאָה כַּד
סְלָקָא, נָטִיל הֵהוּא מְמַנָּא סְהִדִיא"ל הָאֵי
צְלוֹתָא, וְסָלִיק לָהּ לְעִילָא, עַד דְּאַעֲרַע בְּהֵהִיא
צְלוֹתָא זַפְּאָה, וְסָלְקִין וְאַתְעַרְבוּן כַּחְדָּא,
וְעָאֲלִין קַמֵּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא.

וְלִזְמַנִּין אַתְדַּחֲיָא הֵהִיא צְלוֹתָא, בְּגִין דְּהֵהוּא
בַר נֶשׁ אַתְמַשְׁךְ בְּתַר סְטָרָא אַחְרָא,
וְאִיהוּ אֶסְתָּאב בְּהֵהוּא סְטָרָא, וְנָטִיל לָהּ הֵהוּא
מְמַנָּא דִּי בְּהֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא מְסַאבָּא. וּכְדִין
קַיִמָּא הֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא מְסַאבָּא. סָלִיק
וְאַדְפַּר חוּבוֹי דְּהֵהוּא בַר נֶשׁ קַמֵּי קַדְשָׁא בְּרִין
הוּא, וְאַסְטֵי עָלֶיהָ לְעִילָא. וְעַל דָּא, כָּל
צְלוֹתִין, וְכָל נִשְׁמַתִּין, כַּד סְלָקִין, כְּלַהוּן
סְלָקִין וְקַיִמָּן קַמֵּי הֵיכְלָא דָּא. וְהָאֵי מְמַנָּא
קַיִמָּא עַל פְּתַחַא דְּהֵיכְלָא דָּא, לְאַעְלָא
נִשְׁמַתִּין וְצְלוֹתִין, אוּ לְדַחֲיָא לוּן לְבַר.

לְעִילָא מֵהָאֵי פְּתַחַא, אִית פְּתַחַא אַחְרָא,
דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא חֲתִיר לָהּ
וְאַתְפַּתַּח תְּלַת זְמַנֵּי בְיוֹמָא, וְלֹא אֲנַעִיל,
וְקַיִמָּא לְאַיְנוּן מְאָרִיָּהוּן דְּתִיּוּבְתָא, דִּי אוּשְׁדִין
דְּמַעָּה בְּצְלוֹתְהוּן קַמֵּי מְאָרִיָּהוּן. וְכָל תְּרַעִין
וּפְתַחִין נְנַעְלוּ, עַד דְּעִילֵי בְרִשׁוּתָא, בַּר תְּרַעִין
אַלִּין, דְּאַקְרוּן שְׁעָרֵי דְּמַעָּה.

וְכַד הָאֵי צְלוֹתָא דְּדְמַעָּה סְלָקָא לְעִילָא,
לְאַעְלָא בְּאַיְנוּן תְּרַעִין, אֲזַדְמֵן הֵהוּא
אוּפֵן דְּקַיִמָּא עַל שֵׁית מְאָה חִיוּן רַבְרַבִּין,

לְשׁוּטֵט בְּעוֹלָם, וְעוֹמְדַת בְּתוּךְ
הַרְקִיעַ הַתַּחְתּוֹן מְאוּתָם הַרְקִיעִים
שְׁלַמְטָה שְׁמַנְהִיגִים תוּךְ הָעוֹלָם.
וּבְאוּתוֹ רְקִיעַ עוֹמֵד מְמַנָּה אֶחָד
שְׁשֻׁמוּ סְהִדִיא"ל, וּמְמַנָּה עַל
הַרְקִיעַ הַזֶּה, וְנוֹטֵל אֶת כָּל אוֹתָן
הַתַּפְּלוֹת שְׁנַדְחוּ, שְׁנַקְרְאוּת
תַּפְּלוֹת פְּסוּלוֹת, וְגוֹנֵי אוֹתָן, עַד
שְׁנַדוּן (ש"ב) אוֹתוֹ אָדָם.

אִם שָׁב לְרַבּוֹנוּ כְּרַאוּי וּמְתַפְּלָל
תַּפְּלָה זַכָּה אַחֲרַת - אוֹתָהּ תַּפְּלָה
זַכָּה כְּשַׁעוּלָה, נוֹטֵל אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה
סְהִדִיא"ל אֶת הַתַּפְּלָה הַזֶּה,
וּמַעְלָה אוֹתָהּ לְמַעְלָה, עַד
שְׁפוּגֶשֶׁת בְּאוֹתָהּ תַּפְּלָה זַכָּה,
וְעוֹלוֹת וּמְתַעַרְבוֹת כְּאַחַד
וּנְכַנְסוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.
וְלַפְעָמִים נְדַחִית אוֹתָהּ תַּפְּלָה,
מִשּׁוּם שְׂאוּתוֹ אָדָם נִמְשָׁךְ אַחַר
הַצַּד הָאֲחֵר, וְהוּא נִטְמָא בְּאוֹתוֹ
צַד, וְנוֹטֵל אוֹתָהּ אוֹתוֹ מְמַנָּה
שְׂבָאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר הַטְּמֵא. וְאַז
עוֹמֵד אוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר הַטְּמֵא,
עוֹלָה וּמְזַכֵּיר אֶת חֲטָאֵי אוֹתוֹ
הָאָדָם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּמִסְטִין עָלָיו לְמַעְלָה. וְלִכְּן כָּל
הַתַּפְּלוֹת וְכָל הַנְּשָׁמוֹת,
כְּשַׁעוּלוֹת, כְּלָן עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת
לְפָנֵי הֵיכְלָה הַזֶּה, וְהַמְּמַנָּה הַזֶּה
עוֹמֵד עַל פְּתַח הֵיכְלָה הַזֶּה
לְהַכְנִיס נְשָׁמוֹת וּתַפְּלוֹת, אוּ
לְדַחֲוֵן הַחוּצָה.

מַעַד לְפַתַּח הַזֶּה יֵשׁ פְּתַח אַחַר
שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹתֵר לוֹ,
וּנְפַתַּח שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם וְלֹא
נִנְעַל, וְעוֹמֵד לְאוֹתָם בְּעָלֵי
תְּשׁוּבָה שְׁשׁוּפְכִים דְּמַעָּה
בְּתַפְּלָתָם לְפָנֵי רַבּוֹנָם. וְכָל
הַשְּׁעָרִים וְהַפְּתָחִים נְנַעְלִים, עַד
שְׁנַכְנְסִים בְּרִשׁוֹת, פָּרַט לְשַׁעֲרִים
הַלְלוּ שְׁנַקְרְאִים שְׁעָרֵי דְּמַעָּה.
וּכְשֶׁתַּפְּלָה הַזֶּה שֶׁל הַדְּמַעָּה
עוֹלָה לְמַעְלָה לְהַכְנִס בְּאוֹתָם
הַשְּׁעָרִים, מְזַדְמֵן אוֹתוֹ אוּפֵן

שְׁעוֹמֵד עַל שֵׁשׁ מֵאוֹת חִיּוֹת
גְּדוֹלוֹת, שִׁשְׁמוֹ רַחֲמִיאֵל, וְלוֹקַח
אוֹתָהּ הַתְּפִלָּה בְּאוֹתָן דְּמַעוֹת,
הַתְּפִלָּה נִכְנָסֶת וְנִקְשָׁרֶת לְמַעְלָה.
וְאוֹתָן דְּמַעוֹת נִשְׁאָרוֹת כָּאֵן
וְרִשּׁוּמֹת בְּפֶתַח הַזֶּה. וְיֵשׁ דְּמַעוֹת
אַחֲרוֹת, וְרִשּׁוּמֹת תָּמִיד עַל כָּל
אוֹתָן מְרַכְּבוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁלֵא
נִמְחֹת (קְרִאוֹת). אֲלֵה הֵן דְּמַעוֹת
שֶׁשָּׁפְכוּ לְמַעְלָה וְלִמְטָה כְּשֶׁנֶּחְרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה לג) הֵן
אַרְאֵלִים צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם
מִר יִבְכּוּן. וְאוֹתָן דְּמַעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ
עַל צְדִיקִים וְטְהוֹרִים
כְּשֶׁמִּסְתַּלְקִים מֵהָעוֹלָם. אֵת כֵּלָן
נוֹטְלוֹת אוֹתָן הַמְרַכְּבוֹת וּמַעֲרָבוֹת
אוֹתָן בְּאוֹתָן דְּמַעוֹת שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל
חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל זֶה כְּתוּב
(יִשְׁעִיָּה כה) וּמַחֲזֵה ה' אֱלֹהִים דְּמַעֲזָה
מֵעַל כָּל פְּנִים. מִי הַפְּנִים? אֵלוֹ
הַמְרַכְּבוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.
וְאַחַר כֵּן - וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל
כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר.

בְּהַאי הֵיכְלָה הַזֶּה יֵשׁ רוּחַ שְׁנִקְרֵאת
סְטוּטְרִיָּה, וְזֶהוּ מְרֵאָה הַסְּפִיר
שְׁנוּצֵץ לְכָל עֵבֶר, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד
לְשֵׁנֵי צְדָדִים, וּמֵאלוֹ נִפְרָדִים
נִיּוּצוֹת כְּהַתְנוּצָצוֹת הַנֵּר, כְּמוֹ
שֶׁבִאֲרָנוּ בְּכַמָּה צְדָדִים. וְכַמָּה
גִּוְנִים לִזְהֻטִים מִזֶּה בְּצַד הַיָּמִין.
כְּשֶׁאוֹתוֹ רָקִיעַ עֲלִיוֹן, הַנֶּהָר
שֶׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מֵעֵדֶן מוֹצִיא
נְשָׁמוֹת, לְהַכְנִיס לְתוֹךְ הַיִּכְלָה
הַשְּׁבִיעִי לְמַעְלָה, אוֹתוֹ הֵיכְלָה
שְׁבִיעִי לוֹקַח אוֹתָם. וְכִשְׁיוֹצְאוֹת
אוֹתָן נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ
הֵיכְלָה שְׁבִיעִי, יוֹרְדוֹת עַד שְׁמַנְעִיּוֹת
לְהֵיכְלָה הַזֶּה, וְלוֹקַח אוֹתָם הַרוּחַ
הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שִׁשְׁמוֹ סְטוּטְרִיָּה,
שֶׁהוּא לִימִין. וְכָל אוֹתָן נְשָׁמוֹת שֶׁל
זְכָרִים שְׁעֵתִידִים לִפְרֹחַ בְּצִדִיקִים
זְכָרִים, לִימִין כֵּלָן הוּא לוֹקַח אוֹתָן,
וּמִתְעַכְּבוֹת שָׁם עַד שֶׁנִּכְלָלוֹת
בְּנְשָׁמוֹת שֶׁל הַנְּקֵבוֹת.

וְרַחֲמִיאֵל שְׁמִיָּה, וְנָטִיל הֵיחָא צְלוֹתָא,
בְּאֵינוֹן דְּמַעִין, צְלוֹתָא עֲאֵלֶת וְאַתְקַשְׁרַת
לְעִילָא.

וְאֵינוֹן דְּמַעִין אֲשַׁתְּאָרוּ הֵכָא, וְרִשְׁיִמִין בְּהַאי
פְתַחָא. וְאֵית דְּמַעִין אַחֲרֵינִין, וְרִשְׁיִמִין
תְּדִיר עַל כָּל אֵינוֹן רְתִיכִין עֲלָאִין, דְּלֵא
אַתְמַחוֹן (ס"א אַתְחַמוֹן). אֲלִין אֵינוֹן דְּמַעִין,
דְּאוּשְׁדוּ לְעִילָא וְתַתָּא, כַּד אַתְחַרְבַּ בֵּי
מִקְדָּשָׁא, דְּכְתִיב (יִשְׁעִיָּה לג) הֵן אַרְאֵלִים צָעֲקוּ
חֲוָצָה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם מִר יִבְכּוּן. וְאֵינוֹן דְּמַעִין
דְּאוּשְׁדִין עַל צְדִיקֵיָּא, וְזַפְאִין, כַּד מִסְתַּלְקִי
מֵעֲלָמָא. כִּלְהוּ נְטִלִי לֹון אֵינוֹן רְתִיכִין, וְעַרְבִי
לֹון בְּאֵינוֹן דְּמַעִין, דְּאַתּוּשְׁדוּ עַל חֲרִיבוּ דְּבִי
מִקְדָּשָׁא וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה כה) וּמַחֲזֵה יי'
אֱלֹהִים דְּמַעֲזָה מֵעַל כָּל פְּנִים. מֵאֵן פְּנִים. אֲלִין
רְתִיכִין עֲלָאִין קְדִישִׁין. וְלִבְתַּר וְחִרְפַת עֲמוֹ
יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יי' דִּבֶּר.

בְּהַאי הֵיכְלָא, אֵית רוּחַ דְּאַקְרִי סְטוּטְרִיָּה,
וְהַאי אִיהוּ חִיזוּ סְפִירָא, דְּנִצִּיץ לְכָל
עֵיבֶר, וְהַאי אִיהוּ דְקִימָא לְתֵרִין סְטְרִין,
וּמֵאֲלִין מִתְפָּרְשָׁן נְצִיצִין כְּנִצְיוֹ דְּשַׂרְגָּא,
כְּמָה דְּאוּקִימְנָא בְּכַמָּה סְטְרִין. וְכַמָּה (דף רמ"ו
ע"ו) גִּוְנִין מְלַהֲטִין מֵהַאי בְּסְטְרָא דִימִינָא.

כַּד הֵהוּא רָקִיעַא עֲלָאָה, נָהַר דְּנִגִיד וְנִפִיק
מֵעֵדֶן, אִפִיק נְשָׁמְתִין, לְאַעְלָא גוּ הֵיכְלָא
שְׁבִיעֵאָה לְעִילָא, הֵהוּא הֵיכְלָא שְׁבִיעֵאָה נְקִיט
לֹון. וְכַד נִפְקִי אֵינוֹן נְשָׁמְתִין קְדִישִׁין, מִגּוּ הֵהוּא
הֵיכְלָא שְׁבִיעֵאָה, נַחְתִין עַד דְּמַטוֹן לְהַאי
הֵיכְלָא, וְנִקִיט לֹון הַאי רוּחָא קְדִישָׁא
סְטוּטְרִיָּה (סְטוּטְרִיָּה) שְׁמִיָּה, דְּאִיהוּ לִימִינָא. וְכָל
אֵינוֹן נְשָׁמְתִין דְּכוּרִין, דְּאֵינוֹן זְמִינִין לְאַתְפָּרְחָא
בְּזַפְאִין דְּכוּרִין, לִימִינָא כִּלְהוּ נְקִיט לֹון,
וּמִתְעַכְּבִי תַמָן, עַד דְּאַתְכְּלִילוּ בְּנְשָׁמְתִין דְּנוּקְבִי.

מְהֵרָה הָיוּ יוֹצֵאת רוּחַ אַחֲרָת לְשִׁמְאֵל, שְׁנֵרְאִית וּנְגִנָּזוֹת וּנְכַלְלָת בְּרוּחַ הָרָאוּשׁוֹנָה הַזֶּה, וְהֵן אַחַת כְּלוּלוֹת זֶה בְּזֶה. וְהָרוּחַ הָאֲחֵרֶת הַזֶּה נִקְרָאת אֲדִירָי"ה סְנוּגִי"א סְנוּגִי"ה (סְנוּגִיא סְנוּגִיה). זֹהִי רוּחַ לְשִׁמְאֵל. וְזוֹ עוֹמֶדֶת. כְּשֶׁתְּשׁוּקֶת הַהֵיכָל הַשְּׂבִיעִי לְהִדְבֵּק בְּאוֹתוֹ נִהָר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, אוֹתוֹ רְצוֹן שְׁעוּלָה מִמְטָה לְמַעְלָה עוֹשֶׂה נְשׁוֹמוֹת בְּרְצוֹן שְׁלוֹ, וְהֵן נִקְבוֹת.

וּכְשֶׁהֲרָצוֹן שֶׁל אוֹתוֹ נִהָר יוֹרֵד וְנִדְבֵּק מִמַּעְלָה לְמַטָּה, עוֹשִׂים נִפְשׁוֹת שֶׁל זְכָרִים. הַרְצוֹן שֶׁלְמַעְלָה עוֹשֶׂה זְכָרִים, וְהַרְצוֹן שֶׁלְמַטָּה עוֹשֶׂה נְקִבוֹת.

וּכְשֶׁהֲנִשְׁמוֹת הַנִּקְבוֹת הִלְלוּ יוֹצֵאוֹת מִתּוֹךְ הֵיכָל שְׂבִיעִי, יוֹרְדוֹת (יוֹצֵאוֹת) עַד שְׁמַגִּיעוֹת לְרוּחַ הַשְּׁמָאֵל הַזֶּה שֶׁנִּקְרָאת אֲדִירָי"ה, וְנִקְרָאת (שְׁמוֹת כּוּד) לְבַנְיָת הַסְּפִירָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ בְּצִדֵּי אֲחֵרִים.

בֵּינָן שֶׁהֲגִיעוּ לְרוּחַ הַזֶּה אוֹתָן נְשׁוֹמוֹת נְקִבוֹת, לוֹקַחַת אוֹתָן הָרוּחַ הַזֶּה וְעוֹמְדוֹת בֵּה. וְאַחַר כֵּךְ נִכְלָלוֹת רוּחַ הַשְּׁמָאֵל הַזֶּה בְּרוּחַ הַיָּמִין הַזֶּה, וְאֵז נַעֲשׂוֹת אוֹתָן הַנְּשׁוֹמוֹת כְּלוּלוֹת זָכָר וּנְקֵבָה כְּאֵתְד, (מִזְדוּגוֹת) וּפְרוּחוֹת מִהֵיכָל הַזֶּה, וְנִפְרְדוֹת בְּבִנְיָ אָדָם, כְּשֶׁבֵּא לְהִתְפַּלֵּל כָּל אַחַת כְּפִי דְרָפָה, וְאַחַר כֵּךְ מְזִדְוֶגוֹת כְּאֵתְד.

הָרוּחַ הַזֶּה שֶׁל הַשְּׁמָאֵל בְּיָמִין, מִפְּהַ זֶה בְּזֶה לְהִפְלֵל, וְיוֹצֵאִים נִיּוֹצוֹת שְׁמֵתִשְׁטִים לְכָל עֵבֶר, וְנַעֲשִׂים אוֹתָם הָאוֹפְנִים מֵהֶם, מֵאוֹתָם הַנִּיּוֹצוֹת שִׁיּוֹצֵאִים מִתּוֹךְ רוּחַ הַשְּׁמָאֵל, שְׁכָתוּב בְּהֶם (יִחְזָקָא א) מְרָאָה הָאוֹפְנִים וּמַעֲשִׂיהֶם כְּעֵין תְּרִשִׁישׁ. וְאֵלוֹ הֵם אוֹפְנִים שְׁלוֹהֵטִים בְּאֵשׁ וְעוֹמְדִים בְּשִׁירָה.

דְּכָתִיב בְּהוּ, (יִחְזָקָא א) מְרָאָה הָאוֹפְנִים וּמַעֲשִׂיהֶם כְּעֵין תְּרִשִׁישׁ. וְאֵלֵין אֵינּוֹן אוֹפְנִים דְּמִלְהֵטֵן אֲשָׁא, וְקִיּוּמִין בְּשִׁירָתָא.

מֵהָאֵי רוּחָא נִפְקָא רוּחָא אַחֲרָא, לְשִׁמְאֵלָא. דְּאֲתַחְזִי וְאֲתַגְנִיז וְאֲתַפְּלִיל בְּהָאֵי רוּחָא קְדָמָאָה, וְאֵינּוֹן חַד, כְּלִילָן דָּא בְּדָא. וְהָאֵי רוּחָא אַחֲרָא, אֲקָרִי אֲדִירָי"ה סְנוּגִי"א. סְנוּגִי"ה (נ"א סְנוּגִיא סְנוּגִיה) הָאֵי אֵיהוּ רוּחָא לְשִׁמְאֵלָא. וְהָאֵי קִיּוּמָא, דְּכַד תִּיאוּבְתָא דְהֵיכְלָא שְׂבִיעָאָה לְאֲתַדְבֵּקָא בְּהֵוּא נִהָר דְנִגִּיד וְנִפְיָק, הֵהוּא רְעוּתָא דְסִלְקָא מִתְתָּא לְעִילָא, עֵבְדָא נְשִׁמְתִין בְּרְעוּתָא דִילִיָה, וְאֵינּוֹן נוֹקְבִי.

וְכַד רְעוּתָא דְהֵוּא נִהָר, נַחְתָּא וְאֲתַדְבֵּקָא מְעִילָא לְתַתָּא, עֵבְדִין נְשִׁמְתִין דְּכוּרִין. רְעוּתָא דְלְעִילָא עֵבִיד דְּכוּרִין. רְעוּתָא דְלְתַתָּא עֵבִיד נוֹקְבִין.

וְכַד אֵלִין נְשִׁמְתִין נוֹקְבִין נִפְקִין מִגּוֹ הֵוּא הֵיכְלָא שְׂבִיעָאָה, נַחְתִין (ס"א נִפְקִין) עַד דְּמָטוּ לְהָאֵי רוּחָא שְׁמָאֵלָא, דְּאֲקָרִי אֲדִירָי"ה. וְאֲקָרִי לְבַנְיָת הַסְּפִירָה. כְּמָה דְּאוּקִימְנָא בְּסִטְרִין אַחֲרָנִין.

בֵּינָן דְּמָטוּ לְהָאֵי רוּחָא אֵינּוֹן נְשִׁמְתִין נוֹקְבִין, נִקְטָא לּוֹן הָאֵי רוּחָא, וְקִיּוּמָאן בִּיה. וּלְבַתֵּר אֲתַפְּלִילוּ רוּחָא דָּא דְשִׁמְאֵלָא, בְּרוּחָא דָּא דִימִינָא. וְכַדִין אֲתַעֲבִידוּ אֵינּוֹן נְשִׁמְתִין, כְּלִילָן דְּכַר וְנוֹקְבָא כְּחָדָא (מִזְדוּגוֹ) וּפְרַחָאן מֵהָאֵי הֵיכְלָא וְאֲתַפְּרָשֵׁן בְּבִנְיָ נִשָּׂא. כַּד אֲתָא לְאֲתַפְּלֵלָא כָּל חַד כְּפּוּם אֲרַחִיָה, וּלְבַתֵּר מְזִדְוֶגֶן כְּחָדָא.

רוּחָא דָּא דְשִׁמְאֵלָא בִימִינָא, בְּטַשׁ דָּא בְּדָא לְאֲתַפְּלֵלָא. וְנִפְקִי נְצִיצִין דְּמִתְפְּשִׁטִי לְכָל עֵיבֶר, וְאֲתַעֲבִידוּ אֵינּוֹן אוֹפְנִים מְנִיָהוּ, מֵאֵינּוֹן נְצִיצִין דְּנִפְקִי מִגּוֹ רוּחָא שְׁמָאֵלָא,

דְּכָתִיב בְּהוּ, (יִחְזָקָא א) מְרָאָה הָאוֹפְנִים וּמַעֲשִׂיהֶם כְּעֵין תְּרִשִׁישׁ. וְאֵלֵין אֵינּוֹן אוֹפְנִים דְּמִלְהֵטֵן אֲשָׁא, וְקִיּוּמִין בְּשִׁירָתָא.

בין שהתבשמו רוח ברוח ונכללו
כאחד, אז יוצא אור אחד שעולה
ויודר, ומתלישב על ארבע שורות
של אופנים, והיא תיה אחת
ששולטת עליהם, ונקראת בזק.
הבזק הזה מאיר באור שנוצץ תוך
השלהבת, ושולט על כל אותם
האופנים.

ומתפשט ממנו רקיע אחד
שעומד על שני עמודים, ואותם
שני העמודים הם שני כרובים,
אחד מצד זה ואחד מצד זה,
והרקיע הזה על ראשם, כמו
שפיתוב (שם י) ואראה והנה אל
הרקיע אשר על ראש הכרובים.
ולא הרקיע הזה שעל ראש
החיות. והבזק הזה ממנה עליו,
ורוח עליונה הנכללת על הכל.
כך אותן תפלות שמקדימות טרם
שפימו ישראל את תפלותיהם,
מתעפכות ברקיע הזה, והבזק
הזה ששולט על הרקיע הזה
מתקן אותן, עד שבא סנדלפון
הממנה הגדול, רוח עליונה
ששולטת על הכל, וכשישראל
מסיימים את כל התפלות, הוא
נוטל אותם מהרקיע הזה, ועולה
וקושר להם קשרים (ובתרים)
לאדונו, כמו שבארוה.

הבזק הזה עומד למנות את כל
אותן התפלות שעולות, וכל
אותם דברי תורה שמתעטרים
בלילה, כשרוח צפון מתעוררת
והלילה נחלק, וכל מי שעומד
באותה שעה ועוסק בתורה, כל
אותם הדברים עולים, ונוטל
אותם הבזק, ומניח אותם
ברקיע הזה, עד שעולה היום.
ואחר שעולה היום, עולים אותם
דברים ושורים במקום של הרקיע
שבו תלויים כוכבים ומזלות,
שמש ולבנה, וזה נקרא ספר

דאתבשמו רוחא ברוחא, ואתפלילו
כחדא, פדין נפקא חד נהירו דסלקא
ונחתא, ומתלישבא על ארבע שורין דאופנים,
ואיהו חד חיותא דשלטא עליהו, ואקרי בזק,
האי בזק נהיר בנהורא דנציץ גו שלהובא,
ושלטא על כל אינון אופנים.

ואתפשט מניה חד רקיעא, דקיימא על תרין
סמכין, ואינון תרין סמכין אינון
תרין פרובין, חד מסטרא דא, וחד מסטרא
דא. והאי רקיע על רישיהו, פמה דכתיב,
(יחזקאל י) ואראה והנה אל הרקיע אשר על
ראש הכרובים. ולאו האי רקיע דעל ריש
חיותא. והאי בזק ממנא עליה, ורוחא עלאה
דאתפליל, על פלא.

כך אינון צלותין, דמקדמי עד לא סיימי
ישראל פלהו צלותהון, מתעפבי בהאי
רקיעא, והאי בזק דשלטא על האי רקיעא,
מתקן לון. עד דאתא סנדל"פון רב ממנא,
רוח עלאה, דשליט על פלא, וכד סיימי
ישראל פלהו צלותין, נטיל לון מהאי רקיעא,
וסלקא וקשיר לון קשרין (ובתרים) למאריה
פמה דאוקמוה.

האי בזק, קאים לממני כל אינון צלותין
דסלקון, וכל אינון מלי דאורייתא
דמתעטרן בליליא, כד רוחא דצפון אתער,
וליליא אתפלג כל מאן דקאים בהיא שענתא,
ואתעסק באורייתא, כל אינון מלין סלקין,
ונטיל לון האי בזק, ואנח לון בהאי רקיעא,
עד דסלקא יממא.

ולבתר דסליק יממא, סלקון אינון מלין,
ושארן באתר דרקיעא, דביה
תליין ככביא ומזלי שמשא וסיהרא.

והאי אקרי ספר הזכרון, דכתיב, (מלאכי ג) ויפתב ספר זכרון

לְפָנָיו. לְפָנָיו, בְּגִין דְּסֵפֶר וּזְכָרוֹן כְּתָב בְּקִשׁוֹרָא
חָדָא.

אֵינּוֹן אַרְבַּע גְּלַגְלִין, אֵינּוֹן נְטִלִין עַל תְּרִיסַר
סְמִכִין. אֵלִין ד', אֶהְיֵא"ל. קְדוּמֵיֵא"ל
(כ"א קְדוּמֵיֵא"ל מִלְבִּיא"ל) יֶאֱהֻדוֹנָה"י, יֶהְדוֹנְנִי"ה. דִּי
מִפְתָּחָאן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא בִּידֵיהוּ.

וְאֵלִין אַרְבַּע אֵינּוֹן כְּלִילִין (דף רמ"ו ע"ב) בְּרִזָּא
דְּאֶתְוֹן אֲדַנְי, דִּי סַנְדְּלָפוֹן מְאֵרִי
רְתִיכִין מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוּ. אֵלִין אַרְבַּע אֶתְוֹן
פְּרָחִין בְּאֹיֶרָא, דֶּהֱהוּ אֹיֶרָא כְּלִיל בְּאֶתְוֹן
דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, יְהוֹ"ה, יו"ד ה"א וָא"ו ה"א.
וְהֵהוּ אֹיֶרָא כְּלִיל לֹוֹן, וְאֶתְפְּלִילוּ אֵלִין
בְּאֵלִין. וְאֵלִין ד' נְטִלִין לֹוֹן, בְּרִזָּא דֶּהֱהוּ בְּזַק.
וְאֵלִין ד' עֲאֵלִין בְּד', אֵלִין בְּאֵלִין, דְּכַתִּיב, (שמות

לו) מִקְבִּילוֹת הַלּוּלָאוֹת אַחַת אֶל אַחַת.
וְהָא אֹקִימָנָא, וְרִזָּא אִיהוּ לְאֶתְפְּלָא אֵלִין
בְּאֵלִין, וְלִשְׁלָבָא אֵלִין בְּאֵלִין, בְּרִזָּא דֶּהֱהוּ
רוּחָא דְכְּלִיל בְּרִזָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא. דְּכְּלִיל
שָׂמָא דָּא בְּשָׂמָא דָּא.

וְכִלָּא בְּהַאי הֵיכְלָא מִתְנַהֲגִי, וְנְטִילִי בְּהֵהוּ
רוּחָא, בְּרִזָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא דְשְׁלִיט עַל
כְּלָא. בְּהַאי הֵיכְלָא אִיהוּ יֶאֱהֻדוֹנָה"י, כְּלָא
דְתַרִין שְׁמֵהֶן, מְגוּ דְאִיהוּ רוּחָא בְּרוּחָא. וְכַד
שָׂמָא דָּא, דְכְּלִיל בְּרִזָּא דְרוּחָא בְּרוּחָא, וְכְּלִיל
דָּא בְּדָא. נְהִיר דָּא בְּדָא, כְּדִין נְהִיר כְּלָא,
וְסִלְקָא נְהוּרָא וְנַחְתָּא, כְּנֵהוּרָא דְשְׁמָשָׁא גו
מֵיָא וְאֹקִימָנָא.

וְכַדִין (כד) הַאי רוּחָא נְטִיל, כְּלָא נְטִלִין בְּגִינְיָה,
דְכַתִּיב, (יחזקאל א) אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה
הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלֶכְתָּן. וְכַד רוּחָא
דָּא נְהִיר בְּשָׂמָא דָּא, כְּדִין עֲאֵלִין כְּלָהוּ דָּא
בְּדָא, וְאֶתְקַשְׂרוּ כְּלָהוּ כַחְדָּא, לְסִלְקָא לְעֵילָא,
בְּרִזָּא דְשָׂמָא דָּא קְדִישָׁא.

הַזְכָּרוֹן, שְׁכַתוּב (מִלְאכֵי א) וְיִכְתָּב
סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו. לְפָנָיו, מִשׁוּם
שְׁסִפֵּר וּזְכָרוֹן כְּתָב בְּקִשְׁרָא אַחַד.
אוּתָם אַרְבַּעַה גְּלַגְלִים הֵם נוֹסְעִים
עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר עַמּוּדִים. אֵלוּ
הָאֶרְבַּעַה: אֶהְיֵא"ל. קְדוּמֵיֵא"ל
(קְדוּמֵיֵא"ל מִלְבִּיא"ל) יֶאֱהֻדוֹנָה"י,
יֶהְדוֹנְנִי"ה. שְׁמִפְתָּחוֹת הַשָּׁם
הַקְדוּשׁ בִּידֵיהֶם.

וְאֵלוּ הָאֶרְבַּעַה הֵם כְּלוּלִים בְּסוּד
הָאוֹתִיּוֹת אֲדַנְי, שְׁסַנְדְּלָפוֹן בְּעַל
הַמְרַכְבוֹת מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אַרְבַּע
הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ פוֹרְחוֹת בְּאֹיֶר,
שְׁאוֹתוֹ אֹיֶר כְּלוּל בְּאוֹתֵי הַשָּׁם
הַקְדוּשׁ יְהוֹ"ה - יו"ד ה"א וָא"ו
ה"א. וְאוֹתוֹ הָאֹיֶר כּוֹלֵל אוֹתָם,
וְנִכְלְלוּ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְאֵלוּ
הָאֶרְבַּעַה נוֹטְלִים אוֹתָם בְּסוּד
אוֹתוֹ הַבְּזַק.

וְאֵלוּ הָאֶרְבַּעַה נִכְנָסִים בְּאֶרְבַּעַה,
אֵלוּ בְּאֵלוּ, שְׁכַתוּב (שמות לו)
מִקְבִּילַת הַלְּלָאוֹת אַחַת עַל אַחַת.
וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, וְסוּד הוּא לְהַפְלִיל
אֵלֶּה בְּאֵלֶּה וְלִשְׁלָב אֵלֶּה בְּאֵלֶּה
בְּסוּד אוֹתוֹ הַרוּחַ שְׁכְּלוּל בְּסוּד
הַשָּׁם הַקְדוּשׁ. שְׁכְּלוּל שֵׁם זֶה
בְּשֵׁם זֶה.

וְהַכֵּל מִתְנַהֲגִים בְּהֵיכַל הַזֶּה
וְנוֹסְעִים בְּאוֹתָהּ הַרוּחַ בְּסוּד הַשָּׁם
הַקְדוּשׁ הַשׁוֹלֵט עַל הַכֵּל. בְּהֵיכַל
הַזֶּה הוּא יֶאֱהֻדוֹנָה"י, כְּלָל שֵׁל שְׁנֵי
שְׁמוֹת, מִתּוֹךְ שְׁהוּא רוּחַ בְּרוּחַ.
וְכַשְׁשֵׁם זֶה, שְׁכְּלוּל בְּסוּד שֵׁל רוּחַ
בְּרוּחַ, וְכְּלוּל זֶה בְּזֶה, מְאִיר זֶה
בְּזֶה, אֲזִי הַכֵּל מְאִיר, וְעוֹלָה הָאוֹר
וְיוֹרֵד כְּאוֹר הַשָּׁמֶשׁ בְּתוֹךְ הַמַּיִם,
וּבְאַרְנוֹ.

וְאִז (בְּאֶשֶׁר) נוֹסַעַת הַרוּחַ הַזֶּה, הַכֵּל
נוֹסְעִים בְּשְׁבִילָה, שְׁכַתוּב (יחזקאל
א) אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ
לְלֶכֶת יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלֶכְתָּן.
וְכַשְׁרוּחַ זֶה מְאִירָה בְּשֵׁם הַזֶּה, אֲזִי
נִכְנָסִים כְּלָם זֶה בְּזֶה וְנִקְשְׂרִים
כְּלָם כְּאֶחָד לְעֵלוֹת לְמַעְלָה בְּסוּד
הַשָּׁם הַקְדוּשׁ הַזֶּה.

בְּאֲמֻצְעֵי תֵּהִיכֵל הַזֶּה עֹמֵד עֹמֵד
אֶחָד הַנְּעוּץ מִהֵיכֵל הַזֶּה לְהִיכֵל
הַשֵּׁנִי, בְּזֶה עֹלָה רוּחַ שְׁלֵמֻטָּה אֶל
הַרוּחַ שְׁלֵמֻעֵלָה, לְהֶאֱחֹז רוּחַ
בְּרוּחַ, וְכֵן עַד מֵעַל לְכָלֵן, לְהִיּוֹת
כִּלְּן רוּחַ אַחַת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְרוּחַ
אֶחָד לָהֶם.

הָעֹמֵד הַזֶּה שְׁעוֹמֵד בְּאֲמֻצְעֵי,
שְׁמוֹ אֲדֶרְהֵינִיא"ל, וְסוּדוֹת
הַמְּפִתְחוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
בְּיָדוֹ. כְּשֶׁתְּפִלּוֹת עוֹלוֹת וּמְגִיעוֹת
לְעֹמֵד הַזֶּה, אֵיזוֹ כָּל אֵלוֹ שֶׁבְּהִיכֵל
הַזֶּה נוֹסְעִים לְתוֹךְ הֵיכֵל הַשֵּׁנִי,
לְהֶאֱחֹז זֶה בְּזֶה, לְהִיּוֹת הַכֵּל בְּסוּד
אֶחָד, לְהִתְיַחַד מֵעֵלָה וּמִטָּה
כְּאֶחָד, לְהִיּוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ שְׁלֵם
כְּרְאוּי.

חיבר עצם השמים הו"ד

הַחִיבֵר הַשֵּׁנִי הֵיכֵל הַזֶּה עֹמֵד
תוֹךְ סוּד הָאֲמוּנָה לְהֶאֱחֹז בְּסוּד
שְׁלֵמֻעֵלָה. הֵיכֵל הַזֶּה טְמִיר וְגִנּוּז
יֹתֵר מִן הָרֵאשׁוֹן. וּבְהֵיכֵל הַזֶּה יֵשׁ
שְׁלֵשָׁה פְתָחִים, וְשֵׁם אֶחָד
מְמַנֶּה עֲלֵיהֶם, וְשְׁמוֹ אוֹרְפְּנִיא"ל.
הַמְּמַנֶּה הַזֶּה שׁוֹלֵט עַל שְׁלֹשֶׁת
צְדָדֵי הָעוֹלָם - דְּרוֹם צְפוֹן וּמִזְרָח.
דְּרוֹם מִצַּד זֶה, וְצְפוֹן מִצַּד זֶה,
וּמִזְרָח בְּאֲמֻצְעֵי.

שְׁרֵשֶׁת הַפְּתָחִים הִלְלוּ לְשֵׁלֶשָׁה
צְדָדִים אֵלוֹ. שְׁנַיִם סְתוּמִים, וְאֶחָד
בְּאֲמֻצְעֵי פְתוּחַ, בְּסוּד הַפְּתוּב (שְׁמוֹת
כד) וּכְעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְטֶהֱרָה. הַמְּמַנֶּה
הַזֶּה נִפְקֵד וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַפְּתָח
הַפְּתוּחַ, וְתַחַת יָדוֹ שְׁנַיִם מְמַנִּים
אֲחֵרִים שְׁמֵמַנִּים עַל אוֹתָם
הַפְּתָחִים הָאֲחֵרִים הַסְּתוּמִים.

וְכָל אוֹתָן הַנְּשֻׁמּוֹת, שֶׁהֵם הַרוּגֵי
בֵּית דִּין, אוֹ אוֹתָם הַרוּגֵי שְׂאֵר
הָעַמִּים, כָּלֵם הַתְּמַנּוּ תַּחַת יְדֵיהֶם,
וְהַמְּמַנֶּה הַזֶּה שְׁעֲלִיחָם חוֹקֵק
אוֹתָם לְדַמִּיּוּתֵיהֶם בְּלִבּוֹשֵׁי,

לִוְן לְדִיּוּקְנֵיהוֹן בְּלִבּוֹשֵׁי,

בְּאֲמֻצְעֵי תֵּהִיכֵל דָּא, קִיִּימָא חַד עֹמֵדָא,
נְעִיץ מִהֵיכֵלָא דָּא לְהִיכֵלָא
תְּנִינָא, בְּהַאי סְלִיק רוּחָא דְלְתַתָּא לְגַבֵּי רוּחָא
דְלְעִילָא, לְאַתְאַחְדָּא רוּחָא בְּרוּחָא, וְכֵן עַד
לְעִילָא מְכֻלָּהוּ, לְמַהוּי כְּלָהוּ רוּחָא חַדָּא, כְּמָה
דְאַתְ אָמַר וְרוּחַ אֶחָד לָהֶם.

עֹמֵדָא דָּא דְקִיִּימָא בְּאֲמֻצְעֵי תֵּהִיכֵל, אֲדֶרְהֵנִיא"ל
שְׁמִיָּה, וְרִזִּין דְמְפִתְחוֹן דְשְׁמָא קְדִישָׁא
בִּידֵיהָ. כַּד צְלוֹתִין סְלִקָּאן וּמְטָאן לְהַאי
עֹמֵדָא, כְּדִין נְטְלִי כְּלָהוּ דְאִינוּן בְּהִיכֵלָא דָּא,
לְגוֹ הֵיכֵלָא תְּנִינָא, לְאַתְאַחְדָּא דָּא בְּדָא,
לְמַהוּי כְּלָא בְּרוּזָא חַדָּא, לְאַתְיִיחְדָּא עִילָא
וְתַתָּא כְּחַדָּא לְמַהוּי שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים כְּדְקָא
יֵאוּת.

(חיבר עצם השמים הו"ד)

הַחִיבֵרָא תְּנִינָא הֵיכֵלָא דָּא, קִיִּימָא גּוֹ רִזָּא
דְמַהִימְנוּתָא, לְאַתְאַחְדָּא בְּרוּזָא
דְלְעִילָא. הַאי הֵיכֵלָא, טְמִיר וְגִנּוּז יֵתִיר מִן
קְדָמָאָה. בְּהִיכֵלָא דָּא, אֵית תְּלַת פְּתָחִין, וְחַד
שְׁמָשָׁא מְמַנָּא עֲלֵיהוּ, אוֹרְפְּנִיא"ל שְׁמִיָּה.
הַאי מְמַנָּא, שְׁלִיט עַל תְּלַת סְטְרֵי עֲלֻמָּא, דְּרוֹם
וְצְפוֹן וּמִזְרָח. דְּרוֹם מְהַאי סְטְרָא, וְצְפוֹן מְהַאי
סְטְרָא, וּמִזְרָח בְּאֲמֻצְעֵי תֵּהִיכֵלָא.

אַלְוִין תְּלַת פְּתָחִין, לְתַלַּת סְטְרִין אֲלִין. תְּרִין
סְתִימִין, וְחַד בְּאֲמֻצְעֵי תֵּהִיכֵלָא פְּתִיחַ, בְּרוּזָא
דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת כד) וּכְעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְטֶהֱרָה. הַאי
מְמַנָּא אֲתַפְּקֵד וְקִיִּימָא בְּהַהוּא פְּתָחָא דְאִיהוּ
פְּתִיחַ, וְתַחַת יְדֵיהָ תְּרִין מְמַנִּין אֲחֵרִינִין, דְמְמַנִּין
עַל אִינוּן פְּתָחִין אֲחֵרִינִין סְתִימִין.

וְכָל אִינוּן נְשֻׁמְתִין, דְאִינוּן קְטוּלֵי בֵּית דִּין, אוֹ
אִינוּן קְטוּלֵי שְׂאֵר עַמִּין, כְּלָהוּ אֲתַמְנִין
תַּחַת יְדֵיהוֹן, וְהַאי מְמַנָּא דְעֲלֵייהוּ, חֲקִיק

שֶׁהֵם אֲשֶׁר דּוֹלְקֵת, וּמַעֲלָה אוֹתָם לְמַעֲלָה, וּמִרְאָה אוֹתָם לְרִבּוֹנוֹ, וְאֵז הוּא נוֹטֵל אוֹתָם וְחוֹקֵק אוֹתָם בְּכַגְדֵי הַמַּלְכוּת שֶׁלוֹ אֵת אוֹתָם הַרוּגֵי שְׂאֵר הַעַמִּים.

וְאוֹתָם הַרוּגֵי בֵּית דִּין מוֹרִיד אוֹתָם הַמְּמַנֶּה הַזֶּה, וּמְכַנֵּס אוֹתָם אַחַר אוֹתָם שְׁנֵי הַפְּתָחִים הַסְּתוּמִים שְׂאוֹתָם שְׁנֵי הַמְּמַנִּים הָאֲחֵרִים עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, וְשֵׁם הֵם רוֹאִים אֵת כְּבוֹד כָּל אֱלוֹ שְׁקִימוֹ תוֹרָה וְשִׁמְרוֹ אֵת מַצּוֹתֶיהָ, וְהֵם מְתַבְּשִׁים בְּעַצְמָם וְנִכְוִים מִהַחֲפָה שְׁלֵהֶם, עַד שֶׁהַמְּמַנֶּה הַזֶּה שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם פּוֹתֵחַ לָהֶם אֵת שַׁעַר הַמְּזֻרָח, וּמְאִיר לָהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם חַיִּים שֶׁנִּפְתָּחוּ בְּאוֹתוֹ שַׁעַר הַמְּזֻרָח. וּבִכֵּד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה כּוֹס אַחַת שֶׁל חַיִּים, שֶׁהִיא מְלֵאָה בְּאוֹרוֹת. וְזוֹ נִקְרָאת כּוֹס תַּנְחוּמִים, כּוֹס שֶׁל חַיִּים. (וּמְאִיר וְנוֹתֵן לָהֶם חַיִּים) שְׁהַרִי מְשׁוּם כּוֹס אַחֲרַת שְׁשֻׁתוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, זְכוּ לָזֶה.

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ בְּצַד הָאֲחֵר בְּהִיכַל הַטְּמֵאָה מְמַנֶּה אַחֵר, וּבִכֵּדוֹ כּוֹס שְׁנִקְרָאת כּוֹס תַּרְעֵלָה, כּוֹס חֲמָתוֹ. כְּמוֹ שְׁשֻׁנֵינוּ, יֵשׁ יֵינן וְיֵשׁ יֵינן. כִּף גַּם יֵשׁ כּוֹס וְיֵשׁ כּוֹס, וְהַכֵּל - זוֹ לְטוֹב וְזוֹ לְרָע. יֵינן לְטוֹב, שְׁפָתוֹב (תַּהֲלִים קד) וְיֵינן יִשְׁמַח לְכַב אֲנוּשׁ. כּוֹס לְטוֹב וְזוֹ לְרָע, שְׁפָתוֹב (שֵׁם עה) וְיֵינן חֲמַר מְלֵא מְסָךְ וְגוֹ'. כּוֹס (שֵׁם קטו) כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֶשָׂא. כּוֹס לְרָע, שְׁפָתוֹב (יִשְׁעִיה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ, כּוֹס הַתַּרְעֵלָה.

כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּצַד הַקְּדוּשָׁה הֵיכָלֹת וּמְמַנִּים הַכֵּל לְטוֹב, וְרוּחוֹת קְדוּשׁוֹת וְכָל הַצְּדָדִים הַקְּדוּשִׁים - כִּף גַּם יֵשׁ בְּצַד הַטְּמֵאָה הֵיכָלֹת וּמְמַנִּים כָּלֵם לְרָע, וְרוּחוֹת טְמֵאוֹת מְמַנּוֹת וְכָל הַצְּדָדִים הַטְּמֵאִים. וְזֶה כְּנֶגֶד זֶה, כְּמוֹ יִצְרַל הַטּוֹב וְיִצְרַל הָרָע, וְהַכֵּל בְּסוּד אַחַד.

דְּאֵינּוֹן נוֹר דְּלִיק, וְסָלִיק לּוֹן לְעֵילָא, וְאַחֲמִי לּוֹן לְמֵאֲרִיָּה, וּכְדִין נְטִיל לּוֹן, וְחֻקִּיק לּוֹן בְּפוֹרְפוּרוֹי, לְאֵינּוֹן קְטוּלֵי שְׂאֵר עַמִּין.

וְאֵינּוֹן קְטוּלֵי בֵּית דִּין, נְחִית לּוֹן הַאי מְמַנָּא, וְאַעִיל לּוֹן בְּתַר אֵינּוֹן תְּרִין פְּתָחִין סְתִימִין, דְּאֵינּוֹן תְּרִין מְמַנָּן אַחֲרֵינִין קִיִּימִין עֲלֵיִיהוּ, וּמִתְמָן חֲמָאן יִקְרָא דְכָל אֵינּוֹן דְּקִיִּימוּ אוּרִיִּיתָא, וְנִטְרוּ פְּקוּדוֹי, וְאֵינּוֹן פְּסִיפִין בְּגַרְמִיָּהוּ, וְנִכְוִין מִחוּפָּה דִּילְהוֹן. עַד דִּהַאי מְמַנָּא דְקִיִּימָא עֲלֵיִיהוּ, פְּתַח לּוֹן תַּרְעָא דְמְזֻרָח, וְנִהִיר לּוֹן, וְיַהִיב לּוֹן חַיִּים דְּאֵתְפָּתְחוּ בְּהַאי תַּרְעָא דְמְזֻרָח. וּבִידָא דִּיהוּא מְמַנָּא חַד פְּסָא דְחַיִּין, דְּאֵיהוּ מְלֵאָה נְהוּרִין, וְהַאי אֶקְרִי כּוֹס תַּנְחוּמִין, פְּסָא דְחַיִּי. (נ"א וְנִהִיר וְיַהִיב לּוֹן חַיִּים) דִּהַא בְּגִין פְּסָא אַחֲרָא דִּשְׁתוּ בְּקַדְמִיתָא, זְכוּ לְהַאי.

בְּגוֹזְנָא דָּא אֵית בְּסִטְרָא אַחֲרָא, בְּהִיכְלָא דְמְסַאָבָא, מְמַנָּא אַחֲרָא, וּבִידֵיהָ כּוֹס דְּאֶקְרִי כּוֹס תַּרְעֵלָה, כּוֹס חֲמָתוֹ. כְּמָה דְתַנִּינָן, אֵית יֵינן וְאֵית יֵינן, הָכִי נְמִי אֵית כּוֹס וְאֵית כּוֹס, וְכֵלָא, דָּא לְטַב, וְדָא לְבִישׁ. יֵינן לְטַב, דְּכַתִּיב, (תַּהֲלִים קד) וְיֵינן יִשְׁמַח לְכַב אֲנוּשׁ. וְיֵינן לְבִישׁ, דְּכַתִּיב, (תַּהֲלִים עה) וְיֵינן חֲמַר מְלֵא מְסָךְ וְגוֹ'. כּוֹס לְטַב, דְּכַתִּיב, (תַּהֲלִים קטו) כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֶשָׂא. כּוֹס (דף רמ"ז ע"א) לְבִישׁ, דְּכַתִּיב, (יִשְׁעִיה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ, כּוֹס הַתַּרְעֵלָה.

בְּמָה דְּאֵית בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה, הֵיכָלִין וּמְמַנָּן כָּלָא לְטַב, וְרוּחִין קְדִישִׁין וְכָל סְטָרִין קְדִישִׁין. הָכִי נְמִי אֵית בְּסִטְרָא מְסַאָבָא, הֵיכָלִין וּמְמַנָּן כָּלָהוּ לְבִישׁ, וְרוּחִין מְסַאָבִין, מְמַנָּן, וְכָל סְטָרִין מְסַאָבִין. וְדָא לְקַבֵּל דָּא, כְּגוֹן יִצְרַל הַטּוֹב וְיִצְרַל הָרָע, וְכֵלָא בְּרִזָּא חֲדָא.

הַיִּכָּל דָּא אַקְרִי הַיִּכָּל זֹהָר, בְּגִין דְּאִית בִּיהּ רוּחָא, דְּאִקְרִי אוּרְפְּנִיא"ל. וְאִיהוּ זֹהָר דְּלָא אֲשַׁתַּנִּי, וְקִיַּמָּא בְּנִהִירוֹ סְתִימָא, דְּנִהִיר מֵעִילָא, וּבְנִהִירוֹ דְּנִהִיר לְתַתָּא. וְכַד בְּטַשׁ נִהִירוֹ דְּלְתַתָּא בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה, (נ"א וכד נהיר נהורא בנהורא) נִהִיר הָאִי רוּחָא, כְּגֹוֹנָא דְּחִיזוּ דְּעִינָא, דְּכַד מִתְגַּלְגְּלָא, כְּדִין אֲפִיק נִהוּרָא דְּנִצְיָן וְזִהְרָא, הֵכִי נָמִי הָאִי רוּחָא. וְעַל דָּא, הַיִּכָּל דָּא אַקְרִי זֹהָר.

הָאִי רוּחָא דְּאִקְרִי אוּרְפְּנִיא"ל, הָאִי אִיהוּ דְּנִהִיר לְהַיִּכָּל דָּא, וְנִהִיר לְהַיִּכָּל קַדְמָאָה, בְּגִין דְּהִהוּא רוּחָא דְּהַיִּכָּל קַדְמָאָה, נִהִיר בְּאַתְגַּלְגְּלָא, בְּהָאִי (ד"א מ"א) רוּחָא דְּאִיהוּ סְתִימָאָה. דָּא רוּחָא נָטִיל לְעִילָא וְנָטִיל לְתַתָּא, בְּרִזָּא דְּכַתִּיב, (שיר השירים ז) חֲמוּקֵי יִרְכִיךְ כְּמוֹ חֲלָאִים. וּמָה דְּאָמַר חֲמוּקֵי יִרְכִיךְ. בְּגִין דְּאִית רוּחָא אַחְרָא דְּנִפְיָק מִנִּיהּ לְסִטְר שְׂמָאלָא, וְאַתְקַשְׁר בְּהַדְרִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב חֲמוּקֵי תְרִין. וְהָאִי רוּחָא שְׂמָאלָא אַקְרִי הַדְרִנִּיא"ל, וְאַתְפְּלִילוּ דָּא בְּדָא, כְּלִילָן כְּחָדָא, וְאִינוּן עֲצָם הַשְּׂמִימִים, דְּכֻלִּילָא בְּאֵשׁ וּמִים.

בְּתִיב (יחזקאל א) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵינֵי בְּיּוֹם הַגֹּשֶׁם וְגו'. הָאִי רוּחָא קַדְמָאָה אוּרְפְּנִיא"ל, דְּאִיהוּ סְתִימָא בֵּין עִילָא וְתַתָּא, וְנִהִיר, אִיהוּ (יחזקאל א) כְּעֵין חֲשָׁמַל, הָאִי אִיהוּ כְּעֵין חֲשָׁמַל, וְלִזְמַנִּין אִיהוּ חֲשָׁמַל. בְּגִין דְּמִנִּיהּ קִיַּמִּין כָּל אִינוּן שְׂרָפִים חִיוּן אֲשָׁא מְמַלְלִין, חִיוּן דְּקִיַּמִּי וְלֹא קִיַּמִּי, וְעַל דָּא אִיהוּ חֲשָׁמַל.

אוּרְפְּנִיא"ל שְׂאֲמַרְנוּ, בְּזֵה נִוְדְעִים חַיִּים לְעוֹלָם. כְּשֶׁנִּדְוֶן הָעוֹלָם לְטוֹב, אֲזַי מְאִירָה הַרוּחַ הַזֶּה, וְכָל הַחַיִּים וְכָל הַשְּׂמִימָה נִמְצְאִים, שְׂהָרֵי כִּיּוֹן שְׂזִכּוֹת יוֹצֵאת, וּמְאִירִים הַדְּיָנִים, אֲזַי הַרוּחַ הַזֶּה

בְּתִיב הַזֶּה נִקְרָא הַיִּכָּל זֹהָר, מְשׁוּם שֵׁישׁ בּוּ רִוח שְׂנִקְרָאת אוּרְפְּנִיא"ל. וְהִיא זֹהר שְׂלָא מִשְׁתַּנָּה, וְעוֹמֵד בְּאוֹר נִסְתָּר שְׂמֵאִיר מְלַמְעָלָה וּבְאוֹר שְׂמֵאִיר לְמַטָּה. וּכְשֶׁמְכַה הָאוֹר שְׂלַמְטָה בְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן, (וּכְשֶׁמְאִיר אוֹר בְּאוֹר) מְאִירָה הַרוּחַ הַזֶּה כְּמוֹ מְרָאָה הָעֵינִן, שְׂכְּשֶׁמִּתְגַּלְגְּלָת, אֲזַי מוֹצִיאָה אוֹר שְׂנוֹצֵץ וְזוֹהָר. כִּף גַּם בְּרוּחַ הַזֶּה. וְעַל כִּף הַיִּכָּל הַזֶּה נִקְרָא זֹהָר.

הָאִי רוּחָא דְּאִקְרִי אוּרְפְּנִיא"ל, הָאִי אִיהוּ דְּנִהִיר לְהַיִּכָּל דָּא, וְנִהִיר לְהַיִּכָּל קַדְמָאָה, בְּגִין דְּהִהוּא רוּחָא דְּהַיִּכָּל קַדְמָאָה, נִהִיר בְּאַתְגַּלְגְּלָא, בְּהָאִי (ד"א מ"א) רוּחָא דְּאִיהוּ סְתִימָאָה. דָּא רוּחָא נָטִיל לְעִילָא וְנָטִיל לְתַתָּא, בְּרִזָּא דְּכַתִּיב, (שיר השירים ז) חֲמוּקֵי יִרְכִיךְ כְּמוֹ חֲלָאִים. וּמָה דְּאָמַר חֲמוּקֵי יִרְכִיךְ. בְּגִין דְּאִית רוּחָא אַחְרָא דְּנִפְיָק מִנִּיהּ לְסִטְר שְׂמָאלָא, וְאַתְקַשְׁר בְּהַדְרִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב חֲמוּקֵי תְרִין. וְהָאִי רוּחָא שְׂמָאלָא אַקְרִי הַדְרִנִּיא"ל, וְאַתְפְּלִילוּ דָּא בְּדָא, כְּלִילָן כְּחָדָא, וְאִינוּן עֲצָם הַשְּׂמִימִים, דְּכֻלִּילָא בְּאֵשׁ וּמִים.

בְּתִיב (יחזקאל א) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵינֵי בְּיּוֹם הַגֹּשֶׁם וְגו'. הָאִי רוּחָא קַדְמָאָה אוּרְפְּנִיא"ל, דְּאִיהוּ סְתִימָא בֵּין עִילָא וְתַתָּא, וְנִהִיר, אִיהוּ (יחזקאל א) כְּעֵין חֲשָׁמַל, הָאִי אִיהוּ כְּעֵין חֲשָׁמַל, וְלִזְמַנִּין אִיהוּ חֲשָׁמַל. בְּגִין דְּמִנִּיהּ קִיַּמִּין כָּל אִינוּן שְׂרָפִים חִיוּן אֲשָׁא מְמַלְלִין, חִיוּן דְּקִיַּמִּי וְלֹא קִיַּמִּי, וְעַל דָּא אִיהוּ חֲשָׁמַל.

אוּרְפְּנִיא"ל דְּקָאֲמַרְן, בְּדָא אֲשַׁתְּמוּדְעָאן חַיִּין לְעֲלָמָא. כַּד אֲתַדָּן עֲלָמָא לְטָב, כְּדִין נִהִיר רוּחָא דָּא, וְכָל חַיִּין וְכָל חַדוּ אֲשַׁתְּכַח, דְּהָא כִּיוֹן דְּזִכּוֹתָא נְפָקָא, וְנִהִירוּ

דינין פדין רוחא דא אנהיר. וסימנך (משלי טז) באור פני מלך חיים.

וכר אתדן עלמא בדינא, (בההוא זכותא) פדין ההוא סטרא אחרא מסאבא, שלטא ואתקף, (ס"א) וכר אתדן עלמא בדינא בההוא זכותא, כדין ההוא רוחא אחרא שלטא (ואתקף) והאי רוחא אגניז ואתחשף, וכדין כל עלמא קיימא בדינא ואתדן. וכלא קיימא בהאי רוחא. וסימניך (דניאל ה) וארפכתיא דא לדא נקשין.

הכא קיימן, כל אינון מלבושין דנשמטהון דצדיקייא, דסלקין לאתחזאה קמי מאריהון, ולקיימא קמיה. וכד נשמטא סלקא ומטי להאי היכלא, פדין אזדמן חד ממנא, דאתפקד על אינון לבושין, וצדקיא"ל שמיה. דהא בזמנא דבר נש עביד פקודין דאורייתא בהאי עלמא, פגוונא דאיהו אשתדל גרמיה, הכי אתעביד ליה בהאי היכלא לעילא, מלבושא לאתלבשא ביה, בההוא עלמא.

וכד נשמטא סלקא, ההוא ממנא נטיל ההוא לבושא דילה, ואזיל עמה עד די מטא לנהר דינור, די נשמטא אצטריכא לאתסחייא ולאחלבנא תמן, ולזמנין דטבעא ההיא נשמטא תמן ואתוקדא, ולא סלקא כלא יומא, עד בצפרא, כד אתער רוחא דסטרא דדרום, פדין קיימי כלהו ומתחדשין, ואמרי שירתא, ומזמרון פגוונא דאינון מלאכין דאתעבר שלטנהון ואתוקדן, וקיימן ומתחדשין פמלקדמין, ואמרי שירתא, (ואולי לוי) הכי נמי אלין נשמתיין.

ואי זפאת האי נשמטא וסלקת. האי ממנא צדקיא"ל, נטיל לה להאי נשמטא, ואלביש לה בההוא לבושא, ואתקנת ביה, וסלקא לקרבנא על ידא דמיכאל פהנא, לקיימא תדיר כל יומין קמי עתיק

מאירה. וסימנך - (משלי טז) באור פני מלך חיים.

ובשגדון העולם בדין (באותה זכות), אזי אותו הצד האחר הטמא שולט ומתחזק, (ובשגדעולם נדון באותה הזכות, אז הרוח האחרת שולטת ומתחזקת) והרוח הזו נגנזת ונחשכת, ואז כל העולם עומד בדין ונדון. והכל עומד ברוח הזו, וסימנך - (דניאל ה) וארכבותיו נוקשות זו לזו.

כאן עומדים כל אותם מלבושים של נשמות הצדיקים שעולות להראות לפני רבונם ולעמד לפניו. וכשנשמה עולה ומגיעה להיכל הזה, אזי מזדמן ממנה אחד שנפקד על אותם לבושים, ושמו צדקיא"ל. שהרי בזמן שאדם עושה את מצוות התורה בעולם הזה - כמו שהוא משתדל על עצמו, כך נעשה לו בהיכל הזה למעלה מלבוש להתלבש באותו העולם.

ובשנשמה עולה, אותו ממנה נוטל אותו הלבוש שלה והולך עמה עד שמגיעה לנהר דינור, שהנשמה צריכה לרחץ ולהתלבן שם, ולפעמים שטובעת אותה נשמה שם ונשרפת ולא עולה כל היום, עד הבקר, כשמתעוררת רוח של צד דרום, אז עומדות כלן ומתחדשות ואומרות שירה, ומזמרות כמו אותם מלאכים שעבר שלטונם ונשרפים, ועומדים ומתחדשים כמקדם ואומרים שירה, (והולכים להם) כך גם הנשמות הללו.

ואם זוכה הנשמה הזו ועולה, הממנה הזה צדקיא"ל נוטל את הנשמה הזו, ומלביש אותה באותו לבוש, ונתתקנת בו, ועולה לקרבן על ידי מיכאל הכהן לעמד תמיד כל הימים לפני עתיק

כל יומין קמי עתיק

הַיָּמִים. אֲשֶׁרִי חִלַּקְתָּהּ שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה
הַזֹּאת שְׁעוֹמְדַת זְזוּכָה לָזֶה.

וּבְכָל־מִתְמַנְהָ הַרוּחַ הַזֶּה
אוֹרְפָנִיא"ל שְׁאֲמַרְנוּ, וְהוּא שׁוֹלֵט
עַל הַחֵיכַל הַזֶּה. מִכְּלָל זֶה,
כְּשֶׁנִּכְלַלְתָּ רוּחַ בְּרוּחַ וּמִפֶּה זוּ בְּזוּ
לְהַפְלִיל כְּאֶחָד, נִבְרָאִים אוֹתָם
שְׁלִיטִים אֲחֵרִים שֶׁהִתְמַנְּנוּ עַל
הָעוֹלָם, וְאֵלוּ הֵם שְׂרָפִים שֶׁל שֵׁשׁ
כְּנָפִים שֶׁמְקַדְּשִׁים אֶת רַבּוֹנָם
שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם, וְאֵלוּ הֵם
שְׁמֵדֵקְדָקִים עִם הַצְּדִיקִים, וְאֵפְלוּ
כְּמוֹ גִּימָה אַחַת שֶׁל שְׁעָרָה. וְאֵלֶּה
הֵם שְׁעוֹמְדִים לְהַעֲנֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹאֲוֹתָם שְׁמֹזְזִלִים
בְּכֵן אָדָם שֶׁלְּמִדּוֹ מִמֶּנּוּ אֵפְלוּ דְבַר
תּוֹרָה אֶחָד וְלֹא נוֹהֲגִים בּוֹ כְּבוֹד,
וְלִכְלֹל אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּמְּשִׁים בְּמִי
שְׁקוֹרָאִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
לִיְחַד אֶת יְחִיד רַבּוֹנָם.

בְּשִׁמְתֵּי־שְׁבוֹת רוּחַ בְּרוּחַ
וּמְאִירוֹת כְּאַחַת, מֵאוֹתוֹ הָאוֹר
יוֹצֵאת חִיָּה אַחַת שֶׁשׁוֹלֵטֶת עַל
אוֹתָם שְׂרָפִים, וְאַרְבַּע תַּחְתֵּיהָ,
שֶׁפְּנִיָּהֶם פְּנֵי נֶשֶׁר, הַחִיָּה הַזֹּאת שְׁמָה
יוֹפִיא"ל, וְהִיא עוֹמְדַת בְּכָל
סוּדוֹת הַחֲכָמָה, לְכָל אוֹתָם
מִפְתַּחֲוֹת שֶׁל הַחֲכָמָה עוֹמְדִים
בָּהּ.

הַחִיָּה הַזֹּאת עוֹמְדַת לְתַבַּע שְׂכָר
מֵעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְתַת לְכָל
אוֹתָם שְׂרוּדְפִים אַחַר בְּעָלֵי
הַחֲכָמָה, וְאֵפְלוּ מִכָּל אָדָם וְלוֹמְדֵי
חֲכָמָה לְדַעַת אֶת רַבּוֹנָם, וְאוֹתוֹ
שְׂכָר שְׁנוֹתָן לְבָנֵי אָדָם שְׂרוּדְפִים
אַחַר הַחֲכָמָה לְהַפִּיר אֶת רַבּוֹנָם.
שְׁבִשְׁיֹצֵא אָדָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,
הַחִיָּה הַזֹּאת יוֹצֵאת עַל אַרְבָּעָה
שְׂרָפִים מְעוֹפְפִים וְטָסָה לְפָנָיו,
וְלֹא נוֹתְנַת לְכָל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי
הַחֲקִים שֶׁבְּצַד הָאֲחֵר לְקָרֵב אֵלָיו,
וּכְמָה הֵם שְׁלִיחִים שֶׁל שְׁלוֹם
סְבִיבוֹ. וְהַשְׂרָפִים הֵלְלוּ
כְּשֶׁנִּסְעִים וְנִרְאִים, נִכְנָעִים אוֹתָם

יּוֹמִין, זְכָאָה חוֹלְקָא דְהַאי נִשְׁמָתָא, דְקִיִּמָּא
וְזָכַאת לְהַאי.

וּבְכָל־אֵתְמָנָא הַאי רוּחָא אוֹרְפָנִיא"ל
דְקָאֲמַרְן, וְאִיהוּ שְׁלִיט עַל הַאי
הַיְכָלָא. מִכְּלָלָא דָּא, כַּד אֲתַפְלִיל רוּחָא
בְּרוּחָא, וּבְטַש דָּא בְּדָא לְאַתְפְּלִילָא כַּחְדָּא,
אַתְבְּרִיאוּ אֵינוֹן שְׁלִיטִין אַחְרָנִין דְאַתְמַנְּן עַל
עֲלָמָא, וְאֵלִין אֵינוֹן שְׂרָפִים דְשִׁית גְּדַפִּין.
דְמְקַדְּשֵׁי לְמַרְיָהוֹן תְּלַת (דף רמ"ז ע"ב) זְמַנִּין
בְּיוֹמָא. וְאֵלִין אֵינוֹן דְמְדַקְדְּקֵי עִם צְדִיקֵי־יִיא,
אַפִּילוּ כַּחַד גִּימָא דְשְׁעָרָא. וְאֵלִין אֵינוֹן דְקִיִּימֵי
לְאַעֲנִישָׂא, בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.
וְלֹאֲיִנוֹן דְמִזְזִלִי לְפָר נֶשׁ דְאוֹלִיפוּ מְנִיָּה
אַפִּילוּ מְלָה חֲדָא בְּאוֹרֵי־יִתָּא, וְלֹא מְנִיָּהֲגֵי בִיָּה
יְקָר. וְלְכָל אֵינוֹן דְמִשְׁתַּמְּשֵׁי, בְּמָאן דְקָאֲרִי
שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה, לִיְחַדָּא יְחִידָא דְמַאֲרִיָּהוֹן.
כַּד מִתְנִשְׁבֵּן רוּחָא בְּרוּחָא, וְאַתְנַהֲרֵן כַּחְדָּא.
מִהֵהוּא נְהִירוּ נִפְקָא חִיּוֹתָא חֲדָא, דְשֶׁלְטָא
עַל אֵינוֹן שְׂרָפִים, וְאַרְבַּע תַּחְוֹתָהּ, דְאַנְפִּיָּהוּ
אַנְפִּין דְנֶשֶׁר, הַאי חִיּוֹתָא יוֹפִיא"ל שְׁמִיָּה,
וְאִיָּהֵי קִיִּימָא בְּכָל רְזִי דְחֲכָמָתָא, לְכָל אֵינוֹן
מִפְתַּחְאֵן דְחֲכָמָתָא קִיִּימִין בִּיָּה.

הַאי חִיּוֹתָא, קִיִּימָא לְמִתְבַּע אַגְרָא מֵעַם קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְמִיָּהֵב לְכָל אֵינוֹן דְרַדְפֵי בְּתַר
כָּל מַאֲרִיָּהוֹן דְחֲכָמָה, וְאַפִּילוּ מִכָּל בַּר נֶשׁ,
וְאוֹלְפֵי חֲכָמָה לְמַנְדַּע לְמַאֲרִיָּהוֹן, וְהֵהוּא
אַגְרָא דְיָהִיב לְבָנֵי נֶשׂא דְרַדְפֵי בְּתַר חֲכָמָה
לְמַנְדַּע לְמַאֲרִיָּהוֹן.

דְבַר נִפְקָ בַּר נֶשׁ מֵהַאי עֲלָמָא, הַאי חִיּוֹתָא
נִפְקָא עַל ד' שְׂרָפִים מְעוֹפְפִין, וְטָאֲסַת
קַמִּיָּה, וְלֹא שְׁבִיק כָּל אֵינוֹן גְּרִדְיָנֵי נִימוּסִין דִּי
בְּסִטְרָא אַחְרָא, לְמַקָּרֵב בְּהִדְיָה, וּכְמָה אֵינוֹן
שְׁלִיחֵן דְשְׁלָם, סַחְרָנִיָּה. וְאֵלִין שְׂרָפִים כַּד

שָׁרְפִים נְחָשִׁים שְׂוֹצְאִים מֵאוֹתוֹ
נָחַשׁ שָׁגַרְם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם.

הַחֲחִיָּה הַקְּדוּשָׁה הִזּוּ עוֹמְדַת
כְּשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה וּמְגִיעָה אֵלֶיהָ,
וְאֵז שׂוֹאֵלֶת אוֹתָהּ בְּסוּד הַחֲכָמָה
שֶׁל אֲדוֹנָהּ, וּכְפִי אוֹתָהּ הַחֲכָמָה
שֶׁרָדַף אַחֲרֶיהָ וְהִשִּׁיג (בָּה) - כֶּף
נֹוֹתְנִים לוֹ שְׂכָרוֹ. וְאִם יָכֹל לְהִשִּׁיג
וְלֹא הִשִּׁיג - דוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה,
וְלֹא נִכְנָסֶת, וְעוֹמְדַת תַּחַת אוֹתוֹ
הַהֵיכָל בְּבוֹשָׁה. וּכְשֶׁמְרִימִים
כַּנְפֵיהֶם הַשָּׁרְפִים הַלְלוּ שֶׁתַּחֲתֶיהָ,
אֵז כָּלֵם מִכִּים בְּכַנְפֵיהֶם וְשׁוֹרְפִים
אוֹתָהּ, וְנִשְׂרָפֶת וְלֹא נִשְׂרָפֶת,
וְעוֹמְדַת וְלֹא עוֹמְדַת, וְכֶף נְדוּנִית
בְּכָל יוֹם, מְאִירָה וְלֹא מְאִירָה.

וְאִף עַל גַּב שֵׁישׁ לָהּ מַעֲשִׂים
טוֹבִים, מִשּׁוּם שֶׁאֵין שְׂכָר בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
בַּחֲכָמָה לְהִסְתַּפֵּל בְּכַבוֹד רְבוֹנָם,
וְאֵין שְׁעוֹר לְשְׂכָר שֶׁל אוֹתָם
שִׁיּוּדְעִים הַחֲכָמָה לְהִסְתַּפֵּל
בְּכַבוֹד רְבוֹנָם. אֲשֶׁרִי חֲלָקֵם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכַּתּוּב
(משלי א) אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה
וְאָדָם יִפִּיק תְּבוּנָה.

הַרוּחַ הַזֶּה שׁוֹלְטָת עַל הַכֹּל. הַכֹּל
כְּלוּלִים בָּהּ, וְכָלֵם מִסְתַּפְּלִים
אֵלֶיהָ. הַחֲחִיָּה הִזּוּ שׁוֹלְטָת עַל
אַרְבַּע אַחְרוֹת, וְאַרְבַּע גְּלָגְלִים
לְכָל אַחַת וְאַחַת. גְּלָגֵל אֶחָד
מִסְתַּפֵּל לְצַד מִזְרַח, וְגְלָגֵל אֶחָד
מִסְתַּפֵּל לְצַד צָפוֹן, וְגְלָגֵל אֶחָד
מִסְתַּפֵּל לְצַד דְּרוֹם, וְגְלָגֵל אֶחָד
מִסְתַּפֵּל לְצַד מַעְרָב, וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עֲמוּדִים.

הַגְּלָגֵל שֶׁלְצַד מִזְרַח שְׁמוֹ חֲנִיא"ל.
הַגְּלָגֵל שֶׁלְצַד צָפוֹן שְׁמוֹ
קְרִשִׁיא"ל. הַגְּלָגֵל שֶׁלְצַד דְּרוֹם
שְׁמוֹ עֲזַרִיא"ל. הַגְּלָגֵל שֶׁלְצַד
מַעְרָב שְׁמוֹ עֲנִיא"ל. וְכָל אוֹתָם
שִׁלְשֶׁת הָעֲמוּדִים שֶׁהֵם לְכָל אֶחָד

נְטָלִין וְאֶתְחַזְּיִין, אֶתְכַפְּיִין אֵינּוֹן שְׁרָפִים
נְחָשִׁים, דִּנְפָקֵן מֵהָהוּא נְחָשׁ דִּגְרִים מוֹתָא לְכָל
עָלְמָא.

הָאִי חִיּוֹתָא קְדִישָׁא קִיִּימָא כַּד נִשְׁמַתָּא סְלִקָּא
וּמְטָאֵת לְגַבִּיָּה, כְּדִין שְׂאֵל לָהּ בְּרָזָא
דְּחֲכָמְתָּא דְּמֵאֲרִיָּה, וּכְפּוּם הֵיחָא חֲכָמְתָּא
דְּרַדִּיף אַבְתָּרָה וְאַדְבֵּק (ס"א בָּה), הָכִי יַהֲבִי לִיָּה
אַגְרִיָּה. וְאִי יָכִיל לְאַדְבֵּקָא וְלֹא אַדְבֵּק, דְּחִי
לִיָּה לְבַר, וְלֹא עֵיילָה, וְקִיִּימָא תַּחוֹת הֵהוּא
הֵיכְלָא בְּכַסִּיפוֹ, וְכַד נְטָלִי גְּדַפִּיָּהוּ, אֵלִין
שְׁרָפִים דְּתַחוֹתָהּ, כְּדִין כְּלָהוּ בְּטָשִׁי בְּגַדְפִּיָּהוּ,
וְאוֹקְדוֹן לָהּ וְאוֹתוֹקְדַת וְלֹא אֶתוֹקְדַת, וְקִיִּימָא
וְלֹא קִיִּימָא, וְהָכִי אֶתְדַנְתָּ בְּכָל יוֹמָא, נְהִירַת
וְלֹא נְהִירַת.

וְאִף עַל גַּב דְּעוֹבְדִין טְבִין אֵית לָהּ, בְּגִין דְּלִית
אַגְרָא בְּהָהוּא עָלְמָא, כְּאֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי
בַּחֲכָמְתָּא, לְאַסְתַּפְּלָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן, וְלִית
שִׁיעוֹרָא לְאַגְרָא, דְּאֵינּוֹן דִּידְעִי חֲכָמְתָּא,
לְאַסְתַּפְּלָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן. זַכָּאָה חוֹלְקִיָּהוֹן
בְּעָלְמָא דִּין, וּבְעָלְמָא דְּאַתִּי, דְּכַתִּיב, (משלי ג)

אַשְׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה וְאָדָם יִפִּיק תְּבוּנָה.
רוּחָא דָּא, שְׁלֵטָא עַל כָּלָא. כָּלָא כְּלִילֵן בָּהּ,
כָּלָא אֶסְתַּכִּיִן לְגַבָּהּ. הָאִי חִיּוֹתָא,
שְׁלֵטָא עַל אַרְבַּע אַחְרֵינִין, וְאַרְבַּע גְּלָגְלִין לְכָל
חַד וְחַד. גְּלָגֵלָא חָדָא אֶסְתַּכִּי לְסִטְר מִזְרַח.
וְגְלָגֵלָא חָדָא אֶסְתַּכִּי לְסִטְר צָפוֹן. וְגְלָגֵלָא
חָדָא אֶסְתַּכִּי לְסִטְר דְּרוֹם. וְגְלָגֵלָא חָדָא
אֶסְתַּכִּי לְסִטְר מַעְרָב. וְכָל חַד וְחַד בְּתַלְתָּ
סְמִכִין.

גְּלָגֵלָא דְּלְסִטְר מִזְרַח. חֲנִיא"ל שְׁמִיָּה. גְּלָגֵלָא
דְּלְסִטְר צָפוֹן, קְרִשִׁיא"ל שְׁמִיָּה.
גְּלָגֵלָא דְּלְסִטְר דְּרוֹם, עֲזַרִיא"ל שְׁמִיָּה. גְּלָגֵלָא
דְּלְסִטְר מַעְרָב, עֲנִיא"ל שְׁמִיָּה. וְאֵינּוֹן תַּלְתָּ סְמִכִין דְּאֵינּוֹן לְכָל חַד וְחַד,

ואחד, כלם מסתכלים לאמצע, משום שהאמצע נוטל אותם, וכלם נוסעים בשביל האמצע.

אלו שעומדים באמצע, כלם ממנים בשירה. ואלו של הימין אומרים שירה, שעולה הרצון למעלה ואומרים קדוש ואלו של השמאל אומרים שירה, ועולה הרצון למעלה ואומרים ברוך. קדוש למעלה, וברוך למטה.

אלו שעומדים למעלה לצד ימין, לוקחים קדשה ומתחברים בקדשה בכל אותם שיודעים לקדש את רבונם ביחוד של סוד החכמה. ואלו שעומדים בשמאל, נוטלים קדשה, ומתחברים בכל אותם שלא יודעים לקדש את רבונם כראוי. וכלם פלולים אלה באלה ביחוד אחד ונקשרים זה עם זה, עד שכלם נעשים קשר אחד ורוח אחת, ומתקשרים עם אותם שלמעלה להיות הכל אחד ולהפיל זה עם זה.

מהמקום הזה יונקים כל אותם בעלי החכמה שעומדים לרעת במראה או בסוד החלום, משום שנביאים יונקים מלמעלה, ובעלי החלום או המראה יונקים מכאן. וכשמתחבר מקום זה במקום שלמעלה בקשר אחד, אזי הנביאים יונקים ממעלה וממטה בקשר אחד.

ומשום כך יש משל בדבריהם, שאין נבואתם מצחצחת כראוי כמו שהיה במשה, שנבואתו היתה מצחצחת בכל. משום שאור יוצא מלמעלה במקום שכל האורות יוצאים ממנו, ומגיע לרובתו, ומשם הוא יונק את נבואתו ומאיר מה שלא היה אז לכלם, לכל שאר הנביאים.

פלהו אסתכנין לאמצעיתא. בגין דאמצעיתא איהו נטיל לון, וכלהו נטלו בגיניה דאמצעיתא.

אלין דקיימי באמצעיתא, פלהו ממנן בשירתא. ואלין דימינא אמרי שירתא, דסלקא רעותא לעילא, ואמרי קדוש. ואלין דשמאלא אמרי שירתא, וסלקי רעותא לעילא, ואמרי ברוך. קדוש לעילא, וברוך לתתא.

אלין דקיימי לעילא לסטר ימינא, נטלי קדשה, ומתחבראן בקדושה, בכל אינון דידעי לקדשא למאריהון, ביחודא ברזא דחכמתא. ואלין דקיימי בשמאלא, נטלי קדשה, ומתחבראן בכל אינון דלא ידעי לקדשא למאריהון פדקא יאות. וכלהו כלין אלין באלין ביחודא חדא, ומתקשראן דא בדא, עד דכלהו אתעבידו קשורא חדא, ורוחא חדא, ומתקשרן באינון דלעילא, למהוי כלא חד, לאתפללא דא בדא.

מאתר דא, ינקי כל אינון מאריהון דחכמתא, דקיימן למנדע במראה, או ברזא דחלמא, בגין דנביאים ינקי מלעילא. ואלין מארי דחלמא, או דמראה, ינקי מהכא. וכד מתחברא אתרא דא באתרא דלעילא בקשורא חדא, פדין נביאים, ינקי מעילא ומתתא, בקשורא חדא. (דף רמ"ז ע"א).

ובגין כך, אית משל במלייהו, דלא צחצחא נבואתהון פדקא יאות, כמה דהוה ביה במשה, דהוה צחצוחא בנבואתיה בכלא. בגין דנהירו נפיק מעילא, מאתר דכל נהורין נפקין מניה, ומטא לדרגיה, ומתמן יניק נבואתיה, ונהיר, מה דלא הוה כדין לכלא, לכל שאר

נביאין. אינון מאריהון דחלמא, מאריהון דמראה, פלהו ינקי מאתר דא

אותם בעלי החלום, בעלי המראה, כלם יונקים ממקום זה למטה בלי חבור של מעלה על ידי דרגה אחרת תחתונה ממנה, שהיא בחוץ.

כמו שדרגה של הנביאים שלמעלה, לא היו רואים אותה הנביאים, רק על ידי דרגה אחרת למטה. כך גם אלו, דרגת היניקה שלהם היא למעלה בדרגה התחתונה הזו, אבל לא נגלתה להם אלא על ידי דרגה חיצונית אחרת, שהיא תחתונה ממנה, משום שיוצאת מההיכל הזה, ומגיע הדבר עד אותו ממנה שעומד על שער ההיכל הזה, ומשם לאותו ממנה שתחת ידו, וכן עד (בזם), שכמה הם שנוטלים את אותו הדבר ומתערכים עמו. ולכן, כשמגיע הדבר לאדם, כמה הם שמתערכים עמו, ולכן הדבר לא מצחצח כראוי.

בשמתחברים ארבעת הגלגלים הללו באותם הארבעה שבאמצע, אזי כלם נקראים חמודות. והם בעלי המראה. ומשום כך החיה הזו שאמרנו שולטת עליהם, ומשום כך נקרא דניאל איש חמודות, שכתוב (דניאל ט) כי חמודות אלה. והכל סוד כראוי. אשרי אותם היודעים את סודות רבונם ללכת בדרך האמת בעולם הזה ובעולם הבא.

חיבר נונה נצח

החיבר השלישי, ההיכל הזה הוא היכל שעומד באור עליון יותר על כל הקודמים הללו. בהיכל הזה קיימים ארבעה פתחים; אחד לצד דרום, ואחד לצד מזרח, ואחד לצד צפון, ואחד לצד מערב. בכל פתח ופתח יש ממנה אחד, שעומד ממנה על כל פתח ופתח.

הפתח הראשון, זה פתח שעומד בו ממנה אחד ששמו מלביאל, והוא שולט על כל אותם

לתתא, בלא חבורא דלעילא, על ידא דדרגא אחרא תתאה מיניה דאיהו לבר.

במה דדרגא דנביאים דלעילא, לא הוו חמאן ליה נביאים, בר על ידא דדרגא אחרא תתאה. הכי נמי אלין, דרגא דיניקו דילהון איהו לעילא, בהאי דרגא תתאה, אבל לא אתגליא לון, אלא על ידא דדרגא אחרא לבר, דאיהו תתאה מיניה, בגין דנפקא מהאי היכלא, ומטא מלה עד ההוא ממנא דקיימא על תרעא דהיכלא דא, ומתמן לההוא ממנא דתחות ידיה, וכן עד (כ"א בלהו) דכמה אינון דנטלי ההיא מלה, ואתערבו בהדה. ועל דא כד מטא לגביה דבר נש, כמה אינון דאתערבו בהדה, ועל דא לא צחצחא מלה כדקא יאות. בר מתחברין אלין ארבע גלגלין, בארבע אינון די באמצעיתא, פדין פלהו אקרון חמודות. ואינון מאריהון, דמראה. ובגין כך, האי חיותא דקאמרן, שלטא עליהו. ובגין כך, אקרי דניאל, איש חמודות. דכתוב, (דניאל ט) כי חמודות אלה. וכלא רזא כדקא יאות. זכאין אינון דיזעין רזי דמאריהון, למיהף בארז קשוט, בעלמא דין ובעלמא דאתי.

(היכל נונה נצ"ח)

היכלא תליתאה. היכלא דא, היכלא דקיימא בנהירו עלאה, יתיר על כל אלין קדמאי. בהיכלא דא קיימין ארבע פתחין, חד לסטר דרום, וחד לסטר מזרח, וחד לסטר צפון, וחד לסטר מערב. בכל פתחא ופתחא אית ממנא חדא, דקיימא ממנא על כל פתחא ופתחא.

פתחא קדמאה, דא פתחא דקיימא ביה חד ממנא, מלביאל שמייה. ואיהו

הפתח הראשון, זה פתח שעומד בו ממנה אחד ששמו מלביאל, והוא שולט על כל אותם

פְּתָקִים שְׂיוֹצָאִים מִבֵּית דִּינּוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם. (באותו פתק)
משום שְׂזָה הוּא הַמְּמַנֶּה לְהַשְׁגִּיחַ
בְּאוֹתָם הַפְּתָקִים, וְשְׁנֵי סוֹפְרִים
פָּתַח יָדוֹ, אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד
מִשְּׂמָאל.

לְזֶה נִתְּנוּ תְּקוּנֵי הַפְּתָקִים לְהַתְּקִין
טָרֵם שְׂיוֹצָאוֹ מִהַשְׁעָר הַזֶּה הַחוּצָה
וְיִמְסְרוּ לַיָּדֵי אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה
שֶׁבְּהִיכַל הָרֵאשׁוֹן. שְׁהָרִי מִזְּמַן
שֶׁנִּמְסְרוּ בְּיַד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה
שֶׁבְּהִיכַל הָרֵאשׁוֹן, הָרִי יֵצְאוּ
מִשָּׁם, וְאִין רְשׁוּת לְהַשִּׁיבֵם.

שְׁהָרִי מִיַּד מִזְּמַן מְמַנֶּה שֶׁל הַצַּד
הָאֲחֵר הַטָּמֵא בְּעַל הַדִּין הַקָּשָׁה
הַפְּקִיף, שֶׁלֹּא מֵרַחֵם, וְשָׁמוֹ
סִנְגַּדִּיא"ל (וסהדיאל), וְהוּא מְמַנֶּה
עַל שְׁעַר הַהִיכָל הָרֵאשׁוֹן (הַאֲחֵר)
שֶׁבְּצַד הָאֲחֵר, שֶׁהוּא גִּיהֶנֶם,
וְכַמָּה הֵם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים מְמַנִּים
לְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וּמְזַמְנִים לַעֲשׂוֹת
דִּין.

וּמִשׁוֹם כֶּף עוֹמֵד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה
לְעִין בְּפְתָקִים, וְאוֹתָם שְׁנֵי
הַסּוֹפְרִים שְׁעוֹמְדִים פָּתַח הַמְּמַנֶּה
הַזֶּה, שְׂמִשְׂאִי"ל וְקִמּוּא"ל, אֵלוֹ
הַסּוֹפְרִים לְתַקֵּן הַפְּתָקִים, וְאוֹתוֹ
הַמְּמַנֶּה עֲלֵיהֶם שֶׁהוּא מִלְּפִיא"ל.
מִשׁוֹם שֶׁבְּאוֹתָם הַהִיכָלוֹת שֶׁבְּצַד
הָאֲחֵר הַטָּמֵא נִפְקְדוּ מְמַנִּים
יְרוּעִים, בְּהַפֵּךְ מִהַמְּמַנִּים הִלְלוּ
שֶׁבְּהִיכָלוֹת הִלְלוּ, וְכֹל אוֹתָן
רוּחֹת וְכֹל אוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׂשָׁם,
כָּלֵם לְהַרְע.

בֹּא וּרְאֵה, הַסִּנְגַּדִּיא"ל (סעדיאל)
הַזֶּה, כְּשֶׁנוֹטֵל פְּתָק, מִצַּד שֶׁל
אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה שְׁעוֹמֵד לְפָתַח
הָרֵאשׁוֹן, פּוֹתַח פָּתַח אֶחָד לְצַד
הַחֲשֻׁכָה, שֶׁנִּקְרָא בְּאֵר שַׁחַת, וְשֵׁם
מְמַנִּים אֶלֶף וּרְבֻבּוֹת מְזַמְנִים לְטַל
אוֹתָם הַפְּתָקִים, וְהַמְּמַנֶּה הַזֶּה
עֲלֵיהֶם. וְאֵז יוֹצָאִים הַפְּרוֹזִים,

שְׂלִיטָא עַל כָּל אֵינוֹן פְּתָקִין, דְּנִפְקֵי מִבֵּי דִינָא
דְּמִלְפָא, לְאַתְדִּנָא עֲלִמָא. (בַּהוּא פְּתָקָא) בְּגִין דִּהָאִי
אִיהוּ מְמַנָּא לְאַשְׁגַּחא בְּהוּ בְּאֵינוֹן פְּתָקִין,
וְתָרִין סוֹפְרִין תְּחוֹת יָדֵיהּ, חַד מִימִנָא וְחַד
מִשְּׂמָאלָא.

לְהָאִי, אֲתִייהִבוּ תְּקוּנֵי פְּתָקִין לְאַתְקַנָּא, עַד
לָא יִפְקוֹן מִהָאִי תְּרַעָא לְבַר, וְיִתְמַסְרוּ
בִּידָא דִּהוּא מְמַנָּא, דִּי בְּהִיכְלָא קְדַמָּאָה.
דִּהָא מְזַמְנָא דְאַתְמַסְרוּ בִּידָא דִּהוּא מְמַנָּא
דְּבְּהִיכְלָא קְדַמָּאָה, הָא נִפְקֵי מִתְּמַן, וְלִית רְשׁוּ
לְאַתְבָּא לוֹן.

דִּהָא מִיַּד אֲזַדְמָן מְמַנָּא דְסִטְרָא אַחְרָא
מְסַאָבָא, מְאָרִיָּה דִּדִּינָא קְשִׁיא תְּקִיפָא,
דְּלָא מְרַחֵם, וְסִנְגַּדִּיא"ל (ס"א וסהדיאל) שְׂמִיָּה,
וְאִיהוּ מְמַנָּא עַל תְּרַעָא דִּהִיכְלָא קְדַמָּאָה (ס"א
גִּרִים אַחְרָא, וְלֹא גִרִים קְדַמָּאָה) דִּי בְּסִטְרָא אַחְרָא, דְּאִיהוּ
גִּיְהֶנֶם, וְכַמָּה אֵינוֹן גְּרִדִּינֵי נִימוּסִין מְמַנָּן
לְשִׁטְיָא בְּעֲלִמָא, וְזַמִּינִין לְמַעַבַּד דִּינָא.

וּבְגִין כֶּף, קִיִּימָא הוּא מְמַנָּא לְעִינָא בְּפְתָקִין,
וְאֵינוֹן תְּרִין סוֹפְרִין דְּקִיִּימֵי תְּחוֹת מְמַנָּא
דָּא, שְׂמִשְׂאִי"ל וְקִמּוּא"ל, אֵלִין סוֹפְרִין
לְאַתְקַנָּא פְּתָקִין, וְהוּא מְמַנָּא עֲלֵיהוּ דְּאִיהוּ
מִלְּפִיא"ל. בְּגִין דְּבְּאֵינוֹן הִיכְלִין דִּי בְּסִטְר
אַחְרָא מְסַאָבָא, אֲתַפְקִידוּ מְמַנָּן יְדִיעָאן,
בְּהַפּוּכָא מְאֵלִין מְמַנָּן דִּי בְּהִיכְלִין אֵלִין, וְכֹל
אֵינוֹן רוּחִין וְכֹל אֵינוֹן מְמַנָּן, דִּתְמַן, פְּלָהוּ
לְאַבְאָשָׁא.

הָא חֲזִי, הָאִי סִנְגַּדִּיא"ל (ס"א סעדיאל) כַּד נָטִיל
פְּתָקָא, מְסִטְרָא דִּהוּא מְמַנָּא דְּקִיִּימָא
לְפָתַחַא קְדַמָּאָה, פָּתַח חַד פְּתַחָא, לְסִטְרָא
דְּחֲשׁוּכָא, דְּאִקְרִי בְּאֵר שַׁחַת, וְתְּמַן מְמַנָּן אֶלֶף
וּרְבֻבּוֹן זַמִּינִין לְנִטְלָא אֵינוֹן פְּתָקִין, וְהָאִי מְמַנָּא
עֲלֵיהוּ. וּכְדִין כְּרוּזִין נִפְקִין, וְכַמָּה גְּרִדִּינֵי שְׂטִיִין

(דף רמ"ח ע"ב) בְּעֲלִמָא,

וְהָיָה דִּינָא אֲשֶׁתְּלִים, וְעַל דָּא, מְמַנָּא דָּא קִיַּימָא לְעֵינָא בְּפִתְקִין, וְלֹא תִקְנָא נִימוּסֵי פִתְקִין, עַד לֹא נִפְקוּ מֵהַאי פִתְחָא, וְהַאי פִתְחָא אִיהוּ פִתְחָא דְדָרוּם.

פִתְחָא תְנַיֵנָא, דָּא פִתְחָא דְחֵיין וּמוֹתִין תְּלֵיין בֵּיהּ, בְּגִין דְהַאי פִתְחָא, חֲתִמִּין חֲתִימִין דְכָל פִתְקִין, דְכִיּוֹן דְפִתְקִין אֲתִקְנוּ כְדָקָא יְאוּת, חַד שְׁמַשָּׁא זְמִין, גְזַרְיָא לְ שְׁמִיָּה, וְנָטִיל פִתְקִין בְּהַאי פִתְחָא תְנַיֵנָא, וְתַמֵּן חֲתִמִּין לְהוּ.

מְמַנָּא חֲדָא קִיַּימָא עַל הַהוּא פִתְחָא, וְעַזְרִיָּא לְ שְׁמִיָּה, וְכָל פִתְחָא וּפִתְחָא אֲתִקְרִי עַל שְׁמָא דְהַהוּא מְמַנָּא דְאֲתִפְקֵדָא עָלֶיהָ. הַאי מְמַנָּא תַּחֲתָא שׁוֹלְטָנִיָּה, וְתַחֲתָא יְדִיָּה, תְרִין שְׁמַשִּׁין דִּי שְׁמַהוּן (ס"א סטרי"ח) סְנוּרִיָּא, עַדִּיא לְ. חַד מִימִינָא וְחַד מִשְׁמַאלָא. הַהוּא מִימִינָא, בֵּיהּ תְּלֵיין חֵיין. וְהַהוּא דְשְׁמַאלָא, בֵּיהּ תְּלֵיא מוֹתָא. וְתִרִין חוֹתְמִין בִּידֵיָּהּ, חוֹתֵם חֵיִים וְחוֹתֵם מוֹת. דָּא קְאִים לְסִטְרָא דָּא, וְדָא קְאִים לְסִטְרָא דָּא.

הַאי פִתְחָא סְתִים כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא, וּבִיּוֹמָא דְשַׁבְתָּא, וּבִיּוֹמָא דְחֲדָשָׁא אֲתִפְתַּח, לֹא חֲזָאָה חֵיִים בְּהַהוּא חוֹתְמָא, דְתְּלֵיין בֵּיהּ חֵיִים, בְּגִין דְשַׁבְתָּא וְחֲדָשׁ חוֹתְמָא דְחֵיִים אֲתִקְיִים בְּהוּ.

בִּיּוֹמָא דְכַפּוּרִי, דִּישְׁרָאֵל כְּלָהוּ קִיַּימֵי כְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין, וּמִשְׁתַּדְּלֵי כְּפּוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיהוּן, סְתִים הַהוּא פִתְחָא, עַד שְׁעֵתָא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה. פִּיּוֹן דְאֵעֲבַר הַאי צִלוֹתָא דְמִנְחָה, מֵאֲתֵר בִּי דִינָא דְהֵיכְלָא דְזְכוּתָא, חַד אֲוִירָא נִפְקָא, וּפִתְחָא דָּא אֲתִפְתַּח, וְהַאי מְמַנָּא דְהֵיכְלָא דָּא קִיַּימָא, וְאִינוּן תְרִין שְׁמַשִּׁין חַד מִימִינָא וְחַד מִשְׁמַאלָא, וְחוֹתְמֵי דְחֵיִים וּמוֹתָא בִּידֵיָּהּ, וְכָל פִתְקִין דְעֵלְמָא קְמִיָּהּ, וּכְדִין אֲחֲתִימוּ הֵן לְחֵיִים הֵן לְמוֹת. וְדָא הוּא פִתְחָא דְמִזְרַח.

וְהַאי פִתְחָא אִיהוּ פִתְחָא דְדָרוּם. פִתְחָא תְנַיֵנָא, דָּא פִתְחָא דְחֵיין וּמוֹתִין תְּלֵיין בֵּיהּ, בְּגִין דְהַאי פִתְחָא, חֲתִמִּין חֲתִימִין דְכָל פִתְקִין, דְכִיּוֹן דְפִתְקִין אֲתִקְנוּ כְדָקָא יְאוּת, חַד שְׁמַשָּׁא זְמִין, גְזַרְיָא לְ שְׁמִיָּה, וְנָטִיל פִתְקִין בְּהַאי פִתְחָא תְנַיֵנָא, וְתַמֵּן חֲתִמִּין לְהוּ. מְמַנָּא חֲדָא קִיַּימָא עַל הַהוּא פִתְחָא, וְעַזְרִיָּא לְ שְׁמִיָּה, וְכָל פִתְחָא וּפִתְחָא אֲתִקְרִי עַל שְׁמָא דְהַהוּא מְמַנָּא דְאֲתִפְקֵדָא עָלֶיהָ. הַאי מְמַנָּא תַּחֲתָא שׁוֹלְטָנִיָּה, וְתַחֲתָא יְדִיָּה, תְרִין שְׁמַשִּׁין דִּי שְׁמַהוּן (ס"א סטרי"ח) סְנוּרִיָּא, עַדִּיא לְ. אֲחַד מְמַנָּא חֲדָא קִיַּימָא עַל הַהוּא פִתְחָא, וְעַזְרִיָּא לְ שְׁמִיָּה, וְכָל פִתְחָא וּפִתְחָא אֲתִקְרִי עַל שְׁמָא דְהַהוּא מְמַנָּא דְאֲתִפְקֵדָא עָלֶיהָ. הַאי מְמַנָּא תַּחֲתָא שׁוֹלְטָנִיָּה, וְתַחֲתָא יְדִיָּה, תְרִין שְׁמַשִּׁין דִּי שְׁמַהוּן (ס"א סטרי"ח) סְנוּרִיָּא, עַדִּיא לְ. חַד מִימִינָא וְחַד מִשְׁמַאלָא. הַהוּא מִימִינָא, בֵּיהּ תְּלֵיין חֵיין. וְהַהוּא דְשְׁמַאלָא, בֵּיהּ תְּלֵיא מוֹתָא. וְתִרִין חוֹתְמִין בִּידֵיָּהּ, חוֹתֵם חֵיִים וְחוֹתֵם מוֹת. דָּא קְאִים לְסִטְרָא דָּא, וְדָא קְאִים לְסִטְרָא דָּא.

הַפְתַּח הַשְּׁלִישִׁי, וְהוּ פִּתַּח שְׁעוֹמֵד בְּקִיּוֹם לְדַעַת כָּל אוֹתָם שִׁיעֵבֶר עֲלֵיהֶם דִּין, בֵּין לְמַחְלוֹת, בֵּין לְמַכְאוּבִים, בֵּין לְעֵנִי. דִּין שְׁלֵא עוֹבֵר לְמוֹת. כְּשֶׁשָּׁעַר הַפְתַּח הַזֶּה סָגוּר, אִזְּ הַדִּין נִרְשָׁם עַל הָאָדָם, שְׁלֵא מְשִׁיבִים אוֹתוֹ, רַק בְּכַח שֶׁל תְּפִלָּה חֲזָקָה וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׁכָתוּב (אִיּוֹב יב) יִסְגֹּר עַל אִישׁ וְלֹא יִפְתַּח.

מִמְנָה אֶחָד עוֹמֵד עַל הַפְתַּח הַזֶּה, וְשִׁמוֹ קִפְצִיא"ל, וְזֶה מְמַנֶּה עַל הַפְתַּח הַזֶּה כְּדִי לְסַגֵּר אֶת הַפְתַּח הַזֶּה עַל אוֹתוֹ הָאָדָם שֶׁרְאוּי לְהַעֲנִשׁ, כְּדִי שְׁלֵא יִתְקַבַּל בַּתְּפִלָּה עַד שִׁישׁוּב לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּגְזַר דִּין בְּכַנּוּי שְׁלֵא חָטְאוּ, בְּאוֹתָם הַתִּינּוּקוֹת הַקְּטָנִים, מִמְנָה אֶחָד שֶׁמֶשׁ פִּתַּח יָדוֹ, שְׁמוֹ עִירִיא"ל, וְיוֹצֵא וּמַכְרִיז לְצַד שְׁמָאל, עַד שֶׁמִּתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחַת שֶׁהִיא רוּחַ שֶׁל פָּגָם שֶׁנִּבְרָא בְּפָגָם הַלְבָנָה וְנִקְרָא אֶסְכֶּר"א, וְזוֹהִי הַרוּחַ שְׁעוֹמֵדָת עַל דְּרָגָה (פֶּתַח) רְבִיעִית בְּהִיכַל הַשְּׁלִישִׁי שֶׁבְּצַד הַטְּמָאָה, וְזֶה עוֹמֵד עַל הַהֶרֶג שְׁלֵהֶם, וְנִרְאָה לַתִּינּוּקוֹת כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁמְגַדֶּלֶת יְלָדִים וְאוֹחֲזַת אוֹתָם וְהוֹרֶגֶת אוֹתָם.

וְאִזְּ אוֹתָהּ נִשְׁמָה עוֹלָה, וְאוֹחֲזַת אוֹתָהּ הַמְּמַנֶּה הַזֶּה, וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לְמִמְנָה שְׁעוֹמֵד עַל הַהִיכַל הַרְבִּיעִי, וְאוֹתוֹ מְמַנֶּה מְגַדֵּל אוֹתָם וּמְשַׁמְעֵשֵׁעַ בָּהֶם וּמַעֲלָה אוֹתָם לְהִרְאוֹת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְנִרְאִים לִפְנֵי וּמִתְבָּרְכִים מִמֶּנּוּ. וּבִשְׁעָה שֶׁרָגַז שׁוֹלֵט, מְסַתְּפֵל בָּהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְחָס עַל הָעוֹלָם.

וְכֵן אוֹתָם הַתִּינּוּקוֹת שְׁלֵא

פִּתְחָא תְּלִיתָא, דָּא פִּתְחָא דְקִיּוּמָא בְּקִיּוּמָא, לְמַנְדַּע כָּל אֵינּוֹן דִּי דִינָא יַעֲבֵר עֲלֵיהוּ, בֵּין לְמַרְעִין, בֵּין לְמַכְאוּבִין, בֵּין לְמַסְכְּנֵוּ. דִינָא דְלֹא קִיּוּמָא לְמוֹתָא. כַּד תִּרְעָא דְפִתְחָא דָּא סָגִיר, כְּדִין דִינָא אֶתְרָשִׁים עַל בַּר נֶשׁ, דְלֹא תִיבִין לִיה, בַּר בְּחִילָא דְצִלוֹתָא תְקִיפָא, וְתִיּוּבְתָא שְׁלִים. דְכְּתִיב (אִיּוֹב יב) יִסְגֹּר עַל אִישׁ וְלֹא יִפְתַּח.

חַד מְמַנֶּה קִיּוּמָא עַל פִּתְחָא דָּא, וְקִפְצִיא"ל שְׁמִיה, וְהֵאֵי מְמַנֶּה עַל פִּתְחָא דָּא, בְּגִין לְסַגְרָא הֵאֵי פִתְחָא, עַל הַהוּא בַּר נֶשׁ, דְאֶתְחַזִּי לְאֶתְעַנְשָׂא, בְּגִין דְלֹא יִתְקַבַּל בְּצִלוֹתָא, עַד דִּיתוּב לְקָמִי מְאִרִיה.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְאֶתְגַזַּר דִינָא בְּכַנּוּי דְלֹא חָאבוּ, בְּאֵינּוֹן רַבִּין זְעִירִין, חַד מְמַנֶּה שְׁמֶשׁא תַּחוֹת יָדֵיהּ, עִירִיא"ל שְׁמִיה, וְנִפְק וְכַרִּיז לְסִטֵּר שְׁמָאלָא, עַד דְאֶתְעַר חַד רוּחָא, דְאִיהוּ רוּחָא דְפָגִימוּ, אֶתְבְּרִי בְּפָגִימוּ דְסִיְהָרָא, וְאֶקְרִי אֶסְכֶּר"א, וְהֵאֵי אִיהוּ רוּחָא דְקִיּוּמָא עַל דְרָגָא (כ"א פֶּתַח) רְבִיעֵאָה, בְּהִיכְלָא תְלִיתָאָה, דִּי בְּסִטֵּר מְסַאָבָא, וְדָא קִיּוּמָא עַל קְטוּלָא דְלַהוֹן, וְיִתְחַזִּי לוֹן לְרַבִּי, פְּאֶתְתָּא דְרַבִּיאַת לְרַבִּי, וְאַחִידַת לוֹן, וְקִטְלַת לוֹן.

וּבְדִין הֵהִיא נִשְׁמָתָא, סְלָקָא, וְאַחִיד לָהּ הֵאֵי מְמַנֶּה, וְסְלָקָא לָהּ לְמִמְנָה דְקִיּוּמָא עַל הִיכְלָא רְבִיעֵאָה, וְהֵהוּא מְמַנֶּה מְגַדֵּל לֹן, וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ, וְסְלִיק לוֹן לְאֶתְחַזָּאָה קָמִי מְלָפָא קְדִישָׁא, בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּבְכָל רִישׁ יָרְחָא וְרִישׁ יָרְחָא, וְאַתְחַזוֹן קָמִיהּ, וְאַתְבָּרְכוּן מִנִּיהּ. וּבִשְׁעַתָּא דְרוּגְזָא שְׁלֵטָא, אֶסְתְּפֵל בְּהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְחַיִּים עַל עֲלָמָא.

וְכֵן אֵינּוֹן רַבִּין, דְלֹא אֲשַׁלְּמוּ שְׁנִין, עַד תְּלִיסַר שְׁנִין וְיוּמָא חַד, כְּלַהוּ

השלימו שנים, עד שלש עשרה שנים יום אחד, כלם נמסרים בידו של זה. משלש עשרה שנים עד עשרים, כלם נמסרים על ידי רוח אחרת שנקראת אגיריסו"ן, שיוצאת מהנחש (העקם) העמק הזה שגורם מות לכל העולם, והוא יצר הרע. מעשרים שנים ולעילא, אתדן בר נש מבי דינא, אתר דאקרי זכותא, איהו בגרמיה אתא, ובחובוי אתדן, ואתמסר בידא דהאי חויא דאיהו מלאך המות.

(משום שהרי מעשרים שנה ומטה עד שלש עשרה שנים), הרוח הזו שעומדת בו כנחש הולכת אחריו, זה אגיריסו"ן שאמרנו, כי לא נשמר כשהיה ילד קטן כראוי, וראה בו סימן שיפגם אחר כך. וזה נלקח בלי רשות, ועל זה כתוב (משלי יג) ויש נספה בלא משפט. והנה טוב מאד, ושנינו, (בראשית א) והנה טוב מאד - זה מלאך המות, שמקדים אותו טרם שיפגם לאחר מכן. והממנה הזה שעומד על הפתח הזה מכניס נשמתו ומעלה אותה למעלה. משרש עשרה שנים ומטה נדון על חטאי אביו, ונמסר ביד האספרא הזה שאמרנו. וכל אחד ואחד, היכל זה כנגד היכל זה. זה בהפך מזה, כפי שאמרנו, והפתח הזה הוא לצד צפון.

הפתח הרביעי, הפתח הזה עומד לרפואה, ונקרא פתח הרפואה. בפתח הזה עומד ממנה אחד ששמו פדיא"ל, וזה עומד על כל אותן הרפואות של העולם, ולהכניס תפלות של כל אותם בעלי מכאובים ומחלות וצער. וזהו עולה עם כל (לכל) אותן התפלות, ומכניס אותן לפני הקדוש ברוך הוא.

וזהו (איוב לג) מלאך מליץ אחד מני אלה. משום שאותם האלה

אתמסרו בידא דהאי, מתליסר שנין עד עשרין, כלהו אתמסרו על ידא דרוחא אחרא, דאקרי אגיריסו"ן, דנפקא מהאי נחש (כ"א עקומא) עמיקא, דגרים מותא לכל עלמא, ואיהו יצר הרע. מעשרין שנין ולעילא, אתדן בר נש מבי דינא, אתר דאקרי זכותא, איהו בגרמיה אתא, ובחובוי אתדן, ואתמסר בידא דהאי חויא דאיהו מלאך המות.

(בגין דהא מעשרין שנין ולתתא, עד תליסר שנין), האי רוחא דקיימא (דף רמ"ט ע"א) ביה כנחש, אזיל אבתריה, דא אגיריסו"ן דקאמרן. בגין דלא אתנטיר פד הוה רביא דקיק פדקא יאות. וחקמי ביה סימן דיתפגים לבתר. והאי אתנטיל בלא רשו, ועל דא כתיב, (משלי יג) ויש נספה בלא משפט. ורזא דא כתיב (בראשית א) והנה טוב מאד, ותנינן, והנה טוב מאד, דא מלאך המות, דאקדים ליה עד לא יתפגים לבתר. והאי ממנא דקאים על האי פתחא, אעיל נשמתיה וסלקא לה לעילא.

מתליסר שנין ולתתא, אתדן על חובוי דאבוי, ואתמסר בידא דהאי אספרא דקאמרן. וכל חד וחד, היכלא דא לקבל היכלא דא. דא בהפוכא מן דא, כדקאמרן, והאי פתחא איהו לסטר צפון.

פתחא רביעאה, פתחא דא קיימא לאסוותא, ואקרי פתחא דאסוותא, בהאי פתחא קיימא חד ממנא, פדיא"ל שמייה. והאי קיימא על כל אינון אסוותין דעלמא, ולאעלא צלותין דכל אינון מארי דמכאובין ומרעין וצערין, והאי איהו סליק בכל (נ"א לכל) אינון צלותין, ואעיל לון קמי קדשא בריך הוא. והאי איהו (איוב לג) מלאך מליץ אחד מני אלה, בגין דאינון אלה קיימין בההוא פתחא,

עומדים באותו הפתח, וזה אָד מֵהֶם. וְכָתוּב וַיִּחַנְנוּ וַיֹּאמֶר פְּדֻעְהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מִצְּאֵתִי כִפֹּר. מִשׁוּם שְׁעוּלָה (זו) עִם הַתְּפִלָּה הַזֶּה וְעוֹמֵד מִלִּיץ טוֹב עַל הָאָדָם, וּמְזַכֵּיר זְכוּתוֹ שֶׁעָשָׂה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, מִשׁוּם שֶׁזָּהוּ שְׁעוֹמֵד תָּמִיד לְטוֹב, וְעַל כֵּן, כָּל רְפוּאָה עוֹמֶדֶת בִּפְתַח שְׁפִדְיָא"ל מְמַנֶּה בּוֹ. הַפְּתַח הַזֶּה הוּא לְצַד מַעְרָב. וּמִשׁוּם זֶה אֲרַבְּעַת הַפְּתָחִים הִלְלוּ עוֹמְדִים בְּהִיכַל הַזֶּה.

בְּהִיכָל הַזֶּה עוֹמֶדֶת רוּחַ אַחַת שְׁנִקְרָאת נְגָה. זוֹהִי רוּחַ הַשּׁוֹלֵטֶת בְּהִיכַל הַזֶּה. כָּל זֵיו וְכָל תְּשׁוּקָה עוֹמְדִים בּוֹ. הַרוּחַ הַזֶּה עוֹמֶדֶת לְכָל אוֹתָם שֶׁיֵּשׁ לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶה מַעֲטָר אֶת אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת בְּזֵיו שֶׁל כְּבוֹד, כְּדֵי לְהוֹדִיעַ לְכָל אוֹתָן רוּחוֹת שֶׁבְּהִיכְלוֹת הָאֲחֵרִים שֶׁזָּהוּ כֵּן הָעוֹלָם הַבָּא, וַיַּעֲבֹר בְּכֵלָם, וְאֵין מִי שְׁמוּחָה בְּיָדוֹ. הַרוּחַ הַזֶּה הִיא רוּחַ טְהוֹרָה בְּרוּרָה מֵהַתְּחַתּוּנִים הִלְלוּ, וְשָׁמָּה זְהִרְיָא"ל, מֵאוֹתוֹ שֶׁמֵּן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ שֶׁשׁוֹפֵעַ מִן הָעוֹלָם הַבָּא שׁוֹפֵעַ בּוֹ, וּמֵאוֹתוֹ שֶׁמֵּן נִבְרָא (גד) וְצוּמַח. וְזוֹהוּ נֵר, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (תהלים קלד) עֲרֹכְתִי נֵר לְמִשְׁיַחִי. מִשׁוּם שֶׁזָּהוּ הַסְּדוּר לְהַדְלִיק הַנְּרוֹת מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה, כְּשִׁשׁוּרָה עָלָיו אוֹר שֶׁשׁוֹפֵעַ מִלְּמַעְלָה, מִשׁוּם שֶׁזֶּה מְסַדֵּר כְּשֶׁנִּכְלְלוּ בּוֹ כָּל אוֹתָם הַתְּחַתּוּנִים שֶׁלְּמַטָּה. וְכַשְּׁמִסְתַּדְרַת הַרוּחַ הַזֶּה בְּכָל אוֹתָם הַתְּחַתּוּנִים וּמֵאִירָה, אֲזִי מוֹצִיאָה מִמֶּנָּה אוֹר אֶחָד, שֶׁשְּׁמוֹ אֶקְרִיא"ל (אֶהֲרִיא"ל), וְזֶה כְּלוּל בְּרוּחַ הַזֶּה. זֶה עוֹמֵד פַּתַח הַרוּחַ (הזו) לְמִשְׁפַּח (לְמִשְׁחָה) אֶת כָּל אוֹתָן נְשָׁמוֹת שְׁעוּלוֹת, שֶׁיֵּשׁ לָהֶן חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וְרֵאוּיּוֹת לְעֵלוֹת לְמַעְלָה.

וְאֵתְחַזוֹן לְסִלְקָא לְעֵילָא.

וְהָאִי חַד מְנִייהוּ, וְכָתוּב וַיִּחַנְנוּ וַיֹּאמֶר פְּדֻעְהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מִצְּאֵתִי כִפֹּר. בְּגִין דְּסִלְקַ בְּהָאִי (נ"א לְהָאִי) צְלוֹתָא, וְקִיַּימָא מְלִיץ טוֹב עָלֶיהָ דְּבַר נֶשׁ, וְאֲדַכְּרַ זְכוּתֶיהָ דְּעַבְדִּי קָמִי מִלְּכָא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּהָאִי אִיהוּ דְּקִיַּימָא תְּדִיר לְטַב, וְעַל דָּא, כָּל אֲסוּוֹתָא קִיַּימָא בְּהָאִי פְתַחָא דִּי פְדִיא"ל מְמַנָּא בֵּיה. פְתַחָא דָּא אִיהוּ לְסִטְר מַעְרָב. וּבְגִין דָּא, אֵלִין אֲרַבְּעַת פְתַחִין קִיַּימִין בְּהִיכְלָא דָּא.

בְּהִיכְלָא דָּא קִיַּימָא רוּחָא חָדָא דְּאֶקְרִי נְגָה, הָאִי אִיהוּ רוּחָא שְׁלִיטָא בְּהָאִי הִיכְלָא, כָּל זֵיוָא וְכָל תִּיאוּבְתָא קִיַּימָאן בֵּיה. הָאִי רוּחָא אִיהוּ קִיַּימָא לְכָל אֵינוֹן דְּאִית לוֹן חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאֶתִי, דָּא אַעֲטַר לְאֵינוֹן נְשָׁמַתִּין בְּזֵיוָא דִּיקְרָא, בְּגִין לְמַנְדַּע כָּל אֵינוֹן רוּחִין דִּי בְּהִיכְלִין אֶתְרַנִּין, דְּדָא אִיהוּ בַר עֵלְמָא דְּאֶתִי, וַיַּעֲבֹר בְּכֵלָהּ, וְלִית מָאן דִּימְחִי בִּידֵיהָ.

הָאִי רוּחָא, אִיהוּ רוּחָא דְּכִיָּא, בְּרִיר מֵאֵלִין תְּתַאֲיִן, זְהִרְיָא"ל שְׁמִיָּה, מֵהֵהוּא מִשְׁחָא דְּרַבּוּת קֹדֶשׁא דְּנִגִיד מַעְלָמָא דְּאֶתִי, נִגִיד בֵּיה, וּמֵהֵהוּא מִשְׁחָא אֶתְבְּרִי (נ"א אֶתְרִבִּי) וְאַצְמַח. וְהָאִי אִיהוּ נֵר, כְּמָה דְּאֶתְ אֶמַר (תהלים קלב) עֲרֹכְתִי נֵר לְמִשְׁיַחִי. בְּגִין דְּהָאִי אִיהוּ סְדוּרָא לְאֲדִלְקָא בּוּצִינִין מִתְתַּא לְעֵילָא, כַּד שְׂרָא עָלֶיהָ נְהִירוֹ דְּנִגִיד מְלֵעֵילָא, בְּגִין דְּהָאִי אֶתְסַדֵּר, כַּד אֶתְפְּלִילוּ בֵּיה כָּל אֵינוֹן תְּתַאֲיִן לְתַתָּא.

וְכַד אֶתְסַדֵּר הָאִי רוּחָא בְּכָל אֵינוֹן תְּתַאֲיִן, וְנִהִיר, כְּדִין אֶפִיק מְנִיָּה נְהוּרָא חַד, דִּי שְׁמִיָּה אֶקְרִיא"ל (ס"א אֶהֲרִיא"ל) וְהָאִי כְּלִיל בְּרוּחָא דָּא, הָאִי קִיַּימָא תַּחוּת (ס"א הָאִי) רוּחָא, לְאַמְשָׁכָא (ס"א לְאַמְשָׁחָא) לְכָל אֵינוֹן נְשָׁמַתִּין דְּסִלְקִין, דְּאִית לוֹן חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאֶתִי,

משום שפשושמה עולה ונכנסת לאותם ההיכלות הפחתונים, רשומה היא בעשרים ושתים אותיות התורה שרשומות בפשמה הזו. וכפשושמה זוכה ועומדת לפני אותה הרוח, הממנה הזה אהדיא"ל מושח אותם, ועולים ונכנסים לאותו נהר דינור, ועולים ונקרבים לקרבו.

האור הזה כלול בשלשה אורות, משום שאותו שמן משחה נכלל בשלשה גונים. וכפשושמה האור הזה, נוצצים ממנו עשרים ושנים (אותיות) אורות כנגד עשרים ושתים אותיות התורה שרשומים בפשמה הזו. ועשרים ושנים האורות הללו, כלם ממנים שמים שעומדים עמו, וכלם נקראים על שם האור הזה שעליהם, וכלם נכללו בו. האור הזה עם כל אותם האורות נכלל ברוח הזו, והרוח הזו כלולה בו, ומסתפל להתישב בתוך ההיכל הרביעי.

בשהרוח הזו נכללת מהאור הזה ומכל האורות, כשדוחים (דוחקים) להתנוצץ, יוצאת מהם חיה אחת קדושה כלולה בשני גונים, אריה ונשר, והיא דיוקן אחד, וזה נקרא אהיא"ל (אחיא"ל).

והחיה הקדושה הזו, יוצאים מההתנוצצות שלה, כשמגיע בה האור של הרוח העליונה, ארבעה אופנים כלולים בכל הגונים, והם: הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, אסימו"ן (אסימו"ן). כל אלה בשמנה כנפים, ואלה הם ממנים על כל חילות השמים, עורכי הקרבות. משום שלא תמצא מלחמה אחת בעולם או עקירת מלכות ממקומה, עד שצבא השמים והכוכבים של שאר הרקיעים, כלם מראים

בגין דכד נשמתא סלקא, ועאלת באינון היכלין תפאין, רשימא איהי בעשרין ותריין אתוון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. וכד נשמתא זכאת וקמת קמיה דההוא רוחא, דא ממנא אהדיא"ל משה לון. וסלקין ועאלין בההוא נהר דינור וסלקין ואתקריבו לקרבנא.

האי נהורא כליל בתלת נהורין, בגין דההוא רבות משחא, אתפליל בתלת גוונין. וכד נציץ האי נהורא, נציץ מניה עשרין ותריין (אתוון) נהורין, לקבל כ"ב אתוון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. ואלין עשרין ותריין נהורין, פלהו ממנן שמשין דקיימי עמיה, וכלהו אתקרון על שמא דהאי נהורא דעלייהו, וכלהו אתפלילו ביה. האי נהורא בכל אינון נהורין, אתפליל בהאי רוחא, והאי רוחא כליל ביה, ואסתכי לאתישבא גו היכלא רביעאה.

רוחא דא, פד אתפליל מנהורא דא, ומכלהו נהורין, פד דחייין (נ"א דחייין) לאתנצצא (ד) רמ"ט ע"ב) נפקא מנייהו חד חיותא קדישא, פלילא בתרי גווני, אריא ונשרא, ואיהי חד דיוקנא, והאי אקרי אהיא"ל. (ס"א אחיא"ל).

והאי חיותא קדישא, נפקי מנציצו דילה, פד מטי נהירו דהאי רוחא עלאה בה, ארבע אופנים, פלילן בכל גוונין, ואינון הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, אסימו"ן (נ"א אסימו"ן). פל אלין בתמניא גדפין, ואלין אינון ממנן, על פל חילי שמיא, מגיחי קרבא. בגין דלא אשתכח קרבא בעלמא, או עקירו דמלכותא מאתרייהו, עד דחילי שמיא, וככביא דשאר רקיעין, פלהו אחזיו קרבין וסכסוכין אלין באלין. ואלין ארבע

קָרְבוֹת וְסִכּוּסִיכִים אֵלֶּה עִם אֵלֶּה.
וְאַרְבַּעַת הָאוֹפָנִים הִלְלוּ עוֹמְדִים
עֲלֵיהֶם לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם.
אֵלֶּה הָאַרְבָּעָה, כְּשֶׁנוֹסְעִים לְעֶרְף
מִלְחָמוֹת, מִסּוּד הַהֵיכָל שְׁלֹמֹעַלָה
נוֹסְעִים, שֶׁהוּא בֵּית הַדִּין, וְנִקְרָא
זְכוּת. מִהַזְעָה שְׁלָהֶם הוֹצִיאוּ כָּמָה
צְבָאוֹת וּמַחֲנוֹת שְׂאִין לָהֶם
חֲשֻׁבוֹן, וְכֹלֶם עוֹמְדִים פִּתַּח
הָאוֹפָנִים הִלְלוּ.

מֵהֶם עוֹמְדִים עַל שִׁירָה, וּמֵהֶם
שְׁלוּחִים עַל הָעוֹלָם, כְּנֶגֶד אוֹתָם
הַשְּׁלוּחִים שֶׁלְצַד הַטְּמֵאָה
שִׁיּוּצָאִים מִתּוֹךְ הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי
שְׁלָה, וְהֵם מְקַטְרְגִים עַל הָעוֹלָם
לְהַרְעוֹ. וְאֵלֶּה נִמְצְאִים כְּנֶגְדָם שְׁלֹא
יִשְׁלְטוּ עַל אוֹתָם שְׁעוֹסָקִים
בַּתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים צא) כִּי
מִלֹּאכֶיז יֵצֵא לָךְ וְגו' וְכַתוּב עַל
כַּפְּתִים יִשְׂאוּנָה פֶן תִּגַּף בְּאַבְן וְגו'.
זֶה (ישעיה ח) אָבֶן נִגַּף צוֹר מְכֻשׁוֹל.
וְזֶה נִקְרָא אָבֶן נִגַּף צוֹר מְכֻשׁוֹל.
וְזֶה נִקְרָא (שם כח) אָבֶן בַּחַן פִּנְתַּי
יִקְרַת, (שם ל) צוֹר יִשְׂרָאֵל. וְהַכֹּל

עוֹמֵד זֶה כְּנֶגֶד זֶה.

מִסּוּד הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי שְׁבֻצָד
הָאֲחֵר יוֹצְאִים שְׁתֵּי רוּחוֹת
שְׁנִקְרָאוֹת א"ף וְחִמ"ה, וּמִשְׁתֵּי
אֵלֶּה יוֹצְאִים כָּל אוֹתָם שְׁלוּחִים
שֶׁהוֹלְכִים לְהַסְטוֹת בְּנֵי אָדָם
מִדְרָךְ הָאֵמֶת, וְאֵלֶּה אוֹתָם
שְׁעוֹמְדִים וּמְקַדְיָמִים עַל אָדָם
שֶׁהוֹלֵךְ לְדַרְךְ מִצְוָה, וְעַל זֶה אֵלֶּה
הָאוֹפָנִים עוֹמְדִים כְּנֶגְדָם, כְּדִי
לְהִגֵּן עַל הָאָדָם שְׁלֹא יִנְזָקוּ. מִשְׁתֵּי
הַרוּחוֹת הִלְלוּ פִּתּוּד מִשֶּׁה כְּשֶׁהִיָּה
יִרְד מִן הַהָר, שְׁכַתוֹב (דברים ט) כִּי
יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה.

בְּאִמְצַע הַהֵיכָל הַזֶּה יֵשׁ מְקוֹם
אֲחֵר שְׁעוֹמֵד לְמַעְלָה לְמַעְלָה,
בְּאַרְבַּעַת פְּתָחִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי
הָעוֹלָם, עֲשֶׂרָה מְמַנִּים לְכָל פְּתַח
וּפְתַח, וּמִמֶּנֶּה אֶחָד עֲלֵיהֶם. וְזֶה
כְּלוּל בְּאוֹר שְׁנִקְרָא אֶהְדִּיא"ל,

אוֹפָנִים, קִיַּיְמִי עָלֶייהוּ לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא.
אֵלֶּין אַרְבַּע, כַּד נְטָלִין לְאַגְחָא קָרְבִין, מִרְזָא
דְּהֵיכְלָא דְלַעִילָא נְטָלִין, דְּאִיהוּ בִּי דִּינָא,
וְאַקְרִי זְכוּתָא. מְזִיעָא דְלַהוֹן אֲפִיקוּ כְּמָה
חִילִין וּמְשָׁרְיִין דְלִית לוֹן חֲשַׁבְנָא. וְכִלְהוּ
קִיַּיְמִי תַּחוֹת אֵלִין אוֹפָנִים.

מְנַהוֹן קִיַּיְמִי עַל שִׁירְתָא, וּמְנַהוֹן שְׁלִיחַן עַל
עֵלְמָא. לְקַבֵּל אֵינּוֹן שְׁלִיחַן דְלִסְטָר
מְסַאָבָא, דְנִפְקִי מִגּוֹ הַהוּא הַיְכְלָא תְלִיתָא
דִּילָהּ, וְאֵינּוֹן מְקַטְרְגִי עֵלְמָא לְאַבְאָשָׁא. וְאֵלִין
אֲשַׁתְּכַחוּ לְקַבְלֵייהוּ, דְלָא יִשְׁלְטוּן לְגַבֵּי אֵינּוֹן
דְמִשְׁתַּדְלֵי בְּאוֹרֵייתָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים צא)
כִּי מִלֹּאכֶיז יֵצֵא לָךְ וְגו'. וְכַתִּיב עַל כַּפְּתִים
יִשְׂאוּנָה פֶן תִּגַּף בְּאַבְן וְגו'. דָּא (ישעיה ח) אָבֶן
נִגַּף צוֹר מְכֻשׁוֹל. הַאי אַקְרִי אָבֶן נִגַּף צוֹר
מְכֻשׁוֹל. וְהַאי אַקְרִי (ישעיה כח) אָבֶן בַּחַן פִּנְתַּי
יִקְרַת, (ישעיה כח) צוֹר יִשְׂרָאֵל. וְכֹלָא קִיַּיְמָא דָּא
לְקַבֵּל דָּא.

מִרְזָא דְהֵיכְלָא תְלִיתָא דִּי בְּסִטְרָא אַתְרָא,
נִפְקִי תְרִין רוּחִין, דְּאַקְרוּן א"ף
וְחִמ"ה, וּמִתְרִין אֵלִין, נִפְקִין כָּל אֵינּוֹן שְׁלִיחַן
דְּאֵזְלִין לְאַסְטָאָה בְּנֵי נְשָׂא מְאַרְחָא דְקֻשׁוּט,
וְאֵלִין אֵינּוֹן דְּקִיַּיְמָאן, וְאַקְדִּימוּ עַל כַּר נֶשׁ,
דְּקָא אֵזִיל לְאוֹרְחָא דְמִצְוָה. וְעַל דָּא אֵלִין
אוֹפָנִים קִיַּיְמִין לְקַבְלֵייהוּ, בְּגִין לְאַגְנָא עֲלֵיהּ
דְּכַר נֶשׁ דְּלָא יִתְנַזְקוּן. מְאֵלִין תְּרִין רוּחִין דְּחִיל
מִשֶּׁה, כַּד הָוֵה נְחִית מִן טוֹרָא, דְּכַתִּיב, (דברים ט)
כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה.

בְּאִמְצַעֵיתָא דְהֵיכְלָא דָּא, אֵית אַתְרָא אַתְרָא,
דְּקִיַּיְמָא לְעִילָא לְעִילָא, בְּאַרְבַּע
פְּתָחִין, לְאַרְבַּע סְטָרֵי עֵלְמָא, עֲשֶׂר מְמַנִּין לְכָל
פְּתָחָא וּפְתָחָא, וְיַחַד מְמַנָּא עֲלֵייהוּ. וְהַאי
כְּלוּל בְּנַהוּרָא דְאַקְרִי אֶהְדִּיא"ל, וְהַאי אִיהוּ

וזהו אופן בתוך האופן, משלבים זה בזה.

אלו הארבעים נוטלים דין מבית הזכות להלקות את הנשמה הזו שחטאה (וצריכה) לקבל מלקות, ואלו עומדים בשלהבת אש לאותן הנשמות, וטסים מחוץ להיכל הזה, ומלקים את הנשמה הזו, ועומדת נזופה בחוץ כל אותם הימים שנגזרו עליה, ולא נכנסת לפרגוד.

והארבעים הללו הם שעומדים ונוזפים ומנדים את כל אלו שהוציאו מפיהם דבר שלא צריך, ואחר זה הוציאו מפיהם דבר קדוש, דבר תורה, ומטנפים את פיהם בה. ואלו עומדים ומנדים אותם, ועומדים בנדיי הזה ארבעים יום, שלא נשמעת תפלתם.

וכן את כל אלו שחטאו אותם חטאים שצריכים את הנזיפה, עשרה פרזים יוצאים בכל יום ומכריזים בכל אותם הרקיעים ובכל אותם חילות ומחנות: הנהרו בפלוני שהוא נזוף! הוא נזוף על חטא פלוני שעשה, עד ששב לפני רבונו, הרחמן יצילנו. בששב מאותו החטא, מתפנסים כל הארבעים הללו ומתירים אותו, ואז מכריזים עליו: מפלוני התרה הנזיפה! מכאן והלאה התפלה נכנסת. וטרם ששב, הוא נזוף למעלה ולמטה, ושמירת רבונו מוסרת ממנו. ואפלו בליילה נשמתו נזופה, שסותמים לה את כל שערי השמים ולא עולה, ודוחים אותה החוצה.

האופן הזה שעומד על הארבעים הללו, כשנוסע, מגיע לאותו מקום שנקרא תא הרצי"ם. וכשנכנס, נכנסים עמו אותם

הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והתרחבות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים,

אופן בתוך האופן, משלכן דא בדא. אלון ארבעין, נטלי דינא מבי זכותא, לאלקאה להאי נשמתא דחבאת (כ"א) ובעאת) לאלקאה. ואלין קיימי בשלהובי נורא לגבי אינון נשמתין, וטאסין לבר מהיכלא דא, ואלקאן לנשמתא דא, וקיימא נזיפא לבר, כל אינון יומין דאתגזרת עלה, ולא עאלת לפרגודא.

ואלין ארבעים, אינון דקיימין ואנזיפו ומנדין, לכל אינון דאפיקו מפומייהו מלה דלא אצטרקא, ובתר דא אפיקו מפומייהו מלה קדישא, מלה דאורייתא, ומטנפי פומייהו בה. ואלין קיימי, ומנדין לון, וקיימי בהאי נהויא ארבעין יומין, דלא אשתמע צלותהון. וכן לכל אינון דחאבו אינון חובין, דבעיין לנזפא, עשרה כרוזין נפקי בכל יומא, ומכריזי בכל אינון רקיעין, ובכל אינון חילין ומשריין, אנדהרו בפלניא דאיהו נזיפא. נזיפא איהו על חובא פלוני דעבד, עד דתב קמי מאריה, רחמנא לישזבן.

כד תב מההוא חובא, מתפנפי אלין ארבעין, ושראן ליה. וכדין אכריזו עליה, פלניא שרא נזיפא. מפאן ולהלאה צלותא עאלת. ועד לא תב, נזיף איהו לעילא ותתא, ונטירו דמאריה אתעדי מניה. ואפילו בליליא נשמתיה נזיפא, דסתמין לה כל תרעי שמיא ולא סלקא, ודחיין לה לבר.

האי אופן דקיימא על אלין ארבעין, כד נטיל מטא לההוא אתר דאקרי (מלכים א יד) תא הרצי"ם. וכד עאל, עאלו עמיה אינון ארבעין, די ממנן בארבע פתחין, וסלקין כל

הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והתרחבות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים,

וְלַעֲרֹךְ בָּהֶם קָרֵב וּלְנַקֵּם מֵהֶם
לְפִי שְׁעָה בְּלֵי אֲרֶךְ.

וּמִשׁוּם כִּף נִקְרָא תָא הַרְצִים,
מִקּוֹם שְׁאוֹתָם הַרְצִים רְצִים
וּמִמְהִירִים לְהִלָּחֵם וּלְנַקֵּם
נִקְמוֹת כְּנִגְדַּת רְצִים אַחֲרֵים
שְׂרָצִים לְהִרְעוּ וּלְהַחֲלִישׁ מְזֻלוֹת
כְּדִי לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם. וְסוּד זֶה -
(אסתר א) הַרְצִים יִצְאוּ דְחוּפִים.

רְצִים מִצֵּד זֶה וְרְצִים מִצֵּד זֶה,
וּבְגִלְלָם (שם ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן
צָהָלָה וְשִׁמְחָה, אוֹ (שם ג) נְבוֹכָה.
אִם מִקְדִּימִים אֵלֶּה שְׁכָפָן -
הָעִיר שׁוֹשֵׁן שְׁמִיחָה. וְאִם
מִקְדִּימִים אֵלֶּה שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר
- הָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוֹכָה.

וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ שֶׁכָּפַל עוֹמְדִים
אֵלֶּה כְּנִגְדַּת אֵלֶּה, צֵד זֶה כְּנִגְדַּת
צֵד זֶה, וּמִשׁוּם כִּף אֵלֶּה הֵם
מְגַנְיִם לְכָל. כְּשֶׁעוֹלִים אֵלֶּה
בְּאֵלֶּה, יוֹצֵא אֲוִיר אֶחָד
שֶׁלְמַעְלָה, וְכֹלָם נִעְשִׂים מְגֻן
אֶחָד, וְסִמְנָךְ - (בראשית טו) אֲנָכִי
מְגֻן לָךְ.

שְׁנַיִם עֶשֶׂר גִּלְגָּלִים הֵם
שְׁסוּבָבִים לְתוֹךְ הַחֵיכַל הַזֶּה,
וְהֵם נִקְרָאִים שְׂרָפִים בְּשֵׁנֵי
גִּנְיִם - לְכֹן וְאָדָם, רַחֲמִים וְדִין.
אֵלֶּה הֵם עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ
תְּמִיד עַל כָּל אוֹתָם בְּעֲלֵי הַצֵּעֵר
שֶׁמְצַעְרִים אוֹתָם שְׂאֵר הָעַמִּים
וְדוֹחֲקִים אוֹתָם, וְנִקְרָאִים
חֲלוֹנוֹת. וְהֵינּוּ מֵה שְׁכֵתוֹב (שיר
א) מְשַׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת.

וְאֵלֵּי עוֹמְדִים לְהַסְתַּפֵּל עַל כָּל
אוֹתָם שֶׁמְתַפְּלִים תְּפִלוֹתֵיהֶם,
שֶׁמְקַדִּימִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
וְנִמְנִים מֵאוֹתָם הַעֲשָׂרָה
הָרָאשׁוֹנִים, וְאֵז עוֹלִים
וְכוֹתְבִים אוֹתָם לְמַעְלָה, מִשׁוּם
שְׂאֵלוֹ נִקְרָאִים חֲבָרִים שְׁלָהֶם.
וְזֶהוּ שְׁכֵתוֹב (שם ח) חֲבָרִים
מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךְ הַשְּׂמִיעֵנִי.

אֲשֶׁרֵיהֶם הַצִּדִיקִים שִׁידוּעִים

אֵינּוֹן מְגִינֵינִי דִי דְהָבָא. וְאֵלֵינִי אֵינּוֹן מְלֹאכֵינִי
דְּאֶקְרוּן חֲשַׁמְלִי"ם. וְאֵינּוֹן מְגִינֵינִי וְסִיפֵינִי
וְרוּמְחִין, דְּרַהֲטִי לְאַגָּנָא עֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל מְשָׂאֵר
(דף ר"נ ע"א) עֲמִין, וּלְאַגָּחָא קָרְבָא בְּהוּ, וּלְנַקְמָא לֹון
כְּפּוּם שְׁעָתָא, בְּלֹא אֲרִיכוּ.

וּבְגִין כִּף אֶקְרִי תָא הַרְצִים, אֶתֵר דְּאֵינּוֹן רְצִים
רַהֲטִי, וְאוּחוּ לְאַגָּחָא, וּלְנַקְמָא נּוֹקְמִין
לְקַבֵּל רְצִים אַחֲרֵנִין, דְּרַהֲטִי לְאַבְאָשָׂא וּלְאַתְרַעָא
מְזֻלִין, לְשִׁלְטָאָה עֲלֵייהוּ. וְרִזָּא דָא, (אסתר ג) הַרְצִים
יִצְאוּ דְחוּפִים. רְצִים מְסֻטְרָא דָא, וְרְצִים מְסֻטְרָא
דָא, וּבְגִינְהוֹן, (אסתר ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צָהָלָה
וְשִׁמְחָה, אוֹ (אסתר ג) נְבוֹכָה. אִי מְקַדְמֵי אֵלֵינִי דְהָבָא,
הָעִיר שׁוֹשֵׁן שְׁמִיחָה. וְאִי מְקַדְמֵי אֵלֵינִי דְסֻטְרָא
אַחֲרָא, הָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוֹכָה.

וְהָא אוֹקִימְנָא, דְּבִכְלָא קִיַּיְמִין אֵלֵינִי לְקַבֵּל אֵלֵינִי,
סֻטְרָא דָא לְקַבֵּל סֻטְרָא דָא. וּבְגִין כִּף, אֵלֵינִי
אֵינּוֹן מְגִינֵינִי לְכֹלָא. כֵּד סִלְקִין אֵלֵינִי בְּאֵלֵינִי, נִפְקַ
חַד אֲוִירָא דְלַעֲיָלָא, וְאַתְעֵבִידוּ כְּלָהוּ מְגֻן חַד.
וְסִימְנָךְ, (בראשית טו) אֲנָכִי מְגֻן לָךְ.

תְּרִיסַר גִּלְגָּלִין, אֵינּוֹן דְּסִחְרָאן גּוֹ הֵיכְלָא דָא,
וְאֵינּוֹן אֶקְרוּן שְׂרָפִים, דְּתָרִין גְּוּוֹנִין,
חֲוּר וְסוּמְק, רַחֲמֵי וְדִינָא, אֵלֵינִי אֵינּוֹן קִיַּיְמִי
לְאַשְׁגָּחָא תְּדִיר, עַל כָּל אֵינּוֹן מְאִרֵי דְצֵעֲרָא,
דְּצֵעֲרִין לֹון שְׂאֵר עֲמִין, וְדַחֲקִין לֹון, וְאֶקְרוּן
חֲלוֹנוֹת. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב, (שיר השירים ב) מְשַׁגִּיחַ מִן
הַחֲלוֹנוֹת.

וְאֵלֵינִי קִיַּיְמִי לְאַסְתַּפְּלָא, כָּל אֵינּוֹן דְּמְצַלָּן
צְלוֹתֵייהוּ, דְּמְקַדְמֵי לְבֵי כְּנִישְׁתָּא,
וְאַתְמַנּוֹן מֵאֵינּוֹן עֲשָׂרָה קְדָמָי. כְּדִין סִלְקִין
וְכַתְבִּין לֹון לַעֲיָלָא, בְּגִין דְּאֵלֵינִי אֶקְרוּן חֲבָרִים
לְגַבְיֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ח) חֲבָרִים
מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךְ הַשְּׂמִיעֵנִי.

וְבִאֵין אֵינּוֹן צִדִיקֵינָא, דִּידְעֵי לְסִדְרָא צְלוֹתְהוֹן

לסדר תפלתם כראוי, משום שפאשר התפלה מתחילה לעלות, אלו עולים עם התפלה הזאת ונכנסים לכל אותם הרקיעים ולכל אותם ההיכלות, עד שער הפתח העליון. ואותה תפלה נכנסת לפני המלך להתעטר, כמו שנתבאר.

בא וראה, כל אלו שמתפללים תפלות ומקדשים את רבונם ברצון שלם, התפלה הזו צריך להוציא אותה מתוך מחשבה, וברצון של דבור ורוח, ואז מתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא. וכשמגיעה לחברים הללו, כלם לוקחים את אותה תפלה, והולכים עמה עד ההיכל הרביעי באותו הפתח. ואלו משבחים באותו זמן שמתפללים תפלות ומקדשים באותו זמן, אלו הם שממנים ביום על ישראל להיות עמהם חברים. (ולא בלילה באותם) ובלילה באותם האחרים שאומרים שירה בלילה.

ובא ראה, כתוב (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והרי פרשוה, משום שמונע ברכותיו של הקדוש ברוך הוא, שהוא אביו, ככתוב (דברים לב) שאל אביו ויגדף. וכתוב (משלי כג) ישמח אביו. ופרשוה.

חבר הוא לאיש משחית, מי האיש משחית? זהו אותו איש שפוגם את הלבנה, ונקרא (שם טו) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איש שדה. וזהו איש משחית, שזהו שמונע ברכות מן העולם. אף כף, מי שמונע ברכות מהעולם, חבר הוא לאיש משחית הזה שאמרנו. וזהו סוד, משום שצריך לאדם לברך את הקדוש ברוך הוא ולהתפלל תפלה כראוי

כדקא יאות, בגין דכד האי צלותא שראת לאסתלקא, אלין סלקין בהאי צלותא, ועאלין בכל אינון רקיעין, ובכל אינון היכלין, עד תרעא דפתחא עלאה, ועאלת ההיא צלותא קמי מלכא, לאתעטר. כמה דאתמר.

הא חזי, כל אינון דמצלאן צלותין, ומקדשי למריהון ברעותא שלים, האי צלותא בעיא לאפקא לה מגו מחשבה, וברעותא דמלולא ורוחא, וכדין אתקדש שמייה דקודשא בריך הוא. וכד מטאת לגבי אלין חברים, פלהו נטלי לההיא צלותא, ואזלן בהדה עד היכלא רביעאה, בההוא פתחא. ואלין משבחין בההוא זמנא דמצלאן צלותין, ומקדשי בההוא זמנא, אלין אינון די ממנן ביממא בהו בישראל, למהוי עמהון חברים. (ס"א ולא בליליא באינון) ובלייליא, באינון אתרנין, דאמרי שירתא בלייליא.

ותא חזי כתיב, (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והא אוקמוה, בגין דמונע ברכאן דקודשא בריך הוא, דאיהו אביו. כמה דכתיב, (דברים לב) שאל אביו ויגדף. וכתוב (משלי כג) ישמח אביו. ואוקמוה.

חבר הוא לאיש משחית, מאן איש משחית. דא איהו ההוא איש, דפגים לסיהרא. ואקרי (משלי טז) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איהו איש משחית, דהאי איהו מונע ברכאן מעלמא. אוף הכי, מאן דמונע ברכאן מעלמא, חבר הוא להאי איש משחית כדקאמרן. ודא הוא רזא, בגין דאצטריך ליה לבר נש לברכא לקודשא בריך הוא, ולצלאה צלותא כדקא יאות. בגין דיתברך שמייה קדישא, ויתחבר

כדי שיתברך שמו הקדוש, ויתחבר עם החברים הקדושים הללו ולא יפגם את תפלתו, משום שימנע ברכות מהעולם ויתחבר עם אותו איש משחית, שהוא מונע ברכות מן העולם וגרם מות לכלם.

כתוב (דברים יח) וחבר חבר. מה זה וחבר חבר? זה אותו מי שהוא הולך אחר הצד האחר ומכשף כשפים, הוא מושך עליו רוח אחרת טמאה, ומתחבר באותה חברות של אותו חבר רע, ושורה בחברות עם אותו חבר איש משחית. ולמה נקרא חבר? משום שבשעה שנולד אדם הוא מתחבר עמו, ותמיד עמו כחבר. אחר כך נהפך לו חבר איש משחית.

וכך יש בצד הקדשה, בצד הימין, חבר טוב, שעושה טוב עם האדם בעולם הזה ובעולם הבא, והחברים הללו עומדים תמיד על האדם בחברות אחת להצילו ולהגן עליו ולהיות עמו חברים, לקדש את שם רבונום ולזמר ולשבח לפניו תמיד.

מאלו יוצאים ארבעה תומכים אחרים לאותם השנים עשר שאמרנו, החברים הללו. ואלו הם עומדים לאותם שיועצים עצה להזיק לצדיקים. אף על גב שלא עושים, ועולים ומודיעים הדבר למעלה, ומבטלים את אותה העצה. ואלו נקראים ארואלים. ואף על גב שכלם התמנו לזה, כל אחד התמנה ונפקד על דברים ידועים, ותחת אלו אין להם חשבון.

אלו הארבעה עומדים לארבעת צדדי העולם, וכל אחד עומד להשגיח על ישראל, ואלו נקראים חרפים, כמו שנאמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרפים. שמות אלו הארבעה שנקראים חרפים:

באלין חברים קדישין, ולא יפגום צלותיה. בגין דימנע ברכאן מעלמא, ויתחבר בההוא חבר איש משחית דאיהו מנע ברכאן מעלמא, וגרים מותא לכלהו.

בתיב (דברים יח) וחבר חבר, מאי וחבר חבר. ההוא מאן דאזיל בתר סטרא אחרא, ותרש חרשין, איהו משך עליה רוחא אחרא מסאבא, ואתחבר בההוא חברותא דההוא חבר רע, ושאר בחברותא בהדיה, ההוא חבר איש משחית. אמאי אקרי חבר. בגין דבשעתא דאתייליד בר נש אתחבר עמיה. ותדיר קיימא בהדיה חבר. לבתר, אתהפך ליה חבר, איש משחית.

והבי אית בסטרא דקדושה, בסטרא דימינא, חבר טוב, דעביד טיבו עמיה דבר נש בעלמא דין ובעלמא דאתי. ואלין חברים קיימי תדיר עליה דבר נש, בחברותא חדא, לשיזבא ליה, ולאגנא עליה, ולמהוי עמיה חברים, לקדשא שמא דמאריהון, ולזמרא ולשבחא קמיה תדיר.

מאלין נפקי (דף ר"נ ע"ב) ארבע סמכין אתרנין, לאינון תריסר דקאמרן, הגי חברים. ואלין אינון קיימי לגבי אינון דיעטין עיטא לאבאשא לצדיקייא. אף על גב דלא עבדי, וסלקי ואודעי מלה לעילא, ובטלי לההוא עיטא, ואלין אקרון ארואלי"ם ואף על גב דכלהו אתמנון לדא, כל חד וחד אתמנא ואתפקד על מלין ידיעאן. ותחות אלין לית לון חשבנא.

אלין ארבע, קיימי לארבע סטרי עלמא, וכל חד קאים לאשגחא עליהו דישראל. ואלין אקרון חרפים, כמה דאת אמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרפים. שמא דאלין ארבע

עֵינָא"ל. עֵירִי"ה. (עוֹרִי"ה). עֵרִיא"ל.
יְהִירָא"ל.

עֵינָא"ל הוא עומד לצד מזרח, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שעושים מצשים טובים, ועל כל אלו שחושבים מחשבה של מצוה, אף על גב שלא יכולים לעשות.

עֵירִי"ה עומד לצד דרום, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שמנחמים את העני או שיש בלבם צער עליו, אף על גב שאינם יכולים לתת לו. ולאותם שהולכים לדרך מצוה, ולאותם שעושים חסד עם מתים. והוא מעמיד קיום של אמת. וְזֶה התמנה להזכיר אותו למעלה ולחקק דיוקנו למעלה, להכניסו לעולם הבא.

עֵרִיא"ל עומד לצד צפון. וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שחשבו לעשות רעות ולא עשו, או רוצים לחטא ובאו לעשות, והתחזק ביצרו ולא עשה.

יְהִירָא"ל עומד לצד מערב, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שעוסקים בתורה ומכניסים בניהם ללמד תורה לבית הרב, ולכל אותם שמסתכלים על חולה כשהוא בבית חליו, ומשגיחים עליו ומודיעים לו שיתבונן בחטאיו ובמעשיו וישוב מהם לרבונו. משום שכל מי שמשתדל עם אותו חולה, שישתפל במעשיו וישוב בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא, הוא גורם לו להנצל ולהשיב לו את רוחו.

ועל זה כתוב, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי משפיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'. מה זה ביום רעה? ביום רע היה צריך להיות! אלא ביום רעה - ביום ששולטת אותה הרעה לקחת את נשמתו. אֲשֶׁרִי משפיל אל דל - זהו חולה, כמו שנאמר,

דְּאֶקְרוּן חֲרָפִים, עֵינָא"ל. עֵירִי"ה (נ"א עוֹרִי"ה).
עֵרִיא"ל. יְהִירָא"ל.

עֵינָא"ל, אִיהוּ קָאִים לְסִטְר מְזֻרְחָ, וְדָא קִיִּמָּא לְאִשְׁגָחָא עַל כָּל אֵינּוֹן דְּעִבְדִּין עוֹבְדִין טָבִין, וְעַל כָּל אֵינּוֹן דְּמַחְשְׁבֵי מַחְשְׁבָה דְּמַצּוּהָ, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְכֻלֵי לְמַעְבַּד.

עֵירִי"ה, קִיִּמָּא לְסִטְר דְּרוּם. וְדָא קִיִּמָּא לְאִשְׁגָחָא, לְכָל אֵינּוֹן דְּמִנְחָמֵי לְמַסְפְּנָא, אוּ דְצַעֲרֵי לְבִייהוּ עֲלֵיהּ, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְכֻלֵי לְמִיָּהֵב לֵיהּ. וְלֹאֵינּוֹן דְּאִזְלֵי לְאוּרְחָא דְּמַצּוּהָ. וְלֹאֵינּוֹן דְּעִבְדֵי חֶסֶד עִם מְתִים. וְאִיהוּ קִיִּמָּא קִיּוּמָא דְאַמְתָּ. וְהֵאֵי אֲתַמְנָא לְאִדְפְּרָא לֵיהּ לְעֵילָא, וְלֹאֲחַקָּא דִּיּוֹקְנֵיהּ לְעֵילָא, לְאִעֲלָא לֵיהּ לְעֵלְמָא דְאַתֵּי.

עֵרִיא"ל, קִיִּמָּא לְסִטְר צְפוּן. וְדָא קִיִּמָּא לְאִשְׁגָחָא לְכָל אֵינּוֹן דְּחֻשְׁבֵּי לְמַעְבַּד בִּישִׁין, וְלֹא עִבְדֵי. אוּ בְעָאן לְמַחְטֵי, וְאַתּוּ לְמַעְבַּד, וְאַתְקַף בְּיַצְרֵיהּ וְלֹא עִבִיד.

יְהִירָא"ל, קִיִּמָּא לְסִטְר מְעֵרְב. וְהֵאֵי קִיִּמָּא לְאִשְׁגָחָא לְכָל אֵינּוֹן דְּלְעָאן בְּאוּרִייתָא. וְעֵיילֵי בְּנֵייהוּ לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא לְבֵי רַב. וְלְכָל אֵינּוֹן דְּמַסְתַּפְלֵי עַל מְרַע, כַּד אִיהוּ בְּבֵי מְרַעִיהּ. וְאִשְׁגָחוּ עֲלֵיהּ, וְאוּדְעוּ לֵיהּ דִּיסְתַּפֵּל בְּחוּבוֹי וּבְעוֹבְדוֹי, וְיִתּוּב מְנִייהוּ לְמֵאֲרִיָּה. בְּגִין דְּכָל מָאן דִּישְׁתַּדֵּל בְּהֵוָּא מְרַע, דִּיסְתַּפֵּל בְּעוֹבְדוֹי, וְיִתּוּב בְּתִיּוּבְתָא קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִיהוּ גְרִים לֵיהּ לְאִשְׁתַּזְבָּא, וְלֹאֲתַבָּא לֵיהּ רוּחִיהּ.

ועל דא כתיב (תהלים מא) אֲשֶׁרִי משפיל אל דל ביום רעה ימלטהו יי'. מאי ביום רעה, ביום רע מיבעי ליה. אלא ביום רעה, ביום דשלתא ההוא רעה למיסב נשמתיה. אֲשֶׁרִי משפיל אל דל, דא הוא מרע. כמה דאת אמר,

מְדוּעַ אֶתְּהָ כִּכָּה דֵּל בֶּן הַמֶּלֶךְ. וּבִגִּין כֶּךָ, בְּיוֹם רָעָה יִמְלְטֶהוּ יי'.

(שמואל ב יג) מְדוּעַ אֶתְּהָ כִּכָּה דֵּל בֶּן הַמֶּלֶךְ. וּבִיוֹם רָעָה יִמְלְטֶהוּ ה'.

וְאֵלֶּיךָ (כ"א אינון דמסתכלי) דְּאֵינוֹן מְסַתְּפְלִי בְּהֵהוּא מְרַע, לְאַתְבָּא לִיּה מַחֻבּוּי גְּבִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא. בְּהִיכְלָא דָא קִיּוּמָא עָלֵיהּ, לְאַשְׁגַּחָא. וּבִיוּמָא דְשָׂרְיָא דִּינָא עַל עֲלָמָא, יִשְׁתַּזִּיב מִנִּיהּ, כְּמָה דְאֶתְ אֲמַר בְּיוֹם רָעָה יִמְלְטֶהוּ יי'. יוּמָא דְאֶתְמַסֵּר דִּינָא לְהֵהִיא רָעָה לְשִׁלְטָאָה בִּיהּ (על עלמא) וְכִלְהוּ אֶלְיִן קִיּוּמֵי לְאַשְׁגַּחָא. וְעַל דָּא אַקְרוּן חֲרַפִּים.

וְאֵלֶּיךָ (אותם שמסתכלים) שְׁהֵם מְסַתְּפְלִים בְּאוֹתוֹ חוֹלָה לְהַשִּׁיבּוּ מִחֻטְאֵיו אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. בְּהִיכֵל הַזֶּה עוֹמֵד עָלָיו לְהַשְׁגִּיחַ. וּבִיוֹם שְׁשׂוּרָה הַדִּין עַל הָעוֹלָם, יִנְצַל מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּיוֹם רָעָה יִמְלְטֶהוּ ה'. הַיּוֹם שֶׁנִּמְסַר הַדִּין לְאוֹתָהּ רָעָה לְשִׁלְטַן בּוֹ (על העולם), וְכָל אֱלוֹ עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ, וְלִכֵּן נִקְרְאוּ חֲרַפִּים.

בְּיוּמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים בְּדִינָא עַל עֲלָמָא, וְהֵהוּא סְטָרָא בִישָׂא אֶתִּי לְאַסְטָאָה, כְּדִין מִתְּפַנְפִּי כָל הַגִּי, וְקִיּוּמֵן קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּכְדִין מִתְּעַטְרֵן כְּלָהוּ, וְקִיּוּמֵן קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּהֵהוּא זְמַנָּא מַה כְּתִיב, מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרַפִּים. מְצִיץ: כְּמָאן דְּאַשְׁגַּח מֵאַתְרַּךְ דְּקִיקַ, דְּחָמִי וְלֹא חָמִי כָל מַה דְּאַצְטְרִיךְ. וְלִבְתַּר, מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, אֶתְרַּ אֲשַׁגְּחוּתָא יִתִּיר, דְּפִתַּח פִּתְחִין לְרַחֲמָא עַל כֻּלָּא, וְכִד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁגַּח עַל עֲלָמָא, אֲסַתְּפַל בְּאֶלְיִן חֲלוּנוֹת, וּבְאֶלְיִן חֲרַפִּים, וְחֵיִס עַל כֻּלָּא.

בְּיוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּשְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּדִין עַל הָעוֹלָם וְאוֹתוֹ צַד הָרַע בָּא לְהַשְׁטִין, אֲזַי מִתְּפַנְסִים כָּל אֵלֶּה וְעוֹמְדִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאֲזַי מִתְּעַטְרִים כֻּלָּם וְעוֹמְדִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּאוֹתוֹ זְמַן מַה כְּתוּב? (שר השירים) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרַפִּים. מְצִיץ, כְּמִי שֶׁמִּשְׁגִּיחַ מִמְּקוֹם דָּק, שְׂרוּאָה וְלֹא רוּאָה כָּל מַה שְּׂצָרִיךְ. וְאַחַר כֶּךָ, מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, מְקוֹם שֶׁל הַשְּׁגַחָה יִתְרָה, שְׁפוֹתַח פִּתְחִים לְרַחֵם עַל הַכֹּל. וּכְשֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עַל הָעוֹלָם, מְסַתְּפַל בְּחֲלוּנוֹת הַלָּלוּ וּבְחֲרַפִּים הַלָּלוּ, וְחָס עַל הַכֹּל.

וּכְדִין כִּד יִשְׂרָאֵל תִּקְעִין בְּהֵהוּא שׁוּפֵר וְאַתְעֵר מִתְּתָא הֵהוּא קוּל דְּנַפְיָךְ מִשׁוּפֵר, כְּלִיל מְאֲשָׂא וּמִיָּא וְרוּחָא, וְאַתְעַבִּיד מְכֻלָּא הֵהוּא קוּל, בְּגִין לְאַתְעֵרָא קוּל עֲלָאָה, דְּנַפְקָא מִגּוֹ הֵהוּא שׁוּפֵר, דְּאִיהוּ כְּגוּוֹנָא דָא, כְּלִיל בְּאֲשָׂא וּבְמִיָּא וְרוּחָא. כְּדִין כְּרוּזָא נַפְקָא, וְאַכְרִיז כְּכִלְהוּ רְקִיעִין, וְאֶמַר קוּל דְּוִדִּי הִנֵּה זֶה בָּא וְגו', מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרַפִּים. וּכְדִין יִדְעִי כְּלָהוּ, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֵיִס עָלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל, וְאֶמְרִי זַכָּאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאִית לֹן עֵיטָא בְּאַרְעָא, בְּגִין

וְאֲזַי, כְּשִׁישְׂרָאֵל תּוֹקְעִים בְּאוֹתוֹ שׁוּפֵר וּמִתְּעוֹרֵר לְמַעְלָה אוֹתוֹ הַקּוּל שִׁיוּצָא מִן הַשׁוּפֵר, כְּלוּל מֵאֵשׁ וּמִיָּם וְרוּחַ, וְנַעֲשֶׂה מִהַכֹּל אוֹתוֹ הַקּוּל, כְּדִי לְעוֹרֵר קוּל עָלֵינוּ, שִׁיוּצָא מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַשׁוּפֵר, שֶׁהוּא כְּמוֹ זֶה, כְּלוּל בְּאֵשׁ וּמִיָּם וְרוּחַ, אֲזַי יוּצָא כְּרוּז וּמְכַרִּיז בְּכָל הַרְקִיעִים וְאוֹמֵר: קוּל דְּוִדִּי הִנֵּה זֶה בָּא וְגו' מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרַפִּים. וְאֲזַי כֻּלָּם יוֹדְעִים שֶׁהָרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל יִשְׂרָאֵל,

לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי מְלַעֲיָלָא, כְּדִין כְּתִיב (תהלים פט)
אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי,
(דף נ"א ע"א) יוֹדְעֵי תְרוּעָה: מְתַבְרֵי הַאֵי תְרוּעָה,
דְּאִיהוּ דִּינָא קְשִׁיא, דְּכֻלָּא אַתְדַּנּוּ בֵּהּ. זְכָאִין
אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא דִּין, וּבְעֻלְמָא דְאֵתִי,
בְּגִין דְּאֵינּוּן יְדְעֵי אַרְחוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְיֹדְעֵי לְמַהֲךְ בְּאַרְחוּי, וְלִיַּחְדָּא יַחְוּדָא כְּדָקָא
יָאוּת.

אֲלִין חֲלוּנוֹת, וְאֲלִין חֲרָפִים, קִיִּימֵי כְּלֵהוּ
לְאַחְדָּא כָּל צְלוֹתִין, דְּסֻלְקִין מִתְתַּא
לְעִילָא, וְלֹאֲשַׁנְחָא בְּהוּ, לְאַעֲלָא לִזְוֵן קָמִי
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא כָּל בֵּית הַכְּנֶסֶת
דְּלָאוּ בֵּיה חֲלוּנוֹת, לָאוּ אַתְר לְצֻלְאָה בֵּיה
כְּדָקָא יָאוּת.

דְּהָא בֵּית הַכְּנֶסֶת לְתַתָּא, לְקַבֵּל בֵּית הַכְּנֶסֶת
דְּלְעִילָא. בֵּית הַכְּנֶסֶת דְּלְעִילָא דְאִית בֵּיה
חֲלוּנוֹת כְּמָה דְאַמְרֵן, הָכִי נְמִי לְתַתָּא. לְעִילָא
כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה, אִית בֵּיה תְרִיסָר חֲלוּנוֹת
עֲלָאִין, הָכִי נְמִי לְהָאֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת תַּתָּא.
וְכֻלָּא קִיִּימָאן דָּא לְקַבֵּל דָּא, בְּגִין דְּעֻלְמִין
קִיִּימִין אֲלִין בְּגוּוּנָא דְאֲלִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא סְלִיק יְקָרִיָּה בְּכֻלָּא. וְעַל דָּא בְּיוֹם רַעָה
יְמַלְטָהוּ יי', כַּד שְׁלֻטָּא הָהִיא סְטָרָא בִישָׂא,
יְמַלְטָהוּ יי'.

כְּגוּוּנָא דָּא, הָאֵי מְמַנָּא יְהִירָא"ל, קִיִּימָא עַל
כָּל אֵינּוּן דְּחִיִּימֵי עַל מְסַפְנֵי, כְּמָה דְאֵת
אָמַר אֲשֶׁרִי מְשָׁפִיל אֶל דָּל. וּבְגִין דָּא כֻלָּא
קִיִּימָא בְּהִיכְלָא דָּא, וְהִיכְלָא דָּא אַתְּכֻלִּיל
בְּהִיכְלָא אַחְרָא רְבִיעָאָה, דְּתַמָּן הוּא גְזָרִין
וְדִינִין לְכֻלָּא. זְכָאָה חוּלְקִיָּה מָאן דְּיַדְע גְּנֻזֵי
דְּמֵאֲרִיָּה, לִיַּחְדָּא לִיה, וְלִקְדָּשָׁא שְׁמִיָּה
דְּמֵאֲרִיָּה תְדִירָא, לְמִזְכֵּי לִיה בְּעֻלְמָא דִּין
וּבְעֻלְמָא דְאֵתִי.

וְאוּמְרִים: אֲשֶׁרִיֵּהּ יִשְׂרָאֵל שִׁישׁ
לְהֵם עֲצָה בְּאַרְץ כְּדִי לְעוֹרֵר
רַחֲמִים מְלַמְעָלָה. וְאִזּוּ כְּתוּב,
(תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי
תְרוּעָה. יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי. יוֹדְעֵי
תְרוּעָה, שְׁמֵשְׁבָרִים אֶת הַתְרוּעָה
הַזֶּה, שְׁהִיא דִּין הַקְּשָׁה שֶׁהַכֹּל
נִדְוָנִים בּוֹ. אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, מִשׁוּם שֶׁהֵם
יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְיוֹדְעִים לְלַכֵּת בְּדְרָכָיו וְלִיַּחְדָּא
יַחְוֵד כְּרָאוּי.

חֲחֻלוֹנוֹת הִלְלוּ וְהִחְרָפִים הִלְלוּ,
כְּלָם עוֹמְדִים לְאַחֲזוּ אֶת כָּל
הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלוֹת מְלַמְטָה
לְמַעַלָּה וְלְהַשְׁגִּיחַ בְּהוּ, לְהַכְנִיסוּן
לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל כֵּן,
כָּל בֵּית כְּנֶסֶת שְׂאִין בּוֹ חֲלוּנוֹת,
אֵינּוּ מְקוּם לְהַתְּפַלֵּל בּוֹ כְּרָאוּי.

שְׁהָרֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת לְמַטָּה כְּנֶגֶד
בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלַמְעֵלָה. בֵּית
הַכְּנֶסֶת שְׁלַמְעֵלָה שִׁישׁ בּוֹ
חֲלוּנוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ - כִּף גַּם
לְמַטָּה. לְמַעַלָּה כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה יֵשׁ
בָּהּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲלוּנוֹת - כִּף גַּם
לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַתְּחַתּוֹן. וְהַכֹּל
עוֹמְדִים זֶה כְּנֶגֶד זֶה, מִשׁוּם
שֶׁהָעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים אֵלּוּ בְּגוּוּן שֶׁל
אֵלּוּ, וּכְבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עוֹלָה בְּכָל. וְעַל כֵּן, בְּיוֹם רַעָה
יְמַלְטָהוּ ה'. כְּשִׁשׁוּלְט אֹתוֹ הַצַּד
הָרַע - יְמַלְטָהוּ ה'.

כְּמוֹ כֵּן, הִמְמַנָּה הַזֶּה יְהִירָא"ל
עוֹמֵד עַל כָּל אוֹתָם שְׁחָסִים עַל
עֲנִיִּים, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָ אֲשֶׁרִי מְשָׁפִיל
אֶל דָּל, וּבְשָׁבִיל זֶה הַכֹּל עוֹמֵד
בְּהִיכְל הַזֶּה, וְהִיכְל הַזֶּה נְכֻלֵּל
בְּהִיכְל אַחַר רְבִיעֵי, שְׁשֵׁם הֵם
הַגְּזָרוֹת וְהַדִּינִים לְכָל. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ
שֶׁל מִי שִׁיּוֹדְע אֶת גְּנֻזֵי רְבוּנוּ,
לִיַּחְדּוּ וְלִקְדָּשׁ אֶת שֵׁם רְבוּנוּ
תְּמִיד, לְזַכּוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

(היכל הזכות גבורה)

היכל הזכות גבורה

ההיכל הרביעי. ההיכל הזה, שהקדוש ברוך הוא נודע שלטונו בארץ בגללו. וזהו ההיכל שעומד לשמר את דרכי התורה. זה נקרא היכל הזכות, שבו נדונים כל דיני העולם וכל הזכיות וכל החטאים וכל הענשים, וכל שכר טוב לאותם ששומרים את מצוות התורה.

היכל הזכות הזה משנה מכל שאר ההיכלות, וההיכל הזה כלולים בו ארבעה היכלות משנים זה מזה, וכלם היכל אחד. בהיכל הזה יש רוח אחת שנקראת זכות אל. וההיכל הזה נקרא על שמו זכות, וזהו אל. וכאן נדונים כל דיני העולם. וזהו סוד הכתוב, (תהלים ז) ואל זעם בכל יום.

ארבעה היכלות, ארבעה אלו שהם בהיכל הזה, זה לפני מזה, כלם כלולים זה בזה, וכלם היכל אחד, ונקרא זכות. ארבעה ההיכלות הללו יש להם פתחים. ממנה אחד עליון שעומד מחוץ לפתח הראשון של ההיכל הזה, סנסני"ה שמו, ועל השם הזה יש ממנה אחד לצד האחר של השמאל, שנוטל דינים באותו ההיכל שלו לעורך ולעשות בעולם. ומשום שנוטל ממנו נקרא על שמו - סנסני"ה. והוא שולט על אותו אספרי"א של תינוקות.

והממנה העליון הזה סנסני"ה, כשנוטל דין, מכריז לאותם הממנים שעומדים על שנים עשר הפתחים, ואותם הפרושים שמכריזים על כל אותם הדינים שנדונו מהיכל הזכות הזה.

רוח זו שנוטלת הכל, שנקראת זכות אל ששמרנו, הכל כלול בה. ממנה יוצאים שבעים אורות נוצצים, וכלם עומדים בעגול כפי

היכל רביעאה. היכלא דא, די קדשא ברין הוא אשתמודע שולטניה בארעא בגיניה. ודא איהו היכלא, דקיימא למטר ארחוי דאורייתא. דא היכלא אקרי דזכות, דביה אתדנו כל דיני דעלמא, וכל זכין, וכל חובין, וכל עונשין, וכל אגר טב, לאינן דנטרי פקודי אורייתא.

היכל דא דזכות, משנייא מכל שאר היכלין, והאי היכלא, כלילן ביה ארבע היכלין, משניין דא מן דא, וכלהו חד היכלא. בהיכלא דא אית רוחא חדא, דאקרי זכו"ת אל. והיכלא דא אקרי על שמייה זכות, והאי איהו אל. והכא אתדנו כל דיני דעלמא, והאי איהו רזא דכתיב, (תהלים ז) ואל זעם בכל יום.

ארבע היכלין, ארבע אלין דאינן בהיכלא דא, דא לגו מן דא, פלהו כלילן דא בדא, וכלהו חד היכלא, ואקרי זכותא. ארבע היכלין אלין, אית להו פתחין. חד ממנא עלאה דקיימא לבר לפתחא קדמאה דהיכלא דא, סנסני"ה שמייה, ועל שמא דא, אית ממנא אחרא לסטרא אחרא דשמאלא, דנטל דינין בההוא היכלא דיליה, לאתערא למעבד בעלמא. ובגין דנטיל מניה, אקרי על שמייה, סנסני"ה. ואיהו שליט על ההוא אספרי"א דרביי.

והאי ממנא עלאה סנסני"ה, כד נטיל דינא, אכריז לאינן ממנן דקיימין על תריסר פתחין, ואינן פרוזין דמכריזי כל אינן דינין, דאתדנו מהיכלא דזכותא דא.

רוחא דא דנטיל פלא, דאקרי זכות אל דקאמרן, פלא כליל ביה. מניה נפקו שבעין נהורין נציצין, וכלהו בעגולא קיימי,

להראות זה בזה שלא מכסים זה מזה. כל הזכיות וכל הענשים וכל הדינים, לפני כל האורות האלו עומדים.

מהם יוצאים שני אורות שעומדים לפניהם תמיד. ושבעים האורות הללו ושני אורות שעומדים לפניהם, הם לתוף אמצע ההיכל. ועל סוד ההיכל הזה כתוב, (שיר השירים ו) שררף אגן הסהר אל יחסר המזג. כנגד אלו יוצאים שבעים ושנים אורות אחרים מצד הימין, ושבעים ושנים אורות אחרים מצד השמאל. ואלו הראשונים הם פנימיים לפנים באמצע ההיכל. לפני האורות הללו נכנסים כל הזכיות והחובות להטהר. כל המעשים של העולם יוצאים מהפנימיים הללו. נמצאו שכל האורות שיוצאים מהרוח העליונה הזו - מאתים וששה עשר אורות, וכלם פלולים ברוח הזו.

אותם שני האורות שעומדים לפני אותם השבעים, הם מעידים עדות תמיד, וכותבים פתקי דין של זכות או של חובה. אלו השבעים הם גוזרים גזרות ודנים דינים. וכל דיני העולם, הן לטוב הן לרע, הם כאן.

הרוח הזו, שהיא זכות א"ל כמו שאמרנו, בה רשומות שלש אותיות שנדבקות בה מלמעלה, שהן יה"ו. והרי בארנו, שכאשר האותיות הללו נדבקות במקום הזה של התדבקות הזכר בנקבה, אז נרשמות ברוח הזו אותן האותיות. וכאן אמר דוד, (תהלים צ) ואלהי לצור מחסי. סוד הרוח הזו שנקראת א"ל, וסוד אותן האותיות שרשומות בה, שנקראות יה"ו, אלו שלשת הצדדים של האורות שאמרנו.

בגין לאחזקה דא בדא דלא אתפסי דא מן דא. כל זכין, וכל עונשין, וכל דינין, קמי כלהו נהורין אלין קיימין.

מנייהו נפקי תרין נהורין, דקיימי קמייהו תדיר. ואלין שבעין נהורין, ותרין נהורין דקיימי קמייהו, אינון לגו באמצעיתא דהיכלא. ועל רזא דהיכלא דא כתיב, (שיר השירים ו) שררף אגן הסהר אל יחסר המזג.

לקבר אינון נפקי שבעין ותרין נהורין אחרנין, מסטרא דימינא. ושבעין ותרין נהורין אחרנין, מסטרא דשמאלא. ואלין קדמאי אינון פנימאי לגו, באמצעיתא דהיכלא. לקמי נהורין אלין, עאלין כל זכוון וכל חובין לאתדפאה. כל עובדין דעלמא, מאלין פנימאי נפקי. אשתכחו כל נהורין דנפקי מרוחא דא עלאה, מאתן ושית סרי נהורין, וכלהו כלילן ברוחא דא.

אינון תרי נהורין, דקיימי קמי אינון שבעין, אינון סהדי סהדותא תדיר, וכתיבי פתקי דינא דזכו או דחובה. אלין שבעין אינון גזרין גזרי ודינין דינין. וכל דינין דעלמא הן לטב הן לביש הקא איהו.

רוחא דא, דאיהו זכות א"ל פדקאמרן, ביה רשימין תלת אתוון, דמתדבקן ביה מלעילא, דאינון יה"ו. והא אוקימנא דכד אלין אתוון מתדבקאן בהאי אתר, (דף ת"א ע"ב) דאתדבקותא דדכורא בנוקבא. פדין אתרשימו בהאי רוחא, אינון אתוון. והקא אמר דוד, (תהלים צד) ואלהי לצור מחסי. רזא דרוחא דא דאקרי א"ל ורזא דאינון אתוון דרשימין ביה, דאקרון יה"ו, אלין תלת סטרין דנהורין דקאמרן.

אוֹתָם שְׁלֹשֶׁת בְּתֵי הַדִּין שְׁנַחֲלָקִים בְּדִינֵים אַחֲרִים בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם; בְּעֹשֶׁר, בְּעֵנִי, בְּמַחְלוֹת בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁהֵם אַרְבַּעַת הַיְכָלוֹת שֶׁמִּתְקַנְיִם לְכָל אוֹתָם הָאֲחֵרִים, שְׁנֵי הַיְכָלוֹת לְאֵלֶּה שְׁנֵי הַצְּדָדִים שֶׁל אוֹרוֹת אַחֲרִים, וְהֵיכַל אֶחָד לְכָל אוֹתָם בְּעֵלֵי הָעֵינָיִם שְׁעוֹשִׂים חֲשׁוֹבוֹן מִכָּל הַמַּעֲשִׂים שֶׁל הָעוֹלָם. וְהֵיכַל אֶחָד לְסוֹפְרִים אַחֲרִים שֶׁפָּתַח אֵלֶּה הָרֵאשׁוֹנִים הַפְּנִימִיִּים. אַרְבַּעַת הַיְכָלוֹת הֵלְלוּ כְּלוּלִים בְּהֵיכַל הַזֶּה, שְׁנִקְרָא עַל שֵׁם אוֹתָהּ הַרוּחַ שֶׁל זְכוּת, כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ.

בְּכָר פֶּתַח וּפֶתַח שֶׁל הַיְכָלוֹת הֵלְלוּ יֵשׁ מִמֶּנָּה אֶחָד. בְּפֶתַח הָרֵאשׁוֹן יֵשׁ מִמֶּנָּה אֶחָד שֶׁשְּׁמוֹ נִקְרָא גְזֵרִיא"ל. (לְפֶתַח הָרֵאשׁוֹן שֶׁשֵׁם הַכֹּל סַנְסַנְיָה שְׁמִמְנוּ לוֹקָה) אוֹתוֹ הַמִּמְנָה הָאֲחֵר, אוֹתוֹ מִמֶּנָּה לְגַלוֹת דִּינֵים שְׁנִדְוָנוּ וְנִגְזְרוּ לְאוֹתוֹ הַמִּמְנָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁשְּׁמוֹ סַנְסַנְיָה, שְׁמִמְנוּ נוֹטֵל הַמִּמְנָה הָאֲחֵר הַזֶּה שְׁעוֹמֵד עַל הַיְכָל שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר, וְעוֹמֵד עַל הָאֶסְפֶּרָה שֶׁל תִּינוּקוֹת, כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ.

וְהַמִּמְנָה הַזֶּה גְזֵרִיא"ל נוֹטֵל דְּבַר בֵּית הַדִּין הַפְּנִימִי, שֶׁהַכֹּל נִגְזָר שָׁם, וְאֵז מוֹדִיעַ אֶת הַדְּבָר לַמִּמְנָה הַזֶּה שְׁבַחוּץ, וְכָל אוֹתָם הַפְּרוֹזִים מְכַרְזִים וְאוֹמְרִים בְּכָל הַרְקִיעִים: כֹּף וְכֹף נִגְזָר מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. עַד שְׁנוֹטְלִים אֶת אוֹתוֹ הַדְּבָר בְּהֵיכַל שְׁלִמְטָה, וּמִשָּׁם יוֹצְאִים וּמְכַרְזִים עַל הַדְּבָר, עַד שֶׁזֶה נִשְׁמַע בְּכָל הַרְקִיעִים הַתַּחְתּוֹנִים, וְיוֹרְדִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדְּבָר לְכֹל לַמֶּטֶה.

וְנוֹטְלִים הַדְּבָר כֹּל הַתַּחְתּוֹנִים, מִדְּרָגָה לְדְרָגָה. אֶפְלוּ צְפָרֵי הַשָּׁמַיִם וְעוֹפוֹת הָאָרֶץ, כָּלֵם לוֹקְחִים אֶת הַדְּבָר וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם, עַד שְׁנוֹטְלִים הַדְּבָר כֹּל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים וּמְרַאֲיִם אֶת זֶה בַּחֲלוֹם לְאֲנָשִׁים, וְכֹא אוֹתוֹ הַדְּבָר לְזִמְן קָרוֹב.

דְּלַבֵּר, וְכָל אֵינּוֹן פְּרוֹזֵי מְכַרְזֵי וְאוֹמְרֵי בְּכָל רְקִיעֵין, כֹּף וְכֹף אֲתַגְזֹר מִפִּי מִלֶּפָּא, עַד דְּנִטְלֵי הַהִיא מְלָה בְּהֵיכְלָא דְלִתְתָּא, וּמִתְמַן נִפְקֵי וּמְכַרְזֵי מְלָה, עַד דְּאִשְׁתַּמַּע בְּכִלְהוּ רְקִיעֵין תְּתַאֲיִן, וְנִחְתִּי וְאוֹדְעֵי מְלָה, לְכִלְהוּ דְלִתְתָּא. וְנִטְלֵי מְלָה כִלְהוּ תְתַאֲיִן, מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, אֶפְילוּ צְפָרֵי שְׁמַיָּא, וְעוֹפֵי דְאֶרְעָא, כִּלְהוּ נִטְלֵי מְלָה, וְאוֹדְעֵי לָהּ בְּעֵלְמָא. עַד דְּנִטְלֵי מְלָה כָּל אֵינּוֹן גְּרִדִּינֵי נִימוּסִין, וְאַחְזִיִּין בְּחֵלְמָא לְבַנֵּי נֶשְׂא, וְאַתְיָא הַהִיא מְלָה לְזִמְן קָרִיב.

אֵינּוֹן תֵּלֵת בְּתֵי דִינִין, דְּמִתְפַּלְגֵי בְּדִינִין אַחְרָנִין, בְּמִילֵי דְעֵלְמָא, בְּעוֹתְרָא, בְּמַסְפְּנוּ, בְּמַרְעִין, בְּשִׁלְמוֹ, דְּאֵינּוֹן אַרְבַּע הַיְכָלִין דְּאֵינּוֹן מִתְקַנְיִן לְכָל אֵינּוֹן אַחְרָנִין, תְּרִין הַיְכָלִין לְאֵלִין תְּרֵי סְטְרֵי נְהוּרִין אַחְרָנִין, וְחַד הַיְכָלָא לְכָל אֵינּוֹן מְאֵרֵי דְעֵינִין, דְּעַבְדֵי חוֹשְׁבְנָא מְכָל עוֹבְדֵין דְעֵלְמָא. וְחַד הַיְכָלָא, לְסוֹפְרִין אַחְרָנִין, דִּי תַחוֹת אֵלִין קְדָמָאֵי פְּנִימָאֵי. אֵלִין אַרְבַּע הַיְכָלִין, כְּלִילָן בְּהֵיכְלָא דָּא, דְּאֶקְרִי עַל שְׁמָא דְהַאי רוּחָא זְכוּתָא, בְּדַקְאֲמָרָן.

בְּכָר פֶּתַח וּפֶתַח דְּאֵלִין הַיְכָלִין, אֵית מִמְנָא חַד, בְּפֶתַח קְדָמָא אֵית מִמְנָא חַד, דְּשָׁמִיָּה אֶקְרִי גְזֵרִיא"ל. (לְפֶתַח קְדָמָא דְשָׁמִיָּה דְכָלֵא סַנְסַנְיָה דְמִינָה נְבִיל) הַאי מִמְנָא אַחְרָא, הַהוּא מִמְנָא אִיהוּ לְגַלְגָּא דִינִין, דְּאַתְדָּנוּ וְאַתְגְּזְרוּ לְהַהוּא מִמְנָא קְדָמָא, דְּשָׁמִיָּה סַנְסַנְיָה דְמִנִּיָּה נוֹטֵל הַאי מִמְנָא אַחְרָא, דְּקִימָא עַל הַיְכָלָא דְסְטְרָא אַחְרָא, וְקִימָא עַל אֶסְפֶּרָה דְרַבִּי, בְּדַקְאֲמָרָן.

וְהַאי מִמְנָא גְזֵרִיא"ל, נוֹטֵל מְלָה דְבֵי דִינָא פְּנִימָא. דְכָלֵא, אֲתַגְזֹר תְּמַן, וְכַדִּין אוֹדִיעַ מְלָה לְהַאי מִמְנָא דְלַבֵּר, וְכָל אֵינּוֹן פְּרוֹזֵי מְכַרְזֵי וְאוֹמְרֵי בְּכָל רְקִיעֵין, כֹּף וְכֹף אֲתַגְזֹר מִפִּי מִלֶּפָּא, עַד דְּנִטְלֵי הַהִיא מְלָה בְּהֵיכְלָא דְלִתְתָּא, וּמִתְמַן נִפְקֵי וּמְכַרְזֵי מְלָה, עַד דְּאִשְׁתַּמַּע בְּכִלְהוּ רְקִיעֵין תְּתַאֲיִן, וְנִחְתִּי וְאוֹדְעֵי מְלָה, לְכִלְהוּ דְלִתְתָּא. וְנִטְלֵי מְלָה כִלְהוּ תְתַאֲיִן, מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, אֶפְילוּ צְפָרֵי שְׁמַיָּא, וְעוֹפֵי דְאֶרְעָא, כִּלְהוּ נִטְלֵי מְלָה, וְאוֹדְעֵי לָהּ בְּעֵלְמָא. עַד דְּנִטְלֵי מְלָה כָּל אֵינּוֹן גְּרִדִּינֵי נִימוּסִין, וְאַחְזִיִּין בְּחֵלְמָא לְבַנֵּי נֶשְׂא, וְאַתְיָא הַהִיא מְלָה לְזִמְן קָרִיב.

וְלַפְעָמִים דְּהָיָה מְלָךְ דְּאַצְטְרִיקָא לְמַלְכֵי אֶרֶצָא, דְּאֵינּוּן מְמַנְן לְאַתְּזָנָא, וְלַדְּבָרָא עִמּוּן. דְּאִוְדְעִין הֵהִיא מְלָךְ עַד רְקִיעָא דְשִׁמְשָׁא דְלַתְתָּא, וְקִיַּימָא תַּמּוּן. עַד דְּאֵינּוּן מְמַנְן שִׁמְשָׁא, דְּאַתְמַנּוּן עַל שִׁמְשָׁא, נְטִילֵי הֵהִיא מְלָךְ, וְאִוְדְעִי לָהּ לְאֵינּוּן מְמַנְן עַלְאִין דִּי בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְאֵינּוּן מִוְדְעִין הֵהִיא מְלָךְ לְמַלְכֵי אֶרֶצָא, דְּאֵינּוּן בְּסִטְרָא דְלַהוּן.

וְכִשְׁהוּוּ נְבִיאִים בְּהֵם בְּיִשְׂרָאֵל, הָיוּ נוֹטְלִים גְּבוּרָתָם מִשְׁנֵי עֲמוּדֵים עֲלִיוֹנִים שֶׁהַתּוֹרָה סְמוּכָה עֲלֵיהֶם. אַחַר שֶׁהִסְתַּלְקוּ נְבִיאִים מִהָעוֹלָם וּבָאוּ בְּעַלֵי הַמְּרָאָה וּבְעַלֵי הַחֲלוּם, הֵם נוֹטְלִים הַדְּבָר מִמְקוֹמוֹ, כְּפִי שְׁאַמְרָנוּ. וְכִשְׁהוּוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל מְלָכִים, וְהִסְתַּלְקוּ הַנְּבִיאִים, וְלֹא נִמְצְאוּ בְּעַלֵי מְרָאָה וּבְעַלֵי חֲלוּם, מוֹדִיעִים אֶת הַדְּבָר לְאוֹתָם מְלָכִים מִהַפְּתַח הַזֶּה שְׁאַמְרָנוּ.

וְאֵם תֵּאמַר, אֵיךְ נוֹטֵל הַדְּבָר מִהַמְּקוֹם הַזֶּה? בֵּא וּרְאֵה, כָּל דְּרָגָה וְדְרָגָה וְכָל פֶּתַח וּפֶתַח, לְכֻלָּם יֵשׁ בַּחוּץ מִמֵּנִים יוֹדְעִים שֶׁהַתְּמַנּוּ (בְּצַד שְׁלָהֶם) בְּכָל אוֹתָם הַרְקִיעִים, עַד שְׁיִוְרֵדִים לְמִטָּה לְרַקִּיעִים הַתַּחְתּוֹנִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדְּבָר לְאוֹתָם שְׁצָרִיךְ, מִשׁוּם שֶׁהָיָה מִהֵיכְלֹת הַלָּלוּ, שֶׁהֵם צַד הַקְּדוּשָׁה וְסוּד הָאֱמוּנָה, נִפְרָדוֹת דְּרָגוֹת לְמִטָּה, כֵּלָן בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וְיוֹרְדוֹת מְדְרָגוֹת עַל מְדְרָגוֹת עַד שְׁפוּרְחוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַתְּמַנּוּ בּוּ.

מֵהֵם לְשֹׁמֵר בְּנֵי אָדָם מִן הַצַּד הָאַחַר וּמִנְזִקֵי הָעוֹלָם, וּבְאוֹתָם הַדְּרָכִים שֶׁבָּהֶם הֵם הוֹלְכִים. וּמֵהֵם כְּדִי לְסַעַד לְבַנֵי אָדָם כְּשֶׁבָּאִים לְהִטְהָר. וּמֵהֵם לְעִשׂוֹת אוֹתוֹת וּנְסִים בְּעוֹלָם, וּמֵהֵם וְכֵן (בְּצַדוֹתָא זוּ) נִפְרָדוֹת כְּמָה דְּרָגוֹת

וְלִזְמַנֵּין דְּהָיָה מְלָךְ דְּאַצְטְרִיקָא לְמַלְכֵי אֶרֶצָא, דְּאֵינּוּן מְמַנְן לְאַתְּזָנָא, וְלַדְּבָרָא עִמּוּן. דְּאִוְדְעִין הֵהִיא מְלָךְ עַד רְקִיעָא דְשִׁמְשָׁא דְלַתְתָּא, וְקִיַּימָא תַּמּוּן. עַד דְּאֵינּוּן מְמַנְן שִׁמְשָׁא, דְּאַתְמַנּוּן עַל שִׁמְשָׁא, נְטִילֵי הֵהִיא מְלָךְ, וְאִוְדְעִי לָהּ לְאֵינּוּן מְמַנְן עַלְאִין דִּי בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְאֵינּוּן מִוְדְעִין הֵהִיא מְלָךְ לְמַלְכֵי אֶרֶצָא, דְּאֵינּוּן בְּסִטְרָא דְלַהוּן.

וְכִד הָיוּ נְבִיאִים בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, הָיוּ נְטִילִין גְּבוּרָה דְלַהוּן, מִתְרִין עֲמוּדִין עַלְאִין דְּאוֹרִייתָא סְמִיךְ עַלְיֵיהוּ. לְבַתֵּר דְּאַסְתַּלְקוּ נְבִיאִים מִעֲלָמָא, וְאַתּוּ מְאִרֵי דְמְרָאָה, וּמְאִרֵי דְחֲלָמָא, נְטִילֵי מְלָךְ מֵאַתְרֵיהּ כְּדִקְאָמְרֵן. וְכִד מְלָכֵי הָיוּ בִּינְיֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וּנְבִיאִים אִסְתַּלְקוּ, וּמְאִרֵי דְחֲלָמָא וּמְרָאָה לָא אִשְׁתַּכְּחוּ, אוֹדְעִין מְלָךְ לְאֵינּוּן מְלָכִין, מֵהָאֵי פֶתַח כְּדִקְאָמְרֵן. וְאִי תִימָא הֵיךְ נְטִיל מְלָךְ מֵהָאֵי אַתֵּר. תָּא חֲזִי, כָּל דְּרָגָא וְדְרָגָא, וְכָל פֶּתַח וּפֶתַח, כָּלֵהוּ אֵית לֹוּן לְבַר, מְמַנְן יוֹדְעֵן, דְּאַתְמַנּוּן (בְּסִטְרָא דְלַהוּן) בְּכָל אֵינּוּן רְקִיעִין, עַד דְּנַחְתִּי לְתַתָּא בְּרַקִּיעִין תַּתְּאִין וְאוֹדְעִין מְלָךְ לְאֵינּוּן דְּאַצְטְרִיקָא בְּגִין דְּהָא מְאֵלִין הֵיכְלִין דְּאֵינּוּן סִטְרָא דְקְדוּשָׁה וְרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, אַתְּפָרְשׁוּ דְרָגִין לְתַתָּא, כָּלֵהוּ בְרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, וְנַחְתּוּ דְרָגִין עַל דְרָגִין, עַד דְּפִרְחִין מֵהָאֵי עַלְמָא, וְאַתְמַנּוּן בֵּיהּ.

מִנְהוּן, לְנִטְרָא בְּנֵי נְשָׂא מִסִּטְרָא אַחְרָא, וּמִנְזִיקֵי עַלְמָא, וּבְאֵינּוּן אֶרְחֵי דְקָא אֲזִלֵי. וּמִנְהוּן, לְסִיַּיעָא לְבְנֵי נְשָׂא, כִּד אַתְּאֵן לְאַתְדַּכָּאָה. וּמִנְהוּן, לְמַעַבְד אֶתִּין וְנִסִּין בְּעַלְמָא. וּמִנְהוּן דְקִיַּימֵי לְאַשְׁגַּחָא בְּעוֹבְדִין דְבְנֵי נְשָׂא, לְמַסְהַד סְהִדוּתָא. וְכֵן (בְּגוּנָא דֵא) שְׁעוּמְדִים כְּדִי לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם לְהַעֲיֵד עֲדוּת.

לצדיקהם, וכלם בסוד האמונה
העליונה בקדושה עליונה.

כמו כן בצד האחר, צד הטמאה,
נפרדות דרגות מאותם ההיכלות
למטה, כלם דרגות להרע
ולהסתות את העולם. מהם
עומדים להסית בני אדם מדרך
טובה לדרך רעה, ומהם קימים
לטמא בני אדם לאותם שבאו
להטמא. כמו ששנינו, בא אדם
להטמא - מטמאים אותו בעולם
הזה ומטמאים אותו באותו
עולם, והם נקראו צואה רותחת,
כמו שנאמר (ישעיה'ל) צא תאמר לו.
ואותן דרגות שעומדות לטמא
יותר, ומשום כך אלה תמיד כנגד
אלה, והכל הוא בדרגות ידועות
כראוי.

הפתח השני בפתח הזה יש
ממנה ששמו דהריאל, והוא
לצד ימין, וזהו ממנה להכניס את
כל הזכיות שזכו בהם בני אדם,
כדי שידון אדם עליהם לטוב
כשנודון לטוב, ואותן זכיות
קימות רבות על חטאי בני אדם,
ואז הממנה הזו מצוה על שכר
והחלק של אותן הזכיות והשכר
לטוב.

ובנוציא את אותו הדין, וממנה את
אותו ממנה שנקרא פדיאל
שבהיכל השלישי. ואז אומר לו,
(איוב לב) פדעוהו מרדת שחת. משום
שכשאדם עומד בבית חליו
ונתפס בתפיסת המלך, אז נדון
האדם. וכל זכות וכל חטא שעשה
אדם בעולם הזה, הכל נכנס
בהיכל הזה להיות נדון.

וכשנודון לטוב, בפתח הזה יוצא
דינו לטוב, לימין הממנה הזו
דהריאל שעומד בו, ומודיעים
את דינו לטוב, עד שנוצל. ויורד
אותו הדין לכל אותם הממנים.
הדרגות שנודעות לטוב למטה,
כלן דרגות על דרגות, והכל - בין

מתפרשין כמה דרגין לסטרייהו, וכלהו ברזא
דמהימנותא עלאה, בקדושה עלאה.

בגוונא דא בסטרא אחרא, סטרא מסאבא,
מתפרשין דרגין מאינון היכלין
לתתא, פלהו דרגין לאבאשא, ולאסטאה
עלמא: מנהון, קיימי לאסטאה בני נשא,
מארח טב לארח בישא. ומנהון קיימי לסאבא
בני (דף ת"ב ע"א) נשא, לאינון דאתו לאסתאבא,
כמה דתנינן, אתא בר נש לאסתאבא, מסאבין
ליה בהאי עלמא, ומסאבין ליה ביהווא
עלמא, ואינון אקרו צואה רותחת. כמה דאת
אמר (ישעיה'ל) צא תאמר לו. ואינון דרגין דקיימן
לסאבא יתיר, ובגין פד, אלין תדיר לקבל
אלין, וכלא איהו בדרגין ידיעאן פדקא חזי.

פתחא תננינא. בהאי פתחא אית ממנא,
דהריאל שמייה. ואיהו לסטר ימינא,
והאי איהו ממנא, לאעלא כל זכותין דזכו
בהו בני נשא, בגין דיתדן בר נש לטב עלייהו
כד אתדן לטב, ואינון זכין קיימן סגיאן על
חובי בני נשא, פדין האי ממנא, פקיד על
אגרא וחולקא דאינון זכין ואגרן לטב.

ואפיך ההוא דינא, ומני ליה לההוא ממנא,
דאקרי פדיאל, די בהיכלא תליתאה.
וכדין אמר ליה, (איוב לב) פדעוהו מרדת שחת.
בגין דכד בר נש קאים בבי מרעיה, ואתפס
בתפיסו דמלפא, פדין אתדן בר נש. וכל זכו
וכל חובה דעבד בהאי עלמא, פלא עאל בהאי
היכלא לאתדנא.

וכד אתדן לטב, בהאי פתחא נפק דיניה לטב,
לימינא דהאי ממנא דהריאל, דקיימא
ביה, ואודעין דיניה לטב, עד דאשתזיב.
ונחתא ההוא דינא, בכל אינון ממנן, דרגין
דאשתמודעו לטב לתתא, פלהו דרגין על

דְּרַגִּין, וְכֹלָא, בֵּין לְטַב בֵּין לְבִישׁ, מִבֵּי מַלְכָּא
אֲתַדֵּן הֵהוּא בַר נֶשׁ.

פְּתַחַא תְּלִיתָאָה. בְּהַאי פְּתַחַא אֵית מְמַנָּא חַד,
גְּדִיא "ל שְׁמִיה. וְאִיהוּ לְסֹטֵר שְׁמַאֲלָא,
וְהַאי אִיהוּ מְמַנָּא, לְאַעְלָא (ס"א לַאֲתַקְלָא) כָּל חוּבִין
וְכֹל בִּישִׁין, דְּבַר נֶשׁ אֶסְטִי אֲבַתְרִייהוּ בְּהַאי
עֲלֻמָּא. וְנַחֲתִית לֹוֹן גּוּ מִתְקַלָּא לְאַתְקַלָּא, בְּאִינוֹן
זְכִיין דְּעָאלוּ בִידָא דְּהֵהוּא מְמַנָּא אַחְרָא
דְּקֶאָמְרִן.

וְהֵהוּא מִתְקַלָּא קִיִּימָא גּוּ פְּתַחַא רְבִיעָאָה,
וְתַמֵּן אֲתַקְלוּ זְכִיין וְחוּבִין בְּחַדָּא. מָאן
דְּנַצַּח מְנִייהוּ, הֵכִי אֵית לִיה מְמַנֵּן בְּהֵהוּא
סְטָרָא. אִי נַצַּחֵן זְכִיין, כְּמָה מְמַנֵּן אֵית בְּסֹטֵר
דִּימִינָא, וְנִטְלִי הֵהוּא דִּינָא, וּמַעְבְּרִין בִּישִׁין
וּמְרַעִין מֵהֵהוּא בַר נֶשׁ, עַד דְּאַשְׁתַּזִּיב. אִי נַצַּחֵן
חוּבִין, כְּמָה מְמַנֵּן אֵית לִיה בְּהֵהוּא סְטָרָא
דְּשְׁמַאֲלָא, עַד דְּנִטְלִי מְלָה הֵהוּא סְטָרָא
אַחְרָא, וְכֹל אִינוֹן גְּרִדִּינִי נְמוּסִין, עַד דְּאַתְרַע
מְזֻלִּיה. וְכִדִּין נַחְתָּא הֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא,
וְנִטְלִי נִשְׁמַתָּא. זַפְּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקִיָּא
בְּעֲלֻמָּא דִּין וּבְעֲלֻמָּא דְּאֲתִי.

פְּתַחַא רְבִיעָאָה. בְּהַאי פְּתַחַא, קִיִּימָא חַד
מְמַנָּא, וְאִזְנִי"ה (ס"א מֵאִזְנִי"ה) שְׁמִיה.
וְהַאי אִיהוּ מִתְקַלָּא, דְּנִטְלָא (ס"א דְּתַקִּיל) זְכִיין
וְחוּבִין, וּבִיָּה אֲתַקְלוּ כְּלָהוּ כְּחַדָּא. וְדָא אַקְרִי
מֵאִזְנִי צְדָק. כְּדַכְתִּיב (ויקרא ט) מֵאִזְנִי צְדָק. בְּהַאי
אֲתַקְלוּ כְּלָהוּ לְאַתְדַּנָּא.

תַּחֲתֵהּ הַאי מְמַנָּא, אֵית תְּרִין מְמַנֵּן, חַד לִימִינָא
וְחַד לְשְׁמַאֲלָא. חַד לִימִינָא, הֵרִיא "ל
שְׁמִיה. חַד לְשְׁמַאֲלָא, גְּדוּדִיא "ל שְׁמִיה. וְכִד
אֲתַקְלוּ זְכִיין וְחוּבִין, דָּא אַכְרַע לְסֹטֵר יְמִינָא,
וְדָא אַכְרַע לְסֹטֵר שְׁמַאֲלָא. וְכְלָהוּ אֲתַפְּלִילוּ
בְּהַאי רוּחָא דְּאַקְרִי זְכוּ"ת אֵל.

לְטוֹב בֵּין לְרַע - מִבֵּית הַמֶּלֶךְ נְדוּן
אוֹתוֹ אָדָם.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי. בְּפִתְחַ הֵזֶה יֵשׁ
מְמַנָּה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ גְּדִיא"ל, וְהוּא
לְצַד שְׁמַאֲל, וְזֵהוּ הַמְּמַנָּה לְהַכְנִיס
(לְשַׁקֵּל) אֶת כָּל הַחֲטָאִים וְכֹל הַרְעוֹת
שְׂאָדָם סָטָה אַחְרֵיהֶם בְּעוֹלָם הֵזֶה,
וּמְזִיד אוֹתָם לְתוֹךְ מִשְׁקַל
לְהַשְׁקֵל עִם אוֹתָן זְכוּת שְׁנַכְנְסוּ
בִּיד אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה הַאֲחֵר שְׂאֻמְרָנוּ.
וְאוֹתוֹ הַמִּשְׁקַל עוֹמֵד בְּתוֹךְ הַפְּתַח
הַרְבִּיעִי, וְשֵׁם נִשְׁקָלִים זְכוּת
וְחוּבוֹת כְּאֶחָד. מִי שְׁנַצַּח מֵהֶם -
כִּף יֵשׁ לוֹ מְמַנִּים בְּאוֹתוֹ הַצַּד. אִם
הַזְכוּת נַצַּחוּ - כְּמָה מְמַנִּים יֵשׁ
בְּצַד יְמִין שְׁנוּטִלִים אוֹתוֹ הַדִּין,
וּמַעְבִּירִים אֶת הַרְעוֹת וְהַמַּחְלוֹת
מֵאוֹתוֹ אָדָם עַד שְׁנַצַּח. אִם
הַחֲטָאִים נַצַּחוּ - כְּמָה מְמַנִּים יֵשׁ
לוֹ בְּאוֹתוֹ צַד שְׁמַאֲל, עַד
שְׁלוּקָחִים הַדְּבַר אוֹתוֹ הַצַּד הַאֲחֵר
וְכֹל אוֹתָם שׁוּמְרֵי הַחֲקִים, עַד
שְׁהוֹרַע מְזֻלוֹ. וְאִזְ יוֹרֵד אוֹתוֹ הַצַּד
הַאֲחֵר וְנוֹטֵל אֶת הַנִּשְׁמָה. אֲשֶׁרִי
חֲלָקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הֵזֶה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַפְּתַח הַרְבִּיעִי. בְּפִתְחַ הֵזֶה עוֹמֵד
מְמַנָּה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ וְאִזְנִי"ה
(מֵאִזְנִי"ה). וְזֵהוּ מִשְׁקַל שְׁנוּטֵל
(שְׁשׂוּקֵל) זְכוּת וְחוּבוֹת, וְכוּ
נִשְׁקָלִים כָּלָם כְּאֶחָד. וְזֵה נִקְרָא
מֵאִזְנִי צְדָק, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (ויקרא ט)
מֵאִזְנִי צְדָק. בְּזֵה נִשְׁקָלִים כָּלָם
לְהַדוּן.

תַּחַת הַמְּמַנָּה הֵזֶה יֵשׁ שְׁנֵי מְמַנִּים,
אֶחָד לְיְמִין וְאֶחָד לְשְׁמַאֲל. אֶחָד
לְיְמִין, הֵרִיא "ל שְׁמוֹ. אֶחָד
לְשְׁמַאֲל, גְּדוּדִיא "ל שְׁמוֹ.
וְכַשְׁנִשְׁקָלִים זְכוּת וְחוּבוֹת - זֶה
מְכַרֵּעַ לְצַד יְמִין, וְזֵה מְכַרֵּעַ לְצַד
שְׁמַאֲל. וְכָלָם נִכְלָלוּ בְּרוּחַ הַזֶּה
שְׁנַקְרָאת זְכוּ"ת אֵל.

וּבְשִׁבְעָם נִכְלָלִים בָּהּ, מוֹצִיָּא חֲמִיָּה (אחת) קְדוּשָׁה, וְהַחֲמִיָּה הַזֹּאת לְוַהֲטָתָהּ, וְשָׁמָּה נִקְרָא תוֹמִיא"ל. הַחֲמִיָּה הַזֹּאת הִיא חֲמִיָּה שְׁעוֹמְדַת לְהַשְׁגִּיחַ בְּעוֹלָם בְּאוֹתָם עֵינֵי ה' שְׁהוֹלְכִים וּמְשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם. וְאוֹתָם עֵינֵי ה', כָּלֵם נוֹטְלִים הַשְׁגָּחָה מֵאוֹתָם מְעֻשִׁים טוֹבִים שְׁנַעֲשׂוּ בַסֶּתֶר, וְלֹהֲשִׁיחַ בְּאוֹתָם מְעֻשִׁים שֶׁהֵם בְּשִׁלְמוֹת הַלֵּב, וְאִף עַל גַּב שְׁלֵא נַעֲשׂוּ כְּרָאוּי.

הַחֲמִיָּה הַזֹּאת עוֹמְדַת בְּהַשְׁגָּחַת הַתְּפִלוֹת, מִשׁוּם שְׁאוֹתָן בְּקִשׁוֹת שְׁמִבְקָשִׁים אֲנָשִׁים בְּתְפִלוֹתֵיהֶן, כְּלָן עוֹמְדוֹת בְּיַד הַחֲמִיָּה הַזֹּאת, וּמְנִיחָה אוֹתָן בְּהִיכַל הַזֶּה. וְאוֹתָן הַבְּקָשׁוֹת עוֹמְדוֹת בְּהִיכַל הַזֶּה עַד אַרְבָּעִים יוֹם לְהַשְׁגִּיחַ בָּהֶן.

שְׁחָרִי (בסוף ארבעים יום) בְּכָל אַרְבָּעִים וְאַרְבָּעִים יוֹצֵאת הַחֲמִיָּה הַזֹּאת וְלוֹקַחַת אֶת כָּל אוֹתָן הַבְּקָשׁוֹת, וּמְנִיחָה אוֹתָן לִפְנֵי אוֹתָם שְׁבָעִים וְשָׁנַיִם אוֹרוֹת, וְדָנִים אוֹתָן. וְאִז הַרוּחַ הַזֶּה שְׁנִקְרָאת זְכוּרֵי אֵל, מְעִינָת בָּהֶן אִם זוֹכָה וְאִם לֹא זוֹכָה. אִם זוֹכָה - יוֹצֵאת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וּמְתַגַּלְגֶּלֶת הַבְּקָשָׁה הַזֹּאת, וְיוֹצֵאִים עִמָּה שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְמַנִּים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד תּוֹבְעִים מֵעַם אוֹתָהּ הַרוּחַ קִיּוֹם בְּבִקְשָׁה הַזֹּאת, וּמְתַקְנֶמֶת בָּהֶם.

תַּחַת הַחֲמִיָּה הַזֹּאת אַרְבָּעָה שְׂרָפִים לְוַהֲטִים: שְׂרָפֵא"ל, בְּרָקִיא"ל, קְרִישִׁיא"ל, קְדוּמִיָּה"ה. וְאַרְבָּעָה הִלְלוּ שְׂתַחַת הַחֲמִיָּה הַזֹּאת עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. אֵלּוּ הָאַרְבָּעָה עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְהֵם מְמַנִּים לְהַשְׁגִּיחַ בְּכָל אוֹתָם שְׁשׁוּמְרִים אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וּמְעַנְגִים אֶת הַשַּׁבָּת כְּרָאוּי.

מֵהָאַרְבָּעָה הִלְלוּ, כְּשֶׁנוֹסְעִים, וְיוֹצֵאִים שְׁבִיבֵי אֵשׁ, וּמֵהַשְּׁבִיבִים

וְכֹר אֶת־כָּל־לֵילָן כְּלֵהוּ בֵּיהּ, אֶפִּיק (פ"א חד) חִיּוֹתָא, קְדִישָׁא, וְהֵאֵי חִיּוֹתָא מְלַהֲטָא, וְאַקְרִי שְׁמִיָּה, תוֹמִיא"ל. הֵאֵי חִיּוֹתָא, אֵיִהֵי חִיּוֹתָא דְקִיִּימָא לְאַשְׁגָּחָא בְּעֻלְמָא, בְּאִינוּן עֵינֵי יְיָ, דְאַזְלָן וְשִׁטְאֵן בְּעֻלְמָא. וְאִינוּן עֵינֵי יְיָ, כְּלֵהוּ נְטִלוּ אֶשְׁגָּחוֹתָא, מֵאִינוּן עוֹבְדִין טְבִין דְאַתְעֵבִידוּ בְּטַמְרוּ, וְלְאַשְׁגָּחָא בְּאִינוּן עוֹבְדִין דְאִינוּן בְּשִׁלְמוֹ דְלִבָּא, וְאִף עַל גַּב דְלֵא אֶתְעֵבִידוּ כְּדָקָא יְאוֹת.

הֵאֵי חִיּוֹתָא אֵיִהֵי קִיִּימָא בְּאַשְׁגָּחוֹתָא דְצְלוֹתִין. בְּגִין דְאִינוּן שְׁאֲלִתִין דְשְׁאֲלֵי בְנֵי נְשָׂא בְּצְלוֹתֵהוֹן, כְּלֵהוּ קִיִּימֵי בִידָא דְהֵאֵי חִיּוֹתָא, וְאַנַּח לֵהוּ בְּהֵאֵי הֵיכְלָא, וְקִיִּימִין אִינוּן שְׁאֲלִתִין בְּהֵאֵי הֵיכְלָא עַד אַרְבָּעִין יוֹמִין, לְאַשְׁגָּחָא בְּהוּ.

דְרָחָא (בסוף ארבעין יומין) בְּכָל אַרְבָּעִין וְאַרְבָּעִין נְפָקָא הֵאֵי חִיּוֹתָא, וְנָטִיל לְכָל אִינוּן שְׁאֲלִתִין, וְאַנַּח לוֹן קְמִיִּיהוּ דְאִינוּן שְׁבָעִין וְתָרִין נְהוּרִין, וְדִיִּינִין לוֹן. וְכִדִּין הֵאֵי רוּחָא דְאַקְרִי זְכוּרֵי אֵל, (דף ר"ב ע"ב) מְעִינָת בְּהוּ, אֵי זְכִי אֵי לֹא זְכִי. אֵי זְכִי, נְפָקָא הֵאֵי צְלוֹתָא, וּמְתַגַּלְגֶּלֶת הֵאֵי שְׁאֲלִתָא, וְנִפְקֵן עִמָּה תְרִיסָר מְמַנָּן, וְכָל חַד וְחַד תְּבָעִין מֵעַם הַהוּא רוּחָא, קִיּוּמָא בְּהֵאֵי שְׁאֲלִתָא, וְאַתְקִיִּימָא בְּהוּ.

תַּחוֹת הֵאֵי חִיּוֹתָא, אַרְבָּעָה שְׂרָפִין מְלַהֲטִין, שְׂרָפֵא"ל, בְּרָקִיא"ל, קְרִישִׁיא"ל קְדוּמִיָּה"ה. וְאַלִּין אַרְבַּע תַּחוֹת הֵאֵי חִיּוֹתָא קִיִּימִין לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֻלְמָא, אֵלִין אַרְבַּע קִיִּימֵי לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֻלְמָא, וְאִינוּן מְמַנָּן לְאַשְׁגָּחָא בְּכָל אִינוּן דְנְטְרֵי יוּמָא דְשַׁבָּתָא, וּמְעַנְגֵי שַׁבָּתָא כְּדָקָא יְאוֹת.

מֵאֲלִין אַרְבַּע כַּד נְטִילֵי, נְפָקֵי שְׁבִיבִין דְאַשָׁא, וּמֵאֲלִין שְׁבִיבִין אֶתְעֵבִידוּ שְׁבָעִין וְתָרִין גְּלַגְלִין, מְלַהֲטִין בְּאַשָׁא.

הָלָלוּ נְעֻשִׁים שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם גְּלָגְלִים לַוְהִיטִים
בְּאֵשׁ. מִכָּאן נַעֲשֶׂה נֶהַר דִּינּוּר. אֶלֶף אֲלָפִים
יִשְׁמְשׁוּ אֶת אוֹתוֹ הַנֶּהַר. כָּל אוֹתָם שְׁמַעֲנָגִים
שֶׁבֶת, אַרְבַּעַת הַמְּמָנִים הָלָלוּ מִשְׁגִּיחִים בְּכָל
אוֹתָם שְׁמַעֲנָגִים אֶת הַשֶּׁבֶת, וְהַחֲזִיהַ הַזֹּאת
עוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם, וְנוֹסְעִים בְּשִׁבְלָה תַּחְתֵּיהָ.
בְּכָל יוֹם יוֹם זֹרֵם אוֹתוֹ נֶהַר דִּינּוּר וְשׁוֹרֵף
כְּמֵה רוּחוֹת וְכִמְה שְׁלִיטִים. וְכִשְׁנֹכְנֶסֶת
שֶׁבֶת, יוֹצֵא כְרוֹז, וְשׁוֹכֵף אוֹתוֹ נֶהַר דִּינּוּר,
וְהַסְּעוֹת וְהַזִּיקִים וְהַשְּׁבִיכִים שׁוֹכְכִים.
וְהַחֲזִיהַ הַזֹּאת הוֹלֶכֶת וְעוֹלָה עַל אַרְבַּעַת
הַשְּׂרָפִים הָלָלוּ שְׁאֲמַרְנוּ, וְנִקְנְסֶת לַתּוֹף
אֲמַצַּע הַהֵיכָל הַזֶּה לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא
עֲנָג.

כּוּשׁוּם שְׁבַמְקוֹם הַזֶּה, כְּשִׁנְכֶנְסֶת שֶׁבֶת,
מִסְתַּדְרִים שֵׁם כָּל שְׁלַחֲנוֹת בְּנֵי הָעוֹלָם,
שְׁנִקְרָאִים בְּנֵי הַיֵּכָל הַמְּלֶךְ. וְאֶלֶף אֲלָפִים
וְרִבּוּא רַבּוֹת עוֹמְדִים עַל אוֹתָם הַשְּׁלַחֲנוֹת.
וְהַחֲזִיהַ הַעֲלִיּוֹנָה הַזֹּאת עַל אַרְבַּעַת הַשְּׂרָפִים
הָלָלוּ, וְנִקְנְסֶת לְאוֹתוֹ מְקוֹם, וְרוֹאֶה שֵׁם אֶת
כָּל אוֹתָם הַשְּׁלַחֲנוֹת (וְכָל אוֹתָם שְׁעוֹמְדִים עֲלֵיהֶם),
וּמִשְׁגִּיחָה בְּכָל שְׁלַחַן וְשְׁלַחַן, וְאִיךְ מַעֲנָגִים
אֶת כָּל שְׁלַחַן וְשְׁלַחַן, וְעוֹמֶדֶת וּמְבַרְכֶת אֶת
אוֹתוֹ הַשְּׁלַחַן. וְכָל אוֹתָם אֶלֶף אֲלָפִים וְרִבּוּא
רַבּוֹת, כָּלֵם פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים אָמֵן.

וְכֵה הַבְּרָכָה שְׁמִכְרַף עַל הַשְּׁלַחַן הַזֶּה
שְׁנַעֲרַף וְנַעֲנַג כְּרָאוּי? (ישעיה נח) אִז תַּתְּעַנַּג עַל
ה' וְגו' כִּי פִי ה' דְּבַר. וְכָלֵם אוֹמְרִים: אִז
תִּקְרָא וְה' יַעֲנֶה וְגו'. רוּחַ הַעֲלִיּוֹנָה שְׁנִקְרָאת
זְכוּ"ת אֵל, כְּשִׁאוֹתוֹ הַשְּׁלַחַן מִתְּעַנַּג בְּכָל
הַסְּעוּדוֹת, בְּסְעוּדָה הַאֲחֵרוֹנָה הַשְּׁלִישִׁית
מִסִּים וְאוֹמֵר עַל כָּל אוֹתָם הַרְאוּשׁוֹנִים,
וְאוֹמֵר: אִז יִבְקַע כְּשִׁחַר אוֹרֶךְ וְגו', כְּבוֹד ה'
יִאֲסַפֶּה. כָּל אוֹתָם שְׁבָעִים אוֹרוֹת אַחֲרִים
בְּכָל הַצְּדִדִים פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: (תהלים קכח)
הִנֵּה פִי כֵן יְבוֹרֵף גָּבֵר יֵרָא ה'.

דְּבַר. וְכִלְהוֹ אֲמַרִי, (ישעיה נח) אִז תִּקְרָא וְיִי' יַעֲנֶה וְגו'. רוּחַ עֲלִיּוֹנָה דְּאֶקְרִי
זְכוּ"ת אֵל, כֵּד הַהוּא פְתוֹרָא אֲתַעֲנַג בְּכִלְהוֹ סְעוּדָתִי, בְּסְעוּדָתָא בְּתַרְאָה
תְּלִיתָאָה מְסִיִּים וְאֵמֵר, עַל כָּל אֵינּוֹן קְדָמָי, וְאֵמֵר (ישעיה נח) אִז יִבְקַע כְּשִׁחַר
אוֹרֶךְ וְגו', כְּבוֹד יִי' יִאֲסַפֶּה. כָּל אֵינּוֹן שְׁבָעִין נְהוֹרִין אֲתַרְנִין בְּכָל סְטָרִין,
פְתַחִי וְאֵמַרִי, (תהלים קכח) הִנֵּה כִי כֵן יְבוֹרֵף גָּבֵר יֵרָא יִי'.

מִהֲכָא אֲתַעֲבִיד נֶהַר דִּינּוּר. אֶלֶף אֲלָפִין
יִשְׁמְשׁוּנִיהַ לְהַהוּא נֶהַרָא. כָּל אֵינּוֹן
דְּמַעֲנָגִי שֶׁבֶתָא, אֲלִין אַרְבַּע מְמָנִין
מִשְׁגָּחַן בְּכָל אֵינּוֹן דְּמַעֲנָגִי שֶׁבֶתָא,
וְהַי חִיּוֹתָא קִיִּמָא עֲלֵייהוּ, וְנִטְלִי
בְּגִינָה תַּחוּתָהּ.

בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, נָגִיד הַהוּא נֶהַר
דִּינּוּר, וְאוֹקִיד לְכְּמֵה רוּחִין,
וְלְכְּמֵה שְׁלִיטִין. וְכֵד עֵייל שֶׁבֶתָא,
כְּרוֹזָא נְפָקָא, וְשְׁכִיף הַהוּא נֶהַר דִּינּוּר,
וְזַעֲפִין וְזִיקִין וְשְׁבִיכִין אֲשַׁתְּכֶכוּ. וְהַי
חִיּוֹתָא אֲזֵלָא וְסִלְקָא עַל אַרְבַּעַת אֲלִין
שְׂרָפִים דְּקָאֲמַרְן. וְעָאל גּוֹ אֲמַצְעִיתָא
דְּהֵיכְלָא דָא, כְּהַהוּא אֲתַר דְּאֶקְרִי עֲנָג.
בְּגִין דְּכֵהַי אֲתַר, כֵּד עֵייל שֶׁבֶתָא,
מִתְּסַדְרָאן תַּמָּן כָּל פְּתוּרֵי דְּבְנֵי
עֲלָמָא, דְּאֶקְרוּ בְּנֵי הֵיכְלָא דְּמִלְכָא,
וְאֶלֶף אֲלָפִין, וְרִבּוּ רַבּוּן מְמָנִין, קִיִּמֵי
עַל אֵינּוֹן פְּתוּרֵי. וְהַי חִיּוֹתָא עֲלִיָּה עַל
אֲלִין אַרְבַּעַת שְׂרָפִים, וְעָאל כְּהַהוּא
אֲתַר, וְחִמָּא כָּל אֵינּוֹן פְּתוּרֵי, (וְכָל אֵינּוֹן
דְּכִיִּמָא עֲלֵייהוּ) וְאֲשַׁגַּח בְּכָל פְּתוּרָא וּפְתוּרָא,
וְהִיךְ מַעֲנָגִי לִיָּה לְכָל פְּתוּרָא וּפְתוּרָא,
וְקִיִּמָא וּבְרִיף לִיָּה לְהַהוּא פְּתוּרָא. וְכָל
אֵינּוֹן אֶלֶף אֲלָפִין, וְרִבּוּא רַבּבָן, כְּלָהוּ
פְתַחִי וְאֵמַרִי אָמֵן.

וְכֵה בְּרָכָה הִיא דְּבְרִיף עַל הַי פְּתוּרָא
דְּמִתְּסַדְר וְאֲתַעֲנַגָא כְּדָקָא יָאוּת.
(ישעיה נח) אִז תַּתְּעַנַּג עַל יִי' וְגו' כִּי פִי יִי'

דְּבַר. וְכִלְהוֹ אֲמַרִי, (ישעיה נח) אִז תִּקְרָא וְיִי' יַעֲנֶה וְגו'. רוּחַ עֲלִיּוֹנָה דְּאֶקְרִי
זְכוּ"ת אֵל, כֵּד הַהוּא פְתוֹרָא אֲתַעֲנַג בְּכִלְהוֹ סְעוּדָתִי, בְּסְעוּדָתָא בְּתַרְאָה
תְּלִיתָאָה מְסִיִּים וְאֵמֵר, עַל כָּל אֵינּוֹן קְדָמָי, וְאֵמֵר (ישעיה נח) אִז יִבְקַע כְּשִׁחַר
אוֹרֶךְ וְגו', כְּבוֹד יִי' יִאֲסַפֶּה. כָּל אֵינּוֹן שְׁבָעִין נְהוֹרִין אֲתַרְנִין בְּכָל סְטָרִין,
פְתַחִי וְאֵמַרִי, (תהלים קכח) הִנֵּה כִי כֵן יְבוֹרֵף גָּבֵר יֵרָא יִי'.

וּכְשֶׁשָׁלַחַן הָאָדָם אִינוֹ עוֹמֵד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם בְּעִרְכַּת הַעֲנָג כְּרֹאוֹי, אִזְ הַחֲתִיָּה הַזֹּה, וְאוֹתָן אַרְבַּע שְׁתַּחֲתִיָּה, וְכָל אוֹתָם אֶלֶף אֲלָפִים וְרִבּוֹא רַבְבוֹת, כָּלֶם דּוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, וְכִמְה שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים, כָּלֶם נוֹטְלִים אוֹתוֹ וּמְכַנְיָסִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא בַּהֶפֶךְ מִזֶּה, וְנִקְרָא נִגְע. וּכְשֶׁמְכַנְיָסִים אוֹתוֹ לְשֵׁם, (פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים) (שֵׁם קֵט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָה וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חֶפֶץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. יִנְקֹשׁ נוֹשָׂה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְגו', אֵל יְהִי לוֹ מוֹשֵׁף חֶסֶד וְגו'. הַרְחַמֵּן יִצְיָלְנוּ.

מִשׁוֹם שֶׁעֲנַג שֶׁבֶת, וְאִמּוֹנַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (זֶה אֵלּוֹ אוֹתָם שְׁלַחְנוֹת שֶׁל עֲנַג שֶׁבֶת וּמוֹעֲדִים וְחֻגִים, כָּלֶם שִׁמְחָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשׁוֹם כֶּף) הוּא. וּמִשׁוֹם זֶה, כָּל אוֹתָם שְׁמַעֲנָגִים עֲנַג הַשֶּׁבֶת וְזִמְנִים וּמוֹעֲדִים, אַרְבַּעַת הִלְלוּ שְׁעוֹמְדִים תַּחַת הַחֲתִיָּה הַזֹּה עוֹמְדִים כְּנֶגֶד אוֹתוֹ נִהַר דִּינּוֹר, וְלֹא נוֹתְנִים לְהַשְׁרִף שֵׁם אֵת כָּל אֵלּוֹ שְׁמַעֲנָגִים עֲנוּגִיָּהֶם כְּרֹאוֹי.

תַּחַת הָאֲרַבְעָה הִלְלוּ יֵשׁ מִמְּנִים אֲחֵרִים שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ, שְׁנוֹדְעִים מִצַּד הַהֵיכַל הַזֶּה, (כָּל הַכְּרוֹזִים בַּחוּץ) וּמְכַרְזִים עַל כָּל אוֹתָם הַדִּינָים וְעַל כָּל אוֹתָן הַגְּזוֹרוֹת שְׁנִגְזְרוּ בַּהֵיכַל הַזֶּה.

הַבַּר נִדּוֹן פֶּאֶן, פֶּרֶט לְשִׁלְשָׁה דְבָרִים שֶׁלֹּא נִתְּנָת רְשׁוּת פֶּאֶן בַּהֵיכַל הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא זְכוּת, וְאֵלּוֹ הֵם: בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי. שְׁהָרִי שְׁלֶשֶׁת אֵלֶּה לֹא עוֹמְדִים פֶּאֶן, מִשׁוֹם שְׁהָרִי הֵם תְּלוּיִים בְּמִזְל. שְׁהָרִי אוֹתוֹ נִהַר שְׁשׁוּפֶע וְיוֹצֵא, שֵׁם תְּלוּיִים הַחַיִּים שְׁלִמְעָלָה, וְשֵׁם תְּלוּיִים הַמְּזוֹנוֹת, וְשֵׁם תְּלוּיִים הַבְּנִים. שְׁהָרִי שְׁלֶשֶׁת אֵלֶּה יוֹצְאִים מִשֵּׁם וְשׁוּפְעִים וְנִמְשָׁכִים לְמִטָּה.

וּמִשׁוֹם כֶּף הַכֵּל עוֹמֵד בַּהֵיכַל הַזֶּה, פֶּרֶט לְשִׁלְשֵׁת אֵלּוֹ.

וְכִר פְּתוּרָא דְבַר נֶשׁ לָא קִיִּמָּא בְּהֵוּא אֲתָר בְּסִדּוּרָא דְעֲנוּגָא כְּדָקָא יֵאוּת, פְּדִין הָאִי חִיּוּתָא, וְאִינוּן אַרְבַּע דְתַחוּתָהּ, וְכָל אִינוּן אֶלֶף אֲלָפִין וְרִבּוֹ רַבְבִּין, כְּלֵהוּ דְחִיּוּן לִיָּה לְבַר, לְהֵוּא סְטָרָא אֲחֵרָא, וְכִמְה גְרִדִּינִי נִימוּסִין, כְּלֵהוּ נְטִילִי לִיָּה וְעֵיילִי לִיָּה לְהֵוּא אֲתָר, דְאִיָּהוּ בְּהַפּוּכָא מִן דָּא, וְאֶקְרִי נִגְע. וְכַד עֵיילִ לָהּ תַּמָּן, (ס"א פִּתְחֵי וְאִמְרֵי) (תַּהֲלִים קֵט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָה וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חֶפֶץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. (תַּהֲלִים קֵט) יִנְקֹשׁ נוֹשָׂה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְגו', אֵל יְהִי לוֹ מוֹשֵׁף חֶסֶד וְגו'. רַחַמֵּנָא לְשַׁבְּחֵן.

בְּגִין דְעֲנוּגָא דְשֶׁבֶתָא, וּמְהִימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א הָאִי אִיָּהוּ אֵלּוֹן פְּתוּרֵי דְעֲנוּגָא דְשֶׁבֶתָא וְזִמְנִין

וְזִמְנִין כְּלֵהוּ סְדוּוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִינִין דָּא) אִיָּהוּ. וּבְגִין דָּא, כָּל אִינוּן דְמַעֲנָגִי עֲנוּגָא דְשֶׁבֶתָא וְזִמְנֵי וּמוֹעֲדֵי, אֵלּוֹן אַרְבַּע דְקִיִּמֵי תַחוּת הָאִי חִיּוּתָא, קִיִּמָּא לְקַבֵּל הֵהוּא נִהַר דִּינּוֹר, וְלֹא שְׁבָקִי לְאִתּוּקְדָא בֵּיהּ, לְכָל אִינוּן דְמַתְעַנְגִי עֲנוּגִיָּהוּ כְּדָקָא יֵאוּת.

תַּחוּת אֵלּוֹן אַרְבַּע, אִית מִמֶּנּוּן אֲחֵרִינִין, דְקִיִּמֵי לְבַר, דְאִשְׁתַּמוּדְעָאן מִסְטָרָא דְהֵיכְלָא דָּא (וְכָל כְּרוֹזִין לְבַר) וּמְכַרְזֵי לְכָלֵּא אִינוּן דִּינִין, וְכָל אִינוּן גְּזָרִין דְאִתְגְּזְרוּ בְּהָאִי הֵיכְלָא.

בְּלָא אִתְדִין הָכָא, בַּר תֵּלַת מְלִין, דְלָא אִתִּיָּהִיב רְשׁוּ הָכָא בְּהֵיכְלָא דָּא דְאֶקְרִי זְכוּתָא. וְאֵלּוֹן אִינוּן: בְּנֵי חַיִּי, וּמְזוּנֵי. דְהָא אֵלּוֹן תֵּלְתָא, לָא קִיִּמֵי הָכָא, בְּגִין דְהָא בְּמִזְלָא תֵלְזָאן. דְהָא הֵהוּא נִהַר דְנִגִּיד וְנִפְיָק, תַּמָּן תֵּלְזִין חַיִּין דְלַעֲיָלָא, וְתַמָּן תֵּלְזִין מְזוּנֵי, וְתַמָּן תֵּלְזִין בְּנֵי, דְהָא אֵלּוֹן תֵּלְתָא מִתַּמָּן נִפְיָקִי, וְנִגְדֵי וְאִתְמַשְׁכָּאן לְתַתָּא. וּבְגִין כֶּף, כָּלֵּא קִיִּמָּא בְּהֵיכְלָא דָּא, בַּר הַנִּי תֵלְתָא.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזהר העולמי - 0548436784)

(יג) קְבוּרַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לֹא עַל יְדֵי יְלֹוד אִשָּׁה

מֹשֶׁה רַבֵּינוּ לֹא נִקְבֵר, כִּידוּעַ, עַל יְדֵי שׁוּם אִישׁ, וְכֵן רַבֵּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאי גַם כֵּן נֶאֱמַר עָלָיו דְּפּוּרְיָא הֵנָּה סְלִיק בְּאַוּרָא, וְאַשָּׁא הֵנָּה
לְהִיט קַמְיָה, וְנִכְנָסָה הַמָּטָה מֵאַלְיָה לְמַעְרָה בְּמִרוּן.

(בסוף אדרא זוטא)

(יד) פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי נוֹדְעָה עַל יְדֵי בַת-קוּל

אודות פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אִיתָא: בַּת-קוּל צָאָה שְׁמַת מֹשֶׁה.
(ספרי סוף פרשת בְּרָכָה)

מֹשֶׁה רַבֵּינוּ בְּפְטִירָתוֹ בְּרַת קָלָא נִפְלַת מִן שְׁמִיָּא.

(בְּתַרְגוּם יוֹנָתָן בֶּן עֲזִיָּאל עַל הַפְּסוּק בְּרָכָה לַד, ה)

וְכֵן פְּטִירַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי נוֹדְעָה עַל יְדֵי שְׁיִצְאָה מִטָּתוֹ
וְסָלִיק בְּאַוּרָא.

(זהר חלק ג' דף רצ"ו)

הַטַּעַם שֶׁבְּז' אֲדָר יוֹם פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הוּא יוֹם
אַבְל וְצוּם, וּבַיּוֹם ל"ג בְּעֶמֶר יוֹם פְּטִירַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִילּוּלָא
חֲדוּהָ וְשִׁמְחָה בְּעוֹלָם, לְפִי שְׁמִשָּׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בָּכָה עַל יוֹם
מוֹתוֹ וְלֹא חִפֵּץ בּוֹ, מִטַּעַם שֶׁרָצָה לְקַיֵּם מְצוּוֹת הָאֶרֶץ, לְכֵן הִכֵּל בּוֹכִין
עַל מוֹתוֹ וּמִתְאַבְּלִין עָלָיו. וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁמַח בַּיּוֹם מוֹתוֹ,
וְעַמֵּד וּמְצַפֶּה עָלָיו: שְׁאֵמַר הָאִידְנָא אִסְהֵדְנָא עָלֵי. דְּכָל יוֹמִין
דְּקֵאִימְנָא, תְּאִיבְנָא לְמַחְמֵי יוֹמָא דָּא. הֵנָּה שְׁמַח וְצַפֶּה עָלָיו, עַבְדִּינֵן
רְעוּתֵיהָ, וְהִיא הִילּוּלָא לְכָל עֲלָמָא, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּאַדְרָא זוּטָא (הַאֲזִינּוּ דף
רל"א:).

(דבר יום ביומו)

— לימוד היומי - יניסן —

בְּיִשְׂרָאֵל מִתְאַבְּלִים בְּפְטִירַת מֹשֶׁה עַל שֶׁלֹּא נִכְנַס לְאֶרֶץ, וּבְל"ג
לְעֶמֶר אָנוּ עוֹשִׂים מְשִׁתָּה וְשִׁמְחָה, שְׁשִׁמְחִים שְׁנִיצוּצֵי נְשִׁמַת מֹשֶׁה
שֶׁנִּכְנָסוּ בְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי. (הִילּוּלָא רַבָּא דף כ"ב לְהֵרֵב יַעֲקֹב אֲנָהוּרֵי)

ביום פטירת משה רבינו נשתכחו ג' מאות הלכות על ידי אבֵּלם אחר משה רבינו, על כן הוא תענית. מה שאין כן בפטירת רבי שמעון בן יוחאי, שגלה הסודות וכל האדרא זוטא ביום פטירתו, ועל ידי זה השמחה וההודיה ביום ההוא שנתגלו הני רזין עילאין, לכן ל"ג לעומר הוא יום שמחה.

(שער יששכר מאמרי חדש איר, מאמר ג"ל עיני, אות כ"ג)

בין יום פטירת משה רבינו עליו השלום לבין יום פטירת הרבי שמעון בן יוחאי י"ח איר ישנם 70 יום, לרמז שהרבי שמעון בן יוחאי בא לגלות את סוד סתרי תורה, וזה שמחת הקדוש ברוך הוא הכי הגדולה, כי תורת הסוד הוא תורה לשמה, וזהו השמחה הגדולה של ל"ג בעומר, מה שאין כן בשבעה באדר.

(אור יצחק פרק א')

טו) מעשה נורא מהאר"י זכרוננו לברכה ובעל החרדים, שרקדו ביחד עם רבי שמעון בן יוחאי בל"ג בעומר

"החרדים" שהיה בזמן הבית יוסף והאר"י והאלשיך, היה משמש בבית המדרש בעיר הקדש צפת תבנה ותכונן, ואיש לא ידע מעצם גאונותו וקדשותו והחזיקוהו לאיש פשוט ותמים, פעם א' בהיותו בל"ג בעומר במרון, והיו שמה האר"י עם החבריא ורקד עמהם זמן רב לכבוד ההילולא.

זקן אחד שהיה שם לבוש בגדים לבנים, בעל צורה ובעל קומה משכמו ולמעלה, והזקן הזה רקד לעצמו שם בשמחה עצומה עם חברת לויית אנשי בריתו שלא הכירום.

בתוך הרקודין והמחולות קפץ האר"י ואחז ביד אותו הזקן הנזכר, ורקדו שניהם יחדו זמן רב, אחר כך אחז האר"י ביד החרדים ורקד עמו גם כן הרבה בשמחה ובטוב לבב. ואחר שיצאו משם, הרהיבו עז בנפשם תלמידי האר"י הקדוש לאמר: אל נא יחר בעיני אדוננו אם נשאל אותו בנוגע לכבודו הרם ובנוגע כבוד התורה בנגלה ובנסתר, כי מה שרקד עם הזקן, אין אנו מכירים אותו, ובודאי אדם גדול הוא. אבל מה שרקד עם השמש הרב רבי אלעזר אזכרי (החרדים) הגם שהוא ירא שמים. אבל אין זה כבוד רבינו,

רְבֵן שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל. הָאֵר"י שָׁמַע דְּבַרְיהֶם וְשָׁחַק. אַחַר כֵּן הִשִּׁיב לָהֶם:
 אִם הִתְנָא הָאֶלְקִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, רִקְדַּ עִמּוֹ בְּיַחּוּד, שְׁאַנִּי
 הַצְעִיר לֹא יִהְיֶה לִי לְכַבּוּד לְרִקְדַּ עִמּוֹ? הַתְּלִמִּידִים הִבִּינוּ שֶׁהִזְקֵן
 הַנֶּזְכֵּר הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ. וּמֵאִזּוּ נֹדַע הַדְּבָר
 מִי הוּא הַמְּשַׁמֵּשׁ הַנֶּזְכֵּר (הַחֲרָדִים) שֶׁמְחַמֵּת צְנִיעוּתוֹ לֹא נֹדַע
 צְדָקָתוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ, שֶׁכָּל יָמָיו קָיָם מְקַרָּא מְלֵא וְהַצְנַע לְכַת עִם אֶלְקִיךָ.
 (תּוֹרַת דְּבָרֵי יְחֻזְקָאֵל הַחֲדָשׁ)

— לימוד היומי - יא ניסן —

טז) למוֹד הַזֶּהֱר בְּהִלּוּלָא הֶרְבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי

בְּלִקוּטֵי הַש"ס לְהָאֵר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה [בְּרִכּוֹת ו:]: כְּתַב: אֲגָרָא
 דְּבִי הִילּוּלִי מִיִּלִּי, פְּרַשׁ שֶׁהֵנָּה זֶה סוּד הִילּוּלָא דְצַדִּיקָיָא שְׁאַמְרוּ
 רַבּוּתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה בּוֹ בְּיוֹם פְּטִירַת הַצַּדִּיק מִן הָעוֹלָם אֵין הָעֶסֶק
 כִּי אִם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים אֲשֶׁר חֲדַשׁ הוּא. וְזֶה סוּד אֲגָרָא דְּבִי
 הִילּוּלִי מִיִּלִּי, פְּרוּשׁ מִלּוּלִיו וּדְבָרָיו אֲשֶׁר חֲדַשׁ הוּא, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

רַבִּי יוֹסִי תַמָּה מַדּוּעַ מְזַנְיָחִים אֶפְלוּ רַגַע מִלְמוּד הַזֶּהֱר
 הַקְּדוּשׁ בְּל"ג. כֹּה אָמַר תְּלַמִּידוֹ רַבִּי יוֹסִי תּוֹוֹהֲנָא עַל חֲכִימֵי דָרָא,
 הֵיךְ שֶׁבָקִין אֶפְלוּ רַגְעָא חֲדָא, לְמִיָּקָם קָמִי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַלְעֵי
 בְּאוּרִייתָא, בְּעוּד דְרַבִּי שְׁמַעוֹן קָאִים בְּעַלְמָא.

(זֶהֱר הַקְּדוּשׁ חֶלֶק ב' קמ"ט.)

יז) לְלַמּוֹד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ שְׁלָם בְּל"ג בְּעַמְרָא, בְּכַנּוּפֵיָא כָּל
 הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׁבַעִיר – אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאֲחִזוּ בְּסַפֵּר שְׁבַחֵי רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בְּר יוֹחָאִי אִוּ בְּסַפֵּר הִילּוּלָא רַבָּה לְהַגּוֹת בְּל"ג
 בְּעַמְרָא לִילּוֹ וְיוֹמוֹ וְצַדִּיק יִבְחֵן הַתְּלַהֲבוֹת גְּדוּל בְּנַפְשׁוֹ
 בְּקִרְיָתוֹ.

ל"ג לְעַמְרָא בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים הִילּוּלָא רַבָּה עַל הַקְּדוּשׁ
 הַתְּנָא הָאֶלְקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּר יוֹחָאִי זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְהִירָא לְנַפְשׁוֹ
 יִהְיֶה בְּמוֹרָא וְיִרְאֶה וּפְחַד כָּל הַלְּיָלָה, כְּדִי שְׁתַּהַּא זְכוּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּר
 יוֹחָאִי וּחֲבָרָיו חוֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם.

וְזָכוּר לְטוֹב לְהַגְבִּיר מִסִּגְנֵי לוֹיָה דְעָשָׂה הַקֹּדֶשׁ וְהִתְקִין לְדוֹרוֹת
לְלַמֵּד הַזֵּהר הַקֹּדֶשׁ שְׁלָם בְּבֵיתוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה בְּכִנוּפֵיָא כָּל הַתְּלַמִּידֵי
חַכְמִים שְׁבָעִיר, הַשֵּׁם עֲלֵיהֶם יַחֲיוֹ אָמֵן. אֵין סִפְק שְׁקָנָה שֵׁם טוֹב קָנָה
לְעַצְמוֹ קָנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

אֲשָׁרֵי שְׁיֵאֲחִזוּ בְּסִפְר שְׁבַחֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי אוּ בְּסִפְר
הִילּוּלָא רַבָּה. לְהַגּוֹת לִילוֹ וַיּוֹמוּ וַצְדִיק יְבַחן הַתְּלַהְבוֹת גְּדוֹל בְּנַפְשׁוֹ
בְּקִרְיָאָתוֹ. וַיְמָה טוֹב אִם יוֹסִיף לְקִרוֹת בְּמֵאֲמָרִים אֲשֶׁר אָסַף וְקִבֵּץ
בְּסִפְר קַמַּח סֵלֶת כַּאֲשֶׁר יַעֲיֵן שֵׁם.

(רבינו חיים פאלאג'י, מועד לכל חי סימן ז' אות ז')

— לימוד היומי - יב ניסן —

— פָּרְק כַּב —

גְּדֹל מַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּמִרוֹן

א) הַתְּפִלָּה עַל קְבָרֵי צְדִיקִים, אֲפִלוּ יַחֲיד וּבְלֵי כְּוֹנָה
שְׁלֵמָה, מִתְּקַבֵּלַת כְּתַפְּלַת צְבוּר

נִתְבָּאָר שֵׁישׁ הַכְּנָה גְּדוֹלָה לְשַׁפֵּע הָאֱלֹקִי בְּמִקּוֹם, וַיְכֻמוּ כֵן
הַמִּקּוֹם שֶׁהוּא מוֹכֵן לְהַתְּפַלֵּל בּוֹ כְּבָר הוֹכֵן לְהִיּוֹת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל
נִשְׁמַעַת בּוֹ, וְלִכֵּן הַמִּתְּפַלֵּל בּוֹ אֲפִלוּ יַחֲיד, וְאֲפִלוּ בְּלֵי כְּוֹנָה שְׁלֵמָה,
הוּא קָרוֹב לְהִיּוֹת תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת, וַיְכֻמוּ שְׁכַתּוֹב בְּכָלֵב שֶׁהֵלֵךְ
לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבָרֵי אֲבוֹת שֶׁיַּצִּילָהוּ הַשֵּׁם מֵעַצַּת הַמְּרַגְלִים, שֶׁהִיָּה
בְּטוֹחַ שֶׁיִּשְׁמַע הַשֵּׁם תְּפִלָּתוֹ בְּאוֹתוֹ מִקּוֹם הַמְּקַדָּשׁ, מֵצַד הִיּוֹת בּוֹ
אֲבוֹת הַקֹּדוֹשִׁים, וְגוֹפְתָם בְּהִיּוֹתָם חַיִּים הֵיוּ כְּלַיִם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם
בְּדָבָר שֶׁבְקִדְשָׁה.

(מב"ט זכרונו לחיי העולם הבא בספרו בית אלהים שער התפלה פרק ה')

ב) זכות הרבי שמעון בן יוחאי מסייעת להבא לטהר

ראוי לכל איש הירא וחרד אל לבו יום ההוא לשוב בתשובה, כי זכות רבי שמעון בר יוחאי מסייע להבא לטהר, ולא לבלות הזמן בעוונותינו הרבים בהבלי עולם אשר הוא לצדיק לטהר וכו'.

(רבי יהונתן איבשיץ זכר צדיק וקדוש לברכה)

ג) ל"ג בעמר מסגל לרפואת הגוף והנפש

ל"ג בעמר מסגל לרפואת הגוף והנפש. (אורה ושמחה דף כ')

ד) רבינו עובדיה מברטנורא במרון

הראשון שכותב מהעליה למרון ביום ל"ג בעמר הוא רבינו עובדיה מברטנורא.

(במכתבו לאחיו בשנת רמ"ט, נדפס בספר דרכי ציון)

ה) רבי נתן מברסלב זכותו יגן עלינו אמן במרון

ובאנו למרון סמוך לחצות היום, ונכנסנו להמדרש הנורא של רבי שמעון בן יוחאי ובנו רבי אלעזר, ואמרנו שם תהלים ותחנונות ובקשות על קבריהם הנוראים.

(ימי מוהרנ"ת מברסלב)

ו) לנסע מארבע פנות העולם לל"ג בעמר למרון, הוא חתנה יפה – באים אנשים מקצה ארצות ומפזרים הון רב

אתמול לפנות ערב, תהלה לקל, באתי מההילולא קדישא, בני שיחיו, מה אוכל לשער לכם גדל יקרת הדבר הזה, אברך בכל לבי להשם יתברך, אשר עד כה עזרני, סי איז א פיינע חתנה מען מעג פארין (היה חתנה יפה, יכולים לנסע) מארבע פנות העולם לראות הענין הזה, וגדל תקף האמונה קדושה שיש לכל אחינו בני ישראל שיחיו בזה, באים אנשים מקצה ארצות, וגם מטשערקעסיע היו כמה אנשים מכבדים, ומפזרים הון רב, ואינם בוכים כלל רק שמחים כל הלילה, ותכף בבקר נוסעים לדרךם.

ז) מעשי רבי שמעון, זה ענין נפלא

... והילדים מתגלחים פה שקורין "חאלאקין", והענין הזה הוא דבר נפלא, כי יש להם שירים לזה, ומרקדים עם הילדים בתנועות נפלאים, ממש פלטה נפשי בנעם הדבר הזה, והילדים דפה המה מחכמים נפלאים לא נראה כזאת, הפלל עס איז א [זה] ענין נפלא מעשי רבי שמעון.

(עלים לתרופה, רבי יצחק בן מוהרנ"ת מברסלב, נקבר בצפת סמוך ונראה למרן הבית יוסף זכר צדיק לברכה)

ח) אצל הציון של הרשב"י מרגישים ממש טעם גן עדן

אצל הציון של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, זכותו גן עלינו אמן, ממש אין דגמתו החיות שמרגישים שם והתעוררות שיש שם, ממש טעם גן עדן.

ט) מי שלא ראה ההתעוררות שיש בל"ג בעומר במרון, לא ראה התעוררות מימיו

אין ערך להתעוררות שבערב ל"ג בעומר ובל"ג בעומר במרון, וממש מי שלא ראה זאת לא ראה התעוררות מימיו.

י) מי שלא ראה השמחה שיש בל"ג בעומר במרון, לא ראה שמחה וחיות מימיו

והקולות והתפלות אינם פוסקים באלו הימים והלילות אף רגע, וכל הזמן הזה בחצר מחוץ לציון הקדוש, השמחה והחדנה וההילולא אין לשער ולהעריך כלל, שמחה כזו אין דגמתה, והפלי זמר מנגנין מיום ערב ל"ג בצהרים ועוד קדם, עד ליל אחר ל"ג בעומר בלי הפסק רגע, וכן הרקוד אינו נפסק אף רגע, ובפרט בעת ההדלקה על הגג, אין לשער השמחה, ממש מי שלא ראה השמחה הזו, לא ראה שמחה וחיות מימיו.

**(יא) כְּדָאֵי לְכֶסֶף וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִהְטָרִיחַ כָּל יָמָיו, וְלִמְסוֹר
נַפְשׁוֹ לְרָאוֹת וְלִהְשִׁתֵּתֵף לַהֲיוֹת בְּל"ג בְּעֶמְרָ בְּמִרוֹן**

מה נאמר ומה נדבר, כְּדָאֵי לְכֶסֶף וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִהְטָרִיחַ כָּל יָמָיו, וְלִמְסוֹר נַפְשׁוֹ לְרָאוֹת וְלִהְשִׁתֵּתֵף בְּזֶה, מִבְּפָנִים בְּכִיּוֹת וּתְשׁוּבוֹת וְהִתְעוֹרְרוֹת, שְׂאֵף בְּיוֹם כְּפוֹר לֹא נִשְׁמַע בְּשׁוּם מְקוֹם כְּזֹאת, וּמִבְּחוּץ שְׂמֵחוֹת וְחֻדוֹת וּנְגִינּוֹת וְזִמְרֵיּוֹת וְרִקּוּדִין, שְׂבָשׁוּם חֲתָנוֹת וּשְׂמֵחוֹת שֶׁל מְלָכִים לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כְּזֹאת, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לָזֶה.

— לימוד היומי - יד ניסן —

**(יב) הַמְּקוֹם שֶׁל הַרְשָׁב"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מְלַמֵּד בְּנִסִּים
לְמַעַלָּה מִהֵטֶבַע**

וגם המקום שם מְלַמֵּד בְּנִסִּים לְמַעַלָּה מִהֵטֶבַע, כִּי כַּמָּה נִסִּים וּמוֹפְתִים רָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ, מְלַבֵּד מֵה שֶׁשִּׁמְעֵנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ שֶׁסָּפְרוּ לָנוּ.

**(יג) הַמְּקוֹם שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִהַמְּקוֹם, וְהַזְּמַן שֶׁהוּא
לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן**

מִפֶּשׁ הַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִהַמְּקוֹם, וְהַזְּמַן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן.

**(יד) אֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה לְבוֹא לְשֵׁם תְּמִיד, וּמִכָּל שָׁפָן בְּעָרֵב
ל"ג בְּעֶמְרָ וּל"ג בְּעֶמְרָ**

אֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה לְבוֹא לְשֵׁם תְּמִיד, וּמִכָּל שָׁפָן בְּעָרֵב ל"ג בְּעֶמְרָ וּל"ג בְּעֶמְרָ.

(טו) אין לשער זאת למי שלא ראה כל זאת בעיניו, ואף כשנמשיל בפה ובכתב אלה פעמים, אף על פי כן כשבאים בעצמו ורואים כל זה, אז רואים שאין דגמה כלל למה שהוא באמת

ובבקר אחר התפלה מתחיל המצוה לגלח ראשי הילדים ולעשות להם פאות, ומזמרים ומרקדים עמם, אין לשער זאת למי שלא ראה כל זאת בעיניו, ואף כשנמשיל בפה ובכתב אלה פעמים, אף על פי כן כשבאים בעצמו ורואים כל הנזכר לעיל, אז רואים שאין דגמה כלל למה שהוא באמת.

(ימי שמואל להסיד הצדיק הקדוש רבי שמואל הורוביץ זכר צדיק לברכה, נכד השל"ה הקדוש)

(טז) כל תקוותינו עתה הוא על אלו הצדיקים שנתגלה קבורתם

ועתה כל תקוותינו על ידי אלו הצדיקים שנתגלה קבורתם, שהם יעוררו את משה רבינו ויעזרו להם שייתברו יחד לעסק בתקוננו, כי משה רבינו עליו השלום לא ידע איש את קבורתו, כי מי לנו גדול ממשה שלא נתעסק בו אלא הקדוש ברוך הוא לבדו, ועל כן אי אפשר לבוא על קבורתו, כי הוא בבחינת אור אין סוף נגדנו וכו'.

(יז) שמחים על שבאים על קברו בהילולא של רבי שמעון בן יוחאי, כי עתה עקר התקון על ידי קברי צדיקים כאלו, על ידי שבאים על קבריהם הקדושים, כי כבר עשו פעולות נוראות כאלו מאז ועד עתה, שיכולים לבוא על קברם אפלו הגרוע שבגרועים, הרשע שברשעים, ולהתקן על ידי זה

ועל כן עתה עושין הילולא של רבי שמעון בן יוחאי, שהוא מתלמידי רבי עקיבא, ששמחים על שבאים על קברו, כי עתה עקר התקון על ידי קברי צדיקים כאלו וכו', שאנו זוכים לתקון הצמצומים וכו' על ידי שבאים על קבריהם הקדושים, כי כבר עשו

פעולות נוראות כאלו מאז ועד עתה, שיכולים לבוא על קברם אפלו הגרוע שבגרועים, הרשע שבךשעים, ולהתתקן על ידי זה.
(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

— לימוד היומי - טו ניסן —

יח) יש נשמות נפולות מאד מאד, שאי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם כי אם על ידי נשמת הצדיק

כי יש נשמות נפולות מאד מאד שנפלו כל כך כמו שנפלו, עד שאי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם, כי אם על ידי נשמת הצדיק, ודיקא על ידי מיתתו, ועל כן איתא בזהר הקדוש (אחרי עא:) דצדיקא שכיחי תיר בתר אסתלקותיה בהאי עלמא תיר מבחיוהי.

זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים אמתיים שהוא דבר גדול מאד ומועיל מאד לעבודת השם יתברך, לזכות לצאת מהרע שלו ולשוב להשם יתברך, כי יש בני אדם שנפלו כל כך בעוונותיהם, עד שנאחזו בהם הרע כל כך, עד שאי אפשר להם בשום אופן לשוב להשם יתברך, רק על ידי שבאין על קברי הצדיקים האמתיים, ואז נכללין בנשמת הצדיק שמת, שהוא עוסק תמיד לברר ברורים, והוא בכחו הגדול, שגדול במיתתו יותר מבחיו, הוא יכול לברר אפלו הנשמות שנפלו מאד מאד. וזה בחינת הילולא דרבי שמעון בר יוחאי שעושין ביום הסתלקותו דיקא, כי דיקא על ידי הסתלקותו הוא מתקן ומחזיר בתשובה נפשות רבות יותר, שעל ידי זה נתרבה השמחה ביותר.

יט) השמחה הגדולה של הילולא דרשב"י, שאז עולין ונתתקנין וחוזרין בתשובה כמה רחוקים

וזהו בחינת השמחה הגדולה של הילולא דרשב"י ביום הסתלקותו הקדוש בל"ג בעמר, שאז עולין ונתתקנין וחוזרין בתשובה כמה רחוקים, שזהו בחינת השתטחות על קברי הצדיקים אמתיים, שעל ידי זה נגדלת השמחה מאד מאד.

(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

— פָּרָק כָּג — לְמוֹד הַזֵּהר בְּטִהָרָה

א) טְבִילַת עֶזְרָא הַכָּרַח לְלִמּוּד תּוֹרַת הַח"ן; לְמוֹד הַקְּבֵלָה לְלֹא טִהָרָה גּוֹרֶמֶת מִיִּנּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת

בלתי אפשר לידע מה הוא יראה אמתית, שילמד ויתפלל ברדת ובזיע, כי אם כשיהיה נזהר בטבילת עזרא. ואם הוא לומד או מתפלל ואינו נזהר בטבילה זו, אי אפשר לו בשום אופן להגיע לגופי תורה ומצוות, **ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור, יוכל לבוא חלילה על ידי זה לאפיקורסות, והפת שבתי צבי ימח שמו שהיו בימים הקודמים, נעשו על ידי זה אפיקורסים, לפי שלמדו ספרי קבלה בטמאת הגוף, והיה העולם שומם, עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם, הבעל שם טוב הקדוש ואחריו אדונינו מורינו ורבינו הרב רבינו אלימלך נשמתו בגנזי מרומים, והם פתחו שער להשם צדיקים יבואו בו, שלא יהרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבל עצמו לקריו, שחכמי הגמרא לא בטלוהו אלא מפני שאין רב הצבור יכולים לעמד בה, אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי תורה והמצוות, צריכים להיות נזהר מאד בטבילה זו. וזהו שנאמר יראת השם טהורה דיקא, זו עומדת לעד כו'.**

(מאור ושמש, פרשת אמר, עמוד ש"ע טור א')

ב) רְמֹז לְטְבִילַת עֶזְרָא

בכריתות (דף ה.): אמר להו רב משרשיא לבניה, כי גרסיתו שמענתא גרוסו על מיא דכי היכא דמשכי מיא תמשון שמענתכון. ענינו, דהזהיר אותם שלא ילמדו כי אם אחר רחיצה במקוה